

Fremsat den 25. juni 2026 af skatte- og vækstministeren (Jakob Engel-Schmidt)

Forslag

til

Lov om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger, lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og forskellige andre love¹⁾

(Styrkelse af Danmarks efterlevelse af FATF's anbefalinger om bekæmpelse af hvidvask, terrorfinansiering og proliferationsfinansiering, oprettelse af basal indlånskonto for mindreårige, fastsættelse af regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument og gennemførelse af direktiv om tilsyn med investeringsselskaber m.v.)

Skatte- og Vækstministeriet

§ 1

I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 17. april 2026, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 indsættes før overskriften før § 5:

»§ 4 a. Ved finansiering af proliferaion forstås i denne lov levering af midler eller finansielle tjenesteydelser til fremstilling, erhvervelse, besiddelse, udvikling, eksport, om-ladning, transport, overførsel eller brug af nukleare, kemiske eller biologiske våben, der anvendes til ikke-legitime formål i strid med national lovgivning eller internationale forpligtelser.«

2. I § 7, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »terrorisme«: »samt risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller om-gåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferaion mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og § 34 a, stk. 3«.

3. I § 8, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal desuden have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretnings-gange og kontroller, som skal omfatte overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og § 34 a, stk. 3. Politikker, forretningsgange og kontroller om overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferaion mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og § 34 a, stk. 3, skal desuden udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.«

4. I § 8, stk. 4, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Tilsvarende skal virksomheder og personer, der ikke er omfattet af 1. pkt., dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, sikre, at deres politikker, forretnings-gange og kontroller testes af en uafhængig revisionsfunktio-n. Hvis der ikke findes en uafhængig revisionsfunktion, kan testen udføres af en ekstern ekspert.«

5. I § 51 indsættes som stk. 2:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 64, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF, EU-Tidende, L af 30. oktober 2023. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014, EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

»Stk. 2. Reaktionen givet efter stk. 1 træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, som foreligger på undersøgelsestidspunktet. Oplysninger og materiale fremlagt efter dette tidspunkt indgår ikke i grundlaget for afgørelsen, medmindre særlige forhold taler herfor.«

6. I § 55, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 3. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder eller anden regulering.«

7. I § 60 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Reaktionen givet efter stk. 1 træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, som foreligger på tidspunktet for tilsynets afslutning. Oplysninger og materiale fremlagt efter dette tidspunkt indgår ikke i grundlaget for afgørelsen, medmindre særlige forhold taler herfor.«

8. I § 74, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »finansiering af terrorisme«: »og proliferation«.

§ 2

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 432 af 16. april 2026, som ændret ved § 1 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, § 4 i lov nr. 1322 af 20. november 2025 og § 2 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, nr. 27, ændres »§ 125 a, stk. 3« til: »§ 125 a, stk. 2«, i § 5, stk. 1, nr. 28, ændres »§ 125 a, stk. 4« til: »§ 125 a, stk. 3«, og i § 5, stk. 1, nr. 31, ændres »§ 125 a, stk. 5,« til: »§ 125 a, stk. 4,«.

2. I § 43, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Skatte- og vækstministeren fastsætter ligeledes regler om mindreåriges adgang til at oprette og råde over indeståender på en basal indlånskonto uden samtykke fra værger og om muligheden for at afskære værgens adgang til at råde over kontoen samt oplysninger om denne og bemyndiges i den forbindelse til at fravige værgemålslovens § 1, stk. 2 og 3.«

3. I § 243 c, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Udgifterne til den midlertidige administrator afholdes af pengeinstituttet eller realkreditinstituttet.«

4. I § 345, stk. 17, ændres »ekspertpanelet« til: »det regnskabskyndige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.

5. I § 354 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

6. Efter § 354 g indsættes:

»§ 354 i. Finanstilsynet offentliggør halvårligt en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og kapitel 19 c i lov om finansiel virksom-

hed, der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet. Påbud kan undtages fra oversigten, såfremt der er it-sikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.

Stk. 3. Virksomheder, der har påbud omfattet af oversigten i stk. 1, skal indsætte et link til den halvårlige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.«

7. § 361, stk. 2, nr. 11, affattes således:

»11) Fysiske eller juridiske personer, som indsender et prospekt til Finanstilsynet med henblik på at opnå godkendelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, betaler 60.000 kr. i afgift ved første indsendelse, jf. dog litra a-f. Afbrydes godkendelsesprocessen, inden den endelige godkendelse foreligger, betales 60 pct. af afgiften.

- Ved et prospekt for udbud til offentligheden vedrørende værdipapirer udstedt af en udsteder, der ikke har nogen værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke tidligere har udbudt værdipapirer til offentligheden, betales 80.000 kr.
- Ved et basisprospekt betales 45.000 kr.
- Ved et EU-opfølgingsprospekt betales 30.000 kr.
- Ved et vækstorienteret EU-udstedelsesprospekt betales 35.500 kr.
- Udarbejdes et prospekt som særskilte dokumenter, betales 60 pct. af afgiften ved indsendelse af registreringsdokumentet (herunder et universelt registreringsdokument), mens de sidste 40 pct. betales ved indsendelse af de resterende påkrævede dokumenter.
- Ved et tillæg betales 2.800 kr.«

8. I § 361, stk. 2, nr. 14, ændres »Benchmarkadministratorer omfattet af« til: »Benchmarkadministratorer, som er godkendt eller registreret af Finanstilsynet i henhold til«, og »pr. benchmark« ændres til: »pr. kritisk benchmark, pr. væsentligt benchmark, pr. råvarebenchmark omfattet af forordningens artikel 19, pr. EU-benchmark for klimaovergangen og pr. Paristilpasset EU-benchmark«.

9. I § 438 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. De dele af § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, som i medfør af stk. 1 er sat i kraft for Grønland, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft på ny for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

§ 3

I lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 463 af 26. april 2026, som ændret ved § 2 i lov nr. 711 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. § 123, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtagere at betale til dækning af udbydernes relevante omkostninger relateret til betalingssystemet, samt at udbydere kan opnå en vis reguleret indtjening for driften af betalingssystemet.«

2. I § 123 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.«

3. I § 138, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

4. Efter § 138 indsættes:

»§ 138 a. Finanstilsynet offentliggør halvårligt en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet. Påbud kan undtages fra oversigten, såfremt der er it-sikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.

Stk. 3. Virksomheder, der har påbud omfattet af oversigten i stk. 1, skal indsætte et link til den halvårige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.«

5. I § 161 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. §§ 3 og 8-11, som er sat i kraft for Færøerne, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft på ny for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.«

§ 4

I lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 467 af 26. april 2026, som ændret ved § 5 i lov nr. 712 af 20. juni 2025 og § 4 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. 2. pkt. i fodnoten til lovens titel affattes således:

»I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1093/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1095/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2033/EU af 27. november 2019 (IFR), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023.«

2. 5. pkt. i fodnoten til lovens titel ophæves.

3. I § 4, stk. 2, indsættes efter »232,«: »233,«.

4. I § 94 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Finanstilsynet skal ved vurderingen af procedurerne efter stk. 1, nr. 4, for styring af kunderisici tage hensyn til regler vedrørende adskillelse af kunders penge.

Stk. 5. Er et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, jf. § 10, stk. 1, nødt til at afvikle eller indstille sine aktiviteter, skal fondsmæglerselskabet, under hensyntagen til sine forretningsmodellers og -strategiers levedygtighed og bæredygtighed, tage behørigt hensyn til krav og nødvendige ressourcer, der er realistiske med hensyn til tidsramme og opretholdelse af kapitalgrundlag og likvide midler, under hele forløbet med udtræden af markedet.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

5. I § 105, stk. 2, indsættes efter », jf. § 155«: », eller i givet fald den konsoliderede årsrapport«.

6. Efter § 105 indsættes:

»§ 105 a. Et fondsmæglerselskab skal offentliggøre oplysninger om selskabets udøvelse af stemmerettigheder, således som det fremgår af artikel 52, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Fondsmæglerselskabet er ikke et lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, jf. § 10, nr. 1.
- 2) Værdien af fondsmæglerselskabets balanceførte og ikkebalanceførte aktiver udgør i gennemsnit 100 mio. euro eller derover i en fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår.«

7. I § 223, stk. 2, ændres »og medlemmer af ekspertpanelet« til: », medlemmer af det regnskabskyndige underudvalg og eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen«.

8. I § 231, stk. 1, ændres »påser« til: »kontrollerer«.

9. I § 231, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Ved vurderingen efter 1. pkt., tager Finanstilsynet især hensyn til ændringerne i et fondsmæglerselskabs virksomhed og anvendelse af nævnte interne modeller på nye produkter, kontrollerer og vurderer om fondsmæglerselskabet anvender veludviklede og tidssvarende teknikker og praksisser i forbindelse med nævnte interne modeller.«

10. § 231, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab foranstaltninger ved væsentlige mangler i fondsmæglerselskabets interne modeller med hensyn til risikodækning eller foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til anvendelse af interne modeller, herunder stille krav om et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller højere multiplikationsfaktorer.«

11. §§ 239 og 240 affattes således:

»§ 239. Finanstilsynet kan stille krav om, at et fondsmæglerselskab på et tidligt stadium træffer de foranstaltninger, som Finanstilsynet finder nødvendige, hvis fondsmæglerselskabet ikke overholder bestemmelserne, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsyn med investeringsselskaber eller kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, eller hvis Finanstilsynet har dokumentation for, at fondsmæglerselskabet sandsynligvis vil overtræde bestemmelserne, der gennemfører nævnte direktiv, eller bestemmelserne i nævnte forordning inden for de næste 12 måneder.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger med henblik på efterlevelse af de bestemmelser, der gennemfører artikel 29, artikel 36, artikel 37, stk. 3, og artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber. Finanstilsynet kan herunder indføre restriktioner for eller begrænse fondsmæglerselskabets virksomhed, transaktioner eller netværk eller stille krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et fondsmæglerselskabs finansielle soliditet.

§ 240. Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til et fondsmæglerselskab end dem, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, herunder krav om indberetning af kapital- og likviditetspositioner, forudsat de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende og en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Et af tilfældene nævnt i § 239, stk. 1, foreligger.
- 2) Indberetningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet har tilstrækkeligt grundlag for vurderingen i medfør af § 239, stk. 1, af, om et fondsmæglerselskab sandsynligvis vil overtræde de bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsyn med investeringsselskaber, eller bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige

krav til investeringsselskaber inden for de næste 12 måneder.

- 3) Indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.«

12. Efter § 242 indsættes:

»§ 242 a. Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i fondsmæglerselskaber for medlemmer af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion og for andre fysiske personer, der anses for at være ansvarlige for fondsmæglerselskabets overtrædelse af følgende:

- 1) Fondsmæglerselskabet råder ikke over effektive former for virksomhedsstyring som nævnt i § 94, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 7, samt § 107.
- 2) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 54, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om opfyldelse af forpligtelsen til at opfylde kapitalgrundlagskravene i nævnte forordnings artikel 11 eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.
- 3) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 54, stk. 1, litra e, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om koncentrationsrisiko eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.
- 4) Fondsmæglerselskabet udsætter sig for en koncentrationsrisiko, som overstiger grænseværdierne i artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, jf. dog artikel 38 og 39 i nævnte forordning.
- 5) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 43 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber gentagne gange eller konsekvent undlader at besidde likvide aktiver, jf. dog artikel 44 i nævnte forordning.
- 6) Fondsmæglerselskabet i strid med bestemmelserne i sjette del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at afgive oplysninger eller afgiver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.
- 7) Fondsmæglerselskabet foretager udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i investeringsselskabets kapitalgrundlag, i tilfælde, hvor artikel 28, 52 eller 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber forbyder sådanne udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i kapitalgrundlaget.
- 8) Fondsmæglerselskabet foretager alvorlige overtrædelser af danske bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
- 9) Fondsmæglerselskabet tillader en eller flere personer, der ikke overholder §§ 75 og 76 i denne lov, at blive eller forblive medlem af ledelsesorganet.«

13. § 252 affattes således:

»§ 252. Konstaterer Finanstilsynet, at et investeringselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som udøver grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet udgør en risiko for danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark, skal Finanstilsynet straks meddele tilsynsmyndighederne i værtslandet herom.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter meddelelse af oplysningerne efter stk. 1 træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne eller den finansielle stabilitet, når investeringselskabets tilsynsmyndigheder i hjemlandet ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der udgør en risiko for kunderne eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet underretter Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed inden de nødvendige foranstaltninger træffes.«

14. I § 258 indsættes efter »Alle«: »fysiske og juridiske personer samt andre organer«, og »§ 256, stk. 5« ændres til: »§ 256, stk. 1«, og efter »tavshedspligt« indsættes: »og må kun anvende nævnte oplysninger til de formål, som den kompetente myndighed udtrykkeligt har fastsat eller i overensstemmelse med denne lov«.

15. I § 266, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »§ 104, stk. 1, 2. pkt.«: »§ 105 a«, og i *stk. 1, nr. 2*, ændres »og artikel 43-54« til: », artikel 43-51, artikel 53 og artikel 54«.

16. I § 285, *stk. 2 og 3*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 5

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 461 af 26. april 2026, som ændret ved § 1 i lov nr. 711 af 20. juni 2025 og § 5 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 266, *stk. 2*, ændres »og medlemmer af ekspertpanelet« til: », medlemmer af det regnskabskyndige underudvalg og eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen«.

2. I § 299, *stk. 2 og 3*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 6

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1543 af 18. november 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 33, *stk. 1, 2. pkt.*, og *stk. 3, 3. pkt.*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 7

I lov om betalingskonti og basale erhvervskonti, jf. lovbekendtgørelse nr. 1462 af 18. november 2025, som ændret ved § 9 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 19, *stk. 1, 1. og 8. pkt.*, ændres »§ 345, stk. 7« til: »§ 345, stk. 12«, og i *2. pkt.* indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

2. I § 19, *stk. 2, 3. pkt.*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 8

I lov om forbrugslånsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1545 af 4. december 2025, som ændret ved § 3 i lov nr. 1322 af 20. november 2025 og § 11 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 2*, ændres »§ 9« til: »§§ 8 b, 8 c og 9-9 b«.

2. I § 21, *stk. 1, 2. pkt.*, og *stk. 3, 3. pkt.*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 9

I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1539 af 18. november 2025, som ændret ved § 5 i lov nr. 1322 af 20. november 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 15, *stk. 2, 2. pkt.*, og *stk. 4, 3. pkt.*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 10

I lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1537 af 18. november 2025, som ændret ved § 12 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 18, *stk. 1, 2. pkt.*, og *stk. 3, 3. pkt.*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 11

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 445 af 17. april 2026, som ændret ved § 3 i lov nr. 712 af 20. juni 2025 og § 3 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 176, *stk. 1, 2. pkt.*, og *stk. 3, 3. pkt.*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 12

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 468 af 26. april 2026, som ændret ved § 2 i lov nr. 712 af 20. juni 2025 og § 6 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 171, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 13

I lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1439 af 18. november 2025, som ændret ved § 10 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 35 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. § 32, stk. 1, er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til politiet, når det er relevant for varetagelsen af Finanstilsynets eller politiets opgaver.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 14

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 464 af 1. maj 2026, som ændret ved § 6 i lov nr. 712 af 20. juni 2025 og § 1 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 211, stk. 4, ændres »ekspertpanelet« til: »det regnskabskyndige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.

2. Efter § 234 indsættes:

»§ 234 a. Finanstilsynet offentliggør halvårligt en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet. Påbud kan undtages fra oversigten, såfremt der er it-sikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.

Stk. 3. Virksomheder der har påbud omfattet af oversigten i stk. 1, skal indsætte et link til den halvårige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.«

§ 15

I lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1538 af 18. november 2025, foretages følgende ændringer:

1. § 6 affattes således:

»§ 6. Foreningen finansierer sig ved udstedelse af obligationer, som opkøbes af den danske stat til en pris svarende til statens finansieringsomkostninger.

Stk. 2. Foreningen kan indgå finansielle instrumenter til afdækningsformål.

Stk. 3. Udstedelse af obligationer efter stk. 1 sker i henhold til de til enhver tid gældende retningslinjer for finansielle transaktioner mellem staten og foreningen.

Stk. 4. Foreningen skal på forespørgsel fra Finansministeriet udlevere relevant information om foreningens finansielle forhold af betydning for låntagning hos staten i henhold til finansieringsmodellen.«

2. § 7, stk. 2, ophæves.

3. Efter § 10 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 10 a. Foreningen skal have en forvaltnings- og kontrolramme, der sikrer en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici. Forvaltnings- og kontrolrammen kan indgå i foreningens generelle risikostyringssystem og skal stå i et rimeligt forhold til foreningens størrelse samt arten, omfanget og kompleksiteten af foreningens risici og aktiviteter.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om de foranstaltninger, som foreningen skal træffe for at have en effektiv og betryggende forvaltnings- og kontrolramme, jf. stk. 1, herunder krav til rammens indhold, inklusive krav til strategier og politikker, intern forvaltning og organisering af it-risikostyring, styring og rapportering af tredjepartsrisici, informationsudveksling samt krav til bestyrelsens opgaver i forbindelse med overvågning af it- og cyberrisici.«

4. § 13, stk. 1, affattes således:

»Artikel 411, artikel 412, stk. 1-3, artikel 414, artikel 415, stk. 1, artikel 416, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 417, 418 og 420, artikel 421, stk. 1, 2, 4 og 5, artikel 422, stk. 1-9, artikel 423 og 424 og artikel 425, stk. 1-5 og 7-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder tilsvarende anvendelse på foreningen.«

5. § 13, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Artiklerne 1-4 og 16 og bilagene 24 og 25 i Kommissionens gennemførelsesforordning om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn finder tilsvarende anvendelse på foreningen.«

6. § 21, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

7. I § 22, stk. 1, ændres »§§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10, 354, 354 a, 354 g og 355« til: »§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10, §§ 354 a, 354 g, 355«.

8. § 22, stk. 2 og 3, ophæves.

9. I § 25, stk. 2, indsættes efter »Overtrædelse af § 10, jf. § 64 e, stk. 1, § 70, stk. 1-4, og § 71, stk. 1 og 2, i lov om finansiell virksomhed,«: »§ 10 a, stk. 1,«, efter »artikel 415, stk. 1« udgår: »og 2«, og »og artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14.

december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor« udgår.

10. I § 25, stk. 3, indsættes efter »indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne«: », jf. dog stk. 4«.

11. I § 25 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. I regler udstedt i medfør af § 10 a, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

§ 16

I lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) foretages følgende ændring:

1. § 3, nr. 4, ophæves.

Justitsministeriet

§ 17

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1294 af 7. november 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 263 af 11. februar 2026 og § 2 i lov nr. 358 af 3. marts 2026, foretages følgende ændringer:

1. I § 93, stk. 2, nr. 1, ændres »§ 302, stk. 2« til: »§ 302, stk. 3«.

2. I § 290, stk. 1, og § 290 a, stk. 1, ændres »1 år og 6 måneder« til: »3 år«.

3. I § 290, stk. 2, og § 290 a, stk. 2, ændres »karakter eller« til: », herunder organiserede, karakter, eller«, og efter »vinding,« indsættes: »eller som følge af, at forbrydelsen angår formuegoder eller fordele, som stammer fra overtrædelse af §§ 122 eller 144,«.

4. I § 296, stk. 2, 1. pkt., ændres »stk. 1, nr. 1,« til: »stk. 1«, og i 2. pkt. indsættes efter »forening,«: »hvor forbrydelsen har en erhvervmæssig eller professionel, herunder organiseret, karakter,« og efter »vinding,« indsættes: »hvor forbrydelsen er begået i tilknytning til en overtrædelse af §§ 122 eller 144 eller for at skjule eller tilsløre en sådan overtrædelse,«.

5. I § 302 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Under særligt skærpende omstændigheder kan straffen for overtrædelse af stk. 1 stige til fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere i forening, hvor forbrydelsen har en erhvervmæssig eller professionel, herunder organiseret, karakter, hvor der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, hvor forbrydelsen er begået i tilknytning til overtrædelse af §§ 122 eller 144 eller for at skjule el-

ler tilsløre en sådan overtrædelse, eller hvor et større antal forbrydelser er begået.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 18

I lov nr. 511 af 26. maj 2014 om indsamling m.v., som ændret ved § 1 i lov nr. 81 af 30. januar 2019, lov nr. 105 af 4. februar 2020 og § 1 i lov nr. 743 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Indsamlingsnævnet offentliggør på nævnets hjemmeside afgørelser om afslag på ansøgninger om tilladelser efter § 3, stk. 2, 1. pkt., og om tilbagekaldelser af tilladelser efter § 3, stk. 2, 2. pkt.

Stk. 2. Indsamlingsnævnet offentliggør på nævnets hjemmeside afgørelser om tilbagekaldelser af tilladelser efter § 4, stk. 7, og § 11, stk. 4.«

2. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Konstateres der i forbindelse med tilsyn med en indsamling forhold af væsentlig karakter, offentliggør Indsamlingsnævnet sådanne oplysninger på nævnets hjemmeside.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

3. I § 11, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 10, stk. 5, nr. 4« til: »§ 10, stk. 6, nr. 4«.

4. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om den kontrol, som skal udøves med indsamlede midler, der overføres til udlandet, herunder regler der understøtter denne kontrol.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

5. I § 16 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved udmåling af bøde efter denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf skal der lægges vægt på overtrædelsens karakter, herunder om der er tale om alvorlige eller gentagne overtrædelser, det indsamlede beløb og den konkrete risiko for misbrug af indsamlede midler.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 19

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1298 af 7. november 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 1765 af 29. december 2025 og § 2 i lov nr. 263 af 11. februar 2026, foretages følgende ændring:

1. Efter § 20 b indsættes i *kapitel 1*:

»§ 21. Domstolene må ikke modtage kontantbetalinger eller kontantdeponeringer på 15.000 kr. eller derover, hvad enten betalingen eller deponeringen sker på én gang eller som flere betalinger eller deponeringer, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.«

§ 20

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. september 2026, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 8, nr. 1, og § 16, nr. 1, træder i kraft den 20. november 2026.

Stk. 3. § 2, nr. 6, § 3, nr. 4, og § 14, nr. 2, finder kun anvendelse på påbud udstedt efter ikrafttrædelsesdatoen.

Stk. 4. Regler udstedt i medfør af § 123, stk. 4 og 5, i lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 463 af 26. april 2026, som ændret ved § 2 i lov nr. 711 af 20. juni 2025, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 123, stk. 4 og 5, i lov om betalinger, jf. denne lovs § 3, nr. 1.

§ 21

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ 1-14 og 18 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. Lovens §§ 1-4 og 7-14 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Risikovurdering for finansiering af proliferation samt politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af regler om finansielle sanktioner
  - 2.2. Krav om en uafhængig revisionsfunktion til at teste politikker, forretningsgange og kontroller
  - 2.3. Mindreåriges adgang til en basal indlånskonto uden værgens samtykke
  - 2.4. Erhvervsministerens beføjelser til at fastsætte nærmere regler om gebyrer efter lov om betalinger
  - 2.5. Erhvervsministerens beføjelser til at fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument
  - 2.6. Fondsmæglerselskabers offentliggørelse af stemmerettigheder og afstemningsadfærd
  - 2.7. Ændring til regler om Finanstilsynets beføjelser overfor fondsmæglerselskaber
  - 2.8. Midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i fondsmæglerselskaber
  - 2.9. Finanstilsynets mulighed for at give tilsynsreaktioner
  - 2.10. Erhvervsstyrelsens mulighed for at give tilsynsreaktioner
  - 2.11. Betaling for midlertidig administrator af et pengeinstitut eller realkreditinstitut
  - 2.12. Undtagelse til gensidighedskravet i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiell virksomhed §§ 30 og 31
  - 2.13. Ændring af afgifter for prospekter
  - 2.14. Ændring af afgiftsbestemmelsen for benchmarkadministratorer
  - 2.15. KommuneKredits finansiering
  - 2.16. KommuneKredit og likviditet
  - 2.17. KommuneKredit og IT-sikkerhed
  - 2.18. Rettelse af hjemmelshenvisning for offentliggørelse af Finanstilsynets tilsynsreaktioner i en række love på det finansielle område
  - 2.19. Videregivelse af oplysninger til politiet i lov om kreditervicevirksomheder og kredittkøbere
  - 2.20. Genanordning af tilladelseskrav for udenlandske betalingstjenesteudbydere på Færøerne
  - 2.21. Skærpelse af reglerne om straf for hvidvask, hæleri og regnskabssvindel m.v.
  - 2.22. Offentliggørelse af afslag på og tilbagekaldelse af indsamlingstilladelse efter indsamlingsloven samt offentliggørelse af oplysninger om tilsyn
  - 2.23. Styrket kontrol efter indsamlingsloven med midler, der overføres til udlandet
  - 2.24. Forhøjelse af bødeniveauet m.v. efter indsamlingsloven
  - 2.25. Fravigelse af kontantreglen for domstolene
3. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række præciseringer og justeringer af den gældende finansielle regulering, der er nødvendige for at holde reguleringen relevant i lyset af samfundsudviklingen og for at sikre korrekt gennemførelse af ny fælleseuropæisk regulering.

Lovforslaget har blandt andet til formål at implementere en række anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF), der er et mellemstatsligt samarbejde mod hvidvask m.v.,

som Danmark har været medlem af siden 1991. Der lægges således bl.a. op til at indføre krav om, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal have risikovurderinger vedrørende finansiering af masseødelæggelsesvåben (proliferationsfinansiering). Desuden skal de have skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, der sikrer overholdelse af regler om finansielle sanktioner mod lande, personer og virksomheder. Risikovurderingerne og de interne procedurer skal understøtte efterlevelsen af FN's sikkerhedsresolutioner og EU's sanktionsforordninger, hvilket er afgørende, ikke mindst i lyset af den aktuelle geopolitiske situation. Det foreslås derudover, at virksomheder og perso-

ner, der ikke i henhold til anden finansiel lovgivning, er forpligtede til at have en uafhængig revisionskontrol, pålægges et krav om uafhængig revisionskontrol.

Lovforslaget giver skatte- og vækstministeren mulighed for at fastsætte regler, så mindreårige, der er fyldt 15 år, kan oprette en basal indlånskonto uden værgens samtykke. For visse mindreårige er det vanskeligt at få værgens samtykke til at oprette en bankkonto. Særligt er der en gruppe mindreårige, som myndighederne har besluttet skal modtage f.eks. børnepenge direkte, for hvem lovforslaget vil gøre det nemmere at få udbetalt pengene og betale nødvendige udgifter. Lovforslaget vil betyde, at mindreårige, der er fyldt 15 år, selv kan oprette en basal indlånskonto og dermed råde over de midler, de har ret til.

Endvidere udmønter lovforslaget en række af initiativerne i aftalen af 26. juni 2025 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti om styrkelse af Dankort. Aftalen har bl.a. til formål at styrke konkurrence på betalingsområdet ved at sikre de økonomiske rammer for nationale kortordninger, herunder Dankort, ved at ændre prisreguleringen, så der skabes rum for investeringer i kortet og incitament til at gennemføre udviklingstiltag, så Dankort kan opretholdes som et tidssvarende og konkurrencedygtigt nationalt betalingskort.

Lovforslaget har tillige til formål at fastsætte samlede regler om gennemsigtighed i forhold til gebyrer og vilkår for indløsning af alle kortordninger, med henblik på at kunne imødekomme behovet for et mere gennemsigtigt betalingsmarked.

Med lovforslaget sker der også en revidering af afgiften for prospekter, så der etableres et mere differentieret system baseret på typen af prospekter, der godkendes. I dag skal der betales den samme afgift for alle typer af prospekter. Differentieringen i afgiften skal afspejle forskellene mellem forskellige prospekttyper, så den stemmer bedre overens med Finanstilsynets faktiske ressourceforbrug i forbindelse med gennemgangen af prospekter med henblik på godkendelse. Desuden vil lovforslaget ændre afgiften for benchmarkadministratorer, så det kun er de administratorer, der fremover vil være underlagt tilsyn, der skal betale afgift.

Lovforslaget indeholder derudover en række justeringer og præciseringer af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som skal sikre en korrekt implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR). Det sker på baggrund af en gennemgang af den danske

implementering foretaget af EU-Kommissionen, der vurderer, at der på visse punkter mangler tilstrækkelig implementering af IFD og IFR.

Lovforslaget har endvidere til formål at tydeliggøre i hvidvaskloven, at det som altovervejende hovedregel er det materiale og de oplysninger, der foreligger ved inspektionens afslutning, der lægges til grund ved Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens afgørelser om tilsynsreaktioner.

Lovforslaget har endvidere til formål at ændre i bestemmelsen for Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmarks (herefter KommuneKredit) finansiering, da regeringen og KommuneKredit har indgået en forståelse vedr. statslig finansiering af KommuneKredit. Derudover indeholder lovforslaget ændringer af de bestemmelser, der vurderes overflødige som følge af ændringen af finansieringsmodellen, herunder visse likviditetskrav samt muligheden for optagelse af efterstillet kapital. Lovforslaget indebærer ikke i øvrigt ændringer af KommuneKredits rettigheder og forpligtelser, herunder i forhold til allerede indgåede låneaftaler, der fortsætter uændret under den nye lov.

Lovforslaget har endvidere til formål at undtage KommuneKredit fra de bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 909/2014 og (EU) 2016/101 (herefter DORA-forordningen), der er nationalt sat i kraft for KommuneKredit. KommuneKredits særlige virksomhed gør det muligt, at det nationalt kan besluttes, at KommuneKredit skal undtages fra DORA-forordningen.

Lovforslaget skal sikre, at KommuneKredit fortsat har en sikker og stabil digital forretningsunderstøttelse. Derfor foreslås det, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som KommuneKredit skal træffe, for at have en effektiv og betryggende it-forvaltnings- og kontrolramme.

Endelig har lovforslaget til formål at foretage en række lovændringer af betydning for indsatsen mod hvidvask, bestikelse m.v. på Justitsministeriets område, der har baggrund i bl.a. anbefalinger fra FATF. Der er tale om ændringer i straffeloven, lov om indsamling m.v. og retsplejeloven. Der foreslås bl.a. en forhøjelse af normalstrafferammerne for hæleri og hvidvask fra 1 år og 6 måneder til 3 år. Endvidere skal ændringerne bl.a. skabe øget transparens og mere proportionale bødestraffe på indsamlingsområdet samt sikre skærpet kontrol med indsamlede midler, der overføres til udlandet. Endelig foreslås det at begrænse adgangen til konstantbetalinger og -deponeringer ved domstolene.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Risikovurdering for finansiering af proliferation samt politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af regler om finansielle sanktioner

2.1.1. Gældende ret

Hvidvasklovens § 7, stk. 1, fastsætter, at virksomheder og personer omfattet af loven skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Risikovurderingen skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens eller personens forretningsmodel og omfatte en vurdering af de risici, der er forbundet med kunder, produkter og tjenesteydelser, transaktioner samt leveringskanaler og geografiske områder, hvor forretningsaktiviteterne udøves. Risikovurderingen skal dokumenteres og løbende opdateres.

Der gælder i dag ikke efter hvidvaskloven en definition af finansiering af proliferation og tilsvarende regler om, at virksomheder og personer omfattet af loven skal identificere og vurdere risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation.

Det er i hvidvasklovens § 8, stk. 1, fastsat, at virksomheder og personer omfattet af loven skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller. Disse skal omfatte risikostyring, kundekendingsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme. Politikker, kontroller og forretningsgange skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Efter hvidvasklovens § 34 a, stk. 1, kan skatte- og vækstministeren udpege en myndighed, som er ansvarlig for at offentliggøre navne på fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der er opført på FN's sanktionslister. Navnene offentliggøres på myndighedens hjemmeside. Skatte- og vækstministeren har udpeget Erhvervsstyrelsen som ansvarlig myndighed.

Det følger af § 34 a, stk. 3, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven uden ugrundet ophold skal indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, hvis navne er offentliggjort på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Bestemmelsen muliggør indefrysning af midler i perioden fra offentliggørelsen af FN's sanktionslister, til disse er gennemført og offentliggjort i en EU-retsakt.

Der gælder på nuværende tidspunkt ikke regler i Danmark om, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal have skriftlige politikker, forretningsgange og kontrol-

ler for overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner samt hvidvasklovens § 34 a, stk. 3, om indefrysning af midler efter FN's sanktionslister.

Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Spillemyndigheden og Advokatrådet påser, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven på myndighedernes respektive ressortområder, overholder love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

En række af de forordninger om finansielle sanktioner, som EU har vedtaget, er sanktioner mod manglende overholdelse af retsakter om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme. Et eksempel er de nuværende sanktioner mod Rusland, hvor EU ønsker at lægge pres på Rusland for at stoppe invasionen af Ukraine.

Danmark har siden 1991 været medlem af Financial Action Taskforce (FATF), som er et mellemstatsligt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask, finansiering af terrorisme og spredning af masseødelæggelsesvåben.

Det følger af FATF's anbefaling nr. 1, pkt. 10 og 11, at finansielle og ikke-finansielle virksomheder skal tage de nødvendige skridt for at identificere og vurdere deres risici for at blive misbrugt til hvidvask og finansiering af terrorisme. Ligeledes skal de have procedurer godkendt af ledelsen til at styre og begrænse de identificerede risici.

I forbindelse med FATF's 5. evalueringsrunde er anbefaling nr. 1 blevet revideret, så anbefalingen udvides til også at omfatte finansiering af proliferation. Det følger herefter af FATF's anbefaling nr. 1, pkt. 3, sammenholdt med den forklarende note til anbefaling nr. 1, at finansielle og ikke-finansielle virksomheder skal identificere og vurdere deres risiko i relation til finansiering af proliferation samt have politikker, forretningsgange og kontroller til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici forbundet hermed. De risici, der er forbundet med finansiering af proliferation, er i anbefalingen begrænset til risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelserne i FN's sikkerhedsresolutioner mod finansiering af proliferation.

Ved finansiering af proliferation forstås levering af midler eller finansielle tjenesteydelser til fremstilling, erhvervelse, besiddelse, udvikling, eksport, omladning, transport, overførsel eller brug af nukleare, kemiske eller biologiske våben, der anvendes til ikke-legitime formål i strid med national lovgivning eller internationale forpligtelser.

Der er i FATF's anbefaling nr. 7 fastsat krav til medlemslandenes implementering af FN's sikkerhedsresolutioner vedrørende finansiering af proliferation. FATF definerer dermed

finansiering af proliferation i relation til finansielle sanktioner mod spredning af masseødelæggelsesvåben under FN's Sikkerhedsråd, som ved udgangen af 2024 er rettet mod Nordkorea og Iran. For nuværende er det de samme sanktioner, der danner grundlag for de kommende forpligtelser i EU's hvidvaskpakke.

Der findes i dag 14 gældende sanktionsregimer vedtaget af FN's Sikkerhedsråd. Sanktionsregimerne er vedtaget i medfør af FN's Sikkerhedsråds resolutioner. Resolutionerne er bindende for FN's medlemsstater. Det betyder, at de enkelte medlemsstater, herunder Danmark, er forpligtet til at gennemføre de sanktioner, som FN's Sikkerhedsråds resolutioner angiver. EU gennemfører på vegne af EU's medlemslande bestemmelserne i Sikkerhedsrådets resolutioner, hvorefter de er gældende i bl.a. Danmark.

Revisionen af FATF's anbefaling nr. 1, herunder fastsættelsen af anbefaling nr. 1, pkt. 3, medfører således, at medlemslandene skal stille krav om, at finansielle og ikke-finansielle virksomheders politikker, forretningsgange og kontroller skal omfatte risikoen for potentielle brud, ikke-implemtering eller omgåelse af forpligtelserne i FN's sikkerhedsresolutioner mod finansiering af proliferation samt styring af risikoen forbundet hermed.

FATF's anbefalinger indeholder ikke, på samme måde som det er tilfældet for finansiering af proliferation, et direkte krav om, at medlemslandene skal stille krav om, at finansielle og ikke finansielle virksomheders politikker, forretningsgange og kontroller, omfatter risikoen for potentielle brud, ikke-implemtering eller omgåelse af forpligtelserne i FN's sanktionsforordninger eller EU's sanktionsforordninger.

FATF evaluerer, i hvilket omfang medlemslandene lever op til FATF's anbefalinger. I den forbindelse evalueres landenes tekniske efterlevelse, herunder lovgivning, øvrige regler og retningslinjer samt myndighedernes beføjelser og procedurer. Videre evaluerer FATF effektiviteten af landenes forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Evalueringen af effektivitet indebærer, at der bl.a. måles på myndigheders og de forpligtede virksomheders praktiske indsats. Vurderingsmetoderne er fastsat i et evalueringsparadigme, som er opbygget med Immediate Outcomes (IOs).

Det fremgår af IO 10.4 og 11.5, at evalueringen omfatter omfanget af finansielle og ikke-finansielle virksomheders overholdelse og forståelse af deres forpligtelser og risici for omgåelse i relation til finansielle sanktioner vedrørende henholdsvis finansiering af terrorisme og finansiering af proliferation.

Det fremgår af IO 10.5 og 11.6, at evalueringen omfatter

myndighedernes tilsyn med finansielle og ikke-finansielle virksomheders overholdelse af deres forpligtelser i relation til finansielle sanktioner vedrørende henholdsvis finansiering af terrorisme og finansiering af proliferation.

FATF anbefalede i forbindelse med den seneste evaluering af Danmark, at der generelt bør ske en øget indsats på området for finansielle sanktioner, herunder i relation til de forpligtede enheders forståelse af risici og implementering af krav angående sanktioner, samt tilsynsmyndighedernes tilsyn med de forpligtede enheders overholdelse af krav angående sanktioner.

2.1.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den førte tilsynsvirksomhed har siden hvidvasklovens ikrafttræden vist, at det ofte er afgørende for en korrekt efterlevelse af hvidvasklovens regler, at virksomheden har risikovurderinger og klare og operationelle politikker, forretningsgange og kontroller.

Eksempelvis viser Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, at virksomheder, der kender sin iboende risiko og har fastsat klare strategiske mål i relation til sin praktiske håndtering af forebyggelsen af hvidvask og terrorfinansiering, og hvis ansatte er givet klare instruktioner for, hvorledes dette i praksis skal ske, og som fører en tilstrækkelig kontrol med, at politikker og forretningsgange overholdes, ofte har lettere ved at efterleve hvidvasklovgivningen.

Finanstilsynets tilsynsvirksomhed viser desuden, at det kan være vanskeligt for virksomheder, der ikke har tilstrækkelige politikker, forretningsgange og dokumenterede kontroller, at godtgøre overfor tilsynsmyndighederne, at virksomhedens praktiske håndtering af forebyggelsen af hvidvask og terrorfinansiering er tilstrækkelig og dermed sikre, at lovgivningen overholdes.

Risikovurderinger for proliferationsfinansiering samt politikker, forretningsgange og kontroller for sanktionshåndtering er således generelt en væsentlig forudsætning for, at virksomhederne er i stand til effektivt at forebygge et sådant misbrug. Det er desuden en væsentlig forudsætning for, at tilsynsmyndighederne kan få forelagt den nødvendige dokumentation, der gør myndighederne i stand til at vurdere virksomhedernes praktiske håndtering på området, herunder hvorvidt virksomhederne i praksis er i stand til at sikre hurtig og korrekt håndtering af proliferationsfinansiering og sanktionsoverholdelse i deres forretning.

Overholdelse af FN's og EU's forordninger om finansielle sanktioner mod lande, fysiske og juridiske personer, grupper, enheder eller organer er af afgørende betydning for effektiviteten af sanktionerne. Det skyldes, at sanktioner

skal være signalgivende og standse en bestemt adfærd eller politik i det land, sanktionerne er rettet mod. Et eksempel er de nuværende sanktioner mod Rusland, hvor EU ønsker at lægge pres på Rusland for at stoppe invasionen af Ukraine.

Idet der internationalt ses med stor alvor på manglende efterlevelse og brud på sanktionsforordningerne, er det også et område, som Financial Action Task Force (FATF) vil sikre, at Danmark og danske virksomheder efterlever, herunder at danske tilsynsmyndigheder fører en tilstrækkelig kontrol hermed. Som led i FATF's evaluering, der forventes påbegyndt ultimo 2026, vil Danmark bl.a. blive evalueret på sin evne til at sikre, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven forstår og er i stand til at styre deres risici i overensstemmelse med FN's sikkerhedsresolutioner og dermed implicit EU's sanktionsforordninger.

I forbindelse med FATF's evalueringsrunde er FATF's anbefalinger blevet udvidet, så disse også omfatter finansiering af proliferation. Udvidelsen indebærer blandt andet, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal have en risikobaseret tilgang til at begrænse finansiering af proliferation og således skal identificere og vurdere risici for brud på manglende implementering og omgåelse af forordninger, ligesom de skal styre identificerede risici via politikker, forretningsgange og kontroller.

EU's kommende hvidvaskforordning, Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1624 af 31. maj 2024 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der blev offentliggjort i Europæisk Tidende den 19. juni 2024, og som helhed finder anvendelse fra den 10. juli 2027, omfatter i forordningens artikel 9 og 10 bestemmelser, der regulerer henholdsvis omfanget af interne politikker, procedurer og kontroller og omfanget af risikovurderinger. De foreslåede ændringer af § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, er således svarende til dele af kravene i artikel 9 og 10 i forordningen.

Det forventes, at den nye fælles EU-hvidvasktilsynsmyndighed (Anti-Money Laundering Authority) senest den 10. juli 2026 udsteder retningslinjer om de elementer, som virksomhederne på grundlag af virksomhedens art, herunder dens risici og kompleksitet, og dens størrelse bør tage hensyn til, når de træffer beslutninger vedrørende omfanget af deres interne politikker, procedurer og kontroller.

Det er på den baggrund Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at de foreslåede ændringer vil tjene til at skabe klarhed om, hvordan virksomheden eller personen skal håndtere overholdelse af de pågældende forordninger samt pligten til indefrysning af midler efter hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Det er desuden Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at

den foreslåede ændring vil medvirke til at skabe et mere effektivt værn mod terrorfinansiering og finansiering af proliferation i Danmark, samt gøre Danmark til et mindre attraktivt land for personer, der måtte ønske at deltage i sådanne aktiviteter.

Danmarks internationale forpligtelser nødvendiggør, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder og personer forpligtes til at identificere og vurdere risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation, samt at have politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår derfor, at det i hvidvaskloven fastsættes, at virksomheder og personer omfattet af loven skal identificere og vurdere risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation. Det foreslås endvidere, at der indsættes en definition heraf i loven.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår samtidig, at det i hvidvaskloven fastsættes, at virksomheder og personer omfattet af loven, skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, samt at disse omfatter overholdelse af pligten til indefrysning af midler efter hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Forslaget skal dertil sikre øget fokus på finansiering af proliferation i samarbejdet mellem myndigheder på nationalt plan. Forslaget skal desuden sikre, at myndighedernes samarbejdsforum kan varetage opgaver som koordinering og informationsudveksling med henblik på styrkelse af myndighedernes indsats og gennemførelse af nationale og internationale forpligtelser samt vurdering af effektiviteten af de foranstaltninger, som er iværksat.

For en nærmere gennemgang af den foreslåede ændring henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-4 og 8, og bemærkningerne hertil.

2.2. Krav om en uafhængig revisionsfunktion til at teste politikker, forretningsgange og kontroller

2.2.1. Gældende ret

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer omfattet af loven skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller. Disse skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af op-

lysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme. Politikker, kontroller og forretningsgange skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Det følger af hvidvasklovens § 8, stk. 2, at politikker, kontroller og forretningsgange, skal godkendes af den hvidvaskansvarlige.

Det følger endvidere af lovens § 8, stk. 3, at virksomheder, der i anden lovgivning er forpligtet til at have en compliancefunktion, skal udpege en complianceansvarlig på ledelsesniveau, som skal kontrollere og vurdere, om forretningsgangene og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, er effektive. Den complianceansvarlige skal tillige kontrollere, at virksomheden underretter Hvidvasksekretariatet i overensstemmelse med pligten i § 26.

Det fremgår desuden af lovens § 8, stk. 4, at bestyrelser i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, og som har en intern revision eller intern audit, og bestyrelser i andre virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, og som i henhold til anden lovgivning er underlagt krav om en intern revision eller intern audit skal sikre, at den interne revision eller interne audit vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

FATF's anbefaling nr. 18 indeholder bl.a. de generelle krav til kontrol på koncernniveau, som er relevante for filialer og datterselskaber (interne politikker, procedurer og kontroller, herunder passende medarbejder screeningsprocedurer, medarbejderuddannelse, og en uafhængig revisionsfunktion).

Det følger af FATF's anbefaling nr. 18 og 23, at finansielle og ikke-finansielle virksomheder skal have mekanismer på hvidvaskområdet, der sikrer, at en uafhængig revisionsfunktion gennemfører test af virksomhedens politikker, procedurer og kontroller.

Der gælder på nuværende tidspunkt ikke regler i Danmark om, at øvrige virksomheder og personer, der ikke er omfattet af hvidvasklovens § 8, stk. 4, skal sikre, at virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller testes af en uafhængig revisionsfunktion.

EU's kommende hvidvaskforordning, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1624 af 31. maj 2024 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der blev offentliggjort i Europæisk Tidende den

19. juni 2024, og som helhed finder anvendelse fra den 10. juli 2027, omfatter i forordningens artikel 9 en bestemmelse, der regulerer omfanget af interne politikker, procedurer og kontroller. En tilsvarende bestemmelse fremgår af forordningens artikel 9, stk. 2, litra b, hvori det fastsættes, at forpligtede enheder skal sikre, at der foretages kontrol af interne politikker, procedurer og kontroller, som er indført i den forpligtede enhed. Hvis der ikke findes en uafhængig revisionsfunktion, kan den forpligtede enhed lade denne test udføre af en ekstern ekspert.

2.2.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Hvidvaskloven indeholder krav om, at en række nærmere opregnede virksomheder som har en intern revision eller intern audit, eller som i henhold til anden lovgivning er underlagt krav om en intern revision eller intern audit, skal sikre, at den interne revision eller interne audit vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

Mange af de finansielle virksomheder har allerede i dag en uafhængig revisionsfunktion som følge af krav fra anden finansiell lovgivning. Den foreslåede ændring har derfor til hensigt at fastlægge, at virksomheder og personer, som ikke i henhold til anden finansiell lovgivning er pålagt krav om at have etableret en uafhængig revisionskontrol, pålægges et sådant krav eller et krav om brug af en ekstern ekspert.

Det følger af FATF's anbefaling nr. 18 og 23, at finansielle og ikke-finansielle virksomheder skal sikre, at en uafhængig revisionsfunktion gennemfører test af virksomhedens politikker, procedurer og kontroller.

Kravet om en uafhængig revisionsfunktion har til formål at sikre, at virksomhedernes interne politikker, procedurer og kontroller undergives en objektiv og fagligt kvalificeret gennemgang, der kan afdække svagheder eller mangler og dermed styrke virksomhedernes risikostyring. Kravet har desuden til formål at sikre en regelmæssig evaluering og justering af virksomhedernes interne procedurer i overensstemmelse med ændrede risici og regulatoriske krav. Kravet har herudover til formål at sikre, at virksomhederne kan dokumentere overfor eksempelvis tilsynsmyndighederne, at den effektivt efterlever gældende FATF-standards samt national hvidvasklovgivning. Dette er bl.a. med til at sikre virksomhedens ansvarlighed.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår på den baggrund en ordning, der vil medvirke til at skabe et mere effektivt værn mod hvidvask og terrorfinansiering i Danmark og medvirke til, at gøre Danmark til et mindre attraktivt land for personer, der måtte ønske at deltage i sådanne aktiviteter.

Skatte- og Vækstministeriet vurderer således, at der derfor er behov for at indføre en forpligtelse i hvidvaskloven, hvori det fastsættes, at de politikker, procedurer og kontroller, som virksomheder og personer omfattet af loven er forpligtede til at gennemføre, kontrolleres af en uafhængig revisionsfunktion. Hvis der ikke findes en uafhængig revisionsfunktion, kan virksomheden eller personen lade en ekstern ekspert foretage kontrollen af politikkerne, procedurerne og kontrollerne.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at den foreslåede ændring til hvidvasklovens § 8, stk. 4, vil sikre, at Danmark lever op til de internationale forpligtelser og imødekommer den kritik, som Danmark modtog ved sidste FATF-evaluering i 2017.

Den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 4, 2. og 3. pkt., er dermed svarende til dele af kravet i artikel 9, stk. 2, litra b, i EU's kommende hvidvaskforordning, Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1624 af 31. maj 2024 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der blev offentliggjort i Europæisk Tidende den 19. juni 2024, og som helhed finder anvendelse fra den 10. juli 2027.

Det forventes desuden, at den nye fælles EU-hvidvasktilsynsmyndighed (Anti-Money Laundering Authority) senest den 10. juli 2026 udsteder retningslinjer om de elementer, som virksomhederne på grundlag af virksomhedens art, herunder dens risici og kompleksitet og dens størrelse, bør tage hensyn til, når de træffer beslutninger vedrørende omfanget af deres interne politikker, procedurer og kontroller, navnlig med hensyn til personale, der afsættes til compliancefunktionerne. Disse retningslinjer vil desuden identificere situationer i relation til tilrettelæggelse af interne kontroller på kommercielt plan, i compliancefunktionens og revisionsfunktionens niveau samt den uafhængige revisionsfunktion, der kan udføres af en ekstern ekspert.

For en nærmere gennemgang af den foreslåede ændring henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-4 og 8, og bemærkningerne hertil.

2.3. Mindreåriges adgang til en basal indlånskonto uden værgens samtykke

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 43, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder, herunder regler om indholdet af en basal

indlånskonto og om størrelsen af et eventuelt gebyr for en sådan konto.

Denne hjemmel er udnyttet i bekendtgørelse nr. 330 af 7. april 2016 om god skik for finansielle virksomheder, hvor det fremgår af bekendtgørelsens § 15, at et pengeinstitut ikke uden en individuel og saglig begrundelse kan nægte at oprette en basal indlånskonto til en privatkunde. En basal indlånskonto skal som minimum omfatte:

1. Mulighed for at indsætte og hæve kontanter,
2. Mulighed for at gennemføre betalingstransaktioner med et debetkort med saldokontrol og
3. Mulighed for indgående kredittransaktioner.

Hvis indsættelse og hævning af kontanter gennemføres ved personlig henvendelse i pengeinstitutlets forretningslokale, kan instituttet begrænse antallet af ekspeditioner til én om ugen.

Pengeinstitutter skal tilbyde en basal indlånskonto vederlagsfrit eller mod et gebyr, der højst må udgøre 180 kr. om året (2015-niveau), uanset antallet af transaktioner på kontoen. Gebyret reguleres én gang årligt pr. 10. januar efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Gebyret udgør i dag 216 kr.

Der er som udgangspunkt ikke adgang til at lave overtræk på en basal indlånskonto ved betalinger med et debetkort med saldokontrol. I det omfang der skal betales et gebyr for den basale indlånskonto, kan der dog, hvis der ikke er midler på kontoen, når gebyret trækkes, opstå overtræk for så vidt angår gebyrets størrelse. Dermed kan ejeren af kontoen blive gældsæt for et beløb svarende til gebyrets størrelse og misligholdelsesomkostninger i form af rykkergebyrer og renter. Det fremgår af værgemålslovens § 1, stk. 1, at børn og unge under 18 år, der ikke har indgået ægteskab, er mindreårige og dermed umyndige. Efter stk. 2 kan mindreårige ikke selv forpligte sig ved retshandler eller råde over deres formue, medmindre andet er bestemt. Af stk. 3 fremgår det, at for så vidt ikke andet særlig er bestemt, handler værgerne på den mindreåriges vegne i økonomiske anliggender. Efter værgemålslovens § 2, stk. 1, er det forældremyndighedsindehaveren, som er værge for den mindreårige. Er der fælles forældremyndighed, er indehaverne begge værger. Er der to værger for en mindreårig, handler de i medfør af værgemålslovens § 3, stk. 1, i forening på dennes vegne. Udgangspunktet efter værgemålsloven er derfor, at mindreårige ikke kan oprette en bankkonto uden sin værges eller værgers samtykke.

Af værgemålslovens § 25, stk. 2, fremgår, at hvis værger finder det forsvarligt, at den, der er under værgemål, sørger

for sine egne behov, kan værgeren overlade denne penge til egen rådighed til dette formål.

For så vidt angår rådigheden over den mindreåriges midler fremgår det af værgemålslovens § 42, stk. 1, nr. 1-3, at mindreårige selv råder over, hvad de har erhvervet ved eget arbejde, efter at de er fyldt 15 år, hvad de har fået til fri rådighed som gave eller som friarv ved testamente, og hvad værgeren har overladt dem efter værgemålslovens § 25, stk. 2.

Det følger af værgemålslovens § 42, stk. 2, 2. pkt., at en mindreårig ikke kan påtage sig gældsforpligtelser. Dette indebærer bl.a., at en mindreårig ikke kan forpligte sig til at betale fremtidige gebyrer.

For børn under 15 år udbetales en skattefri børne- og ungdomsydelse og for børn mellem 15 og 17 år udbetales en skattefri ungeydelse. Dette følger af børne- og ungeydelseslovens § 1.

Børne- og ungeydelsen udbetales som udgangspunkt til forældremyndighedsindehaveren, jf. børne- og ungeydelseslovens § 4, stk. 1-5. Udbetaling Danmark kan dog beslutte, at børne- og ungeydelsen udbetales til barnet eller den unge selv, hvis Udbetaling Danmark skønner det bedst for barnet eller den unge, jf. børne- og ungeydelseslovens § 4, stk. 6.

Ligeledes følger det af børnetilskudsloven, at børnetilskuddet som udgangspunkt udbetales til en af barnets forældre, men Udbetaling Danmark kan bestemme, at børnetilskuddet skal udbetales til barnet selv, hvis det skønnes bedst for barnet, jf. børnetilskudslovens § 8, stk. 6. Forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudsloven udbetales uafhængigt af alder til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat, jf. børnetilskudslovens § 12.

Herudover følger det af lov om aktiv socialpolitik, at unge under 18 år som udgangspunkt er omfattet af forældrenes forsørgelsespligt og derfor ikke selv kan modtage kontanthjælp. Hjælp efter loven kan dog i visse tilfælde udbetales til unge under 18 år. F.eks. til en mindreårig forsørger, en mindreårig gravid, en uledsaget mindreårig flygtning eller en mindreårig, der i længere tid har klaret sig selv gennem arbejde, hvis vedkommende kommer ud for ændringer i sine forhold, f.eks. arbejdsløshed.

Efter lov om nemkonto § 2, stk. 1, skal privatpersoner så vidt muligt anwise en konto som nemkonto, hvortil offentlige myndigheder kan udbetale offentlige ydelser. For så vidt angår personer, som er under værgemål, påhviler det efter værgemålslovens § 24 værgeren inden for hvervets omfang at varetage interesserne for den, der er under værgemål. Dette kan efter omstændighederne indebære, at værgeren skal sørge for at anwise en konto som nemkonto. Unge mellem 15 og

18 år vil typisk skulle bruge en nemkonto til udbetaling af løn eller udbetalinger fra offentlige udbetalere, herunder overskydende skat eller udbetalinger, som det er bestemt, at de selv kan råde over. På den baggrund kan unge selv anwise en konto som nemkonto fra de er 15 år, selvom de er umyndige. Det vil dermed både være muligt for værgeren og den unge selv at anwise den unges nemkonto, jf. Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 173 som fremsat, side 15. En basal indlånskonto kan anvises som nemkonto.

Hvis en mindreårig ikke har en konto, skal den offentlige udbetaler sikre, at den mindreårig får udbetalt sin ydelse på anden måde, jf. lov om nemkonto § 13, stk. 3.

2.3.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Adgang til at kunne oprette og have en konto i et pengeinstitut er for de fleste mennesker væsentligt for, at hverdagen fungerer. Det gælder også for mange børn og unge, der er umyndige. Det er dog for visse mindreårige forbundet med vanskeligheder at få adgang til en bankkonto. Særligt er det uhensigtsmæssigt, at mindreårige, som myndighederne har besluttet skal modtage ydelser direkte, ikke kan oprette og råde over indeståender på en bankkonto uden forældrenes eller værgens samtykke.

Den nuværende lovgivning rammer især unge under 18 år, der er hjemløse eller bor hos venner eller familiemedlemmer, uden økonomisk støtte fra deres forældre. Uden det nødvendige samtykke kan de ikke oprette en bankkonto, som de kan bruge som nemkonto, og de får dermed i praksis svært ved at modtage børne- og ungeydelse. Denne begrænsning efterlader dem i en særligt sårbar situation og risikerer at forværre deres økonomiske og sociale forhold.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår på den baggrund, at skatte- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte regler om mindreåriges adgang til at oprette og råde over indeståender på en basal indlånskonto uden samtykke fra værgeren. Det indebærer, at skatte- og vækstministeren får hjemmel til at fravige værgemålslovens § 1, stk. 2, hvorefter mindreårige ikke selv kan forpligte sig ved retshandler.

Den gruppe mindreårige, som myndighederne har besluttet skal modtage ydelser direkte, møder endvidere den udfordring, at en værge i henhold til værgemålslovens § 1, stk. 3, handler på den mindreåriges vegne i økonomiske anliggender. Et eksempel herpå er, hvis Udbetaling Danmark har besluttet, at børne- og ungeydelsen udbetales helt eller delvis til barnet eller den unge selv, fordi Udbetaling Danmark skønner det bedst for barnet eller den unge, jf. børne- og ungeydelsesloven § 4, stk. 6.

Det vurderes uhensigtsmæssigt, at værgeren efter den almin-

delige ordning i værgemålslovens har adgang til at råde over den mindreåriges indlånskonto og til oplysninger om denne i situationer, hvor eksempelvis Udbetaling Danmark har skønnet det bedst, at børne- og ungeydelsen skal udbetales helt eller delvist til den unge selv.

Der er derfor et behov for, at der for denne afgrænsede gruppe mindreårige gives mulighed for at begrænse værgers adgang til at råde over den mindreåriges basale indlånskonto samt til oplysninger om denne, når myndighederne har bestemt, at den mindreårige skal modtage ydelser direkte.

Det foreslås på den baggrund, at skatte- og vækstministeren også bemyndiges til at fastsætte regler om muligheden for at afskære værgens adgang til at råde over den mindreåriges basale indlånskonto samt til oplysninger om denne. Det indebærer, at skatte- og vækstministeren bemyndiges til at begrænse en værges almindelige beføjelser over for den mindreårige i henhold til værgemålslovens § 1, stk. 2 og 3.

Bemyndigelsen forudsættes udnyttet ved, at skatte- og vækstministeren fastsætter regler om, at mindreårige kan oprette og råde over en basal indlånskonto uden værgens samtykke, når de er fyldt 15 år.

Med lovforslaget gives der ikke hjemmel til, at skatte- og vækstministeren kan ændre på hvem, der får tildelt offentlige ydelser, eller hvem der har råderet over midlerne. Udgangspunktet er derfor fortsat, at ydelser udbetales til den mindreåriges forældre eller anden værge, medmindre myndighederne har truffet beslutning om, at børne- og ungeydelsen eller anden økonomisk hjælp skal udbetales direkte til den mindreårige. Med lovforslaget gives der hjemmel til, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler om at afskære en værges adgang til at råde over den mindreåriges basale indlånskonto samt til oplysninger om denne i de tilfælde, hvor myndighederne har truffet beslutning om, at den mindreårige skal modtage ydelser direkte. Lovforslaget giver derudover ikke skatte- og vækstministeren hjemmel til at begrænse eller ændre en værges almindelige beføjelser over for den mindreårige, ligesom der heller ikke gives hjemmel til, at skatte- og vækstministeren kan fravige værgemålslovens § 42, stk. 2, 2. pkt., om at umyndige ikke kan påtage sig gældsforpligtelser.

2.4. Skatte- og vækstministerens beføjelser til at fastsætte nærmere regler om gebyrer efter lov om betalinger

2.4.1. Gældende ret

Kapitel 7 i lov om betalinger fastsætter rammerne for udbydere af betalingstjenesters mulighed for at pålægge betalere og betalingsmodtager gebyrer i forbindelse med brug af betalingstjenester.

Udbydere af betalingstjenester kan ifølge § 123, stk. 1, i lov om betalinger, pålægge en betalingsmodtager (forretninger m.v.) omkostningerne ved driften af et betalingssystem, hvor transaktionerne gennemføres ved brug af et betalingsinstrument. Gebyrerne fastsættes efter § 122. Skatte- og vækstministeren kan dog efter § 123, stk. 4 og 5, fastsætte undtagelser hertil.

Det følger af bemærkningerne, at bestemmelsen i § 123, stk. 1, fastslår udgangspunktet i gældende ret, som er, at udbyder har en generel ret til at pålægge betalingsmodtager at betale til driften af et betalingssystem, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 157, side 260f.

I henhold til § 122, stk. 1, i lov om betalinger må der ikke anvendes urimelige priser og avancer ved fastsættelse af gebyr m.v. i forbindelse med gennemførelse af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument. Ved urimelige priser og avancer forstås priser og avancer, der er højere, end hvad der ville være tilfældet under virksom konkurrence, jf. § 122, stk. 1, 2. pkt. Bestemmelsen er udformet generelt og omfatter prisfastsættelse hos enhver virksomhed, der fastsætter gebyrer og vederlag i forbindelse med kortbetalinger, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 157, side 259. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har efter bestemmelsen mulighed for at foretage indgreb over for aktører, der fastsætter priser, som ligger over prisen i andre lande med en effektiv betalingsformidling, fastsætter priser, der ikke står i et rimeligt forhold til omkostningerne, eller fastsætter priser, der medfører en overnormal indtjening, jf. Folketingstidende 2017-17, tillæg A, L 157, side 259.

Skatte- og vækstministeren kan i henhold til § 123, stk. 4, i lov om betalinger, fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtageren at betale til dækning af udbyderens omkostninger til driften af betalingssystemet.

Bestemmelsen er i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens praksis blevet fortolket således, at det udelukkende er omkostninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for driften af betalingssystemet, som betalingsmodtageren kan pålægges at betale til. Dette har omfattet direkte omkostninger og indirekte omkostninger til driften af betalingssystemet. Det har betydet, at f.eks. omkostninger til markedsføring og visse udviklingstiltag hidtil ikke har kunnet indgå i opgørelsen af omkostningerne forbundet med driften. Det har også betydet, at ikke-henførbare omkostninger ikke har kunnet indgå i opgørelsen af omkostningerne forbundet med driften. Herudover er bestemmelsen blevet fortolket således, at kortudstedernes omkostninger forbundet med visse typer af betalingsinstrumenter er blevet medtaget som en omkostning til driften af betalingssystemet frem for, at betalingen fra betalingssystemet til kortudstederne blev medregnet på linje med andre eksterne leverandører til betalingssystemet.

Endvidere kan skatte- og vækstministeren i medfør af § 123, stk. 5, 1. pkt., i lov om betalinger, fastsætte nærmere regler om, hvorledes betalingen i prismodeller fastsat efter § 123, stk. 4, skal beregnes. Endelig kan skatte- og vækstministeren med hjemmel i § 123, stk. 5, 2. pkt., i lov om betalinger fastsætte supplerende regler for betalingsinstrumenter omfattet af § 123, stk. 1, i lov om betalinger.

Skatte- og vækstministeren har udstedt bekendtgørelse nr. 1518 af 3. december 2025 om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i medfør af i bestemmelserne i § 123, stk. 4 og 5, i lov om betalinger ("abonnementsbekendtgørelsen").

Abonnementsbekendtgørelsen finder kun anvendelse på nationale betalingskortordninger i den fysiske handel, når betalingstransaktionen afvikles med et betalingsinstrument forsynet med chip omfattet af § 7, nr. 18, i lov om betalinger. Endvidere finder bekendtgørelsen kun anvendelse på nationale betalingskortordninger, hvis anvendelse omfatter en væsentlig del af det samlede antal transaktioner i Danmark. Bekendtgørelsen omfatter bl.a. nærmere regler for, hvorledes indløserne heraf kan kræve betaling fra betalingsmodtagere. På nuværende tidspunkt er Dankort den eneste nationale betalingskortordning, som er omfattet af abonnementsbekendtgørelsen.

Ved ændringen af § 64, i lov om betalinger, jf. Folketingstidende 2024-2025, tillæg C, L 193 A som vedtaget, side 3, er retsstillingen tydeliggjort i relation til udbydere af betalingstjenesters adgang til betalingssystemer, således at der ikke er tvivl om, at udbydere af betalingstjenester, herunder blandt andet indløserne, skal have adgang til betalingssystemer.

Det følger af lov om betalinger og af abonnementsbekendtgørelsen, at betalingsmodtagernes samlede betalinger for at modtage betalingsinstrumentet (indtægtsrammen) højst kan udgøre omkostningerne ved driften af betalingssystemet, som opgjort af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. også Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 12 som fremsat, side 16.

Ved den seneste ændring af abonnementsbekendtgørelsen forlænges indtægtsrammen fra 2023 til at gælde i 2026 og 2027, med mulighed for at fremskrive omkostninger ved driften af et betalingssystem som opgjort i den senest gennemførte omkostningsundersøgelse. Endvidere undtages mindre indløserne fra prisreguleringen.

Det fremgår af bemærkningerne fra 2020, hvor det blev gjort muligt for skatte- og vækstministeren at fastsætte nærmere regler om, at udbydere af betalingsinstrumenter omfattet af reguleringen også kan tilbyde andre prismodeller end et årligt abonnement (f.eks. i form af en procentvis sats per

transaktion), at de samlede betalinger i prismodellen ikke kan overstige omkostningerne forbundet med driften jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 12 som fremsat, side 42.

I henhold til gældende ret er skatte- og vækstministerens beføjelser således afgrænset til at fastsætte nærmere regler om prismodeller til dækning udelukkende af udbyderens omkostninger til driften af betalingssystemet.

Det følger i den forbindelse af abonnementsbekendtgørelsen, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen hvert andet år gennemfører en undersøgelse af omkostningerne ved driften af et betalingssystem. Det følger også af abonnementsbekendtgørelsen, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen træffer afgørelse om fastsættelse af indtægtsrammen for de omfattede udbydere for en toårig periode. Indtægtsrammen i det enkelte kalenderår fastsættes på baggrund af de omkostninger, der er fastsat ved den senest gennemførte omkostningsundersøgelse, og den samlede årlige sum af betalinger i et betalingssystem i det enkelte kalenderår må ikke være højere end de omkostninger (100 pct.) ved driften af et betalingssystem, der er fastsat ved den senest gennemførte omkostningsundersøgelse.

2.4.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Et konkurrencedygtigt, nationalt alternativ til internationale betalingskort er væsentligt for, at Danmark også i fremtiden har adgang til sikre, effektive og billige betalinger.

Dankort har gennem mange år understøttet lave priser for betalinger i Danmark. Kortet har som nationalt betalingskort med dansk prisregulering sikret adgang til billige betalinger for danske forretninger og har medvirket til at holde priserne på internationale betalingskort nede.

Samtidig har Dankort værdi for robustheden af Danmarks betalingsinfrastruktur. Muligheden for at vælge mellem flere betalingsløsninger styrker robustheden af Danmarks betalingsberedskab. Det understøtter, at danskerne kan betale for f.eks. dagligvarer og medicin i en krisesituation.

Det er væsentligt for danske virksomheder og forbrugere, at Danmark også i fremtiden har et tidssvarende, nationalt alternativ til internationale betalingsløsninger. Hvis Dankort ikke opretholdes som en reel og konkurrencedygtig valgmulighed blandt betalingsløsningerne i Danmark, kan det medføre stigende omkostninger for danske virksomheder og forbrugere og føre til øget sårbarhed.

På den baggrund vurderes det, at der skal gives mulighed for at øge indtægtsrammen for Dankort, så den kan dække

de involverede aktørers omkostninger til de nødvendige investeringer i udvidelser af Dankorts funktionalitet.

Med ændringen af § 64, stk. 1, i lov om betalinger, er det blevet tydeliggjort, at udbydere af betalingstjenester skal gives adgang til betalingssystemer på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Lovændringen fremmer konkurrencen blandt udbydere af betalingstjenester, herunder ved at sikre bedre adgang til at indløse betalinger med betalingskort.

Med ændringen af § 64, stk. 1, i lov om betalinger og i lyset af, at det er afgørende at opretholde en konkurrencedygtig, national betalingsløsning, vurderer Skatte- og Vækstministeriet, at skatte- og vækstministerens beføjelser efter lov om betalinger bør ændres.

Skatte- og vækstministerens nuværende beføjelser efter § 123, stk. 4 og 5, i lov om betalinger, omfatter mulighed for at fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtageren at betale til dækning af udbyderens omkostninger til driften af betalingssystemet.

De nuværende principper for fastsættelse af indtægtsrammen i reguleringen understøtter ikke længere muligheden for at opretholde et konkurrencedygtigt, nationalt alternativ til internationale betalingsløsninger, som er afgørende for, at Danmark også i fremtiden har adgang til sikre, effektive og billige betalinger.

På den baggrund foreslår Skatte- og Vækstministeriet at ændre § 123, stk. 4, i lov om betalinger.

Skatte- og vækstministeren bør således kunne fastsætte nærmere regler om, at udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter kan pålægge betalingsmodtagere at betale mere, end hvad der svarer til dækning af udbyderens omkostninger til selve driften af betalingssystemet. Det understøtter, at flere indløserne kan komme ind på markedet, og at der dermed bliver bedre mulighed for, at flere indløserne kan udbyde indløsning og behandling af betalingstransaktioner med betalingsinstrumenter omfattet af § 123, stk. 4.

Den foreslåede ændring vil medføre, at udbydere vil kunne opnå en vis reguleret indtjening ved driften af det pågældende betalingssystem. Formålet er at sikre tidssvarende regulering og øge incitamentet til, at udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter investerer i og gennemfører relevante udviklingstiltag til forbedring af betalingsinstrumenters funktionalitet, så betalingsinstrumenter omfattet af § 123, stk. 4, er konkurrencedygtige over for internationale alternativer, samt sikre at indløserne har incitament til at udbyde indløsning og behandling af betalingstransaktioner med dis-

se betalingsinstrumenter. Det er hensigten, at den regulerede indtjening fastsættes under hensyntagen til ”Aftale om styrkelse af Dankort” af 26. juni 2025, hvor det fremgår, at ejeren af betalingssystemet har estimeret den årlige ramme til at dække udvikling af bl.a. saldokontrol, Dankort til erhverv og understøttelse i nye, digitale betalingsløsninger op til 598 millioner kroner, afhængigt af antallet af Dankort-betalinger.

Med hjemlen er det hensigten, at skatte- og vækstministeren ændrer abonnementsbekendtgørelsen, så den i bekendtgørelsen fastsatte indtægtsramme øges for nationale kortordninger omfattet af § 123, stk. 4, og abonnementsbekendtgørelsen, og at indtægtsrammen fastsættes for otte år frem for to år.

For nærmere om skatte- og vækstministerens beføjelser til at fastsætte nærmere regler om gebyrer efter lov om betalinger henvises til lovforslagets § 3, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.5. Skatte- og vækstministerens beføjelser til at fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument

2.5.1. Gældende ret

Kapitel 7 i lov om betalinger fastsætter rammerne for udbydere af betalingstjenesters mulighed for at pålægge betaler og betalingsmodtager gebyrer i forbindelse med brug af betalingstjenester.

Udbydere af betalingstjenester har efter § 123, stk. 1, i lov om betalinger mulighed for at pålægge betalingsmodtageren at betale omkostningerne ved driften af et betalingssystem, hvor transaktionerne gennemføres ved brug af et betalingsinstrument. Skatte- og vækstministeren kan med hjemmel i § 123, stk. 5, 2. pkt., i lov om betalinger fastsætte supplerende regler for betalingsinstrumenter omfattet af § 123, stk. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til § 123, stk. 5, 2. pkt., i lov om betalinger, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte supplerende regler for betalingsinstrumenter, der ikke er omfattet af abonnementsordningen. Det fremgår således heraf, at ”bemyndigelsen for så vidt angår supplerende regler vedrører betalingsinstrumenter, der ikke er omfattet af abonnementsordningen.”, jf. Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, L 157 som fremsat, side 262.

Det følger således af denne bestemmelse, at hjemlen til at fastsætte supplerende regler i medfør af § 123, stk. 5, i lov om betalinger ikke omfatter nationale kortordninger, der er omfattet af abonnementsordningen, jf. § 123, stk. 4, i lov om betalinger. På nuværende tidspunkt er Dankort den eneste omfattede nationale kortordning.

Skatte- og vækstministeren kan derimod med hjemmel i § 123, stk. 5, 2. pkt., fastsætte supplerende regler, herunder regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner, for kortordninger, der ikke er omfattet af abonnementsordningen, dvs. f.eks. de internationale kortordninger såsom Visa og Mastercard.

Skatte- og vækstministeren har udnyttet denne hjemmel til at udstede bekendtgørelse nr. 1364 af 12. januar 2017 om offentliggørelse af maksimale gebyrer for betalingsmodtagere i fysisk handel.

Skatte- og vækstministeren har efter gældende ret ikke mulighed for ved en samlet bekendtgørelse at fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner, der gælder for alle kortordninger.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner (interbankgebyrforordningen) er umiddelbart gældende og bindende i medlemsstaterne, herunder Danmark. Forordningen regulerer bl.a., hvordan indløser skal opkræve deres betalingsmodtagere for gebyrer, og hvilke oplysninger indløser skal videregive til sine betalingsmodtagere om bl.a. gebyrer.

Det fremgår af interbankgebyrforordningen, at indløser skal tilbyde og opkræve gebyrer for indløsning af betalingstransaktioner opdelt efter de forskellige kategorier af kort og forskellige kortmærker med forskellige interbankgebyrniveauer, medmindre betalingsmodtagere skriftligt anmoder indløseren om at opkræve blandede detailhandelsgebyrer, jf. artikel 9, stk. 1. Herudover skal indløser specificere beløbet for hvert gebyr for indløsning af betalingstransaktioner og vise det gældende interbankgebyr og ordningsgebyrer separat for hver kategori og hvert kortmærke i deres aftaler med betalingsmodtager, medmindre betalingsmodtageren skriftligt fremsætter en anden anmodning jf. artikel 9, stk. 2.

Artikel 9 regulerer således samlet set, at indløser skal tilbyde en bestemt prismetode til sine betalingsmodtagere, men også at kontrakterne mellem kortindløser og betalingsmodtager skal indeholde oplysninger om størrelsen af de forskellige gebyrer for forskellige kortbetalinger.

Det fremgår derudover af artikel 12 i interbankgebyrforordningen, at indløser skal stille visse oplysninger til rådighed for betalingsmodtageren om hver korttransaktion, bl.a. oplysninger om størrelsen af eventuelle gebyrer for indløsning og interbankgebyr.

2.5.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Virksom konkurrence sikrer en effektiv samfundsmæssig

ressourceanvendelse til gavn for både virksomheder og forbrugere. Effektiv konkurrence styrker endvidere den samlede danske økonomi og er en vigtig forudsætning for, at vi kan have velfungerende markeder med et varieret udbud af varer af en høj kvalitet og til en konkurrencedygtig pris. En grundlæggende betingelse for virksom konkurrence i et marked er, at der er gennemsigtighed i priser og vilkår.

Kortbetalingsmarkedet er præget af en række udfordringer, der skaber ineffektiv konkurrence. I en undersøgelse gennemført i 2024 af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen svarer 55 pct. af de adspurgte betalingsmodtagere, at de ikke har et overblik over deres omkostninger relateret til indløsning af betalingskort. I undersøgelsen svarer 70 pct. af betalingsmodtagerne, at det er svært at sammenligne priser og vilkår på tværs af indløser. Det fremgår endvidere af undersøgelsen, at kun ca. en tredjedel af de adspurgte virksomheder har forsøgt at forhandle om kontrakter, mens godt to tredjedele af betalingsmodtagerne omvendt ikke regelmæssigt afsøger markedet for bedre tilbud. Samtidig viser undersøgelsen, at den lille andel af aktive betalingsmodtagere i de fleste tilfælde forhandler sig til bedre priser og vilkår. Det fremgår endvidere af Betalingsrapport 2024 udarbejdet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til erhvervsministeren, at aktive betalingsmodtagere, der afsøger markedet, kan reducere deres omkostninger for indløsning af betalingstransaktioner væsentligt.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at der er behov for at styrke betalingsmodtageres (forretningers mv.) mulighed for at afsøge markedet og opnå de bedste priser og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner. Det kan gøres ved at forpligte indløser m.fl. til at gøre gebyrer og vilkår tilgængelige på en mere gennemsigtig måde, således at betalingsmodtagere får bedre mulighed for at identificere behov, afsøge markedet, sammenligne priser og indhente tilbud.

Dette forslag er bl.a. inspireret af en ordning i Storbritannien, hvor den britiske myndighed på området, kaldet "Payment Systems Regulator" (PSR), har fastsat en række tiltag for at øge gennemsigtigheden på betalingsmarkedet i "Specific Direction 14 requiring providers of card-acquiring services to provide information to merchants" og "Specific Direction 15 requiring providers of card-acquiring services to provide prompts to merchants" af oktober 2022, udstedt i medfør af kapitel 5 i den britiske "Financial Services (Banking Reform) Act 2013".

Skatte- og vækstministerens nuværende beføjelser efter § 123, stk. 5, 2. pkt., i lov om betalinger giver ikke mulighed for, at ministeren kan udstede en samlet bekendtgørelse om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår på den baggrund, at der kan fastsættes samlede regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af alle kortordninger, dvs. både kortordninger, der ikke er omfattet af abonnementsordningen, men også nationale kortordninger, der er omfattet af abonnementsordningen, for at kunne imødekomme behovet for et mere gennemsigtigt betalingsmarked.

Med den foreslåede lovændring vil skatte- og vækstministeren få hjemmel til at fastsætte samlede regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.

Hjemlen skal give skatte- og vækstministeren mulighed for at udstede en bekendtgørelse med henblik på at øge gennemsigtigheden i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument, der omfatter alle kortordninger. Det er hensigten, at bekendtgørelsen skal sætte en hensigtsmæssig ramme for de oplysninger, som indløserne med flere stiller til rådighed om gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner. Bekendtgørelsen vil forpligte større indløserne i Danmark målt på antal kortindløsninger i Danmark.

For at undgå at skabe ekspansions- og etableringsbarrierer og for at undgå at mindske incitamentet for iværksætterier for aktuelle og potentielle nye og mindre udbydere af betalings-tjenester i Danmark, der udbyder indløsning af betalings-transaktioner, skal bekendtgørelsen indeholde en regulering af, hvilke virksomheder der bliver omfattet af de nye krav.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.6. Fondsmæglerselskabers offentliggørelse af stemmerettigheder og afstemningsadfærd

2.6.1. Gældende ret

Det følger af artikel 52, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (IFR), at medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber (på dansk: fondsmæglerselskaber), som ikke klassificeres som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, i overensstemmelse med IFR's artikel 46, offentliggør andelen af stemmerettigheder, der er knyttet til de aktier, som besiddes direkte eller indirekte af investeringsselskabet, en beskrivelse af afstemningsadfærd på generalforsamlinger, en redegørelse for anvendelsen af stedfortrædende rådgivere og retningslinjerne for stemmeafgivelse.

Artikel 52, stk. 2, indeholder undtagelser til stk. 1.

2.6.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

EU-Kommissionen har i forbindelse med pilotprojektet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD) påpeget, at artikel 52, stk. 1 og 2, i IFR medfører en forpligtelse for medlemslandene til at sikre fondsmæglerselskabernes overholdelse af kriterierne i artikel 52, stk. 1 og 2, ved at indføre forpligtelserne i national ret.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår at indføre en ny § 105 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, der gengiver artikel 52, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre overholdelsen af forpligtelsen i artikel 52, stk. 1 og 2, i IFR, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at investeringsselskaberne overholder forpligtelserne nævnt i artiklen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre klarhed om, at en række fondsmæglerselskaber vil skulle offentliggøre en række oplysninger på samme dato, som fondsmæglerselskabet offentliggør sit årsregnskab. Fondsmæglerselskabet vil bl.a. skulle offentliggøre andelen af stemmerettigheder, der er knyttet til de aktier, som besiddes, og en redegørelse for anvendelsen af en rådgivende stedfortræder.

Den foreslåede bestemmelse medfører ikke en ny retsstilling, da forordningen er direkte gældende. Af forordningen følger dog en forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre, at fondsmæglerselskaberne offentliggør oplysningerne, og denne forpligtelse sikres overholdt ved at skrive fondsmæglerselskabernes offentliggørelsespligt eksplicit ind i national ret i overensstemmelse med EU-Kommissionens anvisninger.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

2.7. Ændring til regler om Finanstilsynets beføjelser overfor fondsmæglerselskaber

2.7.1. Gældende ret

Det følger af den gældende § 239 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet har beføjelse til at påbyde et fondsmæglerselskab at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis det er sandsynligt, at et fondsmæglerselskab inden for de følgende 12 måneder vil overtræde §§ 18, 67, 80, 94, 101, 105, 107-113 eller 120 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investerings-

selskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (IFR).

Finanstilsynet kan bl.a. indføre restriktioner for eller begrænse fondsmæglerselskabets virksomhed, sætte krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for fondsmæglerselskabets finansielle soliditet, sætte krav om at anvende nettooverskud til at styrke kapitalgrundlaget, eller sætte krav om, at fondsmæglerselskabet begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetalingen til aktionærer.

2.7.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

EU-Kommissionen har i forbindelse med pilotsagen for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD) påpeget en række unøjagtigheder i implementeringen af artikel 38 og 39 i IFD, som er gennemført ved § 239 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Skatte- og Vækstministeriet foreslår derfor, at § 239 tilrettes, så den bedre stemmer overens med direktivet.

Da § 239 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter udgør en samlet implementering af artikel 38 og 39, foreslår Skatte- og Vækstministeriet at opdele implementeringen således, at artikel 38 fremover vil blive håndteret i § 239, stk. 1, og artikel 39 vil fremgå af § 239, stk. 2.

Der vil med den foreslåede ændring ske en udvidelse af beføjelsernes anvendelsesområde. Anvendelsesområdet vil blive udvidet til fremover at omfatte manglende overholdelse af alle regler, der følger af IFR eller gennemfører artikel 29, artikel 36, artikel 37, stk. 3, og artikel 38 i IFD. Den foreslåede ændring vil desuden tydeliggøre, at et påbud både vil kunne gives i de tilfælde, hvor Finanstilsynet konstaterer at fondsmæglerselskabet overtræder reglerne og i tilfælde, hvor Finanstilsynet har dokumentation for, at det er sandsynligt, at en overtrædelse vil finde sted inden for 12 måneder. Der vil ikke med den foreslåede ændring ske en ændring af den type beføjelser, der efter gældende ret er tillagt Finanstilsynet.

Finanstilsynet vil altid skulle iagttage et proportionalitetsprincip i anvendelsen af foranstaltninger. Det medfører bl.a., at Finanstilsynet er forpligtet til ikke at træffe mere indgribende foranstaltninger, end det er nødvendigt for at opnå målet med foranstaltningen.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

2.8. Midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i fondsmæglerselskaber

2.8.1. Gældende ret

Finanstilsynet kan efter § 242 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter påbyde et fondsmæglerselskab at afsætte en direktør eller påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, hvis Finanstilsynet vurderer, at vedkommende ikke kan bestride stillingen som følge af manglende efterlevelse af kravene om egnethed og hæderlighed eller kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid til varetagelse af hvervet.

2.8.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

EU-Kommissionen har i forbindelse med pilotsagen for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD) påpeget at artikel 18, stk. 2, litra c, i IFD ikke er implementeret.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår derfor at artikel 18, stk. 2, litra c, implementeres ved at indsætte en ny § 242 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, der udvider Finanstilsynets reaktionsmuligheder således, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i fondsmæglerselskaber for medlemmerne af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion og for andre fysiske personer, der anses for at være ansvarlige for fondsmæglerselskabets overtrædelse af en række bestemmelser. Dette vil være personer, som kan sidestilles med direktions- eller bestyrelsesmedlemmer. Forbuddet vil efter den foreslåede bestemmelse bl.a. kunne fastsættes, hvis fondsmæglerselskabet ikke råder over effektive former for virksomhedsstyring, undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om opfyldelse af kapitalgrundlagskravene eller grænserne for koncentrationsrisiko, eller hvis fondsmæglerselskabet udsætter sig for en koncentrationsrisiko, som overstiger grænseværdierne.

Det foreslåede skal sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser efter IFD, hvorefter medlemsstaternes kompetente myndigheder skal have beføjelse til at pålægge de nævnte overtrædelser administrative sanktioner og foranstaltninger.

Finanstilsynets vil kunne anvende beføjelsen, hvis de nævnte overtrædelser er særligt grove. Særlig grov adfærd kan være gentagne overtrædelser eller en overtrædelse, der har væsentlig påvirkning på virksomhedens finansielle situation.

Finanstilsynet vil altid skulle iagttage et proportionalitets-

princip i anvendelsen af administrative sanktioner og foranstaltninger, hvilket medfører at Finanstilsynet er forpligtet til ikke at træffe mere indgribende foranstaltninger end nødvendigt for at opnå målet med foranstaltninger. Den foreslåede § 242 a vil gennemføre artikel 18, stk. 2, litra c, og artikel 18, stk. 2, 3. afsnit, i IFD.

2.9. Finanstilsynets mulighed for at give tilsynsreaktioner

2.9.1. Gældende ret

Finanstilsynets mulighed for at give tilsynsreaktioner, herunder påbud og påtaler, følger af Finanstilsynets generelle adgang og pligt til at påse overholdelsen af lovgivningen, jf. blandt andet § 344 i lov om finansiel virksomhed og §§ 47 og 51 i hvidvaskloven. Finanstilsynet har beføjelse til at pålægge virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven samt regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler og ved overførsler af visse kryptoaktiver, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, at iværksætte nødvendige tiltag, hvis der sker overtrædelser af lovens bestemmelser.

Finanstilsynet bruger påbud i forbindelse med en væsentlig lovovertrædelse, der foreligger på undersøgelsestidspunktet, og hvor der er behov for at pålægge en virksomhed eller personer en bestemt adfærd eller handling fremover. Det kan både være, fordi en virksomhed eller person handler på en lovstridig måde, som Finanstilsynet påbyder den at ophøre med, og fordi virksomheden eller personen undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter lovgivningen.

Et påbud kan ikke bruges som en reaktion på et lovbrud, der ikke længere eksisterer på undersøgelsestidspunktet. En påtale bruges i forbindelse med en væsentlig lovovertrædelse, der ikke længere eksisterer på undersøgelsestidspunktet. Det gælder både, hvor lovovertrædelsen vedrører en situation af midlertidig karakter, der nu er afsluttet, og hvor virksomheden eller personen af egen drift har bragt forholdet i orden.

Ved vurderingen af, om der skal gives et påbud eller en påtale, lægger Finanstilsynet de faktiske forhold i virksomheden, eller hos personen, som foreligger på undersøgelsestidspunktet, til grund. Dette gælder uanset, om inspektionen gennemføres som en onsite eller offsite inspektion.

2.9.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Finanstilsynets afgørelse efter en inspektion er udtryk for Finanstilsynets vurdering af, i hvilken grad virksomheden eller personen overholder gældende lovgivning på undersøgelses-

tidspunktet. Efter gældende ret er det ikke udtrykkeligt reguleret, hvilket skæringstidspunkt Finanstilsynet skal anvende for inddragelse af nyt materiale og nye oplysninger fra virksomheden eller personen i afgørelsen efter en inspektion, herunder om Finanstilsynet skal inddrage materiale, som virksomheden eller personen har udarbejdet efter undersøgelsestidspunktet og efterfølgende sender til Finanstilsynet.

Det kan i praksis give anledning til usikkerhed om, hvorvidt virksomheder eller personer kan påvirke udfaldet af Finanstilsynets konklusioner ved fremlæggelse af supplerende oplysninger efter undersøgelsestidspunktet.

Efter Finanstilsynets faste praksis er det virksomhedens eller personens faktuelle forhold på undersøgelsestidspunktet, dvs. det tidspunkt hvor Finanstilsynet konstaterer overtrædelsen, uanset om inspektionen gennemføres onsite eller offsite, som danner grundlag for, om Finanstilsynet skal udstede et påbud eller en påtale.

Det inddrages således ikke i afgørelsen, hvis virksomheden eller personen lovliggør forholdene efter konstateringen på undersøgelsestidspunktet, men inden den endelige afgørelse sendes til virksomheden. Materiale, som virksomheden eller personen udarbejder efterfølgende for at imødegå den konstaterede overtrædelse og fremlægger efter undersøgelsestidspunktet, bliver som udgangspunkt ikke tillagt betydning ved vurderingen af en allerede konstateret overtrædelse.

Skatte- og Vækstministeriet vurderer det hensigtsmæssigt at tydeliggøre, hvilket materiale Finanstilsynet efter sin praksis lægger til grund i afgørelsessager. Det foreslås derfor, at det skal fremgå direkte af lovtæksten, at Finanstilsynets afgørelser om reaktioner skal træffes på baggrund af det materiale og de oplysninger, der foreligger på undersøgelsestidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse vil skabe transparens om, at Finanstilsynets påbud, som følge af en inspektion, som udgangspunkt træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, som foreligger på undersøgelsestidspunktet.

Formålet med bestemmelsen er at skabe klarhed om, hvilket faktisk grundlag Finanstilsynet baserer sine afgørelser på efter en inspektion og samtidig sikre, at vurderingen sker på et afgrænset og dokumenterbart tidspunkt.

Den foreslåede bestemmelse vil således sikre øget retssikkerhed og forudsigelighed for de omfattede virksomheder og personer ved klart at fastlægge skæringspunktet i vurderingen af, om der skal udstedes et påbud eller en påtale. Herigennem styrkes ligeledes effektiviteten i sagsbehandlingen. Den foreslåede bestemmelse præciserer således, at

der ikke efterfølgende kan fremlægges materiale med henblik på at ændre afgørelsen.

Finanstilsynet skal undersøge forholdene i de enkelte virksomheder og personer og informere offentligheden hurtigst muligt om forholdene i virksomhederne eller hos personerne. Det er væsentligt, at offentligheden får et retvisende billede af forholdene på undersøgelsestidspunktet. Hvis der efterfølgende igangsættes en længere sagsproces på virksomhedens eller personens foranledning, vil dette kunne forsinke offentliggørelsen og samtidig skabe et misvisende indtryk, da Finanstilsynet på grund af tavshedspligten ikke kan oplyse om den mellemliggende sagsbehandling, hvor virksomheden eller personen løbende har rettet op på forhold, som blev konstateret på undersøgelsestidspunktet.

Ved at lægge vægt på forholdene på undersøgelsestidspunktet sikres det, at virksomhederne og personerne behandles ens uanset deres ressourcer. Hvis ikke dette skæringstidspunkt lægges til grund, vil der kunne opstå en skævvridning, hvor virksomheder eller personer med omfattende administrative ressourcer modtager påtaler, mens virksomheder eller personer med færre administrative ressourcer modtager påbud.

I særlige tilfælde, hvor der foreligger ekstraordinære omstændigheder, gives der mulighed for, at Finanstilsynet kan vælge at inddrage materiale fremlagt efter undersøgelsestidspunktet.

Finanstilsynet kan inddrage materiale, som virksomheden eller personen har udarbejdet inden undersøgelsestidspunktet, også selvom dette materiale først eftersendes til Finanstilsynet efter undersøgelsestidspunktet. Dette kan eksempelvis være i situationer, hvor der undervejs er it-tekniske hindringer eller dokumentation, som virksomheden eller personen skal hente fra et fjernarkiv, eller i tilfælde hvor der er behov for viden fra særlige nøglemedarbejdere, men disse ikke er til stede på undersøgelsestidspunktet. Det afgørende er, at materialet er udarbejdet forud for undersøgelsestidspunktet og ikke efterfølgende med henblik på at afhjælpe eller korrigere de konstaterede forhold. Dette vil f.eks. tilfælde omfatte situationer, hvor virksomheden eller personen ønsker at afgive en udtalelse i sagen, selv efter at Finanstilsynet har sikret, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og på den baggrund har afsluttet den del af inspektionen, der foregår hos virksomheden eller personen, uanset om denne er blevet gennemført onsite eller offsite.

Denne undtagelsesadgang sikrer den nødvendige fleksibilitet i ekstraordinære situationer uden at kompromittere forudsigeligheden i tilsynspraksis.

Materiale, som på denne baggrund inddrages i sagen, selvom det er fremlagt efter undersøgelsestidspunktet, vil bli-

ve inddraget i grundlaget for Finanstilsynets afgørelse på samme vis som materiale fremlagt inden undersøgelsestidspunktet. Muligheden for at inddrage materiale fremlagt efter undersøgelsestidspunktet påvirker i øvrigt ikke muligheden for at påklage Finanstilsynets afgørelser efter § 76 i hvidvaskloven.

2.10. Erhvervsstyrelsens mulighed for at give tilsynsreaktioner

2.10.1. Gældende ret

Erhvervsstyrelsens mulighed for at give tilsynsreaktioner, herunder påbud og påtaler, følger af styrelsens generelle adgang og pligt til at påse overholdelse af hvidvaskloven, jf. §§ 57 og 60 i hvidvaskloven. Erhvervsstyrelsen har beføjelse til at pålægge virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, at foretage nødvendige foranstaltninger, hvis der sker overtrædelse af reguleringen.

Erhvervsstyrelsen anvender påbud i forbindelse med en væsentlig lovovertrædelse, der består på tilsynstidspunktet, og hvor der er behov for at pålægge en virksomhed eller person en bestemt adfærd eller handling fremover. Det kan både være, fordi en virksomhed eller person handler på en lovstridig måde, som Erhvervsstyrelsen påbyder den at ophøre med, og fordi virksomheden eller personen undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter lovgivningen.

Et påbud kan ikke anvendes som en reaktion på et lovbrud, der ikke længere eksisterer på tilsynstidspunktet. En påtale anvendes i forbindelse med en væsentlig lovovertrædelse, der ikke længere består på tilsynstidspunktet. Det gælder både, hvor lovovertrædelsen vedrører en situation af midlertidig karakter, der nu er afsluttet, og hvor virksomheden eller personen af egen drift har bragt forholdet i orden.

Ved vurderingen af, om der skal gives et påbud eller en påtale, lægger Erhvervsstyrelsen de faktiske forhold i virksomheden eller personen, som foreligger på tilsynstidspunktet, til grund.

2.10.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsstyrelsens afgørelse efter et tilsynsbesøg er udtryk for Erhvervsstyrelsens vurdering af, i hvilken grad virksomheden eller personen overholder gældende lovgivning på tilsynstidspunktet. Efter gældende ret er det ikke udtrykkeligt reguleret, hvilket skæringstidspunkt Erhvervsstyrelsen skal anvende for inddragelse af nyt materiale og nye oplysninger fra virksomheden eller personen i afgørelsen efter et tilsyn, herunder om Erhvervsstyrelsen skal inddrage materiale, som

virksomheden eller personen har udarbejdet efter tilsynets afslutning og efterfølgende sender til Erhvervsstyrelsen.

Det kan i praksis give anledning til usikkerhed om, hvorvidt virksomheder eller personer kan påvirke udfaldet af Erhvervsstyrelsens konklusioner ved fremlæggelse af supplerende oplysninger efter afslutningen af tilsynet.

Efter Erhvervsstyrelsens faste praksis er det virksomhedens eller personens faktuelle forhold på tilsynstidspunktet, dvs. det tidspunkt hvor Erhvervsstyrelsen konstaterer overtrædelsen, uanset om tilsynet gennemføres hos virksomheden eller personen eller som et skrivebordstilsyn, som danner grundlag for, om Erhvervsstyrelsen skal udstede påbud eller en påtale.

Det er ikke hensigten, at en virksomhed eller person skal udarbejde og indsende nyt materiale eller indhente ny dokumentation, som ikke var til stede på tidspunktet for tilsynsbesøget. Materiale, som virksomheden eller personen udarbejder efterfølgende for at imødegå den konstaterede overtrædelse og fremlægger efter tidspunktet for tilsynet, bliver som udgangspunkt ikke tillagt betydning ved vurderingen af en allerede konstateret overtrædelse.

Det vurderes hensigtsmæssigt at tydeliggøre, hvilket materiale Erhvervsstyrelsen efter sin praksis lægger til grund i afgørelsessager. Skatte- og Vækstministeriet foreslår derfor, at det skal fremgå direkte af lovteksten, at Erhvervsstyrelsens afgørelser om reaktioner skal træffes på baggrund af det materiale og de oplysninger, der foreligger ved afslutningen af tilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil skabe transparens om, at Erhvervsstyrelsens påbud som følge af et tilsyn som udgangspunkt træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, som foreligger på tidspunktet for tilsynet.

Formålet med bestemmelsen er at skabe klarhed om, hvilket faktisk grundlag Erhvervsstyrelsen baserer sine afgørelser på efter tilsynet og samtidig sikre, at vurderingen sker på et afgrænset og dokumenterbart tidspunkt.

Den foreslåede bestemmelse vil således sikre øget retssikkerhed og forudsigelighed for de omfattede virksomheder og personer ved klart at fastlægge skæringstidspunktet i vurderingen af, om der skal udstedes et påbud eller en påtale. Herigennem styrkes ligeledes effektiviteten i sagsbehandlingen. Den foreslåede bestemmelse præciserer således, at der ikke efterfølgende kan fremlægges materiale med henblik på at ændre afgørelsen.

Erhvervsstyrelsen skal undersøge forholdene i de enkelte virksomheder og hos de enkelte personer og informere of-

fentligheden hurtigst muligt om forholdene i virksomhederne og hos personerne. Det er væsentligt, at offentligheden får et retvisende billede af forholdene på tidspunktet for tilsynet. Hvis der efterfølgende igangsættes en længere sagsproces på virksomhedens eller personens foranledning, vil dette kunne forsinke offentliggørelsen og samtidig skabe et misvisende indtryk, da Erhvervsstyrelsen på grund af tavshedspligten ikke kan oplyse om den mellemliggende sagsbehandling, hvor virksomheden eller personen løbende har rettet op på forhold, som blev konstateret på tilsynet.

Ved at lægge vægt på forholdene på tilsynstidspunktet sikres det, at virksomhederne og personerne behandles ens uanset deres ressourcer. Hvis ikke dette skæringstidspunkt lægges til grund, vil der kunne opstå en skævvridning, hvor virksomheder og personer med omfattende administrative ressourcer modtager påtaler, mens virksomheder eller personer med færre administrative ressourcer modtager påbud.

I særlige tilfælde, hvor der foreligger ekstraordinære omstændigheder, gives der mulighed for, at Erhvervsstyrelsen kan vælge at inddrage materiale fremlagt efter tilsynstidspunktet.

Erhvervsstyrelsen kan inddrage materiale, som virksomheden eller personen har udarbejdet inden tilsynstidspunktet, også selvom dette materiale først eftersendes til Erhvervsstyrelsen efter tidspunktet for afslutningen af tilsynet. Dette kan eksempelvis være i situationer, hvor der undervejs er it-tekniske hindringer, eller dokumentation, som virksomheden eller personen skal hente fra et fjernarkiv, eller i tilfælde hvor der er behov for viden fra særlige nøglemedarbejdere, men disse er ikke til stede på tilsynstidspunktet. Det afgørende er, at materialet er udarbejdet forud for tilsynstidspunktet og ikke efterfølgende med henblik på at afhjælpe eller korrigere de konstaterede forhold. Det vil f.eks. tillige omfatte situationer, hvor virksomheden ønsker at afgive en udtalelse i sagen, selv efter at Erhvervsstyrelsen har sikret, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og på den baggrund har afsluttet tilsynet, uanset om dette gennemføres hos virksomheden eller personen eller som et skrivebordstilsyn.

Denne undtagelsesadgang sikrer den nødvendige fleksibilitet i ekstraordinære situationer uden af kompromittere forudsigeligheden i tilsynspraksis.

Materiale, som på denne baggrund inddrages i sagen, selvom det er fremlagt efter tilsynstidspunktet, vil blive inddraget i grundlaget for Erhvervsstyrelsens afgørelse på samme vis som materiale fremlagt inden tilsynstidspunktet. Muligheden for at inddrage materiale fremlagt efter tilsynstidspunktet påvirker i øvrigt ikke muligheden for at påklage Erhvervsstyrelsens afgørelser efter § 76 i hvidvaskloven.

2.11. Betaling for midlertidig administrator af et pengeinstitut eller realkreditinstitut

2.11.1. Gældende ret

Det fremgår af § 243 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut eller et realkreditinstitut at indsætte en eller flere midlertidige administratorer, hvis instituttets finansielle situation forværres betydeligt, eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Det er forudsat i bemærkningerne til § 243 c, stk. 1, at instituttet afholder udgifterne til den midlertidige administrator, jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 105 som fremsat, side 66.

2.11.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Virksomhederne har pligt til at afholde udgifterne til en midlertidig administrator. Pligten bør fremgå direkte af loven og ikke blot af bemærkningerne.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår at skrive direkte i lovtæksten, at et pengeinstitut eller realkreditinstitut skal afholde udgifterne til en midlertidig administrator.

Den foreslåede ordning vil ikke medføre en materiel ændring af virksomhedernes retsstilling, men vil sikre, at loven klart angiver, hvordan udgifterne til en midlertidig administrator afholdes.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.12. Undtagelse til gensidighedskravet i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed §§ 30 og 31

2.12.1. Gældende ret

Anordning nr. 838 af 14. august 2012 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed fastsætter i medfør af §§ 30 og 31 regler for udøvelse af finansiel virksomhed i Grønland for de virksomheder, der har fået tilladelse til at udøve finansiel virksomhed i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

§§ 30 og 31 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed indeholder et særligt grønlandsk krav om, at udøvelse af finansiel virksomhed er betinget af, at der er en aftale mellem Grønland og den pågældende virksomheds hjemland, der fastsætter, at grønlandske virksomheder har samme rettigheder i vedkommende hjemland (gensidighedskrav). Gensidighedskravet blev indført ved an-

ordning nr. 1252 af 15. december 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, som bl.a. blev udstedt i medfør af § 438, stk. 1, i lov nr. 453 af 10. juni 2003 om lov om finansiel virksomhed.

Formålet med gensidighedskravet er at sikre, at grønlandske finansielle virksomheder skal have adgang til at udøve finansiel virksomhed i de EU-lande, hvor de finansielle virksomheder, der vil udøve finansiel virksomhed i Grønland, har hjemsted.

Ud over ovennævnte krav om en gensidighedsaftale forudsætter udøvelse af finansiel virksomhed i Grønland efter reglerne i §§ 30 og 31 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, jf. anordning nr. 838 af 14. august 2012, at den finansielle virksomhed har tilladelse i sit hjemland til at udøve de aktiviteter, virksomheden ønsker at udøve i Grønland, og at Finanstilsynet har modtaget meddelelse fra hjemlandets tilsynsmyndighed om virksomhedens aktiviteter, adresse m.v.

Reglerne for udøvelse af finansiel virksomhed er de samme som i Danmark med undtagelse af, at der i Danmark ikke gælder et krav om en gensidighedsaftale. Det følger af §§ 30 og 31 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 650 af 9. juni 2025.

2.12.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der har siden gensidighedskravet blev indført vist sig eksempler på, at der kan være udfordringer med at indgå gensidighedsaftaler mellem Grønland og hjemlandene for de virksomheder, der udøver eller ønsker at udøve grænseoverskridende finansiel virksomhed i Grønland. Det er derfor vurderet hensigtsmæssigt at ændre gensidighedskravet i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed til alene at være et krav om en aftale mellem hjemlandet og Grønland.

Ændringen skal sikre, at finansielle institutter inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, fortsat kan drive virksomhed i Grønland eller påbegynde udøvelsen af finansiel virksomhed, uden at de skal afvente en egentlig gensidighedsaftale mellem deres hjemland og Grønland. Udøvelsen vil fortsat forudsætte, at der foreligger en aftale mellem hjemlandet og Grønland for bl.a. at sikre tilsynssamarbejdet mellem Finanstilsynet og hjemlandstilsynet. Fastholdelse af et aftalekrav sikrer, at der ikke rykkes ved det grønlandske prærogativ i forhold at bestemme, hvilke landes virksomheder der skal have adgang til det grønlandske marked.

For at kunne ændre gensidighedskravet kræver det, at den gældende kongelige anordning for Grønland ændres. For

at kunne ændre anordningen er det nødvendigt at sætte anordningshjemlen i lov om finansiel virksomhed i kraft på ny for §§ 30 og 31. Dette er begrundet i, at en anordningshjemmel alene kan anvendes en gang, og den pågældende anordningshjemmel allerede er blevet anvendt til at udstede anordning nr. nr. 1252 af 15. december 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår at indsætte et nyt § 438, stk. 8 i anordningshjemlen i lov om finansiel virksomhed, så anordningshjemmelen kan benyttes på ny til at indsætte en undtagelse til gensidighedskravet i §§ 30 og 31 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

2.13. Ændring af afgifter for prospekter

2.13.1 Gældende ret

Fysiske eller juridiske personer, der anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt, betaler 55.800 kr. i afgift pr. anmodning. Det følger af § 361, stk. 2, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed. Beløbet er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven. Afgiften i forbindelse med godkendelse af prospekter er den samme for alle prospekttyper.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2004-05, tillæg A, side 390, at afgiften ikke er differentieret efter prospekter for forskellige typer af værdipapirer eller udstedere, idet det skønnes, at der ikke vil være stor forskel på udgifterne til behandling af forskellige typer af prospekter, da Finanstilsynet skal godkende prospekterne efter det samme regelsæt, uanset hvilken type værdipapir det drejer sig om. Det følger endvidere af bestemmelsens forarbejder, at såfremt der i praksis viser sig at være stor forskel på Finanstilsynets omkostninger i forbindelse med godkendelse af prospekter for forskellige typer af værdipapirer eller udstedere, vil afgiften blive taget op til revision.

De afgifter, som Finanstilsynet opkræver, skal være rimelige og proportionale. Det følger af artikel 20, stk. 10, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked (prospektforordningen).

2.13.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med en ændring af prospektforordningen vil visse prospekttyper udgå, mens nye typer indføres. Der har i praksis vist sig at være stor forskel på Finanstilsynets

tidsforbrug i forbindelse med godkendelse af forskellige prospekttyper. F.eks. er prospekter for et selskabs første udbud af værdipapirer til offentligheden, en såkaldt IPO, meget tidskrævende at gennemgå. Til sammenligning vil f.eks. basisprospekter og vækstorienterede EU-udstedelsesprospekter ofte være kortere dokumenter, der ikke tager lige så lang tid at gennemgå, da der er færre krav til indholdet i disse prospekttyper. Det er fundet hensigtsmæssigt, at bestemmelsen om afgift for prospekter revideres i forbindelse med introduktionen af nye prospekttyper, og ændringen af indholdskravene til visse eksisterende prospekttyper, så størrelsen på afgiften i højere grad afspejler ressourceforbruget ved gennemgangen af forskellige prospekttyper.

Et prospekt består som regel af et registreringsdokument, der indeholder oplysninger om udstederen, en værdipapirnote, der indeholder oplysninger om de værdipapirer, der udbydes, og et resumé. Udsteder udarbejder oftest et samlet dokument, der indeholder både registreringsdokumentet, værdipapirnoten og resuméet. Prospektet kan dog også udarbejdes som særskilte dokumenter, da registreringsdokumentet kan udarbejdes og godkendes på forhånd. Herved er det kun værdipapirnoten og resuméet, der skal indsendes og godkendes i forbindelse med det konkrete udbud. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at afgiften kan deles op, hvis udsteder vælger at udarbejde prospektet som særskilte dokumenter. Det vil også sikre, at der kan opkræves afgift for gennemgang og godkendelse af et registreringsdokument, selvom der i sidste ende ikke laves et udbud, og der i den forbindelse ikke indsendes en værdipapirnote og et resumé, der fuldender prospektet.

Efter den gældende bestemmelse opkræves afgiften for prospekter ved anmodning om Finanstilsynets godkendelse. I praksis har Finanstilsynet på dette tidspunkt allerede gennemgået prospektet i overensstemmelse med en på forhånd fastsat tidsplan og givet bemærkninger ad flere omgange. Hvis udsteder efter gennemgangen ikke ønsker at fortsætte processen og dermed ikke formelt anmoder om Finanstilsynets godkendelse af prospektet, betales der ingen afgift. Det til trods for, at Finanstilsynet allerede har brugt den tid og de ressourcer, der er forbundet med en godkendelse. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at ændre bestemmelsen, så afgiften opkræves på tidspunktet for indsendelse af et prospekt med henblik på at opnå godkendelse. Det er også henset til, at det største arbejde for Finanstilsynet og de fleste ressourcer ligger i gennemgangen af det første udkast. Der bør af samme årsager også betales en del af afgiften, selvom udsteder afbryder processen, og prospektet ikke bliver godkendt.

Ud fra ovenstående betragtninger foreslår Skatte- og Vækstministeriet, at bestemmelsen for afgift for prospekter nyaffattes. Det foreslås, at fysiske eller juridiske personer, der indsender et prospekt med henblik på at opnå godkendelse, betaler en afgift ved første indsendelse, der som udgangs-

punkt er 60.000 kr., idet der dog fastsættes andre afgifter for visse forskellige prospekttyper. Afgiften på de 60.000 kr. skal altså gælde prospekter, der ikke er omfattet af de særlige afgifter, jf. det følgende. Det foreslås, at der fastsættes andre afgifter for visse forskellige prospekttyper, så afgiften i højere grad afspejler de reelle forskelle, der er, samt ressourceforbruget ved de forskellige prospekttyper.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår, at der sættes særlige afgifter for prospekter for en udsteders første udbud til offentligheden (IPO), for basisprospekter, for EU-opfølgingsprospekter, for vækstorienterede EU-udstedelsesprospekter og for tillæg. Derudover foreslås det, at afgiften kan opdeles, når der er tale om et prospekt bestående af særskilte dokumenter. Det foreslås desuden, at hvis udsteder afbryder godkendelsesprocessen efter indsendelse af prospektet, så det ikke skal godkendes, opkræves 60 pct. af afgiften. Dette vil gælde uanset, hvilken prospekttype og afgift der er tale om.

Det foreslåede vil medføre, at afgiften for godkendelse af prospekter betales ved første indsendelse i stedet for ved den formelle anmodning om godkendelse. Hvis processen afbrydes, så der ikke alligevel skal ske godkendelse af prospektet, betales 60 pct. af afgiften. Det foreslåede vil desuden medføre, at afgiften differentieres for visse prospekttyper.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

2.14. Ændring af afgiftsbestemmelsen for benchmarkadministratorer

2.14.1. Gældende ret

Benchmarkadministratorer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1011/EU af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater (benchmarkforordningen), betaler en årlig afgift til Finanstilsynet. Dette følger af § 361, stk. 2, nr. 14, i lov om finansiell virksomhed.

Benchmarks inddeles i kategorier efter deres økonomiske betydning for markedet, herunder kritiske, væsentlige og ikke-væsentlige benchmarks. Et benchmark vil f.eks. være kritisk eller væsentligt, hvis det anvendes som reference for finansielle instrumenter eller finansielle kontrakter eller til måling af resultaterne i investeringsfonde med en samlet værdi på mindst 500 mia. euro for kritiske benchmarks og 50 mia. euro for væsentlige benchmarks. Andre benchmarks kategoriseres efter de særlige EU-politikker, som de bidrager til at fremme, herunder EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks.

2.14.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at fjerne uforholdsmæssige administrative byrder for mindre betydningsfulde benchmarks og fokusere på de benchmarks, der har større betydning for markedet er benchmarkforordningen blevet ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/914 af 7. maj 2025 om ændring af forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår anvendelsesområdet for reglerne for benchmarks, brugen i Unionen af benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland og visse indberetningskrav.

Ændringerne vil bl.a. medføre, at størstedelen af kravene i forordningen kun finder anvendelse på kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks, visse råvarebenchmarks, EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks. Ændringerne vil indebære, at det kun er administratorer af disse benchmarks, der skal ansøge om godkendelse eller registrering hos Finanstilsynet, og dermed kun disse administratorer som vil være underlagt tilsyn.

Efter den gældende afgiftsbestemmelse skal alle benchmarkadministratorer, der er omfattet af benchmarkforordningen, betale afgift til Finanstilsynet, og benchmarkadministratoren skal betale en årlig afgift for alle benchmarks som administratoren har kontrol med leveringen af. Det er ikke hensigtsmæssigt, da det ikke er alle administratorer, der i fremtiden vil være underlagt krav om godkendelse eller registrering og dermed være under tilsyn, ligesom størstedelen af kravene i forordningen kun vil finde anvendelse på kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks, råvarebenchmarks omfattet af forordningens artikel 19, EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår derfor at ændre afgiftsbestemmelsen, så benchmarkadministratorer, som er godkendt eller registreret af Finanstilsynet i henhold til benchmarkforordningen, skal betale afgift.

Det foreslås endvidere, at benchmarkadministratorer, som er godkendt eller registreret af Finanstilsynet i henhold til benchmarkforordningen, skal betale 1500 kr. pr. benchmark, som er et kritisk benchmark, et væsentligt benchmark, et råvarebenchmark omfattet af forordningens artikel 19, et EU-benchmark for klimaovergangen eller et Paristilpasset EU-benchmark.

Det foreslåede vil sikre, at kun benchmarkadministratorer, der er under tilsyn hos Finanstilsynet, skal betale afgift, og at disse benchmarkadministratorer alene skal betale afgift for benchmarks, som er underlagt krav i henhold til artikel 2, stk. 1a, eller artikel 19 i benchmarkforordningen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

2.15. KommuneKredits finansiering

2.15.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, at foreningen finansierer sig ved optagelse af lån på penge- og kapitalmarkeder og indgåelse af finansielle instrumenter til afdækningsformål.

Bestemmelsen indebærer, at udlånsmidler ikke kun kan tilvebringes ved obligationsudstedelse.

KommuneKredit finansierede sig indtil indgåelsen af forståelsespapiret af 26. marts 2025 mellem KommuneKredit og Nationalbanken ved de traditionelle obligationslån ved udstedelse af obligationer på Nasdaq Copenhagen. Finansieringen af aftalelån tilvebragte KommuneKredit på det danske kapitalmarked eller på udenlandske kapitalmarkeder, afhængig af hvor foreningen kan opnå de bedste relative vilkår. Finansieringen skete i form af udstedelse af kortfristede eller langfristede værdipapirer, låneaftaler med individuel dokumentation og banklån. KommuneKredit er siden den 26. marts 2025 blevet finansieret statsligt. KommuneKredit anvender desuden fortsat finansielle instrumenter, herunder swaps, til afdækning af risici. En swap er en aftale mellem to parter om at bytte betalinger, f.eks. rente- eller afdragsbetalinger, på aftalte vilkår over en aftalt periode.

KommuneKredit finansierer herudover almene boliger m.v. ved særskilt udstedelse af obligationer. Dette sker i henhold til bekendtgørelse om statsgaranti for visse obligationer i forbindelse med finansiering af almene boliger og friplejeboliger. Disse obligationer bliver ligeledes opkøbt af staten.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 2, at foreningen kan optage efterstillet kapital med Finanstilsynets godkendelse.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den gældende § 7, stk. 2, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, hvorefter skatte- og vækstministeren efter indstilling fra Finanstilsynet kan godkende, at foreningens medlemmer ikke hæfter for den efterstillede kapital, som foreningen optager.

Det følger af bemærkningerne til den gældende § 6, stk. 2, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 42 som fremsat, side 29, at formålet med bestemmelsen er at sikre, at foreningen kan optage efterstillet kapital, som f.eks. hybrid kernekapital, der er med til at styrke foreningens kapitalgrundlag. Efterstillet kapital er kendetegnet ved, at den kan nedskrives, såfremt egenkapitalen i foreningen ikke er tilstrækkelig. Ved muligheden for at optage efterstillet kapital bliver foreningen bedre stillet i forhold til

at opretholde den højst mulige kreditvurdering hos ratingbureauerne i alle tænkelige scenarier.

2.15.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Regeringen og KommuneKredit er den 26. marts 2025 blevet enige om fremadrettet statslig finansiering af KommuneKredit, hvorefter Nationalbanken på statens vegne fremover finansierer KommuneKredit til statens finansieringsomkostninger. Dette er nedfæstet i ”*Forståelse mellem regeringen og KommuneKredit vedr. statslig finansiering af KommuneKredit af 26. marts 2025*”. Det betyder, at KommuneKredit ikke længere udsteder obligationer på kapitalmarkederne. De obligationer, som KommuneKredit har udstedt, før den nye model trådte i kraft, vil stadig være at finde på penge- og kapitalmarkederne.

I den forbindelse er der fundet behov for ændring af finansieringsbestemmelsen, så der ikke er tvivl om forretningsmodellen, også henset til behovet for klarhed hos ejerne af KommuneKredits tidligere udstedte obligationer, KommuneKredits swapmodparter samt ratingbureauer.

Skatte- og Vækstministeriet finder det hensigtsmæssigt at ændre bestemmelsen for KommuneKredits finansiering.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår derfor, at lovens § 6, stk. 1, affattes på ny, hvorefter det vil fremgå af bestemmelsen, at foreningen finansierer sig ved udstedelse af obligationer, som opkøbes af den danske stat til en pris svarende til statens finansieringsomkostninger.

Den konkrete model herfor, der sikrer, at KommuneKredit til enhver tid kan opfylde sit formål og drive sin virksomhed i overensstemmelse med denne lov, bliver fastsat i en aftale mellem KommuneKredit og Danmarks Nationalbank, Finansministeriet og Skatte- og Vækstministeriet samt i retningslinjerne for finansielle transaktioner mellem Nationalbanken og KommuneKredit.

Formålet med den nye finansieringsmodel er at sikre billigere finansiering af KommuneKredits udlån og leasing m.v. Nationalbanken opkøber på statens vegne KommuneKredits obligationsudstedelser, hvorved KommuneKredit får adgang til at finansiere sig direkte hos staten til en effektiv rente svarende til statsrenten. Det bemærkes, at KommuneKredits obligationsudstedelse til finansiering af almene boliger m.v., og lignende særskilte ordninger, ikke påvirkes af disse ændringer.

Den statslige finansiering medfører også, at behovet for at optage efterstillet kapital til ratingformål ikke længere vurderes at være til stede. Tidligere kunne en lavere rating af KommuneKredit medføre højere finansieringsomkostninger

for KommuneKredit og dermed for KommuneKredits kunder. Fremadrettet afspejler KommuneKredits finansieringsomkostninger statens finansieringsomkostninger uafhængigt af, hvilken rating KommuneKredit har. Det gældende egenkapitalkrav i lovens § 11 vurderes derfor tilstrækkeligt til at sikre passende kapital.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår derfor, at muligheden i lovens § 6, stk. 2, om optagelse af efterstillet kapital udgår. Det foreslås i stedet at nyaffatte § 6, stk. 2, så bestemmelsen hjemler, at foreningen kan indgå finansielle instrumenter til afdækningsformål. Denne mulighed er en videreførelse af gældende ret, som fremgår af sidste del af den gældende § 6, stk. 1. Muligheden for indgåelse af finansielle instrumenter foreslås alene rykket fra stk. 1 til stk. 2 af forståelseshensyn.

Skatte- og Vækstministeriet finder det hensigtsmæssigt at videreføre KommuneKredits mulighed for indgåelse af finansielle instrumenter, da KommuneKredit fortsat kan have behov for brug af f.eks. swaps til afdækning af risici.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår endvidere, at det som noget nyt indsættes i lovens § 6, stk. 3, at foreningens udstedelse af obligationer sker i henhold til de til enhver tid gældende retningslinjer for finansielle transaktioner mellem staten og KommuneKredit.

Finansministeriet fastsætter og opdaterer løbende retningslinjerne i dialog med KommuneKredit og Skatte- og Vækstministeriet. Det er hensigten med bestemmelsen at sikre staten fleksibilitet til løbende at justere vilkårene for udstedelsen af obligationerne, samt statens opkøb af disse i takt med markedsudviklingen og udviklingen i statens finansieringsposition i øvrigt.

Retningslinjerne er et bilag til den aftale, der vil blive fastlagt mellem KommuneKredit, Skatte- og Vækstministeriet, Finansministeriet og Danmarks Nationalbank om statslig finansiering. Retningslinjerne fastsætter de tekniske vilkår for de finansielle transaktioner, som KommuneKredit kan benytte i forbindelse med statslig finansiering, inden for de til enhver tid givne rammer for KommuneKredits lånoptagelse hos staten.

Desuden foreslår Skatte- og Vækstministeriet i lovens § 6, stk. 4, at KommuneKredit på forespørgsel fra Finansministeriet skal udlevere relevant information om foreningens finansielle forhold af betydning for låntagning hos staten i henhold til finansieringsmodellen.

Endeligt foreslår Skatte- og Vækstministeriet, at § 7, stk. 2, udgår i sin helhed, som en konsekvensændring af, at

KommuneKredit ikke længere vil kunne optage efterstillet kapital.

Med lovforslaget ændres ikke ved den status, KommuneKredit har på undtagelseslisten eller i forhold til EU-reguleringen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRR).

Formelt set er KommuneKredit et kreditinstitut, således som dette er defineret i CRD. Det er dog i direktivets artikel 2, stk. 5, nr. 4, fastslået, at direktivet ikke finder anvendelse på blandt andet KommuneKredit. Der er således fra EU's side taget stilling til, at KommuneKredit er et særligt kreditinstitut, hvis virksomhed ikke gør det påkrævet, at KommuneKredit automatisk omfattes af EU-reguleringen af kreditinstitutter i CRD og hermed heller ikke af CRR. Dog er visse af kravene i CRR sat nationalt i kraft for KommuneKredit, jf. bl.a. lovens § 13 om likviditetskrav, mens visse af kravene i CRD, som er implementeret i dansk ret, tilmed er sat i kraft i KommuneKredit, jf. bl.a. lovens § 10 om styring af virksomheden. Heri er f.eks. reglerne om egnethed og hæderlighed for ledelsesmedlemmer sat i kraft for KommuneKredit, jf. § 64, stk. 1-3, i lov om finansiell virksomhed. Disse regler stammer fra CRD.

KommuneKredit har været på denne undtagelsesliste siden 2006. I 2006 var kreditinstitutter reguleret af 2. bankharmoiniseringsdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut). Det var ligeledes i dette direktivs artikel 2 fastslået, at direktivet ikke fandt anvendelse på blandt andet KommuneKredit.

KommuneKredit blev optaget på direktivets undtagelsesliste på baggrund af en anmodning til EU-Kommissionen fra Økonomiministeriet og Indenrigsministeriet.

Lovforslaget ændrer ej heller på KommuneKredits status som kreditinstitut, som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 1, i CRD, og artikel 4, stk. 1, nr. 1, i CRR, dvs. en virksomhed hvis aktivitet består i at tage imod indskud eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning. Lovforslaget ændrer ikke herpå, eftersom den nye finansieringsmodel udelukkende gælder for nye udstedelser af obligationer. De allerede udstedte obligationer vil fortsat være på penge- og kapitalmarkeder, og dermed opnår KommuneKredit stadig delvist finansiering fra offentligheden. KommuneKredits status som kreditinstitut og derved regulering og tilsyn bør dog genovervejes, når KommuneKredit ikke længere kan siges at have obligationer

på penge- og kapitalmarkederne og derved andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales.

Den finansielle lovgivning regulerer blandt andet kapital- og solvenskravene samt søger at begrænse og styre de enkelte risici, som de finansielle virksomheder påtager sig. Herudover findes en række regler om virksomhedernes ledelsesmæssige struktur (governance regler), der går på tværs af de enkelte risikoområder.

Flere af reglerne i den finansielle lovgivning indeholder desuden et proportionalitetsprincip. Det vil sige, at kravene til virksomheden stiger i takt med blandt andet virksomhedens størrelse og kompleksitet eller størrelsen af de risici, som virksomheden påtager sig. Et sådant proportionalitetsprincip gælder også i relation til reglernes tilsvarende anvendelse på KommuneKredit.

Siden den 26. marts 2025, hvor regeringen og KommuneKredit indgik en forståelse vedr. statslig finansiering, har KommuneKredit ikke længere udstedt obligationer på kapitalmarkederne, mens de obligationer, der er udstedt før denne dato, fortsat er på markedet. Over tid vil disse endeligt amortisere, hvilket betyder, at KommuneKredit gradvist vil få færre og færre obligationer på penge- og kapitalmarkederne. Den nye finansieringsmodel betyder derfor, at KommuneKredits finansielle risici vil aftage over tid.

Det er derfor Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at Finanstilsynets løbende tilsynsindsats bør følge den aftagende risiko ved KommuneKredits forretning i takt med, at KommuneKredits obligationer på kapitalmarkederne udløber.

2.16. KommuneKredit og likviditet

2.16.1. Gældende ret

Efter gældende ret er KommuneKredit underlagt nogle af de likviditetskrav og tilsynsrammer, som gælder for de øvrige kreditinstitutter. Det inkluderer LCR- og NSFR-krav, dvs. krav om hhv. likviditetsdækningsgrad (herefter LCR) og stabil finansiering (herefter NSFR), som har til formål at styre og begrænse både kort og langsigtede likviditets- og finansieringsrisici.

I henhold til den gældende § 13 i lov om kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark er KommuneKredit underlagt visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber om likviditet med senere ændringer (herefter CRR), Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter med senere ændringer, samt tekniske standarder

udstedt af Kommissionen vedrørende likviditet, herunder LCR- og NSFR-krav.

2.16.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslår Skatte- og Vækstministeriet ændringer i reglerne for KommuneKredit vedrørende opgørelse af LCR og NSFR i form af ophævelse af nogle af de nuværende krav.

Efter indgåelse af forståelsen mellem regeringen og KommuneKredit vedr. statslig finansiering af KommuneKredit, er KommuneKredit ikke længere afhængig af at kunne udstede obligationer på penge- og kapitalmarkederne for at skaffe finansiering. KommuneKredit er derfor ikke eksponeret overfor finansieringsrisici i samme grad som kreditinstitutter, der er afhængige af løbende at skaffe finansiering fra offentligheden. Det foreslås derfor, at krav om opgørelse og rapportering af NSFR ikke længere skal gælde for KommuneKredit. NSFR-kravet, som adresserer de langsigtede likviditetsrisici, er et krav til forholdet mellem tilgængelig stabil finansiering og nødvendig stabil finansiering. Den tilgængelige stabile finansiering opgøres som en vægtning af poster i passivsiden i balancen, mens den nødvendige stabile finansiering opgøres som en vægtning af aktivsiden i balancen. NSFR-kravet er således baseret på regnskabstal og giver information om et kreditinstituts evne til at afdække finansieringsbehov over en 1-årig tidshorizont. KommuneKredits langsigtede likviditetsrisici relaterer sig til løbetiden på finansieringen (passivsiden) relativt til løbetiden på udlånet (aktivsiden). Efter at regeringen og KommuneKredit har indgået en forståelse om statslig finansiering af KommuneKredit, er KommuneKredit ikke eksponeret overfor de samme finansieringsmæssige risici på passivsiden som førhen. Derfor er det Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at kravet om opgørelse af NSFR, og relaterede krav om indberetning heraf, ikke længere er relevante for KommuneKredit.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår også, at likviditetskrav vedrørende opgørelse og rapportering af LCR i signifikante valuta ikke længere skal gælde for KommuneKredit, da KommuneKredit fremover alene henter finansiering i danske kroner, og derfor ikke er udsat for valutarelaterede likviditetsrisici.

KommuneKredit vil fortsat være underlagt de generelle krav om opgørelse af LCR og likvide midler, samt indberetning heraf.

2.17. KommuneKredit og it-sikkerhed

2.17.1. Gældende ret

Reglerne om it- og cybersikkerhed for den finansielle sektor

følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 909/2014 og (EU) 2016/1011 (herefter DORA), som indeholder regler om it-risikostyring, jf. artikel 16, indberetning af større it-relaterede hændelser til myndighederne, jf. artikel 19-21, test af cybersikkerhed, jf. artikel 24-27 og udveksling af oplysninger og efterretninger om cybertrusler og sårbarheder, jf. artikel 45. Desuden indeholder DORA regler om styring af it-tredjepartsrisici i virksomhederne, herunder om de kontrakter, der indgås mellem en it-leverandør og finansielle enheder samt en ny ordning om overvågning af it-leverandører, som er kritiske for den finansielle sektor på EU-niveau, jf. artikel 28-44.

DORA indeholder en liste over de kategorier af enheder, der omfattes af forordningen. KommuneKredit er et "kreditinstitut", som dette er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRR). Dette betyder, at DORA finder direkte anvendelse på KommuneKredit jf. artikel 2, stk. 1, litra a.

DORA's artikel 2, stk. 4, giver dog EU-medlemsstaterne mulighed for at undtage de enheder, som er omhandlet i artikel 2, stk. 5, nr. 4-23, i CRD, og som er beliggende på deres respektive områder, fra DORA's anvendelsesområde. KommuneKredit er omfattet af undtagelsen i CRD artikel 2, stk. 5, nr. 5, hvilket betyder, at det nationalt kan besluttes, at DORA ikke skal gælde for KommuneKredit.

Efter gældende ret finder DORA direkte anvendelse på KommuneKredit, jf. artikel 2, stk. 1, litra a, idet KommuneKredit dog er omfattet af den forenklede ramme for it-risikostyring, jf. artikel 16. Det betyder, at kravene i DORA for så vidt angår it-risikostyring er mere lempelige for KommuneKredit, da artikel 5-15 ikke gælder for foreningen. De øvrige regler i DORA finder dog anvendelse for KommuneKredit ligesom for andre finansielle virksomheder. For eksempel er KommuneKredit forpligtet til at indberette væsentlige IKT-hændelser til Finanstilsynet og foretage en årlig indberetning af IKT-tredjepartsleverandører.

Den forenklede ramme i artikel 16 bestemmer blandt andet, at KommuneKredit skal indføre og vedligeholde en robust og dokumenteret ramme for IKT-risikostyring, der beskriver de mekanismer og foranstaltninger, der skal muliggøre en hurtig, effektiv og omfattende styring af IKT-risiko, herunder vedrørende beskyttelse af relevante fysiske komponenter og infrastrukturer, jf. forordningens artikel 16, stk. 1, litra

a, og konstatere stor afhængighed af tredjepartsudbydere af IKT-tjenester, jf. artikel 16, stk. 1, litra e.

Artikel 16 stiller også krav om, at KommuneKredit skal dokumentere og gennemgå rammen for IKT-risikostyring regelmæssigt og ved forekomst af større IKT-relaterede hændelser. Rammen skal forbedres løbende på grundlag af indhøstede erfaringer fra gennemførelse og overvågning. Derudover skal KommuneKredit forelægge en rapport om gennemgangen af rammen for IKT-risikostyring, hvis Finanstilsynet anmoder om dette.

I medfør af DORA er KommuneKredit også forpligtet til at efterleve indberetningspligterne i DORA artikel 17-19 og 28, stk. 3. Artikel 17-19 fastsætter krav til KommuneKredits styring, klassificering og rapportering af IKT-relaterede hændelser og cybertrusler. Artikel 28, stk. 3 kræver, at KommuneKredit vedligeholder og opdaterer et register over oplysninger om alle kontraktlige ordninger for brugen af IKT-tjenester, der leveres af tredje-partsudbydere af IKT-tjenester, der en gang årligt skal indsendes til Finanstilsynet i et nærmere defineret format.

2.17.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatte- og Vækstministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at undtage KommuneKredit fra DORA's anvendelsesområde. KommuneKredits særlige virksomhed gør det muligt, at det nationalt kan besluttes, at KommuneKredit skal undtages fra DORA, jf. DORA artikel 2, stk. 4.

KommuneKredit er efter gældende ret et kreditinstitut, hvorfor KommuneKredit er omfattet af både DORA og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (herefter NIS 2).

For så vidt angår forholdet mellem DORA og NIS 2, følger det af præambel 28 i NIS 2, at DORA's regler finder anvendelse i stedet for NIS 2's regler på de områder, som DORA regulerer. I praksis træder DORA altså i stedet for NIS 2.

Det bemærkes derfor, at KommuneKredit som følge af undtagelsen fra DORA, i stedet vil blive omfattet af de regler, som følger af lov om foranstaltninger til sikring af et højt cybersikkerhedsniveau (herefter NIS 2-loven), der gennemfører NIS 2.

Finanstilsynet bemyndiges med den foreslåede ordning til at udarbejde en bekendtgørelse, der fastsætter de nærmere krav for KommuneKredits styring af it-risici. Bekendtgø-

relsen skal tage højde for og supplere de krav, som NIS 2-loven stiller til it-sikkerhed. Reglerne, som fastsættes i bekendtgørelsen, skal i deres væsentlighed læne sig op ad de centrale bestemmelser i DORA således, at reglerne om IKT-risikostyring i artikel 16 i vid grad videreføres, mens de administrative byrdefulde krav om rapporteringer ikke videreføres. På den måde sikres det, at KommuneKredit etablerer og vedligeholder et passende niveau for digital modstandsdygtighed i overensstemmelse med DORA.

Formålet med undtagelsesmuligheden i DORA er, at der kan tages hensyn til væsentlige forskelle mellem finansielle enheder med hensyn til deres størrelse og samlede risikoprofil. KommuneKredits forretningsmodel adskiller sig fra øvrige kreditinstitutter, og indebærer en lavere kompleksitet i it-anvendelsen. Som et overordnet princip bør de finansielle enheder, når de fordeler ressourcer og kapaciteter til gennemførelsen af rammen for IKT-risikostyring, nøje afveje deres IKT-relaterede behov i forhold til deres størrelse og samlede risikoprofil og karakteren, omfanget og kompleksiteten af deres tjenester, aktiviteter og operationer.

KommuneKredit har en enkel forretningsmodel med et begrænset antal kritiske og vigtige funktioner. Enkeltheden bidrager til en lav kompleksitet i it-infrastrukturen og dermed en lavere risiko for alvorlige driftsafbrydelser. En it-hændelse hos KommuneKredit vil have begrænsede negative eksterne effekter, da KommuneKredit ikke har en egentlig rolle på de finansielle markeder. Fuld efterlevelse af DORA's detaljerede og formatmæssige krav, herunder særligt indberetningsforpligtelserne er uforholdsmæssigt byrdefuld for KommuneKredit.

I vurderingen af hvorvidt KommuneKredit skal undtages fra DORA's anvendelsesområde, er der således lagt vægt på KommuneKredits særlige virksomhed, risikoprofil, og at sandsynligheden er meget lav for, at der sker afsmitning til resten af sektoren, hvis der opstår it-hændelser hos KommuneKredit. Hensigten med at undtage KommuneKredit fra DORA's anvendelse område er at lette de administrative byrder for foreningen. Reglerne i DORA skal fortsat danne udgangspunkt for KommuneKredits it-risikostyring og kontraktstyring. Der er dog enkelte bestemmelser i DORA, som vil være uforholdsmæssigt byrdefulde for KommuneKredit fuldt ud at efterleve. Det drejer sig navnlig om indberetningsforpligtelserne i DORA's artikel 17-19 og 28, stk. 3.

Den foreslåede ordning i § 10 a vil medføre, at KommuneKredit fritages fra indberetningsforpligtelserne i DORA's artikel 17-19 og artikel 28, stk. 3, men KommuneKredit skal efter ordningen stadig være forpligtet til at leve op til de øvrige regler i DORA, herunder reglerne i artikel 16 om den forenklede ramme for IKT-risikostyring og reglerne i artikel 28, stk. 1 og 2, om styring af IKT-tredjepartsrisici.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår på den baggrund i § 10 a, stk. 1, at KommuneKredit skal have en forvaltnings- og kontrolramme, der sikrer en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici. Forvaltnings- og kontrolrammen kan indgå i KommuneKredits generelle risikostyringssystem og skal stå i et rimeligt forhold til foreningens størrelse samt arten, omfanget og kompleksiteten af foreningens risici og aktiviteter.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår videre i § 10 a, stk. 2, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om de pågældende foranstaltninger, som KommuneKredit skal træffe for at have en effektiv og betryggende forvaltnings- og kontrolramme.

Af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 10 a, stk. 2, fremgår det, hvilke hovedområder der vil kunne fastsættes nærmere regler om, herunder krav til rammens indhold, inklusive krav til strategier og politikker, intern forvaltning og organisering af it-risikostyring, styring og rapportering af tredjepartsrisici, informationsudveksling samt krav til bestyrelsens opgaver i forbindelse med overvågningen af it- og cyberrisici. Finanstilsynet skal således have bemyndigelse til at sætte udvalgte bestemmelser i DORA i kraft for KommuneKredit.

Det forventes, at der ved bekendtgørelse fastsættes regler om vedtagelse af en strategi for styring af it-tredjepartsrisici, herunder konkrete krav til kontraktlige ordninger på it-området og til kontrakternes indhold.

Desuden forventes det, at der fastsættes nærmere regler om organisering af risikostyring, herunder på området for digital operationel modstandsdygtighed. Endelig vil der være mulighed for at fastsætte bestemmelser om ledelsesforankring og indholdet af interne styredokumenter samt mere konkrete krav til foranstaltninger til it- og cybersikkerhed.

Der lægges med forslaget op til, at Finanstilsynet vil skulle føre tilsyn med KommuneKredits overholdelse af krav til en forvaltnings- og kontrolramme, der sikrer en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici. Dette skal ses i lyset af, at Finanstilsynet er udpeget som kompetent myndighed til at påse overholdelsen af DORA. Finanstilsynet fører i forvejen tilsyn med KommuneKredits overholdelse af reglerne på it-området.

Med forslaget vil KommuneKredits overtrædelse af de regler, der forventes fastsat ved bekendtgørelse i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 10 a, stk. 2, kunne strafbelægges med bøde, jf. den foreslåede § 25, stk. 4.

Den foreslåede ordning har også den fordel, at KommuneKredit vil være omfattet af bindende regler om styring af

it- og cyberrisici, indtil reguleringen eventuelt ændres, når KommuneKredit på et tidspunkt ikke længere anses for at falde ind under definitionen af et kreditinstitut i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Samlet set vil den forslåede ordning medvirke til at sikre en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici i KommuneKredit.

2.18. Rettelse af hjemmelshenvisning for offentliggørelse af Finanstilsynets tilsynsreaktioner i en række love på det finansielle område

2.18.1. Gældende ret

I en række sektorlove på det finansielle område fremgår det af reglerne om offentliggørelse af reaktioner fra Finanstilsynet, at Finanstilsynet skal offentliggøre tilsynsreaktioner, og at en virksomhed skal offentliggøre en reaktion, den modtager fra Finanstilsynet, indenfor tre hverdage, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

I de samme sektorlove på det finansielle område fremgår det af reglerne om offentliggørelse af domme og bødevedtagelser i sager, som Finanstilsynet har politianmeldt, at den dømte virksomhed skal offentliggøre dommen eller bødevedtagelsen indenfor ti hverdage eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Reglerne blev indført i 2012 i dengang eksisterende love og er siden gentaget i en række hovedlove, der er vedtaget efter 2012. Henvisningen til lov om kapitalmarkeder erstattede henvisning til tidligere gældende lov om værdipapirhandel.

Det følger af forarbejderne til reglerne om offentliggørelse af tilsynsreaktioner, domme og bødevedtagelser til bl.a. lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 61, at ved offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skal lov om værdipapirhandel iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter lov om værdipapirhandel udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel, vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

I bestemmelserne om offentliggørelse er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion eller dom. Det følger af forarbejderne til bl.a.

lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 60, at det er hensigten, at offentliggørelsen af tilsynsreaktioner som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen, dog forudsat at offentliggørelsen er i overensstemmelse med lov om værdipapirhandel. Finanstilsynets offentliggørelse af en dom eller bødevedtagelse skal ske, når virksomheden har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen.

Det fulgte af den dagældende § 27, stk. 1, i lov om værdipapirhandel, at en virksomhed, der var udsteder af værdipapirer, der var optaget til handel, skulle offentliggøre intern viden, dvs. kurspåvirkende oplysninger, hurtigst muligt. Det fulgte af den dagældende § 27, stk. 6, at en udsteder på eget ansvar og under visse betingelser kunne udsætte offentliggørelsen af intern viden for ikke at skade sine berettigede interesser.

§ 27, stk. 1-6, i lov om værdipapirhandel, blev ophævet ved lov nr. 632 af 8. juni 2016, som følge af, at Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) Nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (markedsmissbrugsforordningen), trådte i kraft. Det følger af artikel 17, stk. 1, i markedsmissbrugsforordningen, at en udsteder af værdipapirer, der er optaget til handel, skal offentliggøre intern viden hurtigst muligt. Det følger af artikel 17, stk. 4, i markedsmissbrugsforordningen, at en udsteder under visse betingelser kan udsætte offentliggørelsen af intern viden, hvis udstederen har en legitim interesse heri.

2.18.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med reglerne om offentliggørelse af tilsynsreaktioner, domme og bødevedtagelser er det ifølge forarbejderne tilsigtet, at reglerne om at intern viden skal offentliggøres hurtigst muligt, og om en virksomheds mulighed for at udsætte offentliggørelsen af intern viden, skal gælde forud for fristen for offentliggørelse af tilsynsreaktioner, domme og bødevedtagelser på henholdsvis tre eller ti hverdage. Det vil sige, at hvis den pågældende virksomhed, der modtager reaktionen eller dommen eller vedtager et bødeforlæg, er en udsteder af værdipapirer optaget til handel, og tilsynsreaktionen, dommen eller bødevedtagelsen udgør intern viden, skal virksomheden offentliggøre reaktionen eller dommen hurtigst muligt. Kan virksomheden udsætte offentliggørelsen af den interne viden, kan virksomheden overskride fristen for offentliggørelse på henholdsvis tre eller ti hverdage, og i så fald skal Finanstilsynet også afvente virksomhedens offentliggørelse, inden Finanstilsynet offentliggør reaktionen eller dommen.

Reglerne om offentliggørelse af intern viden fandtes oprindeligt i lov om værdipapirhandel. Reglerne i lov om værdipapirhandel blev dog erstattet af markedsmissbrugsforordnin-

gens tilsvarende regler i 2016. Ved en fejl er henvisninger til lov om værdipapirhandel i offentliggørelsesreglerne i en række love blevet konsekvensrettet til kun at henvise til lov om kapitalmarkeder, da lov om kapitalmarkeder erstattede lov om værdipapirhandel. Derudover er der i en række love vedtaget efter 2018 skrevet en henvisning til lov om kapitalmarkeder i reglerne om offentliggørelse af reaktioner og domme. Da undtagelsen til fristen for offentliggørelse bør vedrøre pligten til at offentliggøre intern viden hurtigst muligt eller muligheden for at overskride fristen, hvis virksomheden på eget ansvar udsætter offentliggørelsen af den interne viden, bør der tilføjes en henvisning til anden regulering, hvormed der som udgangspunkt menes markedsmisbrugsforordningen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at reglerne om offentliggørelse af intern viden efter markedsmisbrugsforordningens regler vil være en undtagelse til fristen for offentliggørelse af reaktioner, domme og bøvedtagelser. Finanstilsynets offentliggørelse af tilsynsreaktioner er ikke reguleret af markedsmisbrugsforordningen, men Finanstilsynet bør udsætte offentliggørelsen af en reaktion eller dom, hvis den modtagende virksomhed er berettiget til at udsætte offentliggørelsen i overensstemmelse med markedsmisbrugsforordningen. For at sikre hjemmel til denne udsættelse af Finanstilsynets offentliggørelse vurderes det derfor nødvendigt at indsætte en henvisning til ”anden regulering” i lovtæksten for at beskrive, på hvilket tidspunkt Finanstilsynet bør offentliggøre en reaktion eller dom.

For nærmere om offentliggørelse af tilsynsreaktioner henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, § 2, nr. 5, § 3, nr. 3, § 4, nr. 16, § 5, nr. 2, § 6, nr. 1, § 7, nr. 1 og 2, § 8, nr. 2, § 9, nr. 1, § 10, nr. 1, § 11, nr. 1, og § 12, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.19. Videregivelse af oplysninger til politiet i lov om kredit servicevirksomheder og kreditkøbere

2.19.1. Gældende ret

Det fremgår af § 32, stk. 1, i lov om kredit servicevirksomheder og kreditkøbere, at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden.

Det følger af § 35, stk. 1, at tavshedspligten ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union, der har ansvaret for tilsyn med kredit servicevirksomheder, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver. Det følger af stk. 2, at § 354, stk. 6-16, i lov om finansiel virksomhed, som indeholder undtagelser til tavshedspligten, der følger af lov om finansiel virksomhed, tilsvarende finder anvendelse.

2.19.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter gældende ret vil det ikke være muligt for Finanstilsynet at anmode politiet om at oplyse, om de har kendskab til virksomheder, der har indgivet en ansøgning efter lov om kredit servicevirksomheder og kreditkøbere, f.eks. i forbindelse med en ansøgningssag om autorisation af inkassovirksomhed, det løbende tilsyn eller om politiet i øvrigt har relevante oplysninger for Finanstilsynet behandling af en ansøgning. Det skyldes, at Finanstilsynets anmodning til politiet vil udgøre videregivelse af oplysning om, at en konkret navngiven virksomhed har indgivet en ansøgning. Oplysningen om virksomhedens ansøgning er omfattet af de gældende regler om tavshedspligt.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har udstedt retningslinjer for vurderingen af den fornødne viden og erfaring hos en kredit servicevirksomheds ledelses- eller administrationsorganet som helhed i henhold til direktiv (EU) 2021/2167, jf. EBA/GL/2023/09. Heraf følger, at det bør sikres, at de oplysninger, som kredit serviceudbydere stiller til rådighed for relevante myndigheder under godkendelsesprocessen, anvendes hensigtsmæssigt, hvor det er muligt, samt at tilsynsprocedurene tilrettelægges for at sikre en effektiv koordinering, hvor kredit serviceudbydere også er underlagt tilsyn af ikke-finansielle myndigheder.

Tilsynsprocedurene bør især tage højde for situationer, hvor kredit servicevirksomheder også har tilladelse fra eller er underlagt tilsyn af ikke-finansielle myndigheder for at sikre en effektiv koordinering

Er en kredit servicevirksomhed desuden også godkendt eller under tilsyn af ikke-finansielle myndigheder, bør tilsynsprocedurene understøtte en effektiv koordinering mellem de relevante myndigheder. Formålet er at forenkle vurderingsprocessen og undgå unødvendig overlappning eller administrativ byrde for kredit servicevirksomheden. En dansk kredit servicevirksomhed i Danmark indgår typisk i en virksomhed, som også driver anden inkassovirksomhed. Inkassovirksomhed, som ikke er kredit servicevirksomhed, kræver tilladelse fra politiet, dvs. en anden ikke-finansiell myndighed.

Det betyder, at de kompetente myndigheder bør benytte de allerede indsendte oplysninger, hvor det er relevant, for at undgå dobbeltarbejde og sikre en effektiv vurderingsproces.

Tilsynsprocedurene bør sikre, at de oplysninger, som kredit servicevirksomheden stiller til rådighed for de kompetente myndigheder i løbet af tilladelsesprocessen, så vidt muligt anvendes hensigtsmæssigt med henblik på vurderingen af den fornødne viden og erfaring.

De nuværende muligheder for videregivelse af fortrolige oplysninger til politiet er ikke tilstrækkelige til at understøtte et effektivt tilsyn og det nødvendige samarbejde med politiet.

Tilsynet med kreditservicevirksomhederne er underlagt Finanstilsynet. De samme virksomheder er samtidigt inkassovirksomheder, som udfører inkasso i medfør af inkassoloven for den del, der ikke er kreditservicevirksomhed. Politiets Administrative Center (PAC) fører tilsyn med inkassovirksomhederne. Der er derfor situationer, hvor det er relevant for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed at kunne videregive oplysninger, da der er et naturligt overlap i myndighedskompetence. Det er f.eks. i de førnævnte ansøgningssager om tilladelse til kreditservicevirksomhed eller i sager, hvor Finanstilsynet skal vurdere ændringer i ledelsen i en kreditservicevirksomhed.

Udfører en kreditservicevirksomhed også andre inddrivelsesaktiviteter, som ikke er omfattet af lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, vil de fortsat være underlagt reglerne i lov om inkassovirksomhed, herunder den gældende tilsynsmodel på dette område. Således skal kreditservicevirksomheder, der både udfører kreditserviceaktiviteter omfattet af lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og inddrivelse af fordringer, der ikke er omfattet af lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, autoriseres til de respektive aktiviteter af henholdsvis Finanstilsynet og politiet, og vil være underlagt tilsyn af de respektive myndigheder afhængig af karakteren af deres aktiviteter.

Det er derfor vurderingen, at der er behov for at ændre gældende ret, så Finanstilsynet har mulighed for at videregive oplysninger til politiet, hvor det er relevant, for at undgå dobbeltarbejde og sikre et effektivt tilsyn.

2.20. Genanordning af tilladelseskrav for udenlandske betalingstjenesteudbydere på Færøerne

2.20.1. Gældende ret

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om betalinger, jf. anordning nr. 1223 af 4. juni 2021, fastsætter i medfør af § 3, at betalingstjenester kun må udbydes på Færøerne af virksomheder, der har tilladelse som betalingsinstitut eller e-pengeinstitut efter §§ 8 og 9, tilladelse efter §§ 8 og 9 i den danske lov om betalinger, eller tilladelse efter §§ 8 og 9 i lov om betalinger, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, eller af pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder.

§§ 8-11 i anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om betalinger indeholder anordningens tilladelseskrav for e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter. Det følger blandt andet af anordningens § 10, stk. 1, nr. 2, at Finanstilsynet giver tilladelse, når virksomheden har hovedkontor og hjem-

sted på Færøerne og udøver som minimum en del af sine aktiviteter på Færøerne.

Formålet med de nugældende bestemmelser er at regulere, hvilke virksomheder der kan udbyde betalingstjenester på Færøerne.

2.20.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er konstateret, at de nugældende regler kan udgøre en u hensigtsmæssig begrænsning af udbuddet af betalingstjenester på Færøerne. Det er derfor Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at tilladelseskravene bør ændres for i højere grad at gøre det muligt for udenlandske betalingstjenesteudbydere at udbyde betalingstjenester på Færøerne. Opnåelse af tilladelse vil dog fortsat skulle ske under forudsætning af relevante krav.

En forbedret mulighed for at give tilladelse til visse udenlandske betalingstjenesteudbydere skal sikre, at udbuddet af betalingstjenester på Færøerne ikke begrænses eller besværliggøres på en sådan måde, at det bliver til skade eller ulempe for de færøske forbrugere og virksomheder.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår at indsætte et nyt § 161, stk. 2 i anordningshjemlen i lov om betalinger, så anordningshjemlen kan benyttes på ny til at sætte § 3 og §§ 8-11 i kraft i anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om betalinger under hensyntagen til de færøske forhold.

For nærmere om ændringen henvises til lovforslagets § 3, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

2.21. Skærpelse af reglerne om straf for hvidvask, hæleri og regnskabssvindler m.v.

2.21.1. Gældende ret

Efter straffelovens § 290, stk. 1, om hæleri, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, som uberettiget modtager eller skaffer sig eller andre del i udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse, og den, der uberettiget ved at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på lignende måde efterfølgende virker til at sikre en anden udbyttet af en strafbar lovovertrædelse, medmindre forholdet er omfattet af § 290 a.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan straffen stige til fængsel i 6 år, når overtrædelsen er af særligt grov beskaffenhed navnlig på grund af forbrydelsens erhvervs-mæssige eller professionelle karakter eller som følge af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Bestemmelsen om særligt grove tilfælde af hæleri blev

indsat ved lov nr. 465 af 21. marts 2001 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Hæleri og anden efterfølgende medvirken samt IT-efterforskning) og byggede på det såkaldte Brydensholt-udvalgs betænkning nr. 1371/1999 om udviklingen i lovgivningen og kriminaliteten samt hæleri og anden efterfølgende medvirken.

Af bemærkningerne til lovforslaget følger det endvidere, som anført af udvalget, at det afgørende for bestemmelsens anvendelse – på samme måde som ved den dagældende hæleribestemmelse i straffelovens § 284, hvor det skal bevises, at førforbrydelsen er omfattet af bestemmelsen, men ikke, hvilken af de nævnte førforbrydelser der er tale om – er, at der kan føres bevis for, at udbyttet stammer fra en førforbrydelse og ikke fra lovlig virksomhed. Videre fremgår det om tilregnelseskravet, at der subjektivt stilles krav om, at gerningsmanden i almindelighed skal have viden eller bestemt formodning om, at han befatter sig med udbytte fra et strafbart forhold, men at der ikke stilles krav om, at han har nærmere kendskab til arten af det eller de strafbare forhold. Der henvises til Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 5698, og betænkningens side 88-93.

At førforbrydelsen består i enten aktiv eller passiv bestikkelse efter straffelovens §§ 122 eller 144 vil efter omstændighederne kunne indgå som et moment i vurderingen af, om forbrydelsen er af særligt grov beskaffenhed. Det fremgår således af bemærkningerne til stk. 2, at det forudsættes, at straffe i området mellem 4 og 6 år i almindelighed kun kan komme på tale i forhold til hæleriforbrydelser, der på daværende tidspunkt bl.a. var omfattet af straffelovens § 286, stk. 3, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 5714. Den dagældende strafskærpselsesregel i § 286, stk. 3, forhøjede i særligt grove tilfælde straffen for hæleri efter den tidligere bestemmelse i § 284, som efter sin ordlyd bl.a. omfattede udbyttet ved aktiv og passiv bestikkelse i dansk, udenlandsk og international offentlig tjeneste eller hverv, jf. §§ 122 og 144, jf. Folketingstidende 1999-00, tillæg A, side 266.

Ved lov nr. 1549 af 21. december 2010 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Skærpede straffe for hæleri og etablering af tæt samarbejde om udveksling af oplysninger mellem kriminalforsorgen, de sociale myndigheder og politiet i forbindelse med dømtes løsladelse (KSP-samarbejdet)) blev »eller professionelle« indsat i bestemmelsen, hvorefter den også omfatter lovovertrædelser af professionel karakter. Efter bemærkningerne til lovforslaget ønskede regeringen med ændringen at sætte hårdere ind over for bagmændene til organiseret hæleri.

Det fremgår videre af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2010-11, tillæg A, L 3 som fremsat, side 4 og 12, at der med udtrykket »hæleri af professionel karakter« bl.a. sigtes til hæleri i tilknytning til organiserede hælercentraler og andet mere systematisk hæleri samt hæleri af stjålne genstande, som hæleren har »bestilt« hos en indbrudstyv. Med ændringen var det endvidere forudsat, at straffen for professionelt hæleri skulle stige med en tredjedel. Det følger videre, at straffens længde fortsat fastsættes på baggrund

af en konkret vurdering af sagens omstændigheder, herunder navnlig værdien af de omhandlede effekter. Endvidere tillægges karakteren og omfanget af førforbrydelsen – det vil sige den forbrydelse, som udbyttet hidrører fra – betydelig vægt ved vurderingen af strafværdigheden og dermed straffens længde, ligesom det betragtes som en skærpende omstændighed, hvis tiltalte tidligere er straffet for berigelseskriminalitet.

Derudover tillægges det efter den foreliggende praksis betydning, om hæleriforholdet er begået i forretningsøjemed, og om der ved hæleriet kunne forventes et betydeligt udbytte.

Efter straffelovens § 290 a, stk. 1, om hvidvask, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, der konverterer eller overfører penge, som direkte eller indirekte er udbytte af en strafbar lovovertrædelse, for at skjule eller tilsløre den ulovlige oprindelse. Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at det ikke kræves, at nogen er dømt eller kan dømmes for førforbrydelsen, for at der kan dømmes for hvidvask. Det er heller ikke et krav, at det påvises, hvilken førforbrydelse udbyttet stammer fra. Det er tilstrækkeligt til at dømme for hvidvask, at det bevises, at udbyttet stammer fra en eller flere ikke nærmere konkretiserede strafbare lovovertrædelser. Kan det ikke anses for bevist, at udbyttet stammer fra en eller flere strafbare lovovertrædelser, kan der dømmes for forsøg på hvidvask, hvis tiltalte havde forsæt til, at udbyttet stammede fra en eller flere strafbare lovovertrædelser. Der henvises til Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 147 som fremsat, side 8.

Efter stk. 2 kan straffen stige til fængsel i 8 år, når overtrædelsen er af særligt grov beskaffenhed navnlig på grund af forbrydelsens erhvervs-mæssige eller professionelle karakter eller som følge af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået. Det følger af bemærkningerne til § 290 a, stk. 2, at beskrivelsen af de strafforhøjende omstændigheder er magen til § 290, stk. 2, og at det er hensigten, at bestemmelsen skal forstås på samme måde, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 147 som fremsat, side 10.

Straffelovens § 296 omhandler grove overtrædelser af lovgivningen vedrørende juridiske personers forhold, herunder kursmanipulation, insiderhandel og regnskabssvindel. Efter straffelovens § 296, stk. 1, nr. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, som udspreder urigtige eller vildledende oplysninger, hvorved prisen på finansielle instrumenter eller tilsvarende aktiver kan påvirkes væsentligt. Efter stk. 2, 1. pkt., kan straffen under særligt skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 6 år. Efter 2. pkt. anses som særligt skærpende omstændigheder navnlig tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere i forening, hvor der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller hvor et større antal forbrydelser er begået.

Bestemmelsen i stk. 2 blev indsat ved lov nr. 634 af 12. juni 2013 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og

forskellige andre love (Styrket indsats over for økonomisk kriminalitet).

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår det, at betydelig vinding som udgangspunkt er beløb på 500.000 kr. eller mere, hvilket svarer til praksis vedrørende afgrænsningen mellem straffelovens § 285 og § 286. Vindingens størrelse er dog ikke eneafgørende, idet også det forhold, at forbrydelsen er begået af flere i forening m.v., kan føre til, at den skærpede strafferamme bør anvendes.

Ændringen af § 296 skete samtidig med en skærpelse af straffen for bestikkelse fra 3 år til 6 års fængsel og en række andre ændringer af straffeloven, som havde til formål at opfylde OECD's anbefaling om at hæve strafferammen for bestikkelse af udenlandske tjenestemænd og anbefalingen fra Group of States Against Corruption (GRECO) om at hæve strafferammen for bestikkelse i den private sektor og for bestikkelse af voldgiftsdommere. Der henvises til Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 164 som fremsat, side 5 f. og 28.

Straffelovens § 302 omhandler særligt grove overtrædelser af lovgivningen vedrørende bogføring, regnskabsmateriale og aflæggelse af årsregnskaber, for så vidt forholdet ikke falder under § 296. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Bestemmelsen er subsidier i forhold til § 296. Det skyldes, at der på regnskabsområdet kan være et sammenfald mellem § 296 om anvendelse af urigtige eller vildledende regnskaber og § 302 om overtrædelse af lovgivningens krav til aflæggelse af regnskaber, idet lovgivningen også indeholder krav om korrekt indhold.

Det forudsættes således, at tilfælde, hvor eksempelvis regnskaber indeholder urigtige eller vildledende oplysninger, der kan påvirke prisen på værdipapirer, og som dermed kan henføres under straffelovens § 296, ikke tillige straffes efter § 302, selv om regnskaberne er udarbejdet i strid med lovgivningen. Kun hvis der er tale om yderligere overtrædelser af bogføringsforpligtelserne, bør der tillige straffes for overtrædelse af § 302. Der henvises til Folketingstidende 2004-05, tillæg A, side 393.

Det bemærkes, at det fremgår af straffelovens § 81, nr. 2 og 3, at det i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed ved straffens fastsættelse, at gerningen er udført af flere i forening, henholdsvis at gerningen er særligt planlagt eller led i omfattende kriminalitet. Efter bemærkningerne til sidstnævnte bestemmelse finder strafskærpelsesreglen sædvanligvis anvendelse, hvis der er tale om professionel eller mere systematisk kriminalitet med flere personer indblandet, f.eks. organiseret økonomisk kriminalitet, narkotikakriminalitet, hælerivirksomhed eller menneskesmugling. Der henvises til Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 3322.

2.21.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som led i OECD's fase 4-evaluering af Danmarks gennemførelse af OECD's konvention mod bestikkelse i udlandet har Danmark modtaget en række anbefalinger i OECD's Working Group on Bribery's (WGB) evalueringsrapport af 2. maj 2023.

WGB anbefaler bl.a., at Danmark skal hæve strafferammen for regnskabssvindel og hvidvask relateret til udenlandsk bestikkelse. WGB anbefaler, at straffene skal være effektive, proportionale og afskrækkende, og henviser i sin rapport til, at Financial Action Task Force (FATF) har fundet, at den danske strafferamme for hvidvask ikke levede op til FATF's kriterier, herunder i forhold til medlemslandenes indsats mod hvidvask og terrorfinansiering.

FATF er en anerkendt mellemstatslig organisation, der fastsætter internationalt accepterede standarder for indsatsen mod bl.a. hvidvask og terrorfinansiering. FATF foretager med jævne mellemrum en evaluering af hver medlemsstats indsats og overholdelse af FATF's anbefalinger. I sin evaluering af 2017 har FATF vurderet, at Danmark ikke lever op til standard 3.9, hvorefter det kræves, at straffene for hvidvask er proportionale og har en tilstrækkelig afskrækkende virkning.

Justitsministeriet har overvejet FATF's evaluering og WGB's anbefalinger, og ministeriet kan tilslutte sig, at økonomisk kriminalitet, herunder kompleks økonomisk kriminalitet, er et markant samfundsproblem, og at dette skal afspejles i strafferammen for de straffelovsbestemmelser, som denne form for kriminalitet kan straffes efter. Det gælder i særdeleshed i de tilfælde, hvor den økonomiske kriminalitet har relation til eller på anden måde angår bestikkelse af danske og udenlandske personer i offentlig tjeneste eller hverv, idet bestikkelse svækker den offentlige og finansielle sammenhængskraft.

Justitsministeriet vurderer på denne baggrund, at der er behov for ændringer af straffelovens bestemmelser om hæleri i § 290 og hvidvask i § 290 a samt bestemmelserne om grove overtrædelser af lovgivningen vedrørende juridiske personers forhold og lovgivningen vedrørende bogføring, regnskabsmateriale og aflæggelse af årsregnskaber i §§ 296 og 302.

Det foreslås på denne baggrund for det første at ændre straffelovens regler om hæleri, hvidvask og regnskabssvindel m.v., så det kommer til at fremgå, at det anses som en særligt skærpende omstændighed, at den pågældende lovovertrædelse angår penge m.v., som stammer fra bestikkelse af en person i offentlig tjeneste eller hverv eller er begået for at bestikke personer i offentlig tjeneste eller hverv eller for at skjule en sådan bestikkelse. Med den foreslåede ændring vil det endvidere fremgå af bestemmelserne, at det anses som en skærpende omstændighed, hvis forbrydelserne har en organiseret karakter.

Det foreslås for det andet at forhøje strafferammerne i straffelovens § 290, stk. 1, og § 290 a, stk. 1, fra 1 år og 6

måneder til 3 år, for derved at give domstolene et større rum for udmåling af en passende straf i de grovere tilfælde af overtrædelser, som kan henføres til bestemmelsernes stk. 1, under hensyn til sagens konkrete omstændigheder. Der lægges således ikke med forslaget op til en skærpelse af straffen set i forhold til i dag, ud over i de særlige situationer, hvor forholdet må betragtes som værende lige på grænsen mellem de nugældende stk. 1 og stk. 2. Der sigtes i den forbindelse navnlig til tilfælde, hvor nogle eller alle af de forskellige skærpende omstændigheder opregnet i stk. 2 er til stede, men hvor de ikke har en sådan samlet vægt, at der ud fra en helhedsbedømmelse er tale om hæleri eller hvidvask af særligt grov beskaffenhed omfattet af stk. 2.

Der henvises nærmere til de foreslåede ændringer af straffelovens § 290, stk. 1 og 2, § 290 a, stk. 1 og 2, og § 296, stk. 2, og det foreslåede § 302, stk. 2, jf. lovforslagets § 17, nr. 2-5, og bemærkningerne hertil.

2.22. Offentliggørelse af afslag på og tilbagekaldelse af indsamlingstilladelse efter indsamlingsloven samt offentliggørelse af oplysninger om tilsyn

2.22.1. Gældende ret

2.22.1.1. Afslag på og tilbagekaldelse af indsamlingstilladelse

Efter indsamlingslovens § 3, stk. 1, kan en indsamling først iværksættes, når Indsamlingsnævnet har givet tilladelse til indsamlingen, jf. dog § 4, stk. 1. Ved ansøgning om tilladelse til en indsamling skal formålet med indsamlingen anføres. Indsamlingsnævnet foretager i forbindelse med ansøgningen en kontrol af det oplyste formål med indsamlingen, jf. lovens § 10, stk. 2.

Det fremgår af indsamlingslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., at Indsamlingsnævnet kan afslå en ansøgning om tilladelse efter stk. 1, hvis forhold ved tidligere indsamlinger giver anledning til at formode, at loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven ikke vil blive fulgt. Indsamlingsnævnet kan desuden efter stk. 2, 2. pkt., tilbagekalde en tilladelse efter stk. 1, hvis nævnet efter tilladelsens meddelelse bliver bekendt med forhold, som kan føre til afslag efter bestemmelsens 1. pkt.

Ifølge bemærkningerne til § 3, stk. 2, skal der i tilfælde af en tilbagekaldelse af en allerede meddelt tilladelse foreligge nye faktiske oplysninger, der ikke forelå på det tidspunkt, hvor tilladelsen blev meddelt, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, L 87 som fremsat, side 12.

Det følger endvidere af bemærkningerne til bestemmelsen, at de forhold, der kan indikere, at indsamleren ikke formodes at ville overholde loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven, f.eks. kan være, at indsamleren tidligere ikke har indsendt behørigt regnskab til Indsamlingsnævnet,

at indsamleren gentagne gange ikke efterkommer Indsamlingsnævnets anmodning om yderligere oplysninger, at indsamleren anvender midlerne i strid med formålet, eller at indsamleren er dømt for at have forestået indsamlinger uden den fornødne tilladelse eller i øvrigt i strid med loven. Det er en betingelse for afslag eller tilbagekaldelse, at der er anledning til at formode, at indsamlingslovgivningen ikke vil blive fulgt i forbindelse med en ny eller igangværende indsamling, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, L 87 som fremsat, side 12.

En beslutning om at afslå en ansøgning om tilladelse eller tilbagekalde en allerede meddelt tilladelse forudsætter herudover, at der foretages en konkret afvejning af hensynet til indsamlerens interesse i at opnå eller opretholde en tilladelse over for hensynet til at undgå gentagne overtrædelser af indsamlingslovgivningen. I hensynsafvejningen vil omfanget og karakteren af den eller de tidligere overtrædelser skulle indgå. Det vil ikke være enhver tidligere overtrædelse af indsamlingslovgivningen, der vil skabe en formodning for, at indsamlingsloven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven ikke vil blive fulgt, og dermed for, at der skal meddeles et afslag eller ske tilbagekaldelse. Det vil tale for et afslag, at der er sket gentagne overtrædelser af indsamlingslovgivningen – også selv om disse er af mindre karakter. En enkeltstående overtrædelse vil også kunne medføre afslag eller tilbagekaldelse, hvis overtrædelsens karakter taler herfor. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis indsamleren har anvendt de indsamlede midler i strid med formålet, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, L 87 som fremsat, side 12.

Indsamlinger, hvis tilladelse er blevet tilbagekaldt, vil blive fjernet fra Indsamlingsnævnets offentligt tilgængelige liste over godkendte indsamlinger, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, L 87 som fremsat, side 12.

Efter indsamlingslovens § 4, stk. 1, kan Indsamlingsnævnet efter ansøgning – hvis betingelserne i bestemmelsens stk. 2-6 er opfyldt – meddele tilladelse for 3 år ad gangen til at foretage indsamlinger, hvis ansøgeren er en organisation, der er godkendt efter ligningsloven som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, og organisationen har eksisteret i mindst 3 år.

Tilbagekaldelse af en tilladelse kan efter indsamlingslovens § 4, stk. 7, ske, hvis organisationen, der har fået tilladelse efter § 4, stk. 1, tilsidesætter betingelserne i stk. 4-6 om efterfølgende orientering af Indsamlingsnævnet ved ændringer m.v., eller hvis grundlaget for den meddelte tilladelse i øvrigt ikke længere anses for opfyldt. Det samme gælder, hvis Indsamlingsnævnet har politianmeldt organisationen.

Det fremgår af bemærkningerne til indsamlingslovens § 4, stk. 7, at Indsamlingsnævnet tilbagekalder en tilladelse, hvis organisationen ikke oplyser Indsamlingsnævnet om, at orga-

nisationens godkendelse efter ligningsloven er bortfaldet, eller nævnet bliver opmærksomt på, at godkendelsen er bortfaldet, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 42 som fremsat, side 17.

Indsamlingsnævnet tilbagekalder ligeledes organisationens tilladelse efter indsamplingslovens § 4, stk. 7, hvis organisationen ikke oplyser nævnet om, at de oplysninger, som organisationen indsendte i forbindelse med organisationens ansøgning om tilladelse, jf. § 4, stk. 2, nr. 1-4, har ændret sig. Nævnet vil således skulle tilbagekalde en organisations tilladelse til at foretage indsamlinger efter § 4, stk. 1, hvis organisationen undlader at orientere nævnet om, at organisationen ændrer navn eller adresse, hvis der sker en ændring af den personkreds, som kan tegne organisationen, hvis organisationen ændrer måden, hvorpå den samler ind, hvis organisationen ændrer de formål, til hvilke de indsamlede midler anvendes, eller hvis organisationens vedtægter ændres, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 42 som fremsat, side 17.

Herudover skal nævnet tilbagekalde tilladelsen efter indsamplingslovens § 4, stk. 7, hvis organisationen ikke indsender årsregnskab. Endelig vil en tilladelse skulle tilbagekaldes, hvis organisationen tilsidesætter pligten til på en måde, der gør informationen let tilgængelig for offentligheden, at oplyse, hvilke indsamlinger den har iværksat. Det forudsættes, at Indsamlingsnævnet forud for en eventuel tilbagekaldelse vejleder indsamleren, i det omfang nævnet vurderer, at informationen ikke er let tilgængelig for offentligheden, med henblik på at give indsamleren mulighed for at leve op til pligten, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 42 som fremsat, side 17.

Tilbagekaldelse af en tilladelse kan derudover ske efter indsamplingslovens § 11, stk. 4, hvis indsamleren har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af god indsamlingsskik.

Det følger af indsamplingslovens § 8, stk. 1, at indsamlinger skal foregå i overensstemmelse med god indsamlingsskik. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår det, at der er tale om en generalklausul, der vil gælde for alle indsamlinger, som er omfattet af indsamplingsloven. Endvidere fremgår det, at »god indsamlingsskik« er udtryk for, hvad der bør være sædvanlig handlemåde på området ud fra en inden for branchen herskende opfattelse af, hvad der er god handlemåde, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 142 som fremsat, side 36.

Indsamlingsnævnet har i overensstemmelse med § 17 i bekendtgørelse nr. 160 af 26. februar 2020 om indsamling m.v. (indsamlingsbekendtgørelsen) udarbejdet retningslinjer om god indsamlingsskik, som er offentliggjort på Indsamlingsnævnets hjemmeside.

Der er ikke i indsamplingsloven fastsat regler om offentliggørelse af Indsamlingsnævnets afgørelser om afslag på ansøgninger om tilladelse til indsamling eller om tilbagekaldelse af tilladelser i medfør af lovens § 3, stk. 2, § 4, stk. 7, og § 11, stk. 4.

2.22.1.2. Tilsyn

Af indsamplingslovens § 10, stk. 1, fremgår det, at Indsamlingsnævnet fører tilsyn med, at indsamlinger foretages i overensstemmelse med indsamplingsloven, og fører en offentligt tilgængelig fortegnelse over godkendte indsamlinger, jf. § 3, stk. 1, og de organisationer, der har fået tilladelse efter § 4, stk. 1, samt godkendte hus- og gadeindsamlinger, jf. § 5, stk. 3, og § 6, stk. 2. Nævnet offentliggør regnskaber for indsamlinger på nævnets hjemmeside.

Det fremgår af bemærkningerne til § 10, stk. 1, at formålet med bestemmelsen er at sikre, at befolkningen til enhver tid kan få oplysning om de indsamlinger, som pågår i overensstemmelse med loven, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 142 som fremsat, side 37.

Efter indsamplingsbekendtgørelsens § 8, stk. 3, skal regnskab indsendes til Indsamlingsnævnet senest seks måneder efter indsamlingens afslutning. Fristen for indsendelse af regnskabet kan forlænges af nævnet.

Desuden fremgår det af indsamplingslovens § 10, stk. 2, at Indsamlingsnævnet fører tilsyn med, at de indsamlede midler er anvendt i overensstemmelse med det formål, der er angivet i ansøgningen, og at formålet er lovligt. Dette tilsyn vil i praksis oftest først være muligt, når indsamleren indsender regnskab efter indsamplingsbekendtgørelsens § 8, stk. 3.

Efter indsamplingslovens § 11, stk. 3, udtaler Indsamlingsnævnet kritik, hvis nævnet træffer afgørelse om, at en indsamler har overtrådt god indsamlingsskik, jf. § 10, stk. 5, nr. 4. Indsamlingsnævnet offentliggør udtalelser af kritik på nævnets hjemmeside og pålægger indsamleren snarest muligt at offentliggøre udtalelsen. Bestemmelsen omfatter konkrete klagesager, hvor Indsamlingsnævnet på baggrund af en vurdering af indsamlerens adfærd finder grundlag for at udtale kritik for manglende efterlevelse af reglerne for god indsamlingsskik. Indsamlingsnævnet kan også optage sager om overtrædelse af god indsamlingsskik af egen drift.

Der er ikke herudover regler i indsamplingsloven om offentliggørelse af resultaterne af Indsamlingsnævnets tilsynsvirksomhed.

2.22.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Indsamlingsområdet forudsætter en høj grad af tillid, og Indsamlingsnævnets afgørelses- og tilsynsvirksomhed har væsentlig betydning for denne tillid. Bidragydere skal bl.a. kunne stole på, at de indsamlede midler anvendes til det angivne formål og ikke misbruges til ulovlige formål. Det gælder ikke mindst hvidvask og terrorfinansiering. I sin seneste evaluering har FATF vurderet, at reglerne på indsamlingsområdet kun til en vis grad sikrer opfyldelse af anbefaling 8.2(a), hvorefter nationale regler skal sikre ansvarlighed, transparens og offentlig tillid. Justitsministeriet kan tilslutte sig vurderingen af, at det er vigtigt at sikre, at indsamlingsområdet er præget af ansvarlighed, tillid og transparens. Der er ikke i indsamlingsloven fastsat regler om offentliggørelse af Indsamlingsnævnets afgørelser om afslag på ansøgninger om tilladelse til indsamling eller om tilbagekaldelse af tilladelser. Dertil kommer, at der ikke – udover i indsamlingslovens § 11, stk. 3, 2. pkt. (om overtrædelse af god indsamlingsskik) – er fastsat regler om offentliggørelse af oplysninger fremkommet forbindelse med nævnets tilsynsvirksomhed.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at offentliggørelse af afgørelser om afslag eller tilbagekaldelse af tilladelser og resultaterne af tilsynet vil kunne være et centralt redskab til at styrke transparensen på indsamlingsområdet og give bidragyderne bedre mulighed for at træffe informerede valg. Dette formål opnås således ikke i tilstrækkelig grad ved at fjerne en indsamling fra den offentligt tilgængelige fortegnelse over godkendte indsamlinger, jf. indsamlingslovens § 10, stk. 1, 1. pkt.

Samtidig vil offentliggørelse af afgørelser om afslag eller tilbagekaldelse af tilladelser og resultaterne af tilsynet kunne bidrage til at understøtte korrekt efterlevelse af reglerne, da indsamlerne herved vil få et tydeligt incitament til at sikre korrekt regnskabsføring, dokumentation og anvendelse af midlerne. Offentliggørelse vil derudover kunne fungere som et effektivt redskab for Indsamlingsnævnet både over for den konkrete indsamler og i forhold til at kunne øge den generelle kvalitet af navnlig indsamlingsregnskaberne, eftersom offentliggørelse af resultaterne fra Indsamlingsnævnets tilsyn vil tydeliggøre over for øvrige indsamlere, hvordan eksempelvis et indsamlingsregnskab bør udformes. Offentliggørelse vil således kunne udgøre et supplement til Indsamlingsnævnets eksisterende vejledningsindsats.

Den manglende mulighed for offentliggørelse af Indsamlingsnævnets afgørelser om afslag eller tilbagekaldelse og resultaterne af nævnets tilsynsvirksomhed begrænser endvidere afgørelsernes effekt. Der er således konstateret eksempler, hvor indsamleren ikke følger Indsamlingsnævnets afgørelse om afslag eller tilbagekaldelse og samler ind på trods heraf.

Justitsministeriet bemærker i øvrigt, at der allerede er fastsat regler i indsamlingslovens § 11 stk. 3, hvorefter Indsamlingsnævnet offentliggør udtalelser af kritik på nævnets hjemmeside i de tilfælde, hvor nævnet træffer afgørelse om, at en indsamler har overtrådt god indsamlingsskik.

Det foreslås, at der i indsamlingsloven indsættes et nyt § 3 a, stk. 1, hvorefter Indsamlingsnævnet på nævnets hjemmeside offentliggør afgørelser om afslag på ansøgninger om tilladelser efter § 3, stk. 2, 1. pkt., og om tilbagekaldelser af tilladelser efter § 3, stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås derudover, at der i indsamlingsloven indsættes et nyt § 3 a, stk. 2, hvorefter Indsamlingsnævnet på nævnets hjemmeside offentliggør afgørelser om tilbagekaldelser af tilladelser efter § 4, stk. 7, og § 11, stk. 4.

Den foreslåede ordning vil indebære, at Indsamlingsnævnet vil skulle offentliggøre afgørelser om afslag på tilladelser og tilbagekaldelser af tilladelser. Offentligheden vil herved få indsigt i, hvorvidt der er givet afslag på en indsamlingstilladelse, eller en allerede meddelt indsamlingstilladelse er blevet tilbagekaldt, og på hvilket grundlag. Offentliggørelse vil således tydeliggøre for offentligheden, hvis indsamlingen ikke er lovlig.

Taler væsentlige efterforskningsmæssige hensyn imod offentliggørelse, vil offentliggørelse først kunne ske, når hensynet hertil ikke længere gør sig gældende.

Det foreslås endvidere, at der i indsamlingslovens § 10 indsættes et nyt stk. 3, hvorefter Indsamlingsnævnet – hvis der i forbindelse med tilsyn med en indsamling konstateres forhold af væsentlig karakter – på nævnets hjemmeside offentliggør sådanne oplysninger.

Den foreslåede ordning vil indebære, at oplysninger fremkommet i forbindelse med Indsamlingsnævnets tilsynsvirksomhed vil skulle offentliggøres, hvis de er af væsentlig karakter. Formålet med offentliggørelsen vil være at give bidragsydere indsigt i tilsynssager, hvor Indsamlingsnævnet i tilsynet har konstateret forhold af væsentlig karakter.

Forhold af væsentlig karakter vil f.eks. kunne være tilfælde, hvor Indsamlingsnævnet i forbindelse med tilsyn har konstateret, at indsamlede midler er anvendt til andre formål end de godkendte, eller at der foreligger alvorlige mangler i regnskab eller dokumentation, som bevirker, at regnskabet ikke er retvisende, eller som skaber risiko for misbrug af midlerne. Dette vil i praksis oftest ske i forbindelse med den regnskabskontrol, der foretages, efter at indsamlingen er afsluttet.

Den foreslåede bestemmelse adskiller sig fra offentliggørelse i medfør af indsamlingslovens § 11, stk. 3, 2. pkt., ved ikke at være begrænset til sager, hvor der udtales kritik for overtrædelse af god indsamlingsskik. Den foreslåede bestemmelse vil således omfatte tilsyns- og kontrolvirksomhed generelt, herunder gennemgang af regnskaber, dokumentation for midlernes anvendelse, efterlevelse af regnskabs- og revisionskrav samt overholdelse af vilkår og øvrige lovbe-

stemte forpligtelser. Offentliggørelse vil således skulle ske, uanset om forholdet også udgør en overtrædelse af god indsamlingsskik. Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse vil forudsætte en afsluttet tilsynssag, hvori der er truffet afgørelse.

Taler væsentlige efterforskningsmæssige hensyn imod offentliggørelse, vil offentliggørelse først kunne ske, når hensynet hertil ikke længere gør sig gældende.

Der henvises nærmere til de foreslåede bestemmelser i indsamlingslovens § 3 a og § 10, stk. 2, jf. lovforslagets § 18, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

2.23. Styrket kontrol efter indsamlingsloven med midler, der overføres til udlandet

2.23.1. Gældende ret

Indsamlingsloven indeholder ikke særskilte regler om kontrollen med indsamlede midler, som overføres til udlandet.

Efter indsamlingslovens § 3, stk. 5, skal der indsendes regnskab til Indsamlingsnævnet, når en indsamling efter § 3, stk. 1, er afsluttet. For organisationer, der har opnået tilladelse til indsamling i medfør af indsamlingslovens § 4, stk. 1 (om organisationer, der er godkendt efter ligningsloven), skal der efter § 4, stk. 5, indsendes et årsregnskab til Indsamlingsnævnet. Årsregnskabet skal indeholde oplysninger om, hvilke indsamlinger organisationen har foretaget, herunder indsamlingsresultatet for de enkelte indsamlinger. Indsamlingsnævnet offentliggør regnskaber for alle indsamlinger på nævnets hjemmeside i medfør af indsamlingslovens § 10, stk. 1.

Efter indsamlingslovens § 10, stk. 1, fører Indsamlingsnævnet tilsyn med, at indsamlinger foretages i overensstemmelse med indsamlingsloven. Efter indsamlingslovens § 10, stk. 2, fører Indsamlingsnævnet derudover tilsyn med, at de indsamlede midler er anvendt i overensstemmelse med det formål, der er angivet i ansøgningen, og at formålet er lovligt. Hvis Indsamlingsnævnet får mistanke om et strafbart forhold, skal Indsamlingsnævnet ifølge indsamlingslovens § 10, stk. 3, anmelde forholdet til politiet. Indsamlingsnævnet har endvidere en selvstændig underretningspligt til Hvidvasksekretariatet efter indsamlingslovens § 10, stk. 4.

Det fremgår af indsamlingslovens § 15, stk. 1, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved indsamlinger og om den kontrol, som skal udøves med anvendelsen af de indsamlede midler. Justitsministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan ansøgning og indsendelse af regnskab skal ske. Herudover fastsætter justitsministeren nærmere regler om indhold og dokumentation i forbindelse med ansøgninger efter §§ 5 og 6 (om hus- og gadeindsamling).

Der er i indsamlingsbekendtgørelsen i medfør af indsamlingslovens § 15, stk. 1, fastsat nærmere regler for fremgangsmåden ved indsamlinger og om den kontrol, som skal udøves med anvendelsen af de indsamlede midler. Der er i indsamlingsbekendtgørelsens §§ 8-12 om indhold, aflægelse, revision m.v. fastsat en række krav til indsamlingsregnskaber.

Indsamlingsnævnets kontrol med anvendelsen af indsamlede midler sker i praksis primært i forbindelse med gennemgangen af indsendte regnskaber og kontoudtog. Nævnet har i den forbindelse adgang til at indhente supplerende oplysninger fra indsamleren. Det følger således af indsamlingsbekendtgørelsens § 8, stk. 6, at Indsamlingsnævnet i forbindelse med kontrol af et regnskab kan kræve yderligere oplysninger fra indsamleren.

Bestemmelsen giver Indsamlingsnævnet mulighed for at anmode om dokumentation vedrørende f.eks. udenlandske overførsler, herunder oplysninger om modtager og om, hvorvidt midlerne er overført med henblik på formålsanvendelse. Kontrollen forudsætter imidlertid, at regnskabet indeholder oplysninger om, at indsamlede midler er overført til udlandet, idet nævnet ellers ikke nødvendigvis bliver bekendt hermed. Det bemærkes, at bemyndigelsen i indsamlingslovens § 15, stk. 1, ikke specifikt vedrører den kontrol, som skal udøves med indsamlede midler, der overføres til udlandet.

2.23.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er afgørende at sikre, at indsamlede midler rent faktisk går til velgørende formål og ikke til f.eks. terrorfinansiering. Der gælder derfor allerede i dag en række regler på indsamlingsområdet, der skal sikre, at indsamlede midler bruges til det formål, de er blevet indsamlet til.

Kontrollen med indsamlede midler, der overføres til udlandet, hviler i dag på de samme regler og kontrolmekanismer som ved indenlandske dispositioner, uden at der er taget højde for de særlige udfordringer, der kan være forbundet med dokumentation, gennemsigtighed og efterfølgende kontrol af midler, der overføres og anvendes uden for Danmark. Dette gælder eksempelvis i konfliktzoner og omkringliggende områder, hvor der kan være ringere finansiel infrastruktur.

PET har i Den Nationale Risikovurdering af Terrorfinansiering fra 2024 vurderet, at der generelt er en høj risiko for terrorfinansiering forbundet med nonprofit-området, og at truslen særligt er forbundet med fremskaffelsen af midler ved indsamlinger eller donationer. Det skyldes, at PET vurderer, at der er netværk i Danmark med evne og vilje til at fremskaffe midler gennem bl.a. indsamlinger til støtte af terrorbevægelser eller støtte af terrorlignende aktiviteter. FATF har i den seneste evaluering ligeledes peget på, at Danmark

ikke har fastsat særlige regler for midler der overføres til udlandet jf. anbefaling 8.4(d).

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der – med henblik på at skærpe kontrollen – bør kunne fastsættes nærmere regler om den kontrol, som skal udøves med indsamlede midler, der overføres til udlandet, herunder regler, der understøtter denne kontrol. Samtidig bør reglerne tage højde for, at indsamlinger, hvor de indsamlede midler overføres til udlandet, i langt de fleste tilfælde har legitime formål, f.eks. at yde hjælp i krigszoner. Det er således også vigtigt, at reglerne ikke i unødigt grad besværliggør mulighederne for at indsamle midler til støtte for velgørende formål i udlandet, men rammer en rimelig balance.

Det foreslås, at der i indsamlingslovens § 15 indsættes et nyt stk. 3, der bemyndiger justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om den kontrol, som skal udøves med indsamlede midler, der overføres til udlandet, herunder regler der understøtter denne kontrol.

Formålet hermed er at sikre, at overførsler af indsamlede midler til udlandet sker under ordnede og dokumenterede forhold gennem legitime betalingskanaler, så det bliver muligt at føre kontrol med anvendelsen af midlerne, og risikoen for misbrug eller uautoriseret anvendelse begrænses. Dette skal navnlig sikre, at indsamlede midler ikke benyttes til hvidvask og terrorfinansiering.

Der vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i en bekendtgørelse bl.a. kunne fastsættes nærmere regler om skærpet kontrol for indsamlede midler, som overføres til visse tredjelande uden for EU, ligesom der vil kunne fastsættes yderligere krav om, hvilke oplysninger og hvilken dokumentation indsamlere skal kunne fremvise ved indsamlinger, hvor midlerne skal overføres til disse lande. Dette kan f.eks. være krav til samarbejdsaftaler mellem indsamler og organisationen eller personen, som skal modtage de indsamlede midler, eller krav om registrering af modtagere, formålet med overførslen og en bekræftelse af, at midlerne anvendes i overensstemmelse med det godkendte formål.

Endvidere vil bemyndigelsen kunne anvendes til f.eks. at fastsætte regler om, at overførsler til tredjelande alene kan ske til pengeinstitutter, der opfylder visse nærmere fastsatte krav, med henblik på, at Indsamlingsnævnet kan foretage en effektiv kontrol af overførslerne. Der vil i forbindelse med udmøntningen heraf skulle tages højde for, at der fortsat skal kunne ydes bidrag til eksempelvis områder ramt af krig, konflikt eller naturkatastrofer.

Bemyndigelsen forventes anvendt til bl.a. at fastsætte regler om skærpet kontrol for overførsler af indsamlede midler til visse tredjelande uden for EU på grundlag af en konkret risikovurdering, der bl.a. vil kunne tage udgangspunkt i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler og FATF's lister.

Der henvises nærmere til den foreslåede bestemmelse i indsamlingslovens § 15, stk. 3, jf. lovforslagets § 18, nr. 4, og bemærkninger hertil.

2.24. Forhøjelse af bødeniveauet m.v. efter indsamlingsloven

2.24.1. Gældende ret

Det fremgår af indsamlingslovens § 16, stk. 1, at overtrædelse af en række af indsamlingslovens bestemmelser straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det drejer sig om overtrædelse af indsamlingslovens § 2, stk. 2 (om forbuddet mod hus- og gadeindsamling til støtte for politiske partier), § 3, stk. 1 og 4 (om forbuddet mod at indsamle uden tilladelse og ansvaret for indsamlingsplatforme), § 4, stk. 1 (om forbuddet mod at indsamle uden tilladelse), § 5, stk. 1 (om forbuddet mod husindsamling), § 6, stk. 1 (om forbuddet mod gadeindsamling), og § 7 (om forbuddet mod indsamling ved anvendelse af kædebreve).

Desuden fremgår det af indsamlingslovens § 16, stk. 2, at undladelse af at efterkomme pålæg om offentliggørelse efter § 11, stk. 3 (om overtrædelse af reglerne om god indsamlingsskik), straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Herudover kan der i medfør af indsamlingslovens § 16, stk. 3, i forskrifter, der udfærdiges i medfør af § 15, fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. Det fremgår i den forbindelse af indsamlingsbekendtgørelsens § 19, stk. 1, at overtrædelse af en række af bestemmelserne i bekendtgørelsen straffes med bøde, medmindre anden straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Dette gælder bl.a. reglerne om krav til, at en indsamling forestås af en juridisk eller fysisk person, krav om en indsamlingskonto oprettet til formålet, at indsamlede midler ikke uden Indsamlingsnævnets tilladelse må anvendes til andre formål end angivet i ansøgningen, krav til regnskab, revision m.v. samt krav til hus- og gadeindsamlinger, jf. §§ 1 og 6, § 7, stk. 1, §§ 8-12 og § 15, stk. 1.

Efter indsamlingslovens § 16, stk. 4, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. Bestemmelsen indebærer, at der også i forskrifter, som udstedes i medfør af loven, kan fastsættes regler om, at der kan pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 142 som fremsat, side 39. Det er i indsamlingsbekendtgørelsens § 19, stk. 2, fastsat, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Straffelovens kapitel 10 indeholder en række bestemmelser om de hovedhensyn, der skal indgå i straffastsættelsen. Det

fremgår således af straffelovens § 80, stk. 1, at der under hensyntagen til ensartethed i retsbehandlingen skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. Straffelovens §§ 81 og 82 oplister endvidere en række hovedhensyn, som kan tillægges vægt i henholdsvis skærpene og formildende retning. Herudover følger det af straffelovens § 51, stk. 3, om fastsættelse af bøder for overtrædelse af særlovgivningen, at der ud over hensynet til ensartethed i retsbehandlingen, lovovertrædelsens grovhed og oplysninger om gerningsmanden, jf. straffelovens § 80, skal tages særligt hensyn til den skyldiges betalingssevne og til den opnåede eller tilsigtede fortjeneste eller besparelse.

Indsamlingsloven angiver ikke faste bødeniveauer for overtrædelse af indsamlingslovens regler eller forskrifter udstedt i medfør af loven. I stedet foretages udmåling af bødestraf på baggrund af en samlet vurdering. I sager om indsamling uden tilladelse, navnlig efter lovens § 3, stk. 1, anvendelse uden for formålet efter bekendtgørelsens § 7, stk. 1, og i sager om overtrædelse af kravene til indsamlingsregnskaber i bekendtgørelsens §§ 8-12 fastsættes bøden efter gældende praksis ofte standardiseret til mellem 1.500 kr. og 5.000 kr., hvor 3.000 kr. er det almindelige udgangspunkt.

Indsamlingsnævnet har i få sager foretaget politianmeldelse af indsamlingsplatforme, jf. indsamlingslovens § 3, stk. 4. Bødeniveauet ses i disse sager umiddelbart fastsat ud fra de konkrete forhold i sagerne og har været fastsat fra 5.000 kr. til 20.000 kr.

2.24.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er efter Justitsministeriets opfattelse afgørende, at manglende overholdelse af indsamlingslovgivningen ikke skal være forbundet med økonomisk vinding. Med det nuværende bødeniveau kan det imidlertid i visse tilfælde være forbundet med økonomisk vinding ikke at overholde indsamlingsreglerne. FATF anfører i den seneste evaluering af Danmarks indsats mod hvidvask og terrorfinansiering, at de nuværende sanktioner kun delvist er effektive, proportionale og afskrækkende, jf. anbefaling 8.4(b). Det er i lyset heraf ministeriets opfattelse, at bødeniveauet for overtrædelser af indsamlingslovgivningen i en række tilfælde er uforholdsmæssigt lavt.

Dertil kommer, at bødeniveauet for overtrædelse af indsamlingslovgivningen bør ses i sammenhæng med, at nonprofitområdet, herunder indsamlingsområdet, er forbundet med risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Bødeniveauet på indsamlingsområdet bør således afspejle dette. På samme tid er indsamlinger til velgørende formål værdifulde og spiller en vigtig rolle for mennesker og samfundet verden over. Det er derfor vigtigt, at bødeniveauet for overtrædelser af indsamlingslovgivningen er udtryk for en konkret begrundet og proportional sanktionsanvendelse.

Det foreslås på den baggrund, at der i § 16 indsættes et nyt stk. 4, hvorefter der ved udmåling af bøde efter indsamlingsloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf skal lægges vægt på overtrædelsens karakter, herunder om der er tale om alvorlige eller gentagne overtrædelser, det indsamlede beløb og den konkrete risiko for misbrug af indsamlede midler.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er dels at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer for bødeniveauet med henblik på at sikre mere proportionale bødestraffe, og dels at tydeliggøre de hovedhensyn, som skal tillægges vægt ved udmåling af bødestraf for overtrædelser af indsamlingsloven eller forskrifter udstedt i medfør af loven.

Med den foreslåede ændring forudsættes det, at bødestrafen for alvorlige overtrædelser af indsamlingsloven eller forskrifter udstedt i medfør af loven forhøjes, sådan at bødestrafen fremover som udgangspunkt fastsættes til en bøde på mellem 10.000 kr. og 50.000 kr.

Det forudsættes desuden, at bødestrafen for mindre overtrædelser af indsamlingsloven eller forskrifter udstedt i medfør af loven som udgangspunkt fastsættes til en bøde på mellem 3.000 kr. og 5.000 kr.

Bødeniveauerne vil medføre, at alvorlige overtrædelser, herunder systematiske overtrædelser, manglende dokumentation for anvendelsen af de indsamlede midler, misbrug af indsamlede midler eller overførsler til udlandet uden fornøden kontrol, fremover kan straffes med mærkbart højere bøder, mens straffen for mindre overtrædelser vil skulle fastsættes i overensstemmelse med det i dag gældende bødeniveau.

Hvorvidt der er tale om en alvorlig eller en mindre overtrædelse vil som udgangspunkt bero på en samlet vurdering på baggrund af navnlig de hovedhensyn vedrørende overtrædelsens karakter, det indsamlede beløb og risikoen for misbrug af de indsamlede midler, der fremgår af den foreslåede bestemmelse.

De forudsatte bødeniveauer for alvorlige og mindre overtrædelser vil udgøre et interval, som bødestrafen i de konkrete sager vil skulle fastsættes inden for. Hvis en samlet vurdering tilsiger, at det indenfor det givne bødeinterval er en meget grov overtrædelse, vil bødestrafen som udgangspunkt skulle placeres i den høje ende af bødeintervallet. Hvis en samlet vurdering derimod tilsiger, at det indenfor det givne bødeinterval er en mindre overtrædelse, vil bødestrafen som udgangspunkt skulle placeres i den lave ende af bødeintervallet.

Fastsættelsen af bødestrafen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige

omstændigheder i sagen, og de angivne bødeniveauer vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises nærmere til den foreslåede bestemmelse i indsamlingslovens § 16, stk. 4, jf. lovforslagets § 18, nr. 5, og bemærkninger hertil.

2.25. Fravigelse af kontantreglen for domstolene

2.25.1. Gældende ret

2.25.1.1. Kontantreglen i betalingsloven og kontantforbuddet i hvidvaskloven

Efter § 8, stk. 2, i lov nr. 116 af 7. april 1936 om Danmarks Nationalbank med senere ændringer er kontanter (pengesedler) et lovligt betalingsmiddel mand og mand imellem samt ved ind- og udbetalinger, der foregår ved offentlige kasser.

Det følger af § 81, stk. 1 (kontantreglen), i betalingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 651 af 10. juni 2025 om betalinger, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 711 af 20. juni 2025, at danske betalingsmodtagere som udgangspunkt er forpligtet til at modtage betaling med kontanter i tidsrummet fra kl. 06.00 til kl. 22.00, hvis betalingsmodtageren modtager betalingsinstrumenter omfattet af betalingsloven, jf. dog § 5 i hvidvaskloven og stk. 2-7.

Kontantreglen gælder som udgangspunkt både private erhvervsdrivende og offentlige institutioner og dermed også for domstolene. Kontantreglen går således forud for princippet om aftalefrihed, idet en betalingsmodtager og en betaler ikke vil kunne aftale, at en betaling kun kan ske med et elektronisk betalingsinstrument, eksempelvis via en tydelig skiltning i forretningen, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 157 som fremsat, side 213.

Henvisningen til hvidvasklovens § 5 (kontantforbuddet) medfører, at erhvervsdrivende, som ikke er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, ikke må modtage kontantbetalinger på 15.000 kr. eller derover, hvad enten betalingen sker på én gang eller som flere betalinger, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Kontantforbuddet blev ved § 7, nr. 2, i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love nedsat fra 50.000 kr. til 20.000 kr. og ved § 1, nr. 1, i lov nr. 175 af 27. februar 2024 om ændring af hvidvaskloven yderligere nedsat til 15.000 kr.

Det fremgår af bemærkningerne til hvidvasklovens § 5, før nedsættelsen af beløbsgrænsen, at det sidste led i bestemmelsen skal forhindre omgåelsestilfælde. Det forudsættes herved, at løbende ydelser ikke i sig selv skal anses for at være indbyrdes forbundet. Kontantforbuddet vil således kun ramme betaling af f.eks. leje af hus eller husrum, leje af bil eller levering af vand, varme og gas eller elektricitet, hvis betalingen for en enkelt periode udgør 50.000 kr. (siden nedsat til 15.000 kr., jf. ovenfor) eller derover. Hvis der derimod er tale om ratevis betaling, eksempelvis i forbindelse med køb af en løsøregenstand eller en fast ejendom eller i forbindelse med betaling for en entrepriseydelse eller en rejse, vil de enkelte rater være indbyrdes forbundet, og kontantforbuddet vil dermed ramme tilfælde, hvor den samlede betaling udgør 50.000 kr. eller derover, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 85.

Hvidvasklovens § 5 gælder kun for erhvervsdrivende og således ikke for domstolene.

Der findes i betalingslovens § 81, stk. 2-7, en række yderligere undtagelser til kontantreglen, som bl.a. indebærer, at betalingsmodtagere kan fravige kontantreglen for så vidt angår betalinger fra betalere, der ikke er forbrugere, jf. stk. 4.

Det følger af betalingslovens § 1, stk. 7, at erhvervsministeren kan dispensere helt eller delvist fra kontantreglen i § 81, stk. 1-3. I dag er det i praksis Finanstilsynet, der efter delegation giver dispensation fra kontantreglen.

Det følger af bemærkningerne til betalingslovens § 1, stk. 7, at bemyndigelsen som udgangspunkt skal anvendes restriktivt. Det vil sige, at der skal være tungtvejende grunde til at anvende bestemmelsen. Dette vil for eksempel være tilfældet, hvor det vil forekomme urimeligt byrdefuldt at lade lovens regulering finde anvendelse, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 157 som fremsat, side 87.

Erhvervsministeren har ikke dispenseret fra kontantreglen i relation til domstolene.

Det følger af betalingslovens § 144, stk. 1, 1. pkt., at Forbrugerbudsmændene fører tilsyn med, at betalingsmodtagere overholder kapitel 6 i betalingsloven over for forbrugere, herunder kontantreglen i § 81.

2.25.1.2. Kontant sikkerhedsstillelse i forbindelse med tvangsauktioner over fast ejendom

Tvangsauktioner over fast ejendom er reguleret i retsplejelovens kapitel 49 (§§ 538-543 a), som indeholder almindelige bestemmelser om alle tvangsauktioner, og kapitel 51 (§§ 560-582) om tvangsauktion over fast ejendom. Tvangsauktioner afholdes på de af justitsministeren fastsatte vilkår

(Justitsministeriets tvangsauktionsvilkår), jf. retsplejelovens § 570, stk. 1, 1. pkt. Vilkårene er trykt som bilag til bekendtgørelse nr. 652 af 15. december 1978 om tvangsauktionsvilkår (fast ejendom), som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 519 af 17. juni 2003. Det følger af bekendtgørelsens § 1, at tvangsauktion over fast ejendom skal afholdes på Justitsministeriets tvangsauktionsvilkår, jf. bilaget til bekendtgørelsen.

Det følger af pkt. 4 i tvangsauktionsvilkårene, at ejendommen sælges til den højestbydende, hvis dennes bud antages (se vilkårenes pkt. 7), medmindre det besluttes, at en ny auktion skal afholdes.

Køberens nærmere forpligtelser er fastlagt i vilkårenes pkt. 6.

Det følger bl.a. af vilkårenes pkt. 6. A, at auktionsbuddet anvendes, så langt det rækker, til dækning af hæftelserne i prioritetsordenen, og at auktionsbuddet opfyldes ved, at køberen overtager de hæftelser, der ikke kan kræves udbetalt, jf. litra a, og betaler de hæftelser, der kan kræves udbetalt inden 6 måneder efter auktionens slutning, jf. litra b. Auktionskøbers betaling af auktionssummen sker sædvanligvis direkte til rettighedshaverne. Det følger dog af retsplejelovens § 570, stk. 2, 3. og 4. pkt., at fogedretten ved uenighed om, hvem der skal fyldestgøres af auktionssummen, eller i hvilken rækkefølge fyldestgørelsen skal ske, kan bestemme, at den omstridte del af auktionssummen skal indbetales til fogedretten, jf. dog konkurslovens § 89 og § 61 i lov om skifte af dødsboer, og at fogedretten i tilfælde af manglende frivillig indbetaling indkræver beløbet, der tillægges udpantningsret.

Det følger af vilkårenes pkt. 6. B, at køberen under auktionen skal oplyses om arten og størrelsen af de omkostninger, som køberen skal betale ud over auktionsbuddet (størstebeløbet). I vilkårenes pkt. 6. B, litra a-j, oplistes en række krav, der typisk skal udredes eller overtages ud over auktionsbuddet. Beløb, der skal betales ud over auktionsbuddet, udredes inden 4 uger efter auktionens slutning til rette vedkommende.

Det følger af vilkårenes pkt. 6. C, at køber betaler fogedrettens udgifter, auktionsafgift og moms af budsummen og størstebeløbet, hvis der er tale om et helt eller delvist momspligtigt salg, ved auktionens slutning.

Det følger af vilkårenes pkt. 7, at køberen efter hammerlaget straks over for fogedretten skal stille sikkerhed for opfyldelse af auktionsvilkårene. Sikkerheden kan stilles ved deponering af penge eller børsnoterede værdipapirer, ved bankgaranti eller på anden måde, som godkendes af fogedretten.

Reglerne for beregning af sikkerhedsstillelsen og rettighedshaveres adgang til at give afkald på sikkerhedsstillelse er i øvrigt nærmere fastlagt i vilkårenes pkt. 7.

Endelig følger det af vilkårenes pkt. 7, at stilles den krævede sikkerhed ikke, ses der bort fra budet, og hammerslaget annulleres, hvorefter auktionen straks genoptages. Fogedretten kan dog i stedet udsætte auktionen og give højestbydende en frist på ikke over 7 dage til at stille sikkerheden, forudsat at der straks stilles sikkerhed for de omkostninger, der vil være forbundet med afholdelse af nyt auktionsmøde.

2.25.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er i dag ikke fastsat en grænse for, hvor store kontantbetalinger eller kontantdeponeringer domstolene kan tage imod.

Domstolsstyrelsen har gjort opmærksom på, at domstolene særligt i forbindelse med køb af fast ejendom på tvangsauktion kan modtage større kontantbeløb i sikkerhedsstillelse for købers opfyldelse af auktionsvilkårene. Domstolsstyrelsen har oplyst, at sikkerhedsstillelsens størrelse i nogle tilfælde udgør flere hundredtusinder kroner. Domstolsstyrelsen har videre oplyst, at højestbydende ikke kan indrette sig på at kunne få mulighed for at gå i banken eller lignende efter budgivning, da fogedretten kan kræve, at højestbydende stiller sikkerheden straks. På auktionsmødet vil fogedretten dog normalt tillade, at højestbydende får en frist på op til syv dage til at stille sikkerhed, hvis højestbydende derimod straks stiller sikkerhed for omkostningerne til et nyt auktionsmøde. Dette beløb udgør normalt op til 10.000 kr.

Domstolsstyrelsen har derudover oplyst, at Hvidvasksekretariatet under National enhed for Særlig Kriminalitet (NSK) vurderer, at muligheden for kontantbetaling til domstolene i forbindelse med tvangsauktioner over fast ejendom udgør en markant risiko for hvidvask af kontanter hidrørende fra kriminelle aktiviteter. Hvidvasksekretariatet har i den forbindelse gjort opmærksom på, at brugen af kontanter udgør en høj risiko for hvidvask, ligesom det er attraktivt for kriminelle at placere deres udbytte fra kriminalitet i fast ejendom.

Domstolsstyrelsen har oplyst, at domstolene desuden modtager kontantbeløb i andre sammenhænge end ved tvangsauktioner, bl.a. i forbindelse med betaling af retsafgift og boafgift, på notarkontoret samt ved udkørende fogedforretninger, hvor betaling af et mindre beløb f.eks. kan være et vilkår for, at der ikke straks lukkes for elforsyningen m.v.

Justitsministeriet vurderer, at der med det formål at forebygge, at kontanter, der stammer fra kriminelle aktiviteter, uden hindringer kan anvendes til betalinger og deponeringer til domstolene og dermed omsættes til andre værdier, bør fast-

sættes en grænse for, hvor store kontantbeløb retterne kan tage imod.

Justitsministeriet finder det hensigtsmæssigt at indføre en fravigelse af kontantreglen for domstolene, så domstolene ikke er forpligtet til at modtage kontantbeløb på 15.000 kr. eller derover. Forslaget til beløbsgrænsen er fastsat efter en samlet afvejning af de hensyn, der taler for henholdsvis at indføre en beløbsgrænse og for at opretholde borgernes adgang til at foretage kontante betalinger eller deponeringer til domstolene, og ud fra den betragtning, at det for borgerne er simplest, hvis beløbsgrænsen er den samme som efter hvidvasklovens § 5.

På den ene side bør borgerne i videst muligt omfang bevare adgangen til at benytte sig af kontanter, særligt i det omfang borgerne ikke ønsker eller har mulighed for at betale med betalingskort eller digitalt, og på den anden side medfører borgernes adgang til at foretage kontantbetalinger og kontantdeponeringer til domstolene en risiko for, at betydelige beløb forholdsvis hurtigt kan hvidvaskes. I lyset af borgernes interesse i at kunne benytte sig af kontanter finder Justitsministeriet det ikke hensigtsmæssigt helt at afskære borgernes mulighed for at foretage kontante betalinger eller deponeringer til domstolene.

Efter Justitsministeriets opfattelse tilgodeses borgernes interesse ved forslaget om en beløbsgrænse på 15.000 kr., idet der sjældent vil være et væsentligt behov for at betale så stort et beløb kontant til domstolene, da betalinger af denne størrelse i praksis kan foretages på anden måde. Der er i den forbindelse lagt vægt på, at den fortsatte teknologiske og digitale udvikling betyder, at omfanget af større kontante betalinger og deponeringer til domstolene i almindelighed er begrænset, og at Domstolsstyrelsen har oplyst, at fogedretterne i forbindelse med tvangsauktioner over fast ejendom normalt tillader, at højestbydende får en frist på op til syv dage til at stille sikkerhed, hvis højestbydende derimod straks stiller sikkerhed for omkostningerne til et nyt auktionsmøde på normalt op til 10.000 kr. Med den foreslåede beløbsgrænse vil højestbydende fortsat kunne stille sikkerheden for et nyt auktionsmøde kontant.

Det foreslås, at domstolene ikke må modtage kontantbetalinger eller kontantdeponeringer på 15.000 kr. eller derover, hvad enten betalingen eller deponeringen sker på én gang eller over flere gange, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Forslaget vil udgøre en fravigelse af betalingslovens § 81, stk. 1.

I lyset af formålet om at begrænse risikoen for hvidvask vurderer Justitsministeriet, at adgangen til at foretage kontante betalinger eller deponeringer til domstolene bør underlæg-

ges en beløbsgrænse. Det vil udover køb af fast ejendom på tvangsauktion omfatte bl.a. betaling af retsafgift, boafgift og berammelsesafgifter, betalinger på notarkontoret, betalinger med henblik på at afværge fogedforretninger og betalinger i forbindelse med tvangsauktioner over løsøre.

Forslaget indebærer, at retten vil skulle afvise at modtage kontant betaling eller deponering på 15.000 kr. eller derover og lade den manglende betaling eller deponering få de retlige virkninger, der ville følge af en udebleven betaling eller deponering i øvrigt. Herunder vil retten ved tvangsauktioner over fast ejendom skulle afvise en kontantdeponering på 15.000 kr. eller derover som sikkerhedsstillelse for opfyldelse af auktionsvilkårene og se bort fra højestbydendes bud og annullere hammerslaget, hvorefter auktionen straks genoptages, jf. pkt. 7 i Justitsministeriets tvangsauktionsvilkår. Retten vil endvidere i forbindelse med f.eks. en umiddelbar fogedforretning skulle afvise et kontant afværgebeløb på 15.000 kr. eller derover og herefter gennemføre forretningen, hvis afværgebeløbet ikke betales f.eks. ved bankoverførsel. Desuden vil retten i tilfælde af en afvist kontantbetaling af berammelsesafgift kunne afvise retssagen i overensstemmelse med betingelserne i retsafgiftslovens § 47.

Forslaget ændrer ikke på, at hvis en ret, f.eks. ved en fejl, accepterer at modtage en kontant betaling eller deponering på 15.000 kr. eller derover, vil betalingen eller deponeringen stadig være sket med frigørende virkning.

Der henvises nærmere til den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 21, jf. lovforslagets § 19, nr. 1, og bemærkning her til.

3. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Lovforslagets del om risikovurdering af politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner, pligten til indefrysning af midler, kravet om en uafhængig revisionsfunktion, forhøjelse af strafferammen for hvidvask, hæleri og regnskabssvindel m.v., offentliggørelse af afslag på og tilbagekaldelse af indsamlingstilladelse efter indsamlingsloven og offentliggørelse af oplysninger om tilsyn, styrket kontrol efter indsamlingsloven med midler, der overføres til udlandet og om forhøjelse af bødeniveauet m.v. efter indsamlingsloven samt fravigelse af kontantreglen for domstolene har positive konsekvenser for verdensmålene 16, delmål 16.4, om at reducere ulovlige våben- og pengestrømme og bekæmpe alle former for organiseret kriminalitet. Lovforslaget vil således medvirke til, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder har øget fokus på overholdelsen af love og forordninger, der indeholder regler om finansielle sanktioner og pligten til indefrysning af midler. Lovforslaget har desuden til formål at have en præventiv effekt på overtrædelser, omgåelse eller manglende efterlevelse af sådanne

love og forordninger. Herudover vil kravet om en uafhængig revisionsfunktion til at teste politikker, forretningsgange og kontroller medvirke til at skabe et mere effektivt værn mod hvidvask og terrorfinansiering i Danmark og medvirke til at gøre Danmark til et mindre attraktivt land for personer, der måtte ønske at deltage i sådanne aktiviteter.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets del om fastsættelse af regler om gennemsigthed med gebyrer og vilkår og indløsning af betalingstransaktioner vil medføre ingen eller meget begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige. Varetagelse af tilsynsopgaver vil ske inden for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens nuværende bevillingsmæssige ramme.

Ændringen af afgiftsbestemmelserne for prospektgodkendelser og benchmarkadministratorer forventes ikke at få økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet beløbene reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 13.

Lovforslagets del om statslig finansiering af KommuneKredit medfører, at KommuneKredit låner ud til investeringer i kommuner og regioner. Lovforslaget indebærer, at KommuneKredit får statslig finansiering, hvilket betyder lavere finansieringsomkostninger for KommuneKredit, da statsrenten er lavere end KommuneKredits lånerente på kapitalmarkederne. Dermed vil kommuner og regioner implicit opnå lavere finansieringsomkostninger ved at optage lån hos KommuneKredit, da besparelsen hos KommuneKredit kan overføres til låntagerne. Lovforslaget vurderes derfor at have positive økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

Overgangen til statslig finansiering medfører desuden, at KommuneKredit udsættes for færre finansielle risici. Det betyder, at Finanstilsynets tilsyn med KommuneKredit ud fra en proportionalitetsvurdering kan aftage i takt med, at KommuneKredits obligationer på kapitalmarkederne amortiserer, da Finanstilsynet fører et risikobaseret tilsyn.

Den foreslåede fravigelse af kontantreglen for domstolene har ingen økonomiske konsekvenser af betydning for det offentlige. Lovforslagets dele om forhøjelse af strafferammen for hvidvask, hæleri og regnskabssvindler m.v., offentliggørelse af afslag på og tilbagekaldelse af indsamlingstilladelse efter indsamlingsloven og offentliggørelse af oplysninger om tilsyn, styrket kontrol efter indsamlingsloven med midler, der overføres til udlandet og om forhøjelse af bødeniveauet m.v. efter indsamlingsloven vurderes at medføre begrænsede merudgifter for Justitsministeriets myndigheder, som afholdes inden for eksisterende økonomiske rammer.

For så vidt angår princip nr. 2, 3, 5, 6 og 7 for digitaliseringsklar lovgivning, vurderes dette ikke at være af relevans for lovforslaget.

Lovforslagets øvrige dele forventes ikke at medføre økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets del vedrørende efterlevelse af anbefalinger fra FATF på Skatte- og Vækstministeriets område vil indebære, at de omfattede virksomheder fremover vil skulle identificere og vurdere virksomhedens risiko for potentielle brud, ikke-implemtering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Lovforslagets del vedrørende efterlevelse af anbefalinger fra FATF på Skatte- og Vækstministeriets område vil endvidere indebære, at de omfattede virksomheder fremover vil skulle have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Det vurderes dog i den forbindelse også, at de omfattede virksomheder allerede i nogen grad har skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, der omfatter de foreslåede krav, da virksomhederne allerede i dag skal overholde forordninger, der indeholder regler om finansielle sanktioner.

Endelig vurderes det, at den foreslåede udvidelse af hvidvasklovens § 8, stk. 4, der pålægger en række virksomheder pligt til at sikre, at virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller testes af en uafhængig revisionsfunktion, vil medføre administrative byrder for de virksomheder, der ikke i dag er omfattet af et sådan revisionskrav. I praksis skal virksomhederne gennemføre en sådan revision ca. hvert tredje år (eventuelt ved brug af eksternt ekspert).

Samlet set estimeres de administrative omstillingsomkostninger forbundet hermed til ca. 495 mio. kr., mens de løbende omkostninger estimeres til ca. 243 mio. kr. årligt. Der er tale om et skøn, og den faktiske byrde kan variere på tværs af virksomheder og brancher.

Lovforslagets del om adgang til en basal indlånskonto for mindreårige, der er fyldt 15 år, vil medføre administrative omstillingsomkostninger for bankerne, da bankerne skal tilpasse deres arbejdsgange for at håndtere at oprettelse af basal indlånskonto til mindreårige, der er fyldt 15 år, ikke

kræver værgens samtykke, og for at sikre korrekt rådgivning af de mindreårige i forbindelse med oprettelse af en basal indlånskonto uden værgens samtykke.

Der er estimeret ca. 68 danske pengeinstitutter og filialer af udenlandske pengeinstitutter, der i Danmark tilbyder indlånskonto og derfor vil være underlagt dette krav.

Pengeinstitutter, der tilbyder indlånskonti, vil, når den foreslåede bemyndigelse er udnyttet, skulle tilbyde en basal indlånskonto til en mindreårig, der er fyldt 15 år, og som henvender sig om en sådan konto.

Pengeinstitutterne er allerede forpligtede til at tilbyde en basal indlånskonto til mindreårige, der er fyldt 15 år, når forældre eller værge anmoder herom.

Omstillingsomkostningerne pr. virksomhed vil beløbe sig til ca. 5.200 kr. og ca. 0,4 mio. kr. på samfundsniveau.

Lovforslagets del om ændring af afgiftsbestemmelsen for prospektgodkendelser forventes at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. De omfattede virksomheder betaler allerede afgifter efter bestemmelsen. Der er blot tale om en differentiering i afgiftens størrelse, og det forventes derfor kun at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Den økonomiske konsekvens for den enkelte virksomhed vil afhænge af, hvilket prospekt der skal godkendes. Den foreslåede afgift for visse prospekttyper er lavere end den nuværende afgift, og for andre prospekttyper er den foreslåede afgift højere.

Lovforslagets del om ændring af afgiftsbestemmelsen for benchmarkadministratorer forventes at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser. Få af de omfattede virksomheder vil med ændringen ikke skulle betale afgift fremover. Der findes aktuelt tre benchmarkadministratorer, der betaler afgifter efter den gældende bestemmelse.

Lovforslagets del om ændring af afgiftsbestemmelsen for prospektgodkendelser og benchmarkadministratorer medfører ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslagets del om at øge indtægtsrammen for Dankort vil medføre administrative lettelser for erhvervslivet. Skatte- og vækstministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvilke prismodeller som udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter vil kunne pålægge betalingsmodtagere at betale yderligere omkostninger til end direkte og nødvendige omkostninger til driften af betalingssystemet. Derudover vil denne del om at øge indtægtsrammen for Dankort medføre administrative konsekvenser for udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter. Der vil være en blanding af administrative lettelser og byrder forbundet med en lavere

hyppighed, men mere omfattende indberetninger. De løbende administrative lettelser pr. virksomhed vil beløbe sig til ca. 135.000 kr. hvert andet år og ca. 0,4 mio. kr. årligt på samfundsniveau.

Lovforslagets del om at fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument medfører administrative byrder for erhvervslivet. I praksis vil reglen betyde, at indløserne skal formidle informationer om priser og vilkår til deres kunder på en mere overskuelig måde.

Erhvervslivet vil have omstillingsomkostninger på ca. 8,5 mio. kr. samt løbende administrative konsekvenser for ca. 4. mio. kr. årligt. Disse omkostninger dækker udgifter til at udvikle og anvende et digitalt prisberegningværktøj og opsætning og anvendelse af opsummeringsboks og notifikationsbeskeder.

Denne del af lovforslaget vurderes herudover at have positive økonomiske konsekvenser for betalingsmodtagere (forretninger m.v.) og forbrugere, idet det forventes, at øget gennemsigtighed med gebyrer for indløsning af betalingstransaktioner vil aktivere betalingsmodtagere til på et oplyst grundlag at afsøge markedet, genforhandle eksisterende kontrakter og hyppigere skifte mellem indløserne af betalingstransaktioner, hvilket vil forbedre konkurrencen på betalingsmarkedet. Dette vil endvidere skabe et incitament for indløserne af betalingstransaktioner til at udvikle og tilbyde bedre vilkår som følge af det konkurrencemæssige pres, som aktive betalingsmodtagere kan skabe.

Selv en mindre forbedring af konkurrencen på indløsning af kort kan give forholdsvis store besparelser for betalingsmodtagere, hvilket i sidste ende kan betyde lavere priser for forbrugere.

Lovforslagets øvrige dele vurderes ikke at have medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets del om adgang til en basal indlånskonto for mindreårige, der er fyldt 15 år, vil betyde, at en mindreårig, der er fyldt 15 år, vil kunne oprette en basal indlånskonto uden forældrenes eller værgens samtykke. En sådan konto kan anvises som nemkonto og anvendes til eksempelvis udbetaling af løn til kontohaveren.

For en mindreårig, der er fyldt 15 år, og som myndighederne har besluttet skal modtage børne- og ungdomsydelse direkte, vil forslaget medføre administrative lettelser, idet udbetaling af børne- og ungdomsydelse kan ske direkte til den mindreårig på en nemkonto, som denne selv kan oprette.

Lovforslagets del om fravigelse af kontantreglen for domstolene kan have negative administrative konsekvenser for borgere, der ønsker at stille sikkerhed eller betale med kontanter, da borgernes valgfrihed ved betalinger og depoteringer på 15.000 kr. eller derover begrænses, således at borgerne i disse tilfælde ikke kan betale eller foretage depoteringen kontant.

Lovforslagets del om skærpet kontrol med indsamlede midler der overføres til udlandet kan have negative administrative konsekvenser for borgere. Hvis den foreslåede bemyndigelse i indsamlingsloven til at fastsætte nærmere regler om den kontrol, som skal udøves med indsamlede midler, der overføres til udlandet, udmøntes ved at fastsætte skærpede dokumentationskrav m.v. for indsamlinger, hvor midler overføres til udlandet, vil dette medføre øgede dokumentationskrav m.v. for borgere, der forestår indsamlinger, hvor midler overføres til visse tredjelande uden for EU.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets del om ændringer til lov om fondsmægler-selskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder en række justeringer og præciseringer, som sker på baggrund af, at EU-Kommissionen har gennemgået Danmarks implementering af Europa-Parlamentets og Rådets (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD). På den baggrund er der fundet behov for at gennemføre visse ændringer i implementeringen, som gennemføres med dette lovforslag. En enkelt ændring er en gengivelse af artikel 52, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR).

Med de foreslåede ændringer til bestemmelserne i § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1 og 4, i hvidvaskloven indføres krav, der svarer til dele af de krav, der følger af forordning (EU) 2024/1624 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, der træder i kraft den 10. juli 2027. Med de foreslåede ændringer sikres det i øvrigt, at Danmark opfylder de internationale anbefalinger, der er fastsat af FATF.

Bestemmelserne om midlertidig administrator kommer fra

artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD). Hvordan udgifterne til den midlertidige administrator skal finansieres, følger dog ikke af BRRD. Skatte- og Vækstministeriet foreslår derfor dette fastsat.

Lovforslagets del om at skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler om gennemsigtighed med gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner, vil regulere den måde, som priser og centrale vilkår for indløsning af betalings-transaktioner formidles til betalingsmodtagere.

Interbankgebyrforordningens artikel 9 og 12 regulerer bl.a., at indløserne skal tilbyde en bestemt prismodel til sine betalingsmodtagere med individuelt specificerede gebyrer, og hvilke oplysninger indløserne skal videregive til betalingsmodtagere om bl.a. størrelsen af gebyrer, som gengivet i lovforslagets pkt. 2.4.1.

Formålet med den foreslåede ordning i § 123, stk. 7, i lov om betalinger er, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler, der sikrer, at betalingsmodtagere får bedre mulighed for at gennemskue og sammenligne priser for indløsning af betalingstransaktioner.

Den foreslåede hjemmelsbestemmelse ændrer ikke på de forpligtelser, der følger af interbankgebyrforordningen.

Forpligtelserne i interbankgebyrforordningens artikel 9 og 12 består fortsat uændret, og indløserne skal derfor fortsat stille de anførte detaljerede oplysninger om gebyrer for hver enkel betalingstransaktion separat til rådighed for betalingsmodtagere. Denne forpligtelse vil ikke blive påvirket af, at indløserne i medfør af den foreslåede regelændring f.eks. i faktureringer eller via andre relevante kommunikationskanaler, skal formidle oplysninger om gebyrer i en opsummeringsboks.

Hvis den foreslåede hjemmel udnyttes til at fastsætte regler om gennemsigtighed, vil indløserne dermed kunne pålægges andre forpligtelser udover, hvad der følger af bestemmelserne i interbankgebyrforordningen.

Lovforslagets del om videregivelse af oplysninger til politiet i relation til ansøgningssager og tilsyn med kredit-servicevirksomheder bidrager til at sikre, at Finanstilsynet kan overholde EBA's retningslinjer for vurderingen af den fornødne viden og erfaring hos en kreditservicevirksomheds ledelses- eller administrationsorgan som helhed i henhold til direktiv (EU) 2021/2167, jf. EBA/GL/2023/09. Det fremgår af punkt 50 i retningslinjerne, at tilsynsprocedurer bør sikre, at de oplysninger, som kreditserviceringsvirksomheden stiller til rådighed for de kompetente myndigheder i løbet af

tilladelsesprocessen, så vidt muligt anvendes hensigtsmæssigt med henblik på vurderingen af den fornødne viden og erfaring.

Lovforslaget vil medføre, at KommuneKredit undtages fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 909/2014 og (EU) 2016/1011 (herefter DORA). Dette kan nationalt besluttes for de virksomheder, der er på undtagelseslisten, jf. DORA's artikel 2, stk. 4.

KommuneKredit vil desuden som følge af undtagelsen fra DORA blive omfattet af NIS 2-loven, der stiller en række krav til cybersikkerhed, herunder pligt til at underrette om væsentlige hændelser og registrering hos den relevante kompetente myndighed.

De foreslåede ændringer i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark tager sigte på at fastsætte regler for KommuneKredits IKT-risikostyring, som i det væsentlige skal svare til DORA's regler, dog under hensyntagen til KommuneKredits særlige virksomhed og kravene til it-sikkerhed, som følger af NIS 2-loven.

Der vil i forbindelse med den efterfølgende udmøntning af kravene i bekendtgørelse for KommuneKredit blive taget højde for eventuelle overlap mellem bekendtgørelsen og NIS2-loven med henblik på at sikre, at der ikke sker overimplentering af de EU-retlige krav til cybersikkerhed.

KommuneKredit skal sikre, at udlån og leasing er i overensstemmelse med EU's statsstøttere regler og praksis. Der er tale om en selvstændig forpligtelse, som på det daværende Økonomi- og Indenrigsministeriums foranledning blev skrevet ind i KommuneKredits vedtægter i 2015. KommuneKredit foretager således en konkret statsstøttereftlig vurdering af anmodninger om lån og leasing i lyset af den løbende udvikling i regler og praksis inden for dette regelsæt.

KommuneKredit anses i relation til EU's statsstøttere regler for et "særligt kreditinstitut", jf. EU-Kommissionens konkrete beslutninger i sagerne State Aid N 209/2001 – Irland (Guarantee for borrowings of the Housing Finance Agency), State Aid N 89/2004 – Irland (Guarantee in favour of the Housing Finance Agency (HFA), Social housing schemes funded by the HFA), State Aid N 179/2004 – Finland (Finnish municipal guarantees), State Aid N 395/2005 – Irland (Loan Guarantee for social infrastructure schemes funded by the Housing Finance Agency) om afgrænsningen af sådanne "særlige kreditinstitutter's" virksomhed.

Der foreslås med lovforslaget ingen ændringer i forhold til ansvaret for overholdelse af statsstøttere reglerne.

Lovforslaget gennemfører desuden dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF (forbrugerkreditdirektivet). Forbrugerkreditdirektivet skal være gennemført i national lovgivning senest den 20. november 2025 og træde i kraft den 20. november 2026, jf. direktivets artikel 48, stk. 1.

Det følger af Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 63 om kapitalens fri bevægelighed, at alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande er forbudt. De overførsler til udlandet, som lovforslagets del om skærpet kontrol efter indsamlingsloven med midler der overføres til udlandet vil omfatte, dækkes af begrebet "kapitalbevægelser" i TEUF artikel 63.

En restriktion af kapitalens fri bevægelighed kan begrundes af hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, jf. TEUF artikel 65, stk. 1, litra b, eller et andet tvungne alment hensyn. For at kunne begrundes må restriktionen også være egnet til at forfølge det påberåbte hensyn og ikke gå videre end nødvendigt (proportionalitet).

Justitsministeren bemyndiges med lovforslagets § 18, nr. 4, til at fastsætte nærmere regler om skærpet kontrol med indsamlede midler, der overføres til udlandet, herunder regler der understøtter denne kontrol. De lande, der efter reglen udstedt i medfør af bemyndigelsen omfattes af en skærpet kontrol, vil blive udvalgt på grundlag af en konkret risikovurdering. Denne vurdering vil bl.a. kunne tage udgangspunkt i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler og Financial Action Task Force (FATF)'s lister.

Det er Justitsministeriets vurdering, at den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om skærpet kontrol med indsamlinger til visse tredjelande er forenelig med TEUF artikel 63 om retten til fri bevægelighed for kapital. Det skyldes, at det er vurderingen, at hensynet bag lovforslaget om at imødegå risikoen for hvidvask og terrorfinansiering kan anses for at være omfattet af det traktatfæstede hensyn til den offentlige orden i TEUF artikel 65, stk. 1, litra b.

Det er endvidere vurderingen, at den foreslåede ordning er egnet til at varetage dette hensyn og ikke går videre end nødvendigt. Det skyldes for det første, at der ikke er tale om en generel og vilkårlig ordning, men derimod en ordning afgrænset til visse tredjelande, hvor der er en konkret be-

grundet formodning for, at de indsamlede midler kan blive benyttet til terrorfinansiering eller hvidvask. Justitsministeren vil endvidere løbende kunne ajourføre fortegnelsen i bekendtgørelsen over de tredjelande, der vil være omfattet af reglerne om skærpet kontrol. For det andet er der ikke tale om et absolut forbud. Forslaget vil alene bemyndige justitsministeren til at fastsætte regler om, at overførsler til visse udvalgte tredjelande, hvor der kan konstateres en forøget risiko for hvidvask og terrorfinansiering, bliver genstand for en skærpet kontrol, herunder regler der understøtter denne kontrol.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til forslag til lov om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger, lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og forskellige andre love har i perioden fra den 5. november 2025 til den 16. december 2025 været sendt i høring hos de nedenfor nævnte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark og forskellige andre love har i perioden 2. december 2025 til den 5. januar 2026 været sendt i høring hos de nedenfor nævnte myndigheder og organisationer m.v.

De to udkast til lovforslag er efter høringen samlet i nærværende lovforslag.

Aalborg Universitet, Aarhus BSS, Advokatsamfundet, Aia A/S, Akademisk Arkitektforening, Akademikerne, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, CBS, CEPOS, Computershare, CO:PLAY Advokatpartnerselskab, DAFINA, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automat Brancheforening (DAB), Dansk Ejendomskredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidræt, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Industri Ejendom, Dansk Iværksætterforening, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Soloselvstændige, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Den Sociale Retshjælp, Det Økonomiske Råds sekretariat (DØRS), Drivkraft Danmark, Den Europæiske Centralbank, e-nettet, EjendomDanmark, Equity Law Advokatanpartsselskab, Eurocard, Experian, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FDFA – Foreningen af Danske Forsik-

ringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, First North, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platformsøkonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen, FSR – danske revisorer, Garantiformuen, Gode penge, HK Horesta Arbejdsgiverorganisation, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Kasinoforeningen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Komitéen for god selskabsledelse, Kromann Reumert, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbased Gambling Association Denmark (LGA), Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsdækkende Banker, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtdisfond (LD), Mastercard, Mellempfolkeligt Samvirke, MobilePay, Mybanker, Nets A/S, Nokas Kontantservice P/S, Nordic Blockchain Association, Oxfam IBIS, Parcelhusejernes Landsforening, Penneo A/S, Revisornævnet, Roskilde Universitetscenter, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Spillebranchen, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Udbetaling Danmark, VISA, VP Securities A/S, Western Union, Transparency International Denmark, Ældre sagen, Ørsted, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Naalakkersuisut via Rigsombudsmanden i Grønland.

Et udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om indsamling m.v. og retsplejeloven har i perioden fra den 26. februar 2026 til den 26. marts 2026 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Domstolsstyrelsen, Højesteret, Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, ADRA, Advokatrådet, Alzheimerforeningen, Amnesty International Danmark, Børnenes Kontor, Børns Vilkår, Care Danmark, Caremaker, Centralmissionen, Copenhagen Business School (Juridisk Institut), Danish Muslim Aid, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Danmarks Nationalbank, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Folkehjælp, Dansk Industri, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk IT, Danske Advokater, Danske Inkassoadvokater, Danske Insolvensadvokater, Danske Regioner, Den Danske Dommerforening, Den Danske Kirke i Udlandet, Det Kriminalpræventive Råd, DGI, Diabetesforeningen, Djøf, DK Hostmaster (Punktum dk A/S), Dommerfuldmægtigforeningen, Finans Danmark, Folkekirkens Nødhjælp, Forbrugerbudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Offentlige Anklagere, Forsikring og Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frelsens Hær, FSR – danske revisorer, Giftforeningen, Grønseforeningen, Grønlands Selvstyre

via Rigsombudsmanden i Grønland, Hjerteforeningen, HK Handel, HK Stat, HK-Landsklubben, Danmarks Domstole, HK-Landsklubben for Politiet, HORESTA, Indsamlingsnævnet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation ISOBRO, Institut for Menneskerettigheder, IT-Branchen, IT-Politisk Forening, Justitia, Kirkens Korshær, Kommunernes Landsforening (KL), Kræftens Bekæmpelse, Københavns Universitet (Juridisk Fakultet), Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsforeningen LEV, Landsorganisationen Red Barnet (Red Barnet), Læger uden Grænser (MSF), Mellemfølkeligt Samvirke MERK, Oxfam Danmark, Politidirektørforeningen, Politiforbundet,

Retspolitisk Forening, RettighedsAlliancen, Rigsrevisionen, Røde Kors, Rådet for Digital Sikkerhed, Rådet for Socialt Udsatte, Samvirkende Menighedsplejer, Scleroseforeningen, SOS Børnebyerne, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Transparency International, Ældre Sagen, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Rets Hjælp og Aarhus Universitet (Juridisk Institut).

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Lovforslagets del om statslig finansiering af KommuneKredit medfører, at kommunerne og regionerne kan opnå billigere finansieringsomkostninger ved udlån hos KommuneKredit.</p> <p>Derudover vil lovforslaget medføre, at Finanstilsynets omkostninger ved tilsynet med KommuneKredit over tid kan reduceres.</p>	<p>Lovforslagets dele om skærpelse af reglerne om straf for hvidvask, hæleri og regnskabssvindler m.v., offentliggørelse af afslag på og tilbagekaldelse af indsamlingstilladelse efter indsamlingsloven og offentliggørelse af oplysninger om tilsyn, styrket kontrol efter indsamlingsloven med midler, der overføres til udlandet og om forhøjelse af bødeniveauet m.v. efter indsamlingsloven vurderes at medføre begrænsede merudgifter for Justitsministeriets myndigheder, som afholdes inden for eksisterende økonomiske rammer.</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	<p>Afgiften for godkendelse af prospekter differentieres, hvilket kan medføre begrænsede økonomiske konsekvenser. Den økonomiske konsekvens vil afhænge af, hvilket prospekt der godkendes.</p> <p>Afgiftsbestemmelsen for benchmarkadministratorer ændres, så færre benchmarkadministratorer fremover skal betale afgift til Finanstilsynet, og så administratoren kun skal betale afgift pr. kritisk benchmark, pr. væsentligt benchmark, pr. råvarebenchmark omfattet af forordningens artikel 19, pr. EU-benchmark for klimaovergangen og pr. Paristilpasset EU-benchmark.</p> <p>Lovforslagets del om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner med</p>	<p>Lovforslagets del om adgang til en basal indlånskonto for mindreårige, der er fyldt 15 år, forventes at medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. Omstillingsomkostningerne pr. virksomhed vil beløbe sig til ca. 5.200 kr. og ca. 0,4 mio. kr. på samfundsniveau.</p> <p>Afgiften for godkendelse af prospekter differentieres, hvilket kan medføre begrænsede økonomiske konsekvenser. Den økonomiske konsekvens vil afhænge af, hvilket prospekt der skal godkendes.</p>

	<p>et betalingsinstrument vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for betalingsmodtagere (forretninger m.v.) og forbrugere. Den øgede gennemsigtighed med gebyrer vil aktivere betalingsmodtagere på betalingsmarkedet og derigennem forbedre konkurrencen. Hermed skabes incitament for indløserne af betalingstransaktioner til at udvikle og tilbyde bedre vilkår og lavere priser for forbrugerne som følge af det konkurrencemæssige pres, som aktive betalingsmodtagere kan skabe.</p>	
<p>Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.</p>	<p>Lovforslagets del om at øge indtægtsrammen for Dankort vil medføre administrative lettelser pr. virksomhed på ca. 135.000 kr. hvert andet år og ca. 0,4 mio. kr. årligt på samfundsniveau.</p>	<p>Lovforslaget vil medføre administrative konsekvenser for virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven. Afhængigt af de konkrete forhold skal virksomhederne bl.a. udarbejde nye risikovurderinger og på den baggrund indrette politikker, kontroller og forretningsgange, så de identificerede risici håndteres. Herudover vil en række virksomheder skulle sikre uafhængig test af politikker, kontroller og forretningsgange ca. hvert tredje år. Kravene svarer i vidt omfang til forpligtelserne i forordning (EU) 2024/1624, som finder anvendelse fra 10. juli 2027.</p> <p>De hermed forbundne administrative byrder skønnes til:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Omstillingsomkostninger: ca. 495 mio. kr. – Løbende omkostninger: ca. 243 mio. kr. årligt. – Den faktiske byrde kan variere på tværs af virksomheder og brancher. <p>Lovforslagets del om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument vil medføre omstillingsomkostninger på 8,5 mio. kr. og løbende administrative konsekvenser for ca. 4 mio. kr. årligt.</p>

Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslagets del om adgang til en basal indlånskonto for mindreårige, der er fyldt 15 år, forventes at medføre administrative lettelser for en mindre gruppe mindreårige, der er fyldt 15 år.	Fravigelsen af kontantreglen for domstolene kan have negative administrative konsekvenser for borgere, der ønsker at stille sikkerhed eller betale med kontanter, da borgernes mulighed herfor indskrænkes. Bemyndigelsen i indsamlingsloven til at fastsætte nærmere regler om den kontrol, som skal udøves med indsamlede midler, der overføres til udlandet, kan medføre øgede dokumentationskrav m.v. for borgere, der forestår indsamlinger, hvor midler overføres til visse tredjelande uden for EU.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslagets del om ændringer til lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter sikrer tilstrækkelig implementering af Europa-Parlamentets og Rådets (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringselskaber (IFD) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber (IFR).</p> <p>Med de foreslåede ændringer til bestemmelserne i § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1 og 4, i hvidvaskloven indføres krav, der svarer til dele af de krav, der følger af forordning (EU) 2024/1624 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, der træder i kraft den 10. juli 2027. Med de foreslåede ændringer sikres det i øvrigt, at Danmark opfylder de internationale anbefalinger, der er fastsat af FATF.</p> <p>Forpligtelserne i interbankgebyrforordningens artikel 9 og 12 består fortsat uændret, og indløserne skal derfor fortsat stille de anførte detaljerede oplysninger om gebyrer for hver enkel betalingstransaktion separat til rådighed for betalingsmodtagere. Denne forpligtelse vil ikke blive påvirket af, at indløserne i medfør af den foreslåede regelændring, f.eks. i faktureringer eller via andre relevante kommunikationskanaler, skal formidle oplysninger om gebyrer i en opsummeringsboks.</p> <p>Hvis den foreslåede hjemmel udnyttes til at fastsætte regler om gennemsigthed, vil indløserne dermed pålægges andre forpligtelser udover, hvad der følger af bestemmelserne i interbankgebyrforordningen.</p> <p>Lovforslaget om videregivelse af oplysninger til politiet i relation til ansøgningsager og tilsyn med kreditservicevirksomheder bidrager til at sikre, at Finanstilsynet kan overholde EBA's retningslinjer for vurderingen af den fornødne viden og erfaring hos en kreditservicevirksomheds ledelses- eller administrationsorgan som helhed i henhold til direktiv (EU)</p>	

	<p>2021/2167, jf. EBA/GL/2023/09. Det fremgår af punkt 50 i retningslinjerne, at tilsynsprocedurer bør sikre, at de oplysninger, som kreditsektorsvirksomheden stiller til rådighed for de kompetente myndigheder i løbet af tilladelsesprocessen, så vidt muligt anvendes hensigtsmæssigt med henblik på vurderingen af den fornødne viden og erfaring.</p> <p>Lovforslaget medfører, at KommuneKredit undtages fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 909/2014 og (EU) 2016/1011 (herefter DORA). Dette kan nationalt besluttes for de virksomheder, der er på undtagelseslisten, jf. DORA's artikel 2, stk. 4. Lovforslaget medfører ingen ændringer i forhold til ansvaret for overholdelse af statsstøttere reglerne i forbindelse med KommuneKredit.</p> <p>Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF.</p> <p>Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om skærpet kontrol med indsamlinger til visse tredjelande vurderes at være forenelig med TEUF artikel 63 om retten til fri bevægelighed for kapital.</p>				
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	<table border="0"> <tr> <td style="text-align: center;">Ja</td> <td style="text-align: center;">Nej</td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">X</td> </tr> </table>	Ja	Nej		X
Ja	Nej				
	X				

eller finansielle tjenesteydelser til fremstilling, erhvervelse, besiddelse, udvikling, eksport, omladning, transport, overførsel eller brug af nukleare, kemiske eller biologiske våben, der anvendes til ikke-legitime formål i strid med national lovgivning eller internationale forpligtelser. Herunder hører også levering af midler eller finansielle tjenesteydelser til fremstilling, erhvervelse, besiddelse, udvikling, eksport, omladning, transport, overførsel eller brug af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 4 a i hvidvaskloven)

Den gældende hvidvasklov indeholder ikke en definition af finansiering af proliferation.

Det foreslås i § 4 a i hvidvaskloven, at ved begrebet finansiering af proliferation forstås i denne lov levering af midler

I henhold til § 4 i bekendtgørelse nr. 694 af 29. maj 2024 om kontrol med eksport m.v. af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse ("dual-use") forstås ved produkter med dobbelt anvendelse produkter, herunder software og teknologi, der kan anvendes til både civile og militære formål, og produkter, der kan anvendes til udformning, udvikling, produktion eller anvendelse af nukleare, kemiske eller biologiske våben eller disses fremføringsmidler, herunder alle produkter, der kan anvendes både til ikke-eksplosive formål og til på enhver måde at fremme fabrikation af nukleare våben eller andre nukleare sprænglegemer.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af, at FATF's

internationale anbefalinger for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering er blevet udvidet således, at anbefalingerne nu også omfatter bekæmpelse af finansiering af proliferation. I FATF's anbefalinger forstås finansiering af proliferation som hel eller delvis levering af midler eller finansielle tjenesteydelser til fremstilling, erhvervelse, besiddelse, udvikling, eksport, omladning, transport, overførsel eller brug af nukleare, kemiske eller biologiske våben, der anvendes til ikke-legitime formål i strid med national lovgivning eller internationale forpligtelser. Danmark har som medlem af FATF forpligtet sig til at arbejde for en effektiv implementering og efterlevelse FATF's anbefalinger.

Den foreslåede bestemmelse vil derfor indebære, at der i hvidvaskloven indføres en definition af finansiering af proliferation, der vil være i overensstemmelse med FATF's forståelse af begrebet. Det er således de til enhver tid gældende sanktionsregimer vedtaget i medfør af FN's Sikkerhedsråds resolutioner, der fastlægger omfanget af de foreslåede forpligtelser vedrørende finansiering af proliferation i hvidvaskloven.

Den foreslåede bestemmelse skal i øvrigt ses i sammenhæng med de i lovforslaget foreslåede tiltag til gennemførelse af FATF's anbefalinger om bekæmpelse af finansiering af proliferation, herunder bl.a. den foreslåede ændring af § 7, stk. 1, i hvidvaskloven, hvori det foreslås at indsætte en forpligtelse for de af hvidvaskloven omfattede virksomheder og personer, til at identificere og vurdere risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation. Bestemmelsen vil derfor bidrage til forståelsen af disse tiltag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 7, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven)

Det fremgår af § 7, stk. 1, i hvidvaskloven, at virksomheder og personer omfattet af loven skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Risikovurderingen skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens eller personens forretningsmodel og omfatte vurderingen af risikofaktorer, der er forbundet med kunder, produkter, tjenesteydelser og transaktioner samt leveringskanaler og lande eller geografiske områder, hvor forretningsaktiviteterne udøves.

Når en virksomhed eller person skal identificere risikofaktorer, skal virksomheden inddrage relevante supranationale og nationale risikovurderinger. Det kan yderligere være relevant at inddrage risikovurderinger udsendt af tilsynsmyndigheder i henhold til hvidvaskloven, trusselvurderinger

m.v. Der kan yderligere inddrages information fra FATF, landerapporter om f.eks. korruption, informationer fra medier samt virksomhedens eller personens egne erfaringer. Risikovurderingens indhold og omfang skal være proportional med virksomhedens eller personens risikofaktorer, virksomhedens størrelse og forretnings omfang.

Risikovurderingen skal dokumenteres og løbende opdateres. Det betyder som udgangspunkt, at risikovurderingen skal revideres mindst en gang om året eller i øvrigt i forbindelse med væsentlige ændringer i risikoforholdene. Dette vil dog afhænge af den konkrete risikovurdering.

Efter § 34 a, stk. 1, i hvidvaskloven kan skatte- og vækstministeren udpege en myndighed, som er ansvarlig for at offentliggøre navne på fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der er opført på FN's sanktionslister. Navnene offentliggøres på myndighedens hjemmeside. Skatte- og vækstministeren har udpeget Erhvervsstyrelsen som ansvarlig myndighed.

Det følger af § 34 a, stk. 3, i hvidvaskloven, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven uden ugrundet ophold skal indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, hvis navne er offentliggjort på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Bestemmelsen muliggør indefrysning af midler i perioden fra offentliggørelsen af FN's sanktionslister, til disse er gennemført og offentliggjort i en EU-retsakt.

Overtrædelse af § 7, stk. 1, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvars-subjekterne for overtrædelse af § 7, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have foretaget en tilstrækkelig risikovurdering, ikke at have dokumenteret risikovurderingen eller ikke at have opdateret denne løbende.

Skønnes en overtrædelse af § 7, stk. 1, ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Finanstilsynet i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den fysiske eller juridiske person, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget, jf. § 78 a i hvidvaskloven.

Det foreslås i § 7, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven, efter »terrorismen« at indsætte »samt risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og § 34 a, stk. 3«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kravet om udarbejdelse af risikovurdering udvides, så virksomheder og per-

soner omfattet af hvidvaskloven også skal identificere og vurdere risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og § 34 a, stk. 3. Den foreslåede bestemmelse skal forstås i lyset af, at FATF's internationale anbefalinger for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering er blevet udvidet således, at anbefalingerne nu også omfatter bekæmpelse af finansiering af proliferation. Danmark har som medlem af FATF forpligtet sig til at arbejde for en effektiv implementering og efterlevelse FATF's anbefalinger.

Med risikovurdering for finansiering af proliferation menes en vurdering af risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Med risikoen menes den iboende risiko for finansiering af proliferation eller manglende overholdelse af hvidvasklovens § 34 a, stk. 3. Risikovurderingen skal således foretages uden hensyntagen til de risikobegrænsende foranstaltninger, som virksomheder og personer har iværksat i henhold til hvidvaskloven, hvilket vil sige, at det f.eks. ikke kan inddrages i risikovurderingen, at der foretages kundekendskabsprocedurer. Sådanne foranstaltninger vil derimod skulle følge af de skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som følger af forslaget til ændring af hvidvasklovens § 8, stk. 1, 3. og 4. pkt.

En risikovurdering vil indeholde to elementer - identifikation af risikofaktorer og vurdering af risikofaktorer. Formålet med risikovurderingen vil være, at virksomheder og personer skal forstå, hvor og i hvilket omfang de er udsat for at bryde, ikke at implementere eller omgå love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation og hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

De omfattede virksomheder og personer vil ud fra en holistisk betragtning skulle vurdere, i hvilket omfang de identificerede risikofaktorer bevirker potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation. Virksomheden eller personen skal i vurderingen inddrage, hvilke risici virksomheden er udsat for, herunder forretningsmodellens indflydelse på risici og risikoniveauer, hvilke aktiviteter de pågældende risici er tilknyttet, omfanget af de enkelte risici og hvorledes risikotyperne påvirker hinanden, hvis dette er relevant.

Overtrædelse af bestemmelsen vil være strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 7, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1,

og den strafbare handling består i ikke at have foretaget en tilstrækkelig risikovurdering, ikke at have dokumenteret risikovurderingen eller ikke at have opdateret denne løbende.

Overtrædelse af bestemmelsen vil desuden være omfattet af § 78 a, stk. 1, i hvidvaskloven, der indeholder regler om Finanstilsynets adgang til at udstede bødeforelæg ved fysiske og juridiske personers overtrædelser af en række af hvidvasklovens bestemmelser.

Der henvises til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til bemærkningerne til hvidvasklovens § 7, stk. 1, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 86.

Der henvises i øvrigt til FATF rapport "Complex Proliferation Financing and Sanctions Evasion Schemes" fra juni 2025.

Til nr. 3 (§ 8, stk. 1, 3. og 4. pkt., i hvidvaskloven)

Hvidvasklovens § 8, stk. 1, medfører, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal have tilstrækkelige skriftlige forretningsgange, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme. Politikker, kontroller og forretningsgange skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen efter § 7, stk. 1, under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Efter § 34 a, stk. 1, i hvidvaskloven kan skatte- og vækstministeren udpege en myndighed, som er ansvarlig for at offentliggøre navne på fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der er opført på FN's sanktionslister. Navnene offentliggøres på myndighedens hjemmeside. Skatte- og vækstministeren har udpeget Erhvervsstyrelsen som ansvarlig myndighed.

Det følger af § 34 a, stk. 3, i hvidvaskloven, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven uden ugrundet ophold skal indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, hvis navne er offentliggjort på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Bestemmelsen muliggør indefrysning af midler i perioden fra offentliggørelsen af FN's sanktionslister, til disse er gennemført og offentliggjort i en EU-retsakt.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 8, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have tilstrækkelige skriftlige politikker, procedurer og kontroller. Et eksempel

på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der ikke har udarbejdet procedurer for intern kontrol af virksomhedens kundekendskabsprocedurer.

Skønnes en overtrædelse af § 8, stk. 1, ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Finanstilsynet i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den fysiske eller juridiske person, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget, jf. § 78 a i hvidvaskloven.

Det foreslås i § 8, stk. 1, at indsætte et nyt 3. og 4. pkt., hvorefter virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og § 34 a, stk. 3. Politikker, forretningsgange og kontroller om overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og § 34 a, stk. 3, skal desuden udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Med politikker forstås en beskrivelse af virksomhedens overordnede strategiske mål i relation til overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner og anvisninger på, hvorledes de strategiske mål opnås. I politikker vil der skulle fastsættes blandt andet ansvarsfordeling samt den organisatoriske forankring af forpligtelsen, hvorledes monitorering af kunder foretages, herunder hvorvidt monitoreringen er baseret på automatisk eller manuelle systemer og hvorledes den interne kontrol af de aktiviteter, der skal udføres, er indrettet.

Med forretningsgange forstås en beskrivelse af de aktiviteter, der skal udføres, for at overholde de forpligtelser, der følger af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer samt overholdelse af pligten til indfrysning af midler efter hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Kravet om kontrol vil indebære, at der vil skulle foretages kontrol af, om virksomheden overholder love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner. Kontrolforanstaltningerne vil skulle være beskrevet, og foretagne kontroller vil skulle dokumenteres. Herudover ligger der i kravet om kontrol, at der også vil skulle foretages kontrol af, om kontrollerne foretages. Tilsvarende det som også gælder for kravene til øvrige kontroller i henhold til § 8, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven.

Med kravet om tilstrækkelighed forstås, at politikker, for-

retningsgange og kontroller vil skulle tage udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel og særlige forhold samt klart og tydeligt vil skulle beskrive, hvordan den pågældende virksomhed skal sikre overholdelse af hvidvasklovens regler. Forretningsgange vil desuden skulle indeholde en beskrivelse af forretningsområdet og dets ansvarsplacering, herunder hvem der er ansvarlig for udførelse af de enkelte opgaver, samt procedurerne for udførelse af de enkelte opgaver. Forretningsgange vil skulle være let tilgængelige og overskuelige for virksomhedens ansatte.

Med kravet om skriftlighed forstås, at politikker, forretningsgange og kontroller er dokumenterede. De vil således ikke behøve at skulle foreligge i papirform, men vil kunne være lagrede digitalt.

Kravet om, at politikker, kontroller og procedurer skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse, medfører, at kravene til politikker, procedurer og kontroller vil afhænge af virksomhedens eller personens risikoprofil i relation til overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og hvidvasklovens § 34 a, stk. 3. Politikker, procedurer og kontroller vil derudover skulle udmøntes under hensyn til virksomhedens størrelse og art. Virksomheder og personer, der i henhold til § 7, stk. 3, er fritaget for at udarbejde en individuel risikovurdering, vil ikke være undtaget fra at udarbejde politikker, procedurer og kontroller efter denne bestemmelse. Ved ændring af virksomhedens eller personens risikovurdering vil det skulle overvejes, om der skal ske ændringer af virksomhedens eller personens politikker, procedurer og kontroller for at sikre, at lovgivningens krav overholdes. På samme måde vil det skulle undersøges, om der skal ske ændringer i politikker, procedurer og kontroller ved ændringer i reguleringen på området.

Der henvises til bemærkningerne til hvidvasklovens § 8, stk. 1, jf. Folketingstidende 2016-17, 1. samling, A, L 41, som fremsat, side 90, for en nærmere gennemgang af krav til politikker, forretningsgange og kontroller.

Med love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer forstås relevant dansk lovgivning og den Europæiske Unions regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Overtrædelse af den foreslåede bestemmelse vil være strafbelagt, jf. lovens § 78, stk. 1, 2. pkt.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af den foreslåede § 8, stk. 1, 3. og 4. pkt., vil være virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling vil bestå

i ikke at have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer samt hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Overtrædelse af bestemmelsen vil desuden være omfattet af § 78 a, stk. 1, i hvidvaskloven, der indeholder regler om Finanstilsynets adgang til at udstede bødeforelæg ved fysiske og juridiske personers overtrædelser af en række af hvidvasklovens bestemmelser.

Der henvises til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til FATF rapport ”Complex Proliferation Financing and Sanctions Evasion Schemes” fra juni 2025.

Til nr. 4 (§ 8, stk. 4, 2. og 3. pkt., i hvidvaskloven)

Hvidvasklovens § 8, stk. 1, forudsætter, at virksomheder og personer omfattet af loven skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme. Politikker, kontroller og forretningsgange skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Det følger desuden af hvidvasklovens § 8, stk. 4, at bestyrelser i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, og som har en intern revision eller intern audit, og bestyrelser i andre virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, og som i henhold til anden lovgivning er underlagt krav om en intern revision eller intern audit, skal sikre, at den interne revision eller interne audit vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller, jf. kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf, er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

Hvidvasklovens § 8, stk. 4, gælder alene for bestyrelser i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, og som har en intern revision eller intern audit, og bestyrelser i andre virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, og som i henhold til anden lovgivning er underlagt krav om en intern revision eller intern audit.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 78, stk.

1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 8, stk. 4, er virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og den strafbare handling består i, at virksomheden ikke har sikret, at en etableret uafhængig revisionsfunktion undersøger virksomhedens overholdelse af skriftlige politikker, procedurer og kontroller.

Skønnes en overtrædelse af § 8, stk. 4, ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Finanstilsynet i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den fysiske eller juridiske person, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Det foreslås i § 8, stk. 4, at indsætte et nyt 2. og 3. *pkt.*, hvorefter virksomheder og personer, der ikke er omfattet af 1. *pkt.*, dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, skal sikre, at deres politikker, forretningsgange og kontroller testes af en uafhængig revisionsfunktion. Hvis der ikke findes en uafhængig revisionsfunktion, kan testen udføres af en ekstern ekspert.

I små virksomheder vil det kunne være tilstrækkeligt, at en anden medarbejder end den, der udfører kontrollen, vurderer, hvorvidt virksomhedens interne politikker, forretningsgange og kontroller, er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

I virksomheder, der bliver drevet af kun en person, f.eks. en enkeltmandsvirksomhed uden ansatte, vil virksomheden kunne lade denne test udføre af en ekstern ekspert.

Der er ved bestemmelsen ikke lagt op til et specifikt uddannelseskrav eller erfaringsniveau for den person, der gennemfører testen, men personen forventes at have den fornødne faglige evne og indsigt til at kunne gennemføre testen. Den pågældende persons evne og indsigt vil skulle vurderes i forhold til den pågældende virksomheds type, størrelse og kompleksitet.

Det bemærkes, at kravet om en uafhængig revisionsfunktion vil svare til det krav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1624 af 31. maj 2024 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, der finder anvendelse fra den 10. juli 2027. Det bemærkes, at EU-tilsynsmyndigheden AMLA senest den 10. juli 2026 skal udstede retningslinjer om den uafhængige revisionsfunktion.

Overtrædelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt. Det følger af § 78, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven, at forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af

artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 8, stk. 4, 2. og 3. pkt., vil være virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 8-22. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen vil være, at en virksomhed ikke har sikret, at en uafhængig eller ekstern part end den, der har udført kontrollen, vurderer, om virksomhedens etablerede interne politikker, forretningsgange og kontroller er effektive og egnede.

Overtrædelse af § 8, stk. 4, i hvidvaskloven vil desuden være omfattet af § 78 a, stk. 1, 1. pkt. § 78 a i hvidvaskloven indeholder regler om Finanstilsynet adgang til at udstede administrative bødeforelæg ved fysiske og juridiske personers overtrædelser af en række af hvidvasklovens bestemmelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 51, stk. 2, i hvidvaskloven)

Det følger af § 47 i hvidvaskloven, at Finanstilsynet fører tilsyn med, at de omfattede virksomheder og personer – herunder også danske filialer, distributører og agenter af tilsvarende udenlandske enheder – overholder reglerne om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Tilsynet omfatter både nationale regler, herunder hvidvaskloven, regler fastsat med hjemmel i hvidvaskloven samt relevante EU-forordninger om oplysninger ved pengeoverførsler og overførsler af visse kryptoaktiver og regler om finansielle sanktioner rettet mod specifikke lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Finanstilsynet har mulighed for at pålægge virksomhederne forskellige tilsynsreaktioner, såsom risikooplysninger, servicemeddelelser eller politianmeldelser.

Det følger af § 51 i hvidvaskloven, at Finanstilsynet kan påbyde de virksomheder og personer, der er omfattet af loven, at foretage de nødvendige foranstaltninger for at bringe forholdene i overensstemmelse med reguleringen, såfremt der konstateres overtrædelser af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf, relevante EU-forordninger om pengeoverførsler og visse kryptoaktiver eller forordninger om finansielle sanktioner.

Finanstilsynets reaktioner efter § 51 i hvidvaskloven omfatter alle de reaktioner, som Finanstilsynet vedtager, og som retter sig mod en part, herunder straksforbedring, risikooplysning, udstedelse af midlertidige forbud til personer i den daglige ledelse, påbud og påtaler.

Finanstilsynet bruger påbud i forbindelse med en væsentlig lovovertrædelse, der foreligger på undersøgelsestidspunktet, og hvor der er behov for at pålægge en virksomhed eller personer en bestemt adfærd eller handling fremover. Det kan både være, fordi en virksomhed eller person handler på en lovstridig måde, som Finanstilsynet påbyder den at ophøre med, og fordi virksomheden eller personen undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter lovgivningen. Et påbud kan ikke bruges som en reaktion på et lovbrud, der ikke længere eksisterer på undersøgelsestidspunktet.

En påtale bruges i forbindelse med en væsentlig lovovertrædelse, der ikke længere eksisterer på undersøgelsestidspunktet. Det gælder både, hvor lovovertrædelsen vedrører en situation af midlertidig karakter, der nu er afsluttet, og hvor virksomheden eller personen af egen drift har bragt forholdet i orden. Grundlaget for Finanstilsynets reaktioner fastlægges på baggrund af de faktiske forhold, der konstateres under en inspektion.

Finanstilsynet gennemfører inspektioner enten som såkaldte onsite inspektioner eller offsite inspektioner eller som en blanding heraf. I denne sammenhæng forstås undersøgelsestidspunktet som den periode, hvor Finanstilsynet foretager sin kontrol af virksomheden eller personen, uanset om inspektionen gennemføres onsite, offsite eller som en blanding heraf.

En onsite inspektion skal forstås som de inspektioner, hvor Finanstilsynet gennemfører inspektionen hos virksomheden eller personen. En onsite inspektion består af en række møder med virksomheden eller personen og de relevante funktioner som f.eks. hvidvaskansvarlig, compliance, ledelsen m.m. Hvis praktiske forhold tilsiger det, kan onsite-delen af inspektionen foregå virtuelt. Undersøgelsestidspunktet dækker den periode, hvor Finanstilsynet er til stede – fysisk eller virtuelt – hos virksomheden eller personen. Afslutningen af undersøgelsen i en onsite inspektion er det tidspunkt, hvor det sidste fysiske eller virtuelle møde med virksomheden eller personen finder sted.

Ved en offsite inspektion indkalder og gennemgår Finanstilsynet materiale fra virksomheden eller personen og udarbejder en afgørelse på basis heraf. Som udgangspunkt afholder Finanstilsynet ikke møder med virksomheden eller personen under selve gennemførelsen af inspektionen. Afslutningen af undersøgelsen i en offsite inspektion er det tidspunkt, hvor virksomheden eller personen har indsendt det af Finanstilsynet anmodede materiale indenfor den fastsatte frist.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 51, stk. 2. Efter den foreslåede bestemmelses 1. pkt. skal reaktioner givet efter stk. 1 træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, som foreligger på undersøgelsestidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det som altovervejende udgangspunkt alene vil være materiale og oplysninger, som foreligger på undersøgelsestidspunktet, der kan indgå i vurderingsgrundlaget. Oplysninger, der er udarbejdet og fremlagt for Finanstilsynet efterfølgende, tillægges ikke betydning ved afgørelsen.

Efter den foreslåede bestemmelses 2. pkt., indgår oplysninger og materiale fremlagt efter undersøgelsestidspunktet ikke i grundlaget for afgørelsen, med mindre særlige forhold taler herfor.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet i visse tilfælde kan gøre en undtagelse til 1. pkt. Der vil således kunne forekomme særlige forhold, hvor Finanstilsynet efter en konkret vurdering vil kunne vælge at medtage oplysninger, der er fremlagt efter undersøgelsestidspunktet, i vurderingen af, om der skal gives en reaktion, herunder påbud eller påtale. Sådanne særlige forhold vil kunne være situationer, hvor det må vurderes at være sagligt og rimeligt at fravige udgangspunktet. Det vil for eksempel kunne være, at virksomheden eller personen har været ramt af it-nedbrud, som har forhindret adgang til relevante systemer på undersøgelsestidspunktet, at de relevante oplysninger fysisk befinder sig på et fjernarkiv og derfor ikke kunne fremskaffes rettidigt, eller at en nøglemedarbejder, som alene har adgang til et relevant system, har været fraværende på undersøgelsestidspunktet, og materialet derfor ikke kunne præsenteres på undersøgelsestidspunktet. Dette vil endvidere eksempelvis kunne omfatte situationer, hvor virksomheden ønsker at afgive en udtalelse til sagen, selv efter at Finanstilsynet har sikret, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og på den baggrund har afsluttet den del af inspektionen, der foregår hos virksomheden eller personen, uanset om denne er blevet gennemført onsite eller offsite. Oprensningen er ikke udtømmende.

Det forudsættes i alle tilfælde, at Finanstilsynet vil skulle foretage en konkret og individuel vurdering af, om det er relevant og forsvarligt at inddrage oplysninger fremlagt efter undersøgelsestidspunktet. Finanstilsynet vil således ved sin vurdering kunne inddrage materiale, som virksomheden eller personen har udarbejdet inden undersøgelsestidspunktet, også selvom dette materiale først eftersendes til Finanstilsynet efter undersøgelsestidspunktet. Det afgørende vil være, at materialet er udarbejdet forud for undersøgelsestidspunktet og ikke efterfølgende med henblik på at afhjælpe eller korrigere de konstaterede forhold.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 55, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 3. pkt., i hvidvaskloven)

Det fremgår af § 55, stk. 4, i hvidvaskloven, at en virksomhed, der har modtaget en reaktion som nævnt i bestemmelsens stk. 1, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel.

Det fremgår af § 55, stk. 5, i hvidvaskloven, at en virksomhed skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse omfattet af bestemmelsens stk. 1 hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i § 55, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 3. pkt., at ændre »lov om værdipapirhandel m.v.« til »lov om kapitalmarkeder eller anden regulering.«.

Det foreslåede i § 55, stk. 4, 2. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i (markedsmisbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 55 i hvidvaskloven.

Det foreslåede i § 55, stk. 5, 3. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 55 i hvidvaskloven.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelse, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (§ 60, stk. 2, i hvidvaskloven)

Det fremgår af § 57 i hvidvaskloven, at Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, at de omfattede virksomheder og personer

– herunder også danske filialer, distributører og agenter af tilsvarende udenlandske enheder – overholder regler om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Tilsynet omfatter både nationale regler, herunder hvidvaskloven og regler fastsat med hjemmel i hvidvaskloven samt forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Erhvervsstyrelsen har udover konkrete kontrolforanstaltninger som led i tilsynsførelsen mulighed for at beslutte forskellige tilsynsreaktioner, herunder eksempelvis vejledning om reglerne, kontakt til relevante brancheforeninger m.v.

Det fremgår af § 60 i hvidvaskloven, at Erhvervsstyrelsen kan påbyde de virksomheder og personer, der er omfattet af loven, at foretage de nødvendige foranstaltninger for at bringe forholdene i overensstemmelse med reguleringen, såfremt der konstateres overtrædelser af hvidvaskloven, regler fastsat i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Erhvervsstyrelsens reaktioner efter § 60 i hvidvaskloven omfatter alle de reaktioner, som Erhvervsstyrelsen vedtager, og som retter sig mod en part, herunder straksforbedring, udstedelse af midlertidige forbud til personer i den daglige ledelse, påbud og påtaler.

Erhvervsstyrelsen anvender påbud i forbindelse med en væsentlig lovovertrædelse, der består på tilsynstidspunktet, og hvor der er behov for at pålægge en virksomhed eller personen en bestemt adfærd eller handling fremover. Det kan både være, fordi en virksomhed eller person handler på en lovstridig måde, som Erhvervsstyrelsen påbyder den at ophøre med, og fordi virksomheden eller personen undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter lovgivningen.

Et påbud kan ikke anvendes som en reaktion på et lovbrud, der ikke længere eksisterer på tilsynstidspunktet.

En påtale anvendes i forbindelse med en væsentlig lovovertrædelse, der ikke længere består på tilsynstidspunktet. Det gælder både, hvor lovovertrædelser vedrører en situation af midlertidig karakter, der nu er afsluttet og hvor virksomheden eller personen af egen drift har bragt forholdet i orden.

Erhvervsstyrelsen gennemfører tilsyn enten som tilsyn hos virksomheden eller personen eller som et skrivebordstilsyn.

Et tilsyn hos virksomheden eller personen foregår typisk ved, at Erhvervsstyrelsen indledningsvist indhenter materiale fra virksomheden eller personen. Tilsynet består herefter af et møde med virksomheden eller personen. Efter tilsynet kan Erhvervsstyrelsen indhente eventuelt materiale, der ikke

var muligt for virksomheden eller personen at udlevere i forbindelse med selve tilsynsbesøget. Afslutningstidspunktet er det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen meddeler, at den fysiske gennemgang og indsamling materiale er afsluttet.

Ved et skrivebordstilsyn forstås et tilsyn, som ikke foregår fysisk hos virksomheden eller personen, men hvor Erhvervsstyrelsen indhenter materiale fra virksomheden eller personen. Erhvervsstyrelsen gennemgår det indhentede materiale og udarbejder en afgørelse på baggrund heraf. Afslutningstidspunktet for et skrivebordstilsyn er den frist, som Erhvervsstyrelsen har sat for fremsendelse af det anmodede materiale.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 60, stk. 2. Efter den foreslåede bestemmelses 1. pkt., skal reaktioner givet efter stk. 1 træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, som foreligger på tidspunktet for tilsynets afslutning.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det som alt-overvejende udgangspunkt alene vil være materiale og oplysninger, som foreligger på tilsynstidspunktet, der vil kunne indgå i vurderingsgrundlaget. Oplysninger, der er udarbejdet og fremlagt for Erhvervsstyrelsen efterfølgende, vil ikke tillægges betydning ved afgørelsen.

Efter den foreslåede bestemmelses 2. pkt., indgår oplysninger og materiale fremlagt efter tidspunktet for tilsynets afslutning ikke i grundlaget for afgørelsen, medmindre særlige forhold taler herfor.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen i visse tilfælde vil kunne gøre en undtagelse til 1. pkt. Der vil således kunne forekomme særlige forhold, hvor Erhvervsstyrelsen efter en konkret vurdering vil vælge at medtage oplysninger, der er fremlagt efter tilsynets afslutning. Sådanne særlige forhold vil være situationer, hvor det må vurderes at være sagligt og rimeligt at fravige udgangspunktet. Det kan for eksempel være, at virksomheden eller personen har været ramt af it-nedbrud, som har forhindret adgang til relevante systemer på tilsynstidspunktet, at de relevante oplysninger fysisk befinder sig på et fjernarkiv og derfor ikke kunne fremskaffes rettidigt, eller at en nøglemedarbejder, som alene har adgang til et relevant system, har været fraværende på tilsynstidspunktet, og materialet derfor ikke kunne præsenteres på tilsynet. Dette vil endvidere eksempelvis omfatte situationer, hvor virksomheden eller personen ønsker at afgive en udtalelse i sagen, selv efter at Erhvervsstyrelsen har sikret, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og på den baggrund har afsluttet tilsynet, uanset om dette gennemføres hos virksomheden eller personen eller som et skrivebordstilsyn. Oprensningen er ikke udtømmende.

Det forudsættes i alle tilfælde, at Erhvervsstyrelsen vil skul-

le foretage en konkret og individuel vurdering af, om det vil være relevant og forsvarligt at inddrage oplysningerne fremlagt efter tilsynsbesøgets afslutning. Erhvervsstyrelsen vil således ved sin vurdering kunne inddrage materiale, som virksomheden eller personen har udarbejdet inden tilsynstidspunktet, også selvom dette materiale først eftersendes til Erhvervsstyrelsen efter tilsynsbesøgets afslutning. Det afgørende vil være, at materialet er udarbejdet forud for tilsynstidspunktet og ikke efterfølgende med henblik på at afhjælpe eller korrigere de konstaterede forhold.

Det henvises i øvrigt til pkt. 2.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 74, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven)

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 74, stk. 1, fastsætter, at skatte- og vækstministeren etablerer et forum med deltagelse af tilsynsmyndighederne i henhold til denne lov og Hvidvasksekretariatet. Dette forum skal koordinere myndighedernes risikovurderinger og generelle foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Det foreslås, at der i § 74, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven, efter »finansiering af terrorisme« indsættes »og proliferation«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at opgaverne for samarbejdsforummet udvides til også at omfatte koordinering af myndighedernes risikovurderinger og generelle foranstaltninger mod finansiering af proliferation.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1 fremgår, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal have en risikobaseret tilgang til at begrænse finansiering af proliferation og således skal identificere og vurdere risici for brud på, manglende gennemførelse og omgåelse af forordninger herom, ligesom de skal styre identificerede risici via politikker, forretningsgange og kontroller.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 5, stk. 1, nr. 27, 28 og 31, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 27, i lov om finansiel virksomhed, at der ved kapitalbevaringsbuffer, skal forstås det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 3.

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 28, i lov om finansiel virksomhed, at der med virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, skal forstås det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 4.

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 31, at der med SIFI-buffer skal forstås det kapitalgrundlag, som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 5, på individuelt, delkonsolideret og konsolideret grundlag.

I lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter blev der foretaget konsekvensændringer i anden lovgivning. En af konsekvensændringerne var ophævelse af § 125 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, som medførte en rykning af dagældende stk. 3-9, som blev til stk. 2-8.

Denne rykning af stykker skulle have medført en konsekvensrettelse i § 5, stk. 1, nr. 27, 28 og 31, der fejlagtigt ikke blev foretaget.

Det foreslås derfor i § 5, stk. 1, nr. 27, at ændre »§ 125 a, stk. 3« til: »§ 125 a, stk. 2«, i § 5, stk. 1, nr. 28, at ændre »§ 125 a, stk. 4« til: »§ 125 a, stk. 3«, og i § 5, stk. 1, nr. 31, at ændre »§ 125 a, stk. 5,« til: »§ 125 a, stk. 4,«.

Det foreslåede vil medføre, at der i § 5, stk. 1, nr. 27, 28 og 31 henvises til de rette stykker i § 125 a, stk. 2, 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed om kapitalbevaringsbuffer, virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer og SIFI-buffer.

Den foreslåede ændring er af lovteknisk karakter og medfører ingen materiel ændring af § 5, stk. 1, nr. 27, 28 og 31, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 2 (§ 43, stk. 2, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 43, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningskik og god praksis for de finansielle virksomheder. Skatte- og vækstministeren fastsætter, jf. 1. pkt., regler om indholdet af en basal indlånskonto og om størrelsen af et eventuelt gebyr for en sådan konto.

Det foreslås at indsætte et 3. pkt. i § 43, stk. 2, hvorefter skatte- og vækstministeren ligeledes fastsætter regler om

mindreåriges adgang til at oprette og råde over indeståender på en basal indlånskonto uden samtykke fra værgeren og om muligheden for at afskære værgens adgang til at råde over kontoen samt oplysninger om denne og hvorefter skatte- og vækstministeren i den forbindelse bemyndiges til at fravige værgemålslovens § 1, stk. 2 og 3.

Bemyndigelsen forudsættes dels udnyttet ved, at skatte- og vækstministeren fastsætter regler om, at mindreårige, der er fyldt 15 år, kan oprette og råde over indeståender på en basal indlånskonto uden værgens samtykke. Dette vil være en fravigelse af værgemålslovens § 1, stk. 2, hvorefter mindreårige ikke selv kan forpligte sig ved retshandler.

Retten til at oprette en basal indlånskonto uden værgens samtykke vil gælde fra den dag, hvor den mindreårige fylder 15 år.

Værgemålslovens § 42, stk. 2., 2. pkt., angiver, at mindreårige ikke kan påtage sig gældsforpligtelser. Det forhold, at udmøntningen af lovforslaget vil give en mindreårig, der er fyldt 15 år, adgang til at oprette en basal indlånskonto uden værgens samtykke, vil ikke ændre på, at en mindreårig ikke kan påtage sig gældsforpligtelser.

Det er derfor væsentligt, at pengeinstitutterne ved tilrettelæggelsen af deres produkter med basal indlånskonto til mindreårige, der er fyldt 15 år, er opmærksomme på, at produkterne indrettes på en måde, hvor der hverken direkte eller indirekte opstår en gældsforpligtelse ved oprettelsen af aftalen eller under det løbende aftaleforhold. En engangsydelse, som betales forud for oprettelse af kontoen, vil ikke udgøre en gældsforpligtelse. Opkrævning af et årligt gebyr, som betales forud for det kommende år, vil ikke udgøre en gældsforpligtelse, såfremt den mindreårige kan opsiges kontoen uden varsel.

I praksis betyder det, at et pengeinstitut vil kunne opkræve et årligt gebyr fra en mindreårig, der er fyldt 15 år, som betales forud for det kommende år, hvis den mindreårige senest på dagen for udløbet af det år, der allerede er betalt årligt gebyr for, vil kunne opsiges den basale indlånskonto uden varsel i stedet for at betale det årlige gebyr for det efterfølgende år.

Hvis der ikke er dækning på den basale indlånskonto, når det årlige gebyr for det næste år skal betales, vil pengeinstitutterne ikke kunne opkræve det årlige gebyr. Eftersom en mindreårig i henhold til værgemålslovens § 42, stk. 2, 2. pkt., ikke kan påtage sig gældsforpligtelser, kan et pengeinstitut ikke lade en mindreårig blive gældsset ved at dennes konto går i overtræk. Har den mindreårige indehaver af den basale indlånskonto ikke selv opsagt kontoen, vil pengeinstituttet kunne opsiges kontoen til det sædvanlige opsigelsesvarsel, der følger af aftalevilkårene. Det vil i så fald

påhvile pengeinstituttet at informere den mindreårige om, at kontoen lukkes, hvis gebyret for det kommende år ikke betales. Denne information vil skulle meddeles i rimelig tid, inden kontoen lukkes, så den mindreårige har mulighed for at indrette sig efter dette.

I det omfang et pengeinstitut – til f.eks. at dække nogle af de omkostninger, som sædvanligvis dækkes af et årligt gebyr - vælger at knytte andre gebyrer og omkostninger til basale indlånskonti til mindreårige, vil pengeinstitutterne skulle være opmærksomme på, at gebyrerne på årsbasis ikke må overstige det maksimale gebyr efter § 15, stk. 5, i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder.

Ved fastsættelse af andre gebyrer og omkostninger vil pengeinstitutterne skulle sikre sig, at de ikke kommer til at udgøre en de facto gældsforpligtelse.

Værgemålslovens § 1, stk. 2, hvorefter mindreårige ikke selv kan forpligte sig ved retshandler, indebærer, at pengeinstitutter ikke vil kunne indgå andre aftaler med den mindreårige, end hvad der er nødvendigt i forbindelse med indgåelse af aftale om en basal indlånskonto.

Det vil kunne være nødvendigt at indgå en særskilt aftale om oprettelse af kundeforhold, for at den mindreårige vil kunne indgå aftale om en basal indlånskonto.

Lovforslaget indeholder en begrænset fravigelse af værgemålslovens § 1, stk. 2, og lovforslaget vil derfor ikke give en mindreårig mulighed for at indgå aftaler om andre forhold end kontooprettelsen og de konkrete øvrige aftaler, der er nødvendige for, at der kan oprettes en konto.

Pengeinstitutterne bør derfor sikre sig, at aftalegrundlaget for kundeoprettelse af mindreårige, der er fyldt 15 år, ikke indeholder flere forhold, end det er nødvendigt for at oprette den mindreårige som kunde.

Handelspraksis og rådgivning rettet mod børn skal være udformet med særlig hensyntagen til deres manglende erfaring og kritiske sans, jf. § 7 i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder. Af samme årsag vil efterlevelse af reglerne om god skik overfor mindreårige være underlagt en mere skærpet vurdering end en tilsvarende vurdering overfor myndige.

Bemyndigelsen forudsættes derudover dels udnyttet ved, at skatte- og vækstministeren fastsætter regler om muligheden for at afskære værgens adgang til at råde over den mindreåriges basale indlånskonto samt til oplysninger om denne, når myndighederne har besluttet, at den mindreårige skal modtage ydelser direkte.

Dette vil være en fravigelse af værgemålslovens § 1, stk. 3, hvorefter en værge som udgangspunkt handler på vegne af den mindreårige i økonomiske anliggender.

Værgens adgang til den basale indlånskonto kan afskæres på tidspunktet for kontoens oprettelse eller på et senere tidspunkt. Den mindreårige skal i begge situationer kunne dokumentere, at myndighederne har besluttet, at ydelser udbetales til den mindreårige direkte.

Den mindreårige vil kunne samtykke til, at en eller begge værger får adgang til den basale indlånskonto, selvom adgangen på et tidspunkt er blevet afskåret. Dette adskiller sig ikke fra almindelig praksis om, at en kunde i et pengeinstitut kan give fuldmagt til en tredjemand, f.eks. ægtefæller eller partnere imellem eller fra en forælder til et barn og omvendt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 243 c, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge den gældende § 243 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet påbyde et pengeinstitut eller et realkreditinstitut at indsætte en eller flere midlertidige administratorer, jf. stk. 2 og 3, såfremt pengeinstitutets eller realkreditinstitutets finansielle situation forværres betydeligt, eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning, og det vurderes, at et påbud efter § 243 b i lov om finansiel virksomhed ikke er tilstrækkeligt til at genoprette virksomhedens finansielle situation.

Det er forudsat i bemærkningerne til § 243 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at instituttet afholder udgifterne til den midlertidige administrator, jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 105 som fremsat, side 66.

Det foreslås at indsætte et 2. *pkt.* i § 243 c, stk. 1, hvorefter udgifterne til den midlertidige administrator afholdes af pengeinstitutet eller realkreditinstitutet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre klarhed om, at et pengeinstitut eller realkreditinstitut, der får indsat en midlertidig administrator, selv vil skulle afholde udgifterne til denne.

Til nr. 4 (§ 345, stk. 17, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 345, stk. 17, i lov om finansiel virksomhed, at § 354, stk. 1, der fastlægger den særlige tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte m.v., finder anvendelse for medlem-

mer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

Det foreslås i § 345, stk. 17, at ændre »ekspertpanelet« til »det regnskabskyndige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.

Forslaget er en konsekvens af § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love.

Med ændringen i § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, blev det daværende ekspertpanel erstattet, således at Finanstilsynets bestyrelse i stedet nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg og ved behov kan anmode eksterne eksperter om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager.

Ved en fejl blev § 345, stk. 17, ikke konsekvensrettet som følge af denne ændring. Der vil derfor udelukkende være tale om en konsekvensændring, som skal ses i sammenhæng med § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Ændringen vil medføre, at også medlemmer af det regnskabskyndige underudvalg og eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen, vil være omfattede af samme tavshedspligt som Finanstilsynets ansatte, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 5 (§ 354 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 354 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det fremgår af § 354 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 354 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede i § 354 a, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om en reaktion efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmissbrugsforordningen), vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmissbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 354 a i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede i § 354 a, stk. 3, 3. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bøvedtagelsen efter reglerne i markedsmissbrugsforordningen, vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmissbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 354 a i lov om finansiel virksomhed.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelse, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmissbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 354 i i lov om finansiel virksomhed)

De gældende regler for offentliggørelse fastsætter ikke regler hvorefter Finanstilsynet skal offentliggøre en oversigt over åbne påbud, det vil sige påbud, der ikke er efterlevet.

Det foreslås at indsætte en ny § 354 i, der fastsætter regler for Finanstilsynets offentliggørelse af en oversigt over åbne påbud udstedt i forbindelse med it-tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse vil kunne medføre, at virksomhederne tilskyndes til at efterleve påbud indenfor den fast-

satte tidsramme, og vil desuden kunne styrke en effektiv tilrettelæggelse og gennemførelse af tilsynsaktiviteter. Derudover vil oversigten kunne skabe transparens for virksomhedernes kunder og samarbejdspartnere, som vil få et indblik i, hvilke virksomheder der har åbne påbud.

Det foreslås i § 354 i, stk. 1, at Finanstilsynet halvårligt offentliggør en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og kapitel 19 c i lov om finansiel virksomhed, der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet, og endvidere, at påbud kan undtages fra oversigten, såfremt der er it-sikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet halvårligt offentliggør en oversigt, der giver et samlet overblik over, hvilke åbne påbud virksomheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed har. Det omfatter pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber.

Oversigten vil skulle indeholde åbne påbud udstedt efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor med eventuelt senere ændringer (DORA) og kapitel 19 c i lov om finansiel virksomhed vedrørende it- og cybersikkerhed.

Den offentliggjorte oversigt på Finanstilsynets hjemmeside over påbud vil skulle indeholde en oversigt over konkrete påbud, der på offentliggørelsestidspunktet ikke er efterlevet, navne på de virksomheder eller fysiske personer, der har modtaget de konkrete påbud, dato for udstedelsen af påbuddet og link til inspektionsredegørelsen på Finanstilsynets hjemmeside, hvis den findes. Disse oplysninger vurderes tilstrækkelige til at opfylde formålet bag bestemmelsen.

Finanstilsynet vil have mulighed for at offentliggøre påbud, jf. blandt andet bekendtgørelse om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. (offentlighedsbekendtgørelsen) og § 354 e i lov om finansiel virksomhed. Uanset set hvilken hjemmel redegørelsen er offentliggjort efter, vil påbuddet være omfattet af oversigten.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet halvårligt samler en oversigt over påbud, som virksomhederne endnu ikke har efterlevet, og offentliggør det på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggørelse af oversigten forventes som udgangspunkt at ville ske ultimo første og tredje kvartal.

Et påbud vil i overensstemmelse med gældende praksis først skulle anses for efterlevet, når Finanstilsynet har kvitteret virksomheden for, at påbuddet er efterlevet. Det er derfor ikke nok, at virksomheden har indsendt redegørelse for efterlevelse, hvis Finanstilsynet endnu ikke har kvitteret for efterlevelsen af påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at påbud vil kunne undtages fra oversigten for at sikre, at der ikke vil ske offentliggørelse af påbud, hvor det vil stride mod mere væsentlige it-sikkerhedsmæssige hensyn, eller hvor offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

Det foreslås i § 354 i, stk. 2, at offentliggørelse efter stk. 1, skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at offentliggørelse af en oversigt over påbud, der ikke er efterlevet, offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside. Det vil svare til Finanstilsynets andre offentliggørelsesregler. Desuden vil det foreslåede medføre, at oversigten vil skulle opdateres halvårligt, så efterlevede påbud fjernes fra listen halvårligt.

Da oversigten udelukkende vil komme til at indeholde åbne påbud, vil påbud, der er blevet efterlevet, men som tidligere har fremgået af oversigten, ikke kunne ses i oversigten. Påbud vil blive fjernet ved førstkommande opdatering af listen, efter de er efterlevet, og vil derfor ikke efterfølgende fremgå af oversigten.

Oversigten, der forventes offentliggjort ved udgangen af første kvartal, vil blive opdateret med ændringer frem til og med udgangen af februar. Oversigten, der forventes offentliggjort ved udgangen af tredje kvartal, vil blive opdateret med ændringer frem til og med udgangen af august.

Oversigten vil blive opdateret halvårligt, hvor nye påbud vil blive tilføjet og allerede efterlevede påbud vil blive fjernet fra oversigten.

Det er kun påbud, der er udstedet efter lovens ikrafttrædelsesdato, der vil blive omfattet af den nye bestemmelse.

Det foreslås i § 354 i, stk. 3, at virksomheder, der har påbud omfattet af oversigten i stk. 1, skal indsætte et link til den halvårige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at virksomhederne, der

er anført på oversigten, på deres hjemmeside vil skulle offentliggøre et link til Finanstilsynets hjemmeside, hvor oversigten er placeret. Det vil desuden medføre, at linket til oversigten vil skulle være tilgængeligt efter samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, og dermed at linket er offentliggjort på virksomhedernes hjemmeside, så længe de er relevante.

Det fremgår af bestemmelsen, at virksomhederne vil skulle indsætte et link til oversigten et relevant sted på virksomhedens hjemmeside. Hvis virksomheden er omfattet af reglerne om offentliggørelse af redegørelse for påbud, bør linket til oversigten indsættes samme sted på hjemmesiden. Linket til oversigten vil skulle fremgå klart af virksomhedens hjemmeside, på en synlig måde, og det vil tydeligt skulle angives, at der er tale om en oversigt fra Finanstilsynet. Fjernelse af linket vil skulle finde sted på samme vilkår, som det er tilfældet for øvrige meddelelser på hjemmesiden, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.

Til nr. 7 (§ 361, stk. 2, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 361, stk. 2, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed, at fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt, betaler 55.800 kr. i afgift pr. anmodning. Beløbet er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 13.

Det foreslås, at § 361, stk. 2, nr. 11, nyaffattes.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, 1. og 2. pkt., at fysiske eller juridiske personer, som indsender et prospekt til Finanstilsynet med henblik på at opnå godkendelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, betaler 60.000 kr. i afgift ved første indsendelse, jf. dog litra a-f. Afbrydes processen inden den endelige godkendelse, opkræves 60 pct. af afgiften.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der fastsættes et udgangspunkt for afgiften for indsendelse af et prospekt til Finanstilsynet med henblik på at opnå godkendelse på 60.000 kr., idet der dog fastsættes andre afgifter for visse forskellige prospekttyper. Er prospektet omfattet af litra a-f, jf. nedenfor, gælder den afgift, der følger heraf. Den almindelige afgift på 60.000 kr. vil altså gælde i alle tilfælde, der ikke er omfattet af litra a-f. Det omfatter f.eks. efterfølgende udbud af værdipapirer til offentligheden, hvor det ikke er selskabets første udbud, men udsteder heller ikke opfylder betingelserne for at kunne lave et EU-opfølgingsprospekt. Desuden vil den gælde ved såkaldte noteringsprospekter, dvs. hvor selskabet allerede har udstedt og solgt værdipapirer, som nu skal optages til handel på et reguleret

marked, og udsteder ikke opfylder betingelserne for at kunne lave et EU-opfølgingsprospekt.

Ændringen vil også medføre, at afgiftspligten opstår ved første indsendelse af et prospekt til gennemgang med henblik på at opnå godkendelse og ikke først ved den formelle anmodning om godkendelse. Dette vil gælde uanset, hvilken type prospekt der indsendes, dvs. også for første indsendelse af prospekter, der er omfattet af litra a-f, jf. nedenfor. Den første indsendelse er sket, når det første prospektudkast er indsendt via Finanstilsynets online-blanket. Hvis processen afbrydes af udsteder efter indsendelse af prospektet, og prospektet dermed ikke skal godkendes, skal 60 pct. af afgiften betales.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, litra a, at ved et prospekt for udbud til offentligheden vedrørende værdipapirer udstedt af en udsteder, der ikke har nogen værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke tidligere har udbudt værdipapirer til offentligheden, betales 80.000 kr.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, litra b, at ved et basisprospekt betales 45.000 kr.

Reglerne for udarbejdelse af et basisprospekt findes i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked (prospektforordningen).

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, litra c, at ved et EU-opfølgingsprospekt betales 30.000 kr.

Reglerne for udarbejdelse af et EU-opfølgingsprospekt findes i artikel 14 a i prospektforordningen.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, litra d, at ved et vækstorieret EU-udstedelsesprospekt betales 35.500 kr.

Reglerne for udarbejdelse af et vækstorieret EU-udstedelsesprospekt findes i artikel 15 a i prospektforordningen.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, litra e, at udarbejdes et prospekt som særskilte dokumenter, betales 60 pct. af afgiften ved indsendelse af registreringsdokumentet (herunder et universelt registreringsdokument), mens de sidste 40 pct. betales ved indsendelse af de resterende påkrævede dokumenter.

Reglerne for udarbejdelse af et prospekt som særskilte dokumenter findes i artikel 10 i prospektforordningen.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, litra f, at ved et tillæg betales 2.800 kr.

Reglerne for udarbejdelse af tillæg findes i artikel 23 i prospektforordningen.

De fastsatte beløb er i dette lovforslag angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. lovens § 361, stk. 13.

De foreslåede ændringer vil medføre, at afgiften i forbindelse med Finanstilsynets gennemgang af prospekter med henblik på godkendelse differentieres for visse forskellige prospekttyper. Ændringerne vil også medføre, at den relevante afgift kan opdeles, når et prospekt udarbejdes som særskilte dokumenter.

Ændringerne vil træde i kraft den 1. juli 2026. Det vil sige, at hvis første prospektudkast indsendes den 1. juli 2026 eller senere, vil den nye afgiftsbestemmelse gælde. Den første indsendelse vil være sket, når prospektudkastet er indsendt via Finanstilsynets online-blanket eller på mail til Finanstilsynet, når det er tydeligt, at der er tale om første indsendelse af prospektudkastet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 361, stk. 2, nr. 14, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 361, stk. 2, nr. 14, i lov om finansiel virksomhed, at benchmarkadministratorer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1011/EU af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater (benchmarkforordningen), betaler en årlig afgift til Finanstilsynet.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 14, at »Benchmarkadministratorer omfattet af« ændres til »Benchmarkadministratorer, som er godkendt eller registreret af Finanstilsynet i henhold til«, og at »pr. benchmark« ændres til »pr. kritisk benchmark, pr. væsentligt benchmark, pr. råvarebenchmark omfattet af forordningens artikel 19, pr. EU-benchmark for klimaovergangen og pr. Paristilpasset EU-benchmark«.

Benchmarkforordningen blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/914 af 7. maj 2025 om ændring af forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår anvendelsesområdet for reglerne for benchmarks, brugen af benchmarks i Unionen leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland, og visse indberetningskrav. Ændringerne medfører, at størstedelen af kravene kun finder

anvendelse på kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks, råvarebenchmarks, som i henhold til forordningens artikel 19 er omfattet af forordningens bilag II, EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks. Kravene for disse benchmarks er fastsat i artikel 2, stk. 1a, og artikel 19 i forordningen. Det er kun administratorer af disse benchmarks, der skal ansøge om godkendelse eller registrering hos Finanstilsynet, og som derved vil være underlagt tilsyn. Afgiftsbestemmelsen bør derfor justeres for at afspejle dette.

Ændringerne vil medføre, at det kun er benchmarkadministratorer, der er godkendt eller registreret af Finanstilsynet, og som dermed reelt er under tilsyn, som vil skulle betale afgift til Finanstilsynet, og at disse benchmarkadministratorer alene vil skulle betale afgift for benchmarks, som er underlagt krav i henhold til artikel 2, stk. 1a, eller artikel 19 i benchmarkforordningen.

Til nr. 9 (§ 438, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 438, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning kan sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Anordningshjemlen i § 438, stk. 1, er blevet anvendt til at udstede anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, jf. anordning nr. 1252 af 15. december 2004.

Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, jf. anordning nr. 1252 af 15. december 2004, indeholder i §§ 30 og 31 regler om udøvelse af finansiel virksomhed i Grønland, hvis virksomheden har tilladelse til at udøve finansiel virksomhed i et land i Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i § 438, stk. 8, at de dele af § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, som i medfør af stk. 1 er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, kan sættes helt eller delvis i kraft på ny for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslåede vil indebære, at anordningshjemmelen i § 438, stk. 1, vil kunne anvendes på ny for Grønland med henblik på, at der ved anordning ændres ved bestemmelserne i §§ 30 og 31.

Den foreslåede anordningshjemmel forventes at ville blive anvendt til at udstede en anordning, hvor der foretages en ændring af gensidighedskravet i § 30, stk. 1, 1. pkt., og § 31,

stk. 1, 1. pkt., i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed.

Ændringen vil skulle sikre, at finansielle institutter inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område fortsat vil kunne drive virksomhed i Grønland, eller påbegynde udøvelsen af finansiel virksomhed, uden at de vil skulle afvente en egentlig gensidighedsaftale mellem deres hjemland og Grønland. Udøvelsen vil fortsat forudsætte, at der foreligger en aftale mellem hjemlandet og Grønland for bl.a. at sikre tilsynssamarbejdet mellem Finanstilsynet og hjemlandstilsynet.

En ændring af §§ 30 og 31 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed vil kunne medføre, at virksomheder, der har fået tilladelse til at udøve finansiel virksomhed i et land i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve finansiel virksomhed i Grønland, såfremt at der blot er indgået en aftale mellem deres hjemland og Grønland.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 123, stk. 4, i lov om betalinger)

Det fremgår af § 123, stk. 4, i lov om betalinger, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtageren at betale til dækning af udbyderens omkostninger til driften af betalingssystemet.

Det fremgår af bemærkningerne til § 123, stk. 4, i lov om betalinger, at udbydere omfattet af de nærmere regler, som skatte- og vækstministeren kan fastsætte efter lov om betalinger § 123, stk. 4 og 5, udelukkende kan opkræve dækning af omkostningerne til driften af betalingssystemet fra betalingsmodtagere omfattet af prismodellen, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 12 som fremsat, side 16.

I henhold til gældende ret er skatte- og vækstministerens bemyndigelse således begrænset til at fastsætte nærmere regler om prismodeller til dækning udelukkende af udbyderens omkostninger til driften af betalingssystemet.

Det foreslås i § 123, stk. 4, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udby-

derne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtagere at betale til dækning af udbydernes relevante omkostninger relateret til betalingssystemet, samt at udbyderne kan opnå vis reguleret indtjening for driften af betalingssystemet.

Med den foreslåede hjemmel vil skatte- og vækstministeren kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende. Det betyder, at skatte- og vækstministeren fortsat kan fastsætte regler om at bestemmelsen omfatter andre prismodeller end en abonnementsmodel.

Ændringen af skatte- og vækstministerens beføjelser vil sammenfattende medføre, at skatte- og vækstministeren fremover vil kunne fastsætte nærmere regler om, at der ved fastsættelse af indtægtsrammen for nationale kortordninger for udbydere af visse betalingsinstrumenter, kan medtages yderligere relevante omkostninger relateret til betalingssystemet end tilfældet er i dag.

Ved relevante omkostninger relateret til betalingssystemet, forstås i lovforslaget henholdsvis direkte omkostninger, indirekte omkostninger og ikke-henførbare omkostninger (overhead-omkostninger). Hertil kommer en vis reguleret fortjeneste.

Ved de relevante direkte omkostninger relateret til et betalingssystem forstås de omkostninger, der alene kan henføres til udbyderens tjeneste. Det afgørende er, at omkostningen direkte er afholdt for at realisere den pågældende aktivitet. Dette betyder, at omkostningerne ikke indgår i andre aktiviteter. I relation til en indløser vil det f.eks. omfatte de omkostninger, der alene er forbundet med at indløse og behandle en betalingstransaktion med et givent betalingsinstrument.

Det bemærkes i den forbindelse, at efter den gældende ordning indregnes kortudstedernes omkostninger som en direkte omkostning til driften af betalingssystemet frem for at indregne betalingen mellem kortudsteder og betalingssystemet.

Med den foreslåede affattelse vil udbydernes faktiske betaling af interbankgebyrer til kortudstedere skulle indregnes som en direkte omkostning relateret til betalingssystemet. Det vil indebære, at kortudstedernes omkostninger fremover ikke vil indgå som en direkte omkostning relateret til betalingssystemet. Det vil også betyde, at det fremover udelukkende vil være omkostninger for ejeren af betalingskortordningen og omfattede indløser, der vil indgå i den efter bekendtgørelsen fastsatte omkostningsundersøgelse. Interbankgebyrforordningens artikel 3 og 4 regulerer, hvor højt et interbankgebyr, der må opkræves.

Ved de relevante indirekte omkostninger relateret til et betalingssystem, forstås de omkostninger, der vil kunne henføres til både betalingssystemet men også til andre af udbyderens aktiviteter. Det vil f.eks. kunne være omkostninger til it-systemer, kundeservice m.v. De indirekte omkostninger vil skulle fordeles mellem aktivitetsområder ved brug af fordelingsnøgler, som bestemmer, hvilken andel af omkostningerne, som vil kunne henføres til driften af betalingssystemet.

Med den foreslåede ordning vil yderligere typer af indirekte omkostninger, der er relevante og relateret til betalingssystemet kunne omfattes, bl.a. udbydernes dokumenterede salg fremmende omkostninger for indløsning af betalingstransaktioner med visse typer af betalingsinstrumenter.

Ikke-henførbare omkostninger er fællesomkostninger. Det omfatter de omkostninger, som ikke kan henføres til en specifik aktivitet. Dette kan f.eks. være tværgående omkostninger til husleje, medarbejdere m.v. Med den foreslåede ordning vil visse ikke-henførbare omkostninger skulle medregnes, hvis det kan fastslås, at omkostningerne har en relevant tilknytning til udbydernes omkostninger ved betalingssystemet.

Med forslaget vil skatte- og vækstministeren bl.a. kunne fastsætte nærmere regler om, at udbyderne kan opnå en vis reguleret indtjening.

Ved en vis reguleret indtjening for driften af betalingssystemet, forstås at udbyderne vil kunne opnå en indtjening beregnet i forhold til de omkostninger, som udbyderne oppebærer relateret til betalingssystemet. Udbydernes regulerede indtjening fastsættes således, at udbyderne har øget incitament til at foretage de nødvendige investeringer i betalingssystemet, under hensyntagen til den maksimale årlige indtægtsramme og mængden af transaktioner i betalingssystemet.

Med den foreslåede affattelse vil skatte- og vækstministeren kunne fastsætte nærmere regler for, hvordan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen konkret skal fastsætte den regulerede indtjening.

Den foreslåede ordning vil således medføre, at en udbyder kan opnå en indtjening, som ligger ud over det beløb, udbyderne må opkræve til dækning af de relevante omkostninger relateret til betalingssystemet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 123, stk. 7, i lov om betalinger)

Det følger af § 123, stk. 5, 2. pkt., i den gældende lov om betalinger, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte supplerende regler for betalingsinstrumenter omfattet af § 123, stk. 1.

Det følger af lovbemærkningerne til § 123, stk. 5, at skatte- og vækstministerens bemyndigelse til at fastsætte supplerende regler for betalingsinstrumenter relaterer sig til de betalingsinstrumenter, som ikke er omfattet af abonnementsordningen, jf. § 123, stk. 4, jf. Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, L 157 som fremsat, side 262.

Skatte- og vækstministeren har derfor efter gældende ret ikke mulighed for at fastsætte samlede regler om bl.a. gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner for alle kortordninger.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk.* 7 i § 123, hvorefter skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.

Ved en betalingstransaktion forstås en handling, der iværksettes af en betaler, eller på vegne af en betalingsmodtager, med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren, jf. definitionen i § 7, stk. 1, nr. 4.

Ved et betalingsinstrument forstås et personligt instrument eller et sæt af procedurer, der er aftalt mellem brugeren og udbyderen, og som brugeren benytter til at iværksætte en betalingsordre, jf. definitionen i § 7, nr. 18.

Der henvises i øvrigt til definitionerne i § 7, stk. 1, nr. 4, og § 7, stk. 1, nr. 18, i lov om betalinger, hvad angår betydningen af henholdsvis betalingstransaktion og betalingsinstrument.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at skatte- og vækstministeren får en særskilt hjemmel til ved bekendtgørelse at fastsætte samlede regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument, der omfatter både internationale og nationale kortordninger omfattet af abonnementsordningen. For nuværende er det alene Dankort, som er omfattet af abonnementsordningen.

Skatte- og vækstministeren vil i medfør af den foreslåede hjemmelsbestemmelse kunne fastsætte regler, der har til formål at sikre, at gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner formidles gennemsigtigt og forståeligt, så betalingsmodtagere nemmere kan forstå, hvad de betaler for indløsning af betalingstransaktioner. Skatte- og vækst-

ministeren vil således kunne fastsætte regler, der sikrer at betalingsmodtagere nemmere kan afsøge markedet og sammenligne priser og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner.

Skatte- og vækstministeren vil efter forslaget blive bemyndiget til at fastsætte regler for indløserne af betalingstransaktioner, der vil indeholde en regulering af hvilke virksomheder, der vil omfattes af de nye krav.

Skatte- og vækstministeren vil bl.a. kunne fastsætte regler, der pålægger de forpligtede indløserne af betalingstransaktioner at formidle nøgleinformationer angående priser og vilkår, herunder om kontraktens varighed og bindingsperiode, i en opsummeringsboks på et relevant og synligt sted.

Skatte- og vækstministeren vil endvidere kunne fastsætte regler, der vil pålægge de forpligtede indløserne af betalingstransaktioner at udvikle og idriftsætte et digitalt prisberegningssværktøj, som vil skulle fremgå af de forpligtede indløseres hjemmesider. Prisberegningssværktøjet vil på baggrund af de oplysninger, som betalingsmodtagere indtaster, skulle kunne give et samlet prisoverslag samt en række nøgleinformationer om gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner for forskellige kortordninger. Betalingsmodtagere vil med denne information kunne sammenligne tilbud fra forskellige indløserne. Det digitale prisberegningssværktøj vil skulle formidle oplysninger i samme format som opsummeringsboksen, således at betalingsmodtagere vil kunne sammenholde oplysninger fra opsummeringsboksen med de oplysninger, der vil fremkomme ved brug af det digitale prisberegningssværktøj, for at gøre det nemmere for betalingsmodtagere at sammenholde priser og vilkår på tværs af forskellige indløserne.

Herudover vil skatte- og vækstministeren kunne fastsætte regler, der vil pålægge de forpligtede indløserne af betalingstransaktioner inden for visse intervaller at sende nærmere definerede notifikationsbeskeder til betalingsmodtagere med aftaler om indløsning af betalingstransaktioner. Skatte- og vækstministeren vil bl.a. kunne fastsætte, at notifikationsbeskederne vil skulle indeholde oplysninger om, hvornår en eventuel bindingsperiode ophører. Herudover vil notifikationsbeskederne bl.a. kunne omfatte information om, at betalingsmodtageren vil kunne afsøge markedet ved hjælp af det digitale prisberegningssværktøj, og at oplysninger om gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner vil kunne findes i opsummeringsboksen. Endvidere vil notifikationsbeskederne kunne indeholde øvrige oplysninger, der vil foranledige betalingsmodtagere til at benytte oplysninger fra opsummeringsboksen og det digitale prisberegningssværktøj, herunder at alle aftalevilkår for indløsning kan forhandles, så betalingsmodtagere aktiveres til at afsøge markedet, genforhandle eksisterende kontrakter og oftere skifte indløser af betalingstransaktioner.

Der henvises iøvrigt til pkt. 2.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 138, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., i lov om betalinger)

Det fremgår af § 138, stk. 1, i lov om betalinger, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det fremgår af § 138, stk. 3, i lov om betalinger, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 138, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede i § 138, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmissbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmissbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 138 i lov om betalinger.

Det foreslåede i § 138, stk. 3, 3. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmissbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmissbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 138 i lov om betalinger.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelse, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmissbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 138 a i lov om betalinger)

De gældende regler for offentliggørelse fastsætter ikke regler, hvorefter Finanstilsynet skal offentliggøre en oversigt over åbne påbud, det vil sige påbud, der ikke er efterlevet.

Det foreslås at indsætte en ny § 138 a, der fastsætter regler for Finanstilsynets offentliggørelse af en oversigt over åbne påbud udstedt i forbindelse med it-tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse vil kunne medføre, at virksomhederne tilskyndes til at efterleve påbud indenfor den fastsatte tidsramme, og vil desuden kunne styrke en effektiv tilrettelæggelse og gennemførelse af tilsynsaktiviteter. Derudover vil oversigten kunne skabe transparens for virksomhedernes kunder og samarbejdspartnere, som vil få et indblik i, hvilke virksomheder der har åbne påbud.

Det foreslås i § 138 a, stk. 1, at Finanstilsynet halvårligt offentliggør en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet, og endvidere, at påbud kan undtages fra oversigten, såfremt der er it-sikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet halvårligt offentliggør en oversigt, der giver et samlet overblik over, hvilke åbne påbud virksomheder omfattet af § 1 i lov om betalinger har. Det omfatter betalingsinstitutter, e-pengeinstitutter og virksomheder med tilladelse til at udbyde kontooplysnings tjenester, jf. § 60.

Oversigten vil skulle indeholde åbne påbud udstedt efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor med eventuelt senere ændringer (DORA).

Den offentliggjorte oversigt på Finanstilsynets hjemmeside over påbud vil skulle indeholde en oversigt over konkrete påbud, der på offentliggørelsestidspunktet ikke er efterlevet, navne på de virksomheder eller fysiske personer, der har modtaget de konkrete påbud, dato for udstedelsen af påbuddet og link til inspektionsredegørelsen på Finanstilsynets hjemmeside, hvis den findes. Disse oplysninger vurderes tilstrækkelige til at opfylde formålet bag bestemmelsen.

Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre påbud, jf. blandt andet bekendtgørelse om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. (offentlighedsbekendtgørelsen) og § 138 i lov om betalinger. Uanset set hvilken hjemmel redegørelsen er offentliggjort efter, vil påbuddet være omfattet af oversigten.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet halvårligt vil samle en oversigt over påbud, som virksomhederne endnu ikke har efterlevet, og offentliggøre den på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggørelse af oversigten forventes som udgangspunkt at ville ske ultimo første og tredje kvartal.

Et påbud vil først blive anset for efterlevet, når Finanstilsynet har kvitteret virksomheden for, at påbuddet er efterlevet. Det vil derfor ikke være tilstrækkeligt, at virksomheden har indsendt redegørelse for efterlevelse, hvis Finanstilsynet endnu ikke har kvitteret for efterlevelsen af påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at påbud vil kunne undtages fra oversigten for at sikre, at der ikke vil ske offentliggørelse af påbud, hvor det vil stride mod mere væsentlige it-sikkerhedsmæssige hensyn, eller hvor offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

Det foreslås i § 138 a, stk. 2, at offentliggørelse efter stk. 1, skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at offentliggørelse af en oversigt over påbud, der ikke er efterlevet, vil blive offentliggjort på Finanstilsynets hjemmeside. Det svarer til Finanstilsynets andre offentliggørelsesregler.

Desuden vil det foreslåede medføre, at oversigten vil skulle opdateres halvårligt, så efterlevede påbud vil blive fjernet fra listen halvårligt.

Da oversigten udelukkende vil komme til at indeholde åbne påbud, vil påbud, der er blevet efterlevet, men som tidligere har fremgået af oversigten, ikke kunne ses i oversigten. Påbud vil blive fjernet ved førstkommande opdatering af li-

sten, efter de er efterlevet, og vil derfor ikke efterfølgende fremgå af oversigten.

Oversigten, der forventes offentliggjort ved udgangen af første kvartal, vil blive opdateret med ændringer frem til og med udgangen af februar. Oversigten, der forventes offentliggjort ved udgangen af tredje kvartal, vil blive opdateret med ændringer frem til og med udgangen af august.

Oversigten vil blive opdateret halvårligt, hvor nye påbud vil blive tilføjet og allerede efterlevede påbud vil blive fjernet fra oversigten.

Det er kun påbud, der er udstedet efter lovens ikrafttrædelsesdato, der vil blive omfattet af den nye bestemmelse.

Det foreslås i § 138 a, stk. 3, at virksomheder, der har påbud omfattet af oversigten i stk. 1, skal indsætte et link til den halvårlige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at virksomhederne, der er anført på oversigten, på deres hjemmeside vil skulle offentliggøre et link til Finanstilsynets hjemmeside, hvor oversigten er placeret. Det vil desuden medføre, at linket til oversigten vil skulle være tilgængeligt efter samme principper som virksomhederne anvender for andre meddelelser og dermed at linket er offentliggjort på virksomhedernes hjemmeside, så længe de er relevante.

Det fremgår af bestemmelsen, at virksomhederne vil skulle indsætte et link til oversigten et relevant sted på virksomhedens hjemmeside. Hvis virksomheden er omfattet af reglerne om offentliggørelse af redegørelse for påbud, bør linket til oversigten skulle indsættes samme sted på hjemmesiden. Linket til oversigten vil skulle fremgå klart af virksomhedens hjemmeside, på en synlig måde, og det vil tydeligt skulle angives, at der er tale om en oversigt fra Finanstilsynet. Fjernelse af linket vil skulle finde sted på samme vilkår, som det er tilfældet for øvrige meddelelser på hjemmesiden, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.

Til nr. 5 (§ 161, stk. 2, i lov om betalinger)

Det fremgår af den gældende § 161 i lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 463 af 26. juni 2026 med senere ændringer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning kan sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Anordningshjemlen i § 161 er blevet anvendt til at udstede anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om lov om betalinger, jf. anordning nr. 1223 af 4. juni 2021.

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, jf. anordning nr. 1223 af 4. juni 2021, fastsætter i § 3, at betalingstjenester kun må udbydes på Færøerne af virksomheder, der har tilladelse som betalingsinstitut eller e-pengeinstitut efter anordningens §§ 8 og 9, tilladelse efter §§ 8 og 9 i den danske lov om betalinger, eller tilladelse efter §§ 8 og 9 i lov om betalinger som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, eller af pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder.

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, jf. anordning nr. 1223 af 4. juni 2021, fastsætter i §§ 8-11 anordningens tilladelseskrav for e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter. Det fremgår blandt andet af anordningens § 10, stk. 1, nr. 2, at ét af kravene for, at Finanstilsynet kan give tilladelse som e-pengeinstitut eller betalingsinstitut efter anordningens §§ 8 eller 9, er, at virksomheden har hovedkontor og hjemsted på Færøerne og som minimum udøver en del af sine aktiviteter på Færøerne.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 161, stk. 2. Ifølge det foreslåede kan §§ 3 og 8-11, som er sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, sættes helt eller delvis i kraft på ny for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslåede vil indebære, at anordningshjemlen i § 161, stk. 1, vil kunne anvendes på ny for Færøerne med henblik på, at der ved anordning ændres ved bestemmelserne i §§ 3 og 8-11.

Den foreslåede anordningshjemmel vil kunne blive anvendt til at udstede en anordning, hvor de omfattede bestemmelser ændres med henblik på at forbedre mulighederne for udenlandske betalingstjenesteudbydere udbud af betalingstjenester på Færøerne.

En ændring af §§ 3 og 8-11 vil fortsat skulle sikre, at der gælder visse krav på samme vis som i dag, dog uden at det kræves, at den udenlandske betalingstjenesteudbyder har hjemsted på Færøerne, i Danmark eller i Grønland.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1 (2. pkt. i fodnoten til lovens titel i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende fodnotes 2. pkt. til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder en opregning af de forordninger, som lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter gengiver.

Det foreslås at nyaffatte 2. pkt. i fodnoten til lovens titel således »I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1093/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1095/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2033/EU af 27. november 2019 (IFR), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023.«

Den foreslåede ændring vil medføre, at de ældste forordninger fremover vil fremgå i starten af fodnoten, og henvisningen til artikel 288 i EUF-traktaten og sætningen om forordningernes umiddelbare gyldighed vil fremgå til sidst i fodnoten. Den foreslåede vil ikke indebære en materiel ændring, men vil alene være en ændring i opbygningen af fodnoten, så den fremstår lovteknisk korrekt.

Til nr. 2 (5. pkt. i fodnoten til lovens titel i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det foreslås at ophæve 5. pkt. i fodnoten til lovens titel som konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af 2. pkt. i fodnoten, jf. den foreslåede § 4, nr. 1, idet nyaffattelsen vil medføre, at forordninger, der fremgik af fodnotens 5. punktum, vil blive rykket op i fodnotens 2. pkt.

Til nr. 3 (§ 4, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 4, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at for blandede holdingvirksomheder finder §§ 131, 138-142, 182, 183 og 186, § 192, stk. 5, nr. 13, § 198, stk. 1, og §§ 213, 216, 218, 219, 221-224, 232, 253, 259-264, 266-273 og 275 anvendelse.

Det foreslås i § 4, stk. 2, at der efter »232,« indsættes »233,«.

Det foreslåede vil ikke medføre en materiel ændring, da det allerede fremgår af ordlyden af § 233, at bestemmelsen finder anvendelse på blandede holdingvirksomheder. Ændrin-

gen vil således alene have til formål at rette en henvisningsfejl og sikre sammenhæng mellem bestemmelserne.

Til nr. 4 (§ 94, stk. 4 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 94, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. De konkrete rammer for, hvad dette omfatter er konkretiseret i § 94, stk. 1, nr. 1-8, i ikke-udtømmende form.

Det følger af § 94, stk. 1, nr. 4, at effektive former for virksomhedsstyring bl.a. omfatter effektive procedurer til at identificere, måle, styre, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for, eller risici, som virksomheden udgør eller kan udgøre for andre.

I henhold til § 94, stk. 2, skal procedurerne nævnt i § 94, stk. 1, nr. 4, omhandle væsentlige kilder til og virkninger af risici og eventuel indvirkning på kapitalgrundlaget.

Det følger af forarbejderne til § 94, stk. 2, at virksomhedens risikostyringsprocedurer skal gøre virksomheden i stand til at identificere, måle, styre, overvåge og rapportere om væsentlige kilder til og virkninger af risici og eventuel væsentlig indvirkning på kapitalgrundlaget. Risiciene skal omfatte kunderisici, markedsrisici og virksomhedens risici, herunder operationelle risici og omdømmemæssige risici, såvel som markeds-, modparts- og kreditrisici samt likviditetsrisici. For så vidt angår kunderisici skal indgå overvejelser om at tegne en erhvervsansvarsforsikring som et effektivt redskab i forbindelse med risikostyringen, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 58 som fremsat, side 82.

Finanstilsynet har med hjemmel i § 94, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastsat nærmere regler om bl.a. risikostyring i bekendtgørelse nr. 1610 af 10. december 2024 om ledelse og styring af fondsmæglerselskaber m.fl. Reglerne supplerer bestemmelserne i § 94, stk. 1 og 2.

Regler om adskillelse af kundernes penge findes i § 95, stk. 2, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, hvorefter et fondsmæglerselskab skal sikre kundernes ejendomsret til deres midler og de instrumenter, der er omfattet af bilag 2. Der er desuden med hjemmel i § 72, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed fastsat nærmere regler om adskillelse af kundernes penge i §§ 1-8 og § 12 i bekendtgørelse nr. 921 af 26. juni 2017 om de organisatoriske krav til værdipapirhandlere.

Det foreslås at indsætte et nyt § 94, stk. 4, hvorefter Finans-

tilsynet ved vurderingen af procedurerne efter stk. 1, nr. 4, for styring af kunderisici skal tage hensyn til regler vedrørende adskillelse af kundernes penge.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det tydeliggøres, at Finanstilsynet ved vurderingen af et fondsmæglerselskabs procedurer for så vidt angår styring af kunderisici efter § 94, stk. 1, nr. 4, skal tage hensyn til regler vedrørende adskillelse af kundernes penge.

Med det foreslåede stk. 4 vil Finanstilsynet, ved vurdering af om et fondsmæglerselskabs procedurer for styring af kunderisici står i rimeligt forhold til selskabets kompleksitet, risikoprofil, arbejdsområde og risikotolerance, blive pålagt at tage hensyn til regler om adskillelse af kundernes penge.

Den foreslåede bestemmelse vil alene være relevant, såfremt fondsmæglerselskabet, inden for sin tilladelse, modtager eller opbevarer kundernes penge.

For virksomheder, der inden for deres tilladelse modtager og opbevarer kundernes penge, vil bestemmelsen således medføre, at Finanstilsynet efter omstændighederne vil skulle tilpasse sin vurdering af selskabets processer for risikostyring, i det omfang selskabets overholdelse eller manglende overholdelse af kravene til adskillelse af kundernes penge må anses for at påvirke de risici, selskabet eller kunderne udsættes for.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 29, stk. 1, 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD).

Det foreslås at indsætte et nyt § 94, stk. 5, der fastsætter, at når et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, jf. § 10, stk. 1, er nødt til at afvikle eller indstille sine aktiviteter, skal fondsmæglerselskabet, under hensyntagen til sine forretningsmodellens og forretningsstrategiers levedygtighed og bæredygtighed, tage behørigt hensyn til de krav og nødvendige ressourcer, der er realistiske med hensyn til tidsramme og opretholdelse af kapitalgrundlag og likvide midler, under hele forløbet med udtræden af markedet.

Den foreslåede ændring vil medføre, at de større fondsmæglerselskaber skal tage behørigt hensyn til de krav og nødvendige ressourcer, der er realistiske med hensyn til tidsramme og opretholdelse af kapitalgrundlag og likvide midler, under hele forløbet med udtræden af markedet, såfremt selskabet er nødt til at afvikle eller indstille sine aktiviteter.

Forpligtelsen vil finde anvendelse uanset baggrunden for afviklingen eller indstillingen af aktiviteterne.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære en særskilt forpligtelse for et fondsmæglerselskab til, i forbindelse med afvikling eller indstilling af selskabets aktiviteter, at tage stilling til de ressourcer, der under hensyntagen til deres forretningsmodellers og -strategiers levedygtighed og bæredygtighed er realistiske for at opretholde kapitalgrundlag og likvide midler, som lever op til kravene i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (IFR).

Det vil indebære, at et fondsmæglerselskab vil skulle have procedurer, der vil skulle sikre, at selskabet vil foretage en vurdering af, hvilke ressourcer der er realistiske for at opretholde et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og likvide midler, hvis det konstateres, at selskabet forventeligt vil være nødt til at afvikle eller indstille sine aktiviteter.

Det vil desuden være et afledt krav efter den foreslåede bestemmelse, at fondsmæglerselskabet vil kunne redegøre for, at selskabet i forbindelse med afviklingen af sine aktiviteter har taget hensyn til de ressourcer, der er nødvendige for afvikling af selskabet eller indstillingen af aktiviteterne henset til selskabets forretningsmodellers og -strategiers levedygtighed og bæredygtighed. Dette vil indebære, at selskabet vil skulle kunne redegøre for, at der er foretaget rapportering samt truffet beslutninger på de relevante ledelsesniveauer.

Ansvarssubjektet i det foreslåede § 94, stk. 5, vil være et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, jf. definitionen i lovens § 10, stk. 1. Lever fondsmæglerselskabet ikke op til forpligtelsen, vil fondsmæglerselskabet kunne straffes med bøde, jf. § 266, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring gennemfører artikel 29, stk. 2, i IFD.

Til nr. 5 (§ 105, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 105, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og som har filialer eller dattervirksomhe-

der, der er finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter i et andet land, på årsbasis skal offentliggøre en række oplysninger pr. land om filialerne og dattervirksomhederne. Det omfatter i henhold til § 105, stk. 1, nr. 1-6, oplysninger om beliggenhed, navn og aktiviteterne art, omsætning, antal ansatte, resultat før skat, skat af resultatet samt modtagne offentlige tilskud.

Det følger af den gældende § 105, stk. 2, at de oplysninger, der skal offentliggøres efter stk. 1, skal revideres af fondsmæglerselskabets eksterne revisor og offentliggøres som bilag til årsrapporten, jf. § 155.

Det foreslås i § 105, stk. 2, at der efter », jf. § 155« indsættes », eller i givet fald den konsoliderede årsrapport«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelsen i § 105, stk. 2, vil være implementeret tættere på ordlyden af artikel 27, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU. Med den foreslåede ændring vil det således fremgå direkte af bestemmelsen, at de oplysninger, der følger af § 105, stk. 1, skal vedlægges den konsoliderede årsrapport, hvis den foreligger.

Til nr. 6 (§ 105 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Der fremgår ikke af gældende ret en forpligtelse for fondsmæglerselskaber til at offentliggøre en redegørelse for stemmerettigheder, afstemningsadfærd, anvendelsen af stedfortrædende rådgivere eller retningslinjer for stemmeafgivelse.

Det følger af artikel 52 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (IFR), at medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber, som ikke opfylder kriterierne i artikel 32, stk. 4, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD), i overensstemmelse med denne forordnings artikel 46 offentliggør følgende:

- a) andelen af stemmerettigheder, der er knyttet til de aktier, som besiddes direkte eller indirekte af investeringsselskabet, opdelt efter medlemsstat og sektor
- b) en fuldstændig beskrivelse af afstemningsadfærden på generalforsamlinger i selskaber, hvis aktier besiddes i overensstemmelse med stk. 2, en stemmeforklaring og andelen af de forslag, der fremsættes af selskabets

- bestyrelse eller direktion, som investeringsselskabet har godkendt
- c) en redegørelse for anvendelsen af stedfortrædende rådgivere, og
  - d) retningslinjerne for stemmeafgivelse for så vidt angår de selskaber, hvis aktier besiddes i overensstemmelse med stk. 2.

Oplysningspligten i første afsnit, litra b, gælder ikke, hvis de kontraktlige aftaler mellem alle de aktionærer, der er repræsenteret af investeringsselskabet på generalforsamlingen, ikke tillader investeringsselskabet at stemme på deres vegne, medmindre aktionærerne har givet udtrykkelige afstemningsinstrukser efter at have modtaget dagsordenen for mødet.

Det følger af artikel 52, stk. 2, i IFR, at investeringsselskabet som nævnt i stk. 1 kun skal overholde kravene i artikel 52, stk. 1, i IFR for selskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked. Kravene i artikel 52, stk. 1, i IFR, gælder desuden alene for de aktier, hvortil der er knyttet stemmerettigheder, hvor den andel af stemmerettighederne, som investeringsselskabet direkte eller indirekte besidder, overstiger tærsklen på 5 pct. af alle stemmerettigheder, der er knyttet til de aktier, som er udstedt af selskabet. Stemmerettighederne beregnes på grundlag af alle aktier, til hvilke der er knyttet stemmerettigheder, også når udøvelsen af sådanne stemmerettigheder er suspenderet.

Der er ikke i dansk ret fastsat supplerende bestemmelser til forordningen, der medfører, at danske fondsmæglerselskaber skal offentliggøre en redegørelse for stemmerettigheder, afstemningsadfærd, anvendelsen af stedfortrædende rådgivere eller retningslinjer for stemmeafgivelse.

Det foreslås, at der efter § 105 indsættes en ny bestemmelse i § 105 a.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab skal offentliggøre oplysninger om selskabets udøvelse af stemmerettigheder, således som det fremgår af artikel 52, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Fondsmæglerselskabet er ikke et lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, jf. § 10, nr. 1.
- 2) Værdien af fondsmæglerselskabets balanceførte og ikkebalanceførte aktiver udgør i gennemsnit 100 mio. euro eller derover i en fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår.

I medfør af det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil det således alene være fondsmæglerselskaber, som ikke opfylder kriterierne for at være små og ikke indbyrdes forbundne, der vil være omfattet af bestemmelsen.

Betingelsen vil skulle ses i sammenhæng med artikel 46, stk. 1, i IFR, der fastsætter, at investeringsselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne investeringsselskaber fastsat i artikel 12, stk. 1, skal offentliggøre de oplysninger, der er angivet i denne del på samme dato, som de offentliggør deres årsregnskaber.

Det følger af artikel 46, stk. 3, i IFR, at hvis et investeringsselskab ikke længere opfylder alle betingelserne for klassificering som et lille og ikke indbyrdes forbundet investeringsselskab fastsat i artikel 12, stk. 1, skal investeringsselskabet offentliggøre de oplysninger, der er anført i forordningens sjette del. Oplysningerne skal offentliggøres fra og med det regnskabsår, der følger efter det regnskabsår, hvor det ophørte med at opfylde betingelserne.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at forpligtelsen i stk. 1 er betinget af, at værdien af fondsmæglerselskabets balanceførte og ikkebalanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i en fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår.

Bestemmelsen fastsætter supplerende bestemmelser til artikel 52, stk. 1, i IFR. Det følger af bestemmelsen i forordningen, at kravet i artikel 52 alene finder anvendelse på investeringsselskaber, som ikke opfylder kriterierne i artikel 32, stk. 4, litra a, i IFD.

Med den foreslåede bestemmelse vil det således fastsættes, at kravet i artikel 52 i IFR alene finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der overskrider de nævnte tærskler.

Oplysningerne vil i overensstemmelse med artikel 46, stk. 1, i IFR skulle offentliggøres på samme dato, som investeringsselskabet offentliggør sit årsregnskab.

I overensstemmelse med artikel 46, stk. 4, i IFR vil fondsmæglerselskabet selv skulle træffe afgørelse om det rette medie og sted for effektiv opfyldelse af de i stk. 1 og 2 nævnte offentliggørelseskrav. Alle offentliggørelser vil så vidt muligt skulle ske via ét medie eller på ét sted. Hvis de samme eller tilsvarende oplysninger offentliggøres via to eller flere medier, vil der i hvert enkelt medie skulle indsættes en henvisning til de samme oplysninger i de andre medier.

De nærmere krav til offentliggørelse af de oplysninger, der følger af artikel 52, stk. 1, litra a-d, i IFR, er desuden fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1159.

Ansvarssubjektet for den foreslåede bestemmelse vil være et fondsmæglerselskab. Et fondsmæglerselskab, som ikke overholder kravene i artikel 52, stk. 1 og 2, i IFR vil kunne

straffes med bøde efter § 266, stk. 1, nr. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Til nr. 7 (§ 223, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 223, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at kapitel 23, der fastlægger den særlige tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte m.v., finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

Det foreslås i § 223, stk. 2, at ændre »og medlemmer af ekspertpanelet« til », medlemmer af det regnskabskyndige underudvalg og eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen«.

Forslaget er en konsekvens af § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love.

Med ændringen i § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, blev det daværende ekspertpanel erstattet, således at Finanstilsynets bestyrelse i stedet nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg og ved behov kan anmode eksterne eksperter om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager.

Ved en fejl blev § 223, stk. 2, ikke konsekvensrettet som følge af denne ændring. Der vil derfor udelukkende være tale om en konsekvensændring, som skal ses i sammenhæng med § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Ændringen vil medføre, at også medlemmer af det regnskabskyndige underudvalg og eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen, vil være omfattede af samme tavshedspligt som Finanstilsynets ansatte, jf. kapitel 23 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Til nr. 8 (§ 231, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 231, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet regelmæssigt og mindst hvert tredje år påser, at fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravet for positioner i handelsbeholdningen, jf. artikel 22 i IFR, opfylder kravene til at benytte interne modeller.

Det foreslås i § 231, stk. 1, at ændre »påser« til »kontrollerer«.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering af ordlyden i artikel 37, stk. 1, 1. pkt., i IFD.

Den foreslåede ændring vil sikre, at det vil fremgå af bestemmelsen, at Finanstilsynet vil udføre en kontrol af et fondsmæglerselskabs anvendelse af interne modeller.

Til nr. 9 (§ 231, stk. 1, 2. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 231, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet regelmæssigt og mindst hvert tredje år påser, at fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravet for positioner i handelsbeholdningen, jf. artikel 22 i IFR, opfylder kravene til at benytte interne modeller.

Det foreslås i § 231, stk. 1, som nyt 2. pkt. at indsætte »Ved vurderingen efter 1. pkt., tager Finanstilsynet især hensyn til ændringerne i et fondsmæglerselskabs virksomhed og anvendelse af nævnte interne modeller på nye produkter og kontrollerer og vurderer, om fondsmæglerselskabet anvender veludviklede og tidssvarende teknikker og praksisser i forbindelse med nævnte interne modeller«.

Den foreslåede ændring vil skulle ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 231, stk. 1, jf. den foreslåede § 4, nr. 8, og vil sikre, at det vil fremgå, hvad Finanstilsynet særligt vil skulle tage hensyn til ved kontrollen af et fondsmæglerselskabs anvendelse af interne modeller. Finanstilsynet vil skulle tage særligt hensyn til ændringer i fondsmæglerselskabets virksomhed og anvendelse af nævnte interne modeller på nye produkter. Finanstilsynet vil også skulle kontrollere og vurdere, om fondsmæglerselskabet anvender veludviklede og tidssvarende teknikker og praksisser i forbindelse med nævnte interne modeller.

Det foreslåede vil gennemføre artikel 37, stk. 1, 2. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD).

Til nr. 10 (§ 231, stk. 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 231, stk. 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab et tillæg

til kapitalgrundlagskravet eller andre foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til anvendelse af interne modeller.

Det foreslås, at § 231, stk. 6, nyaffattes, så Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab foranstaltninger ved væsentlige mangler i fondsmæglerselskabets interne modeller med hensyn til risikodækning eller foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til anvendelse af interne modeller, herunder stille krav om et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller højere multiplikationsfaktorer.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering af artikel 37, stk. 1, 3. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD) med henblik på at skabe øget gennemsigtighed om de foranstaltninger, som Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 11 (§§ 239 og 240 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

(Til § 239 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 239 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at er det sandsynligt, at hvis det er sandsynligt et fondsmæglerselskab inden for de følgende 12 måneder vil overtræde §§ 18, 67, 80, 94, 101, 105, 107-113 eller 120, regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger inden for en frist fastsat af Finanstilsynet.

Det følger af § 239, stk. 2, at Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskaber at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af deres clearingkonti i overensstemmelse med artikel 7a i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis den kompetente myndighed finder, at der er en uforholdsmæssigt høj koncentrationsrisiko, der opstår som følge af eksponeringer mod den pågældende centrale modpart.

Det følger af bemærkningerne til den gældende § 239, at indgrebsmuligheder bl.a. kan omfatte fastsættelse af et individuelt solvenskrav, fastsættelse af et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, krav om nedskrivning af aktiver i forbindelse med opgørelse af kapitalgrundlaget og fastsættelse af et særligt likviditetskrav.

Finanstilsynet har også mulighed for at påbyde foranstaltninger med henblik på at reducere risici. Som eksempler på foranstaltninger som Finanstilsynet kan påbyde kan være krav om at indføre restriktioner for eller begrænse fondsmæglerselskabets virksomhed m.v. eller krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for fondsmæglerselskabets finansielle soliditet m.v.

Tilsvarende har Finanstilsynet mulighed for at påbyde foranstaltninger med henblik på at fastholde eller styrke kapitalgrundlaget. Det kan også være krav om, at fondsmæglerselskabet anvender nettooverskud til at styrke kapitalgrundlaget eller krav om, at fondsmæglerselskabet begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetalingen til aktionærer m.v.

Endelig har Finanstilsynet mulighed for at påbyde styrkelse og forbedringer af fondsmæglerselskabets indretning og styring, herunder krav om at begrænse risiciene ved net- og informationssystemers sikkerhed og systemer og procedurer i øvrigt samt outsourcing.

Det foreslås, at § 239, stk. 1, nyaffattes, så Finanstilsynet kan stille krav om, at et fondsmæglerselskab på et tidligt stadium træffer de foranstaltninger, som Finanstilsynet finder nødvendige, hvis fondsmæglerselskabet ikke overholder bestemmelserne, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsyn med investeringsselskaber, eller kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, eller hvis Finanstilsynet har dokumentation for, at fondsmæglerselskabet sandsynligvis vil overtræde bestemmelserne, der gennemfører nævnte direktiv, eller bestemmelserne i nævnte forordning inden for de næste 12 måneder.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet vil kunne stille krav om de nødvendige foranstaltninger, hvis et fondsmæglerselskab ikke overholder reglerne, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD), eller kravene i forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR).

Det vil være en forudsætning for Finanstilsynets anvendelse af beføjelsen efter bestemmelsen, at Finanstilsynet anser de foranstaltninger, der pålægges et fondsmæglerselskab, for nødvendige for at sikre, at fondsmæglerselskabet overholder forpligtelserne i IFR og IFD.

Finanstilsynet vil således i hver enkelt sag skulle foretage en konkret vurdering af, hvilke foranstaltninger der vil være nødvendige for at bringe en overtrædelse til ophør.

Finanstilsynet vil ligeledes kunne stille krav om, at et fonds-

mæglerelskab vil skulle foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis det er sandsynligt, at fondsmæglerelskabet vil overtræde bestemmelserne, der gennemfører IFD eller vil overtræde IFR inden for de næste 12 måneder, hvis Finanstilsynet har dokumentation for dette. Denne del af bestemmelsen vil til dels videreføre gældende ret. Men hvor Finanstilsynets beføjelser efter bestemmelsen hidtil var begrænset til at gælde for en række positivt opremsede bestemmelser i loven, vil det fremover være manglende overholdelse af alle bestemmelser, der gennemfører IFD, samt krav efter IFR, der vil kunne medføre, at Finanstilsynet vil kunne stille krav om at foretage nødvendige foranstaltninger.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering i § 239, stk. 1, af artikel 38 i IFD med henblik på at opnå øget klarhed om Finanstilsynets beføjelser, mens artikel 39, stk. 2, i IFD vil blive implementeret direktivnært i § 239, stk. 2.

Det foreslås i § 239, stk. 2, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerelskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger med henblik på efterlevelse af de bestemmelser, der gennemfører artikel 29, artikel 36, artikel 37, stk. 3, og artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber. Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet herunder kan indføre restriktioner for eller begrænse fondsmæglerelskabets virksomhed, transaktioner eller netværk eller stille krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et fondsmæglerelskabs finansielle soliditet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte nødvendige foranstaltninger, hvis det er sandsynligt, at fondsmæglerelskabet vil overtræde bestemmelserne, der gennemfører IFD, eller vil overtræde IFR inden for de næste 12 måneder, hvis Finanstilsynet har dokumentation for dette, jf. stk. 1, og for at føre kontrol med overholdelsen af bestemmelserne, der gennemfører IFD og med overholdelsen af IFR.

Artikel 39, stk. 2, i IFD, fastsætter en række beføjelser, som skal tildeles en medlemsstats kompetente myndigheder, og som omfattes af forslaget til den foreslåede § 239, stk. 2. Den kompetente myndighed i Danmark fsva. fondsmæglerelskaber er Finanstilsynet, og Finanstilsynet er allerede tillagt disse beføjelser efter gældende ret. Den foreslåede nyaffattelse vil således ikke tilføre nye beføjelser til Finanstilsynet, men alene gøre det tydeligt, at Finanstilsynets beføjelser vil skulle anvendes med henblik på at kontrollere overholdelsen af reglerne, der gennemfører IFD og IFR.

Efter det foreslåede vil beføjelserne skulle udøves med hen-

blik på fondsmæglerelskabernes efterlevelse af de bestemmelser, som gennemfører artikel 29, artikel 36, artikel 37, stk. 3 og artikel 38 i IFD, og IFR. Artikel 29 omhandler risikostyring og er gennemført i § 94 i lov om fondsmæglerelskaber og investeringsservice og -aktiviteter og § 1, stk. 5, § 3, stk. 1, §§ 4-6, § 10 og bilag 1 i bekendtgørelse om ledelse og styring af fondsmæglerelskaber. Artikel 36 omhandler myndighedernes tilsyn og er gennemført i § 221, § 232, stk. 1, 1 pkt., og § 233, stk. 3, i lov om fondsmæglerelskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Artikel 37, stk. 3, handler om interne modeller og er gennemført i § 231, stk. 3, i lov om fondsmæglerelskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Artikel 38 omhandler tilsynsforanstaltninger og er gennemført i § 239, stk. 1, i lov om fondsmæglerelskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Den foreslåede ændring vil således medføre, at beføjelserne ikke kun finder anvendelse i de tilfælde, hvor det er sandsynligt, at et fondsmæglerelskab vil overtræde §§ 18, 67, 80, 94, 101, 105, 107-113 eller 120, regler udstedt i medfør heraf eller IFR inden for 12 måneder, men at beføjelserne vil kunne anvendes, når det vil være nødvendigt for Finanstilsynets kontrol af efterlevelsen af §§ 94, 221, § 232, stk. 1, 1. pkt., § 233, stk. 3, og § 239, stk. 1, i lov om fondsmæglerelskaber og investeringsservice og -aktiviteter og § 1, stk. 5, § 3, stk. 1, §§ 4-6, § 10 og bilag 1 i bekendtgørelse om ledelse og styring af fondsmæglerelskaber og IFR.

Beføjelserne vil bl.a. omfatte indførelse af restriktioner eller begrænsninger for fondsmæglerelskabets virksomhed, transaktioner eller netværk eller stille krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et fondsmæglerelskabs finansielle soliditet.

Finanstilsynet vil således kunne stille krav til et fondsmæglerelskab om at tilpasse det kapitalgrundlag og de likvide aktiver, der stilles krav om i § 121, i tilfælde af væsentlige ændringer af det pågældende fondsmæglerelskabs virksomhed.

Finanstilsynet vil også kunne stille krav om, at de ordninger, processer, mekanismer og strategier, som et fondsmæglerelskab iværksætter i overensstemmelse med § 94, § 107, stk. 1, og § 120 styrkes.

Finanstilsynet vil også kunne stille krav om, at et fondsmæglerelskab inden for et år forelægger en plan for Finanstilsynet for fornyet opfyldelse af tilsynskravene i IFD og IFR. Finanstilsynet vil kunne fastsætte en frist for gennemførelse af denne plan og stille krav om forbedringer af planen med hensyn til omfang og frist.

Finanstilsynet vil endvidere kunne stille krav om, at risikoen i forbindelse med fondsmæglerelskabets aktiviteter, produkter og systemer, herunder outsourcete aktiviteter, reduceres.

Finanstilsynet vil også kunne stille krav om, at et fondsmæglerselskab begrænser variabel aflønning som en procentdel af nettoindtægterne, når en sådan aflønning er uforholdsmæssigt høj med opretholdelse af et robust kapitalgrundlag.

Finanstilsynet vil også kunne stille krav om, at et fondsmæglerselskab anvender sit nettooverskud til at styrke kapitalgrundlaget.

Finanstilsynet vil endvidere kunne stille krav om, at et fondsmæglerselskab begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetalinger til aktionærer, selskabsdeltagere eller indehavere af hybride kernekapitalinstrumenter, hvis en sådan begrænsning eller et sådant forbud ikke betragtes som misligholdelse fra fondsmæglerselskabets side.

Finanstilsynet vil også kunne stille krav om, at et fondsmæglerselskab begrænser risiciene for deres net- og informationssystemers sikkerhed med henblik på at sikre fortrolighed, integritet og tilgængelighed i forbindelse med deres processer, data og aktiver.

Finanstilsynet vil kunne pålægge et fondsmæglerselskab at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af deres clearingkonti i overensstemmelse med artikel 7a i forordning (EU) nr. 648/2012 (EMIR), hvis Finanstilsynet finder, at der er en uforholdsmæssigt høj koncentrationsrisiko, der opstår som følge af eksponeringer mod den pågældende centrale modpart.

Finanstilsynet vil altid skulle iagttage et proportionalitetsprincip i anvendelsen af foranstaltninger overfor virksomhederne. Dette medfører, at Finanstilsynet vil være forpligtet til ikke at træffe mere indgribende foranstaltninger end nødvendigt for at opnå målet med foranstaltningen.

Bestemmelsen implementerer 39, stk. 1, og stk. 2, litra a-c, e-i, m og n, i IFD.

(Til § 240 i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 240 i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, at Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til et fondsmæglerselskab end de, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, herunder indberetning af kapital- og likviditetspositioner, hvis de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende, og en af følgende betingelser er opfyldt. Det kan for det første ske, hvor Finanstilsynet i medfør af § 239 har fastsat et individuelt solvenskrav, jf. § 121, et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. §

122, et krav om styrkelse af procedurerne til risikomåling og risikostyring i relation til det tilstrækkelige kapitalgrundlag, jf. § 120, eller et krav om styrelse af ledelsesordninger, jf. §§ 67 og 94. Det kan for det andet ske, hvor indberetningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet har tilstrækkeligt grundlag for vurderingen af grundlaget for udstedelse af påbud i medfør af § 239. Det kan for det tredje ske, hvor indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.

Det foreslås, at § 240 nyaffattes, således at Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til et fondsmæglerselskab end dem, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, herunder krav om indberetning af kapital- og likviditetspositioner, forudsat de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende og en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Et af tilfældene beskrevet i § 239, stk. 1, foreligger.
- 2) Indberetningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet har tilstrækkeligt grundlag for vurderingen i medfør af § 239, stk. 1, af, om et fondsmæglerselskab sandsynligvis vil overtræde de bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringselskaber, eller bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber inden for de næste 12 måneder.
- 3) Indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering af artikel 39, stk. 3, i IFD.

Oplysninger vil blive anset for at være overlappende, hvis Finanstilsynet allerede har de samme eller i det væsentlige de samme oplysninger, hvis disse oplysninger kan frembringes af Finanstilsynet eller kan indhentes af Finanstilsynet med andre midler end et krav til et fondsmæglerselskab om at indberette dem.

Finanstilsynet vil derfor ikke kunne stille krav om yderligere oplysninger, hvis oplysningerne i forvejen er tilgængelige for Finanstilsynet. Dette gælder også, hvis oplysningerne findes i et andet format eller en anden detaljeringsgrad, hvis det er muligt for Finanstilsynet at udarbejde oplysninger, som i det væsentlige er de samme.

Den foreslåede indledning til § 240 vil være en videreførelse af gældende ret.

De foreslåede ændringer til § 240, nr. 1 og 2, vil medføre, at ordlyden bliver mere i overensstemmelse med ordlyden

i artikel 39, stk. 3, litra a og b, i IFD. Der foretages ikke med den foreslåede ændring materielle ændringer af den gældende retsstilling.

Det foreslåede § 240, nr. 3, vil være en videreførelse af gældende ret. Affattelsen vil indebære, at det videreføres, at Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav, end dem, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, herunder indberetning af kapital- og likviditetspositioner, hvis de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende, og hvis indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.

Den foreslåede bestemmelse indeholder beføjelse for Finanstilsynet til at fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav. Beføjelsen vil kunne anvendes i de tilfælde, hvor det er nødvendigt for udøvelsen af tilsynsvirksomheden, jf. § 221 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, hvorefter Finanstilsynet skal lægge vægt på holdbarheden af det enkelte fondsmæglerselskabs forretningsmodel.

Bestemmelsen implementerer 39, stk. 3, i IFD.

Til nr. 12 (§ 242 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 242, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed at afsætte et medlem af direktionen inden for en frist, der er fastsat af Finanstilsynet, hvis medlemmet af direktionen efter § 75, stk. 1, eller § 76 ikke kan bestride stillingen.

Det foreslås at indsætte et nyt § 242 a, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i fondsmæglerselskaber for medlemmerne af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion og for andre fysiske personer, der anses for at være ansvarlige for fondsmæglerselskabets overtrædelse af en eller flere af følgende:

- 1) Fondsmæglerselskabet råder ikke over effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 94, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 7, samt § 107.
- 2) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 54, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om opfyldelse af forpligtelsen til at opfylde kapitalgrundlagskravene i nævnte forordnings artikel 11 eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.
- 3) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 54, stk. 1, li-

tra e, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om koncentrationsrisiko eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.

- 4) Fondsmæglerselskabet udsætter sig for en koncentrationsrisiko, som overstiger grænseværdierne i artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, jf. dog artikel 38 og 39 i nævnte forordning.
- 5) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 43 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber gentagne gange eller konsekvent undlader at besidde likvide aktiver, jf. dog artikel 44 i nævnte forordning.
- 6) Fondsmæglerselskabet i strid med bestemmelserne i sjette del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at afgive oplysninger eller afgiver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.
- 7) Fondsmæglerselskabet foretager udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i investeringsselskabets kapitalgrundlag, i tilfælde, hvor artikel 28, 52 eller 63 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber forbyder sådanne udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i kapitalgrundlaget.
- 8) Fondsmæglerselskabet foretager alvorlige overtrædelser af danske bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
- 9) Fondsmæglerselskabet tillader en eller flere personer, der ikke overholder §§ 75 og 76 i denne lov, at blive eller forblive medlem af ledelsesorganet.

De foreslåede ændringer vil medføre, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at en fysisk person ikke må bestride et hverv i et fondsmæglerselskab, hvis personen kan anses for at være ansvarlig for overtrædelse af en række oplyste bestemmelser.

Bestemmelsen vil vedrøre enhver person i fondsmæglerselskabet, som kan anses for at være ansvarlig for fondsmæglerselskabets overtrædelse.

Afgørelsen vil skulle angive varigheden af forbuddet. Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe påbuddet vil skulle gælde. Varigheden vil kunne sættes fra et til fem år.

Den foreslåede § 242 a, nr. 1, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af

hverv, hvis Finanstilsynet fastslår, at fondsmæglerselskabet ikke råder over effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 94, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 7, samt § 107. Efter det gældende § 94, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 7, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal et fondsmæglerselskab have effektive former for virksomhedsstyring i form af 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og konsekvent ansvarsfordeling, 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis, 4) effektive procedurer til at identificere, måle, styre, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for, eller risici, som virksomheden udgør eller kan udgøre for andre, og 7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer.

Efter § 107 skal fondsmæglerselskaber have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Den foreslåede § 242 a, nr. 2 og 3, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 54, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (IFR) undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om opfyldelse af forpligtelsen til at opfylde kapitalgrundlagskravene i nævnte forordnings artikel 11 eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger, eller i strid med artikel 54, stk. 1, litra e, undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om koncentrationsrisiko eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger. Efter artikel 54, stk. 1, litra b og e, i IFR skal et fondsmæglerselskab hvert kvartal indberette kapitalgrundlagskrav, som fastsat i overensstemmelse med artikel 11 i IFR og oplysninger om koncentrationsrisiko til Finanstilsynet. Undlader fondsmæglerselskabet dette, eller er oplysningerne ufuldstændige eller unøjagtige, vil Finanstilsynet kunne træffe afgørelse efter den foreslåede § 242 a, nr. 2 og 3.

Den foreslåede § 242 a, nr. 4, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis fondsmæglerselskabet udsætter sig for en koncentrationsrisiko, som overstiger grænseværdierne i artikel 37 i IFR, jf. dog artikel 38 og 39 i nævnte forordning.

Finanstilsynet vil i sin vurdering af, om der skal fastsættes et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, skulle tage hensyn til, om fondsmæglerselskabet har iagttaget sin underretningspligt efter artikel 38, stk. 1, i IFR, om fondsmæglerselskabet igen overholder grænseværdierne for koncentrationsrisiko og om fondsmæglerselskabet har sørget for at overholde grænseværdierne inden for en eventuel periode fastsat af Finanstilsynet efter artikel 38, stk. 2, i IFR.

Finanstilsynet vil i sin vurdering også skulle tage hensyn til, om fondsmæglerselskabet opfylder kapitalgrundlagskravet vedrørende eksponeringsværdioverskridelse efter artikel 39 i IFR.

Den foreslåede § 242 a, nr. 5, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis et fondsmæglerselskab ikke lever op til likviditetskravet artikel 43 i IFR. Dette vil dog ikke gælde, hvis fondsmæglerselskabet har fået godkendt nedsættelse af likviditetskravet af Finanstilsynet i overensstemmelse med artikel 44 i IFR.

Den foreslåede § 242 a, nr. 6, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis et fondsmæglerselskab undlader at offentliggøre, de oplysninger, det skal offentliggøre efter IFR's sytende del. Efter sytende del i IFR skal et fondsmæglerselskab offentliggøre en række oplysninger på samme tid med offentliggørelsen af dets årsregnskaber. Undlader fondsmæglerselskabet dette, eller er oplysningerne ufuldstændige eller unøjagtige, vil Finanstilsynet kunne træffe afgørelse efter den foreslåede § 242 a, nr. 6.

Den foreslåede § 242 a, nr. 7, vil medføre, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis et fondsmæglerselskab foretager udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i investeringsselskabets kapitalgrundlag, i tilfælde, hvor artikel 28, 52 eller 63 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber forbyder sådanne udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i kapitalgrundlaget. Artikel 28 om egentlige kernekapitalinstrumenter, artikel 52 om hybride kernekapitalinstrumenter og artikel 63 om supplerende kapitalinstrumenter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter har regler om forbud mod udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i kapitalgrundlaget.

Den foreslåede § 242 a, nr. 8, vil medføre, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis et fondsmæglerselskab er fundet ansvarligt for en alvorlig overtrædelse af danske bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (hvidvaskdirektivet). Hvidvaskdirektivet er hovedsageligt gennemført ved lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).

Den foreslåede § 242 a, nr. 9, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis et fondsmæglerselskab tillader en eller flere per-

soner, der ikke overholder §§ 75 og 76 i denne lov, at blive eller forblive medlem af ledelsesorganet.

Der stilles i § 75 krav om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab skal kunne fit and proper-godkendes.

Der stilles i § 76 krav om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv.

Finanstilsynet vil altid skulle iagttage et proportionalitetsprincip i anvendelsen af administrative sanktioner og foranstaltninger, hvilket medfører, at Finanstilsynet er forpligtet til ikke at træffe mere indgribende foranstaltninger end nødvendigt for at opnå målet med foranstaltningen.

Ved vurdering af, om forholdet skal medføre et påbud efter § 242 a, lægges særligt vægt på aktiviteterernes omfang og hvorvidt der er tale om grove eller gentagne overtrædelser.

Den foreslåede § 242 a vil gennemføre artikel 18, stk. 2, litra c, og artikel 18, stk. 2, 3. afsnit i IFD.

Til nr. 13 (§ 252 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 252 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at konstaterer Finanstilsynet, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som udøver grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, udgør en risiko for danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark, kan Finanstilsynet træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne eller den finansielle stabilitet, når investeringsselskabets tilsynsmyndigheder i hjemlandet ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der udgør en risiko for kunderne eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet underretter forinden tilsynsmyndighederne i investeringsselskabets hjemland, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

Det foreslås at nyaffatte § 252.

Det foreslås i *stk. 1*, at hvis Finanstilsynet konstaterer, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,

og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som udøver grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, udgør en risiko for danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark, skal Finanstilsynet straks meddele tilsynsmyndighederne i værtslandet herom.

Den foreslåede affattelse vil medføre en mere direktivnær implementering af artikel 13 i IFD.

Affattelsen vil medføre, at det gøres tydeligere, at Finanstilsynet straks vil skulle meddele de kompetente myndigheder i et investeringsselskabs værtsland, hvis Finanstilsynet kommer i besiddelse af oplysninger om problemer eller risici, som investeringsselskabet udgør med hensyn til kundebehandling eller det danske finansielle systems stabilitet.

Der er ikke med det foreslåede tilsigtet materielle ændringer af den gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet efter meddelelse af oplysningerne efter *stk. 1* kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne eller den finansielle stabilitet, når investeringsselskabets tilsynsmyndigheder i hjemlandet ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der udgør en risiko for kunderne eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet underretter Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, inden de nødvendige foranstaltninger træffes.

Den foreslåede affattelse vil medføre en mere direktivnær implementering af artikel 13 i IFD.

Det vil med den foreslåede affattelse fremgå tydeligere af bestemmelsen, at Finanstilsynet først efter underretningen til hjemlandets myndigheder, vil kunne træffe nødvendige foranstaltninger over for investeringsselskabet.

Det er en forudsætning for, at Finanstilsynet vil kunne træffe foranstaltninger over for investeringsselskabet, at Finanstilsynet efter fremsendelsen af oplysningerne efter *stk. 1* har konstateret, at hjemlandets myndigheder ikke har reageret på oplysningerne ved at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at afværge eller afhjælpe eventuelle problemer og risici.

Iværksættelse af eventuelle foranstaltninger vil således som udgangspunkt skulle afvente, at Finanstilsynet har modtaget et svar fra hjemlandsmyndigheden på, hvordan myndigheden har taget hensyn til de fremsendte oplysninger og resultater.

Finanstilsynet vil ved fremsendelse af oplysninger skulle fastsætte en rimelig frist for svar fra hjemlandsmyndigheden. Fristens længde bør fastsættes på baggrund af problemets omfang og karakter.

Finanstilsynet vil forinden foranstaltningerne fastsættes skulle underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

Det foreslåede medfører ikke materielle ændringer af den gældende retstilstand.

§ 252 gennemfører dele af artikel 13, stk. 2, 3 og 4, i IFD.

Til nr. 14 (§ 258 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 258 i lov om fondsmæglerselskaber, at alle, der i henhold til § 256, stk. 5, og § 257, stk. 1, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i § 255, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

Det foreslås, at der i § 258 efter »Alle« indsættes »fysiske og juridiske personer samt andre organer«, at »§ 256, stk. 5« ændres til »§ 256, stk. 1«, og at der efter »tavshedspligt« indsættes »og må kun anvende nævnte oplysninger til de formål, som den kompetente myndighed udtrykkeligt har fastsat eller i overensstemmelse med denne lov«.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering af artikel 15, stk. 3, i IFD.

Med den foreslåede ændring vil det blive præciseret, at bestemmelsen både omfatter fysiske og juridiske personer, som modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet.

Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at det fremover fremgår af bestemmelsen, at de modtagne oplysninger alene må anvendes til de formål, som den kompetente myndighed udtrykkeligt har fastsat.

Ændringen af henvisningen til § 256, stk. 5, vil indebære rettelse af en henvisningsfejl, som rettelig skal være til § 256, stk. 1.

Til nr. 15 (§ 266, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Efter det gældende § 266, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, straffes overtrædelse af en række bestemmelser i lov om fondsmæg-

lerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det følger endvidere af lovens § 266, stk. 1, nr. 2, at overtrædelse af artikel 9, artikel 35, artikel 38 og artikel 43-54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i § 266, stk. 1, nr. 1, at der efter »§ 104, stk. 1, 2. pkt.« indsættes »§ 105 a«,« Det foreslås endvidere, at i § 266, stk. 1, nr. 2, ændres »og artikel 43-54« til », artikel 43-51, artikel 53 og 54«.

Den foreslåede ændring er en følge af, at der foreslås indført en ny § 105 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring vil medføre, at overtrædelse af den foreslåede § 105 a vil kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Ansvarssubjektet vil være et fondsmæglerselskab, der opfylder betingelserne i § 105 a, og ikke offentliggør de oplysninger, der følger af art. 52, stk. 1, litra a-d i IFR.

Derudover vil den foreslåede ændring af § 266, stk. 1, nr. 2, indebære, at henvisningen til artikel 52 i IFR udgår. Ændringen er en konsekvens af, at fondsmæglerselskaber med den foreslåede indsættelse af § 105 a eksplicit pålægges at overholde kravene i artikel 52 i IFR. Indsættelsen af § 105 a er begrundet i, at artikel 52 i IFR pålægger medlemsstaterne at sikre, at investeringsselskaberne offentliggør de oplysninger, der nævnt i bestemmelsen.

Med den foreslåede ændring af § 266, stk. 1, vil fondsmæglerselskaber, der er omfattet af § 105 a, således kunne straffes, hvis de ikke offentliggør de oplysninger, der følger af art. 52 i IFR.

Til nr. 16 (§ 285, stk. 2 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 285, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at en virksomhed, der har modtaget en reaktion som nævnt i bestemmelsens stk. 1, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det fremgår af § 285, stk. 3, i lov om fondsmæglerselska-

ber og investeringsservice og -aktiviteter, at en virksomhed skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse omfattet af bestemmelsens stk. 1 hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 285, stk. 2 og 3, efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede i § 285, stk. 2, vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmissbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmissbrugsforordningen og, hvor det er relevant, skal offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 285 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslåede i § 285, stk. 3, vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmissbrugsforordningen, vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmissbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 285 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmissbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 266, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af § 266, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at § 285, stk. 1, der fastlægger den særlige tavshedspligt for

Finanstilsynets ansatte m.v., finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren og medlemmer af ekspertpanelet.

Det foreslås i § 266, stk. 2, at ændre »og medlemmer af ekspertpanelet« til », medlemmer af det regnskabskyndige underudvalg og eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen«.

Forslaget er en konsekvens af § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love.

Med ændringen i § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, blev det daværende ekspertpanel erstattet, således at Finanstilsynets bestyrelse i stedet nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg og ved behov kan anmode eksterne eksperter om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager.

Ved en fejl blev § 266, stk. 2, ikke konsekvensrettet som følge af denne ændring. Der vil derfor udelukkende være tale om en konsekvensændring, som skal ses i sammenhæng med § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Ændringen vil medføre, at også medlemmer af det regnskabskyndige underudvalg og eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen, vil være omfattede af samme tavshedspligt som Finanstilsynets ansatte, jf. § 285, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Til nr. 2 (§ 299, stk. 2 og 3, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af § 299, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at en virksomhed, der har modtaget en reaktion som nævnt i bestemmelsens stk. 1, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det fremgår af § 299, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, at en virksomhed skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse omfattet af bestemmelsens stk. 1 hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 299, stk. 2 og 3, efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede i § 299, stk. 2, vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets

forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markeds-
misbrug (forordningen om markeds-
misbrug) og om ophæ-
velse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF
og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF
og 2004/72/EF (markeds-
misbrugsforordningen), vil skul-
le overholde fristen for offentliggørelse efter markeds-
misbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på
den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapital-
markeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 299 i
lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslåede i § 299, stk. 3, vil medføre, at en virksomhed,
der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen
eller bødevedtagelsen efter reglerne i markeds-
misbrugsforordningen, vil skulle overholde fristen for offentliggørelse
efter markeds-
misbrugsforordningen og, hvor det er relevant,
offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne
i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er
foreskrevet i § 299 i lov om forsikringsvirksomhed.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelse, fordi det
vil skade legitime interesser for virksomheden at offentlig-
gøre forholdet, jf. artikel 17 i markeds-
misbrugsforordnin-
gen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at
hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Fi-
nanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens
offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindeli-
ge bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 33, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., i lov om
forsikringsformidling)

Det fremgår af § 33, stk. 1, i lov om forsikringsformidling,
at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter
lovens § 22, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Fi-
nanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til
en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har
modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst
muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har mod-
taget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet
for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det fremgår af § 33, stk. 3, i lov om forsikringsformidling,
at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning,
og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget
bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af admini-
strativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dom-
men, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens

offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på
et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og
senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bø-
de, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet
efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 33, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3.
pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden
regulering«.

Det foreslåede i § 33, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at en
virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysnin-
ger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og
Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014
om markeds-
misbrug (forordningen om markeds-
misbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direk-
tiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF,
2003/125/EF og 2004/72/EF (markeds-
misbrugsforordnin-
gen), vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter
markeds-
misbrugsforordningen og, hvor det er relevant, of-
fentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov
om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskre-
vet i § 33 i lov om forsikringsformidling.

Det foreslåede i § 33, stk. 3, 3. pkt., vil medføre, at en virk-
somhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om
dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markeds-
misbrugsforordningen, vil skulle overholde fristen for offentlig-
gørelse efter markeds-
misbrugsforordningen og, hvor det er relevant,
offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne
i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode,
der er foreskrevet i § 33 i lov om forsikringsformidling.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelse, fordi det
vil skade legitime interesser for virksomheden at offentlig-
gøre forholdet, jf. artikel 17 i markeds-
misbrugsforordnin-
gen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at
hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Fi-
nanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens
offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindeli-
ge bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 19, stk. 1, 1., 2. og 8. pkt., i lov om betalingskon-
ti og basale erhvervskonti)

Det fremgår af § 19, stk. 1, i lov om betalingskonti og basale
erhvervskonti, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner

givet efter lovens § 14, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at reaktioner givet i henhold til lovens § 14, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter loven eller regler udstedt i medfør af loven eller efter forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner til politimæssig efterforskning, skal offentliggøres som resumé på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af betalingstjenesteudbyderes navn.

I lov nr. 1563 af 27. december 2019 om ændring af hvidvas-kloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love, blev der indsat fem nye stykker i § 345 i lov om finansiel virksomhed, som medførte en rykning af de dagældende stk. 3-15, som blev stk. 8-20.

Det foreslås, at i § 19, stk. 1, 1. og 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 7« til »§ 345, stk. 12« og i 2. pkt. efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at der i § 19, stk. 1, i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti henvises til det rette stykke i § 345 i lov om finansiel virksomhed om, dels at bestyrelsen træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger, dels at bestyrelsen træffer beslutning om at overgive sager, der er omfattet af politimæssig efterforskning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markeds-misbrug (forordningen om markeds-misbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markeds-misbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markeds-misbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 19 a i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markeds-misbrugsforordnin-

gen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 19, stk. 2, 3. pkt., i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti)

Det fremgår af § 19, stk. 2, i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 19, stk. 2, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markeds-misbrugsforordningen, vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markeds-misbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 19 i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markeds-misbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder)

Det følger af den gældende § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, at loven, bortset fra § 9, § 11 a, stk. 1-5, og §§ 11 b og 11 c, ikke finder anvendelse på finansielle virksomheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed og udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed og ejendomskreditselskaber omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om ejendomskreditselskaber.

Med lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv), blev der indsat nye bestemmelser i lov om forbrugslånsvirksomhed, jf. Folketingstidende 2025-2026, tillæg A, L 19 som fremsat.

Den gældende § 9 om kreditværdighedsvurdering er med § 3, nr. 23, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv), ophævet og erstattet af en forpligtelse for forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere til at sikre forsvarlige aflønningsstrukturer, der ikke strider imod god forretningsskik på forbrugerkreditområdet.

Med § 1, nr. 4, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv), er det fastsat, at kreditværdighedsvurderingen af forbrugere, der ønsker en kreditaftale i form af overtræk, skal foretages efter § 7 c i kreditaftaleloven.

Med § 3, nr. 21, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love, blev der indsat nye §§ 8 b og 8 c om kompetencekrav i lov om forbrugslånsvirksomheder.

Hjemmelsbestemmelsen i § 8 c i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv), er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1345 af 24. november 2025 om kompetencekrav til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere, som udgør en samlet bekendtgørelse om kompetencekrav for ansatte i forbrugslånsvirksomheder og hos kreditformidlere. Bekendtgørelsen om kompetencekrav for forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere gennemfører artikel 33 i forbrugerkreditdirektivet og sikrer, at de ansatte i forbrugslånsvirksomheder

og hos kreditformidlere får passende viden og færdigheder og kan varetage deres opgaver og opfylde deres forpligtelser tilfredsstillende, når de udbyder eller formidler kreditaftaler, jf. Folketingstidende 2025-2026, tillæg A, L 19 som fremsat, side 209.

Ved en fejl blev der ikke indsat en henvisning til §§ 8 b og 8 c i § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder. Det betyder, at §§ 8 b og 8 c ikke vil finde anvendelse på hverken finansielle virksomheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed og udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, eller ejendomskreditselskaber omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om ejendomskreditselskaber, jf. § 1, stk. 2, nr. 1 og 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder. Konsekvensen af fejlen er, at bekendtgørelse om kompetencekrav til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere ikke omfattes af bekendtgørelsen.

Det foreslås i § 1, stk. 2, at ændre »§ 9« til »§§ 8 b, 8 c og 9-9 b«.

Med den foreslåede bestemmelse vil anvendelsesområdet i lov om forbrugslånsvirksomheder blive ændret, så finansielle virksomheder og ejendomskreditselskaber omfattes af §§ 8 b, 8 c, 9, 9 a og 9 b i lov om forbrugslånsvirksomheder.

Ændringen af § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder har til formål at rette op på en fejl i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv).

Ændringen af § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder vil rette en fejl i anvendelsesområdet for lov om forbrugslånsvirksomheder, således at §§ 8 b, 8 c og 9-9 b også vil finde anvendelse på pengeinstitutter og ejendomskreditselskaber.

Den foreslåede ændring vil medføre, at pengeinstitutter og ejendomskreditselskaber bliver omfattet af reglerne om kompetencekrav i §§ 8 b og 8 c, i lov om forbrugslånsvirksomheder, og som konsekvens heraf også af bekendtgørelse om kompetencekrav for forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere.

Der vil ikke være behov for at ændre bekendtgørelsen, idet bekendtgørelsen finder anvendelse på forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere, der er omfattet af § 8 b i lov om forbrugslånsvirksomheder og registrering af kreditformidlere. Eftersom den foreslåede ændring vil omfatte pengeinstitutter og ejendomskreditselskaber af § 8 b i lov om forbrugs-

lånsvirksomheder, vil pengeinstitutter og ejendomskreditselskaber blive omfattet af bekendtgørelsen, jf. det foreslåede anvendelsesområde for bekendtgørelsen.

Den foreslåede ændring af § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder vil ikke have indflydelse på overgangsbestemmelsen i § 6, stk. 2 og 3, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv).

Til nr. 2 (§ 21, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., i lov om forbrugslånsvirksomheder)

Det fremgår af § 21, stk. 1, i lov om forbrugslånsvirksomheder, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 15, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det fremgår af § 21, stk. 3, i lov om forbrugslånsvirksomheder, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 21, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede i § 21, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmissbrugsforordningen), vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmissbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 21 i lov om forbrugslånsvirksomheder.

Det foreslåede i § 21, stk. 3, 3. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmissbrugsforordningen, vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmissbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 21, stk. 3, i lov om forbrugslånsvirksomheder.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelse, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmissbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 15, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, 3. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber)

Det fremgår af § 15, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 12, stk. 6, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det fremgår af § 15, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 15, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede i § 15, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 15 i lov om ejendomskreditselskaber.

Det foreslåede i § 15, stk. 4, 3. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bøvedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 15 i lov om ejendomskreditselskaber.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelse, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 18, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det fremgår af § 18, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det fremgår af § 18, stk. 3, i lov om investeringsrådgive-

re og boligkreditformidlere, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bøvedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 18, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede i § 18, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 18 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede i § 18, stk. 3, 3. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bøvedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 18 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelse, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 176, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af § 176, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 162, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det fremgår af § 176, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v., at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 176, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede i § 176, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmissbrugsforordningen), vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmissbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 176 i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslåede i § 176, stk. 3, 3. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmissbrugsforordningen, vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmissbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 176 i lov om investeringsforeninger m.v.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelse, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentlig-

gøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmissbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 171, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af § 171, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 156, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det fremgår af § 171, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 171, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede i § 171, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmissbrugsforordningen), vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmissbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov

om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v..

Det foreslåede i § 171, stk. 3, 3. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bøvedtagelsen efter reglerne i markedsmissbrugsforordningen, vil skulle overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmissbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelse, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmissbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.18. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Til nr. 1 (§ 35, stk. 2, i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere)

Det fremgår af § 32, stk. 1, 1. pkt., i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden.

Det følger af den gældende § 35, stk. 1, at § 32, stk. 1, ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union, der har ansvaret for tilsyn med kreditservicevirksomheder, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver. Det følger af stk. 2, at § 354, stk. 6-16, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse.

Finanstilsynet og politiet deler tilsynet med kreditservicevirksomhederne alt efter deres aktivitet, og der er et naturligt overlap i myndighedskompetencen.

Finanstilsynet udfører som udgangspunkt tilsynet med kreditservicevirksomhederne i henhold til lov om kreditser-

vicevirksomheder og kreditkøbere. Udfører en kreditservicevirksomhed også andre inddrivelsesaktiviteter, som ikke er omfattet af lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, vil disse være underlagt reglerne i lov om inkassovirksomhed, og dermed politiets myndighedsområde. Kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, der både udfører kreditserviceringsaktiviteter omfattet af lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og inddrivelse af fordringer, der ikke er omfattet af lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, autoriseres til de respektive aktiviteter af hhv. Finanstilsynet og politiet, og vil være underlagt tilsyn af de respektive myndigheder afhængig af karakteren af deres aktiviteter.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 2* i § 35, hvorefter § 32, stk. 1, ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til politiet, når det er relevant for varetagelsen af Finanstilsynets eller politiets opgaver.

Det foreslåede vil bl.a. indebære, at Finanstilsynet vil kunne anmode politiet om oplysninger til brug for behandlingen af en ansøgning om tilladelse som kreditservicevirksomhed, eller ved ændringer i ledelsen i virksomheden.

Det vil især være relevant for Finanstilsynet at kunne videregive oplysninger til politiet i forbindelse med ansøgning om tilladelse som kreditservicevirksomhed, herunder oplysninger om den pågældende virksomheds navn. Det vil blive muligt ved det foreslåede.

Det foreslåede vil endvidere sikre, at bestemmelsen også vil omfatte situationer, hvor politiet har behov for oplysninger fra Finanstilsynet i politiets rolle som tilsynsmyndighed for inkassovirksomheder.

Som anført i pkt. 2.19.2 i de almindelige bemærkninger har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udstedt retningslinjer for vurderingen af tilstrækkelig viden og erfaring fra ledelses- eller administrationsorganet for kreditservicevirksomheder. Det følger af punkt 50, at de oplysninger, som kreditserviceudbydere stiller til rådighed for relevante myndigheder under godkendelsesprocessen, anvendes hensigtsmæssigt, hvor det er muligt. Det er relevant, hvor kreditserviceudbydere også er underlagt tilsyn af ikke-finansielle myndigheder, for at sikre en effektiv koordinering.

Retningslinjerne forudsætter derfor, at der ikke er unødige hindringer for videregivelse af oplysninger i sager om ledelsesændringer i kreditservicevirksomheder. Danmark har tilsluttet sig retningslinjerne.

Ændringen i lovforslaget vil bl.a. medføre, at Finanstilsynet vil kunne efterleve EBA's retningslinjer, således at Finanstilsynet og politiet vil have mulighed for at dele relevante

oplysninger til brug for Finanstilsynet behandling af en ansøgningssag og i øvrigt fremme en mere effektiv samarbejdsproces mellem myndighederne.

Det vil være en forudsætning for videregivelsen, at oplysningerne er relevante for varetagelsen af Finanstilsynets eller politiets opgaver.

Til § 14

Til nr. 1 (§ 211, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder)

Det følger af § 211, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder, at § 354, stk. 1, der fastlægger den særlige tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte m.v., finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

Det foreslås i § 211, stk. 4, at ændre »ekspertpanelet« til »det regnskabskyndige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.

Forslaget er en konsekvens af § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love.

Med ændringen i § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, blev det daværende ekspertpanel erstattet, således at Finanstilsynets bestyrelse i stedet nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg og ved behov kan anmode eksterne eksperter om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager.

Ved en fejl blev § 211, stk. 4, ikke konsekvensrettet som følge af denne ændring. Der vil derfor udelukkende være tale om en konsekvensændring, som skal ses i sammenhæng med § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Ændringen vil medføre, at også medlemmer af det regnskabskyndige underudvalg og eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen, vil være omfattede af samme tavshedspligt som Finanstilsynets ansatte, jf. § 224, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 2 (§ 234 a i lov om kapitalmarkeder)

De gældende regler for offentliggørelse fastsætter ikke regler hvorefter Finanstilsynet skal offentliggøre en oversigt over åbne påbud.

Det foreslås at indsætte en ny § 234 a, der fastsætter regler

for Finanstilsynets offentliggørelse af en oversigt over åbne påbud udstedt i forbindelse med it-tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse vil tilskynde virksomhederne til at efterleve påbud indenfor den fastsatte tidsramme, og desuden styrke en effektiv tilrettelæggelse og gennemførelse af tilsynsaktiviteter. Derudover vil oversigten skabe transparens for virksomhedernes kunder og samarbejdspartnere, som vil få et indblik i, hvilke virksomheder der har åbne påbud.

Det foreslås i § 234 a, stk. 1, at Finanstilsynet halvårligt offentliggør en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (DORA), der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet, og endvidere, at påbud kan undtages fra oversigten, såfremt der er it-sikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet halvårligt vil offentliggøre en oversigt, der vil give et samlet overblik over, hvilke åbne påbud virksomheder omfattet af § 1 i lov om kapitalmarkeder har. Det vil omfatte markedspladser og værdipapircentraler.

Oversigten vil skulle indeholde åbne påbud udstedt efter reglerne i DORA.

Den offentliggjorte oversigt på Finanstilsynets hjemmeside over påbud vil skulle indeholde en oversigt over konkrete påbud, der på offentliggørelsestidspunktet ikke er efterlevet, navne på de virksomheder eller fysiske personer, der har modtaget de konkrete påbud, dato for udstedelsen af påbuddet og link til inspektionsredegørelsen på Finanstilsynets hjemmesiden, hvis den findes. Disse oplysninger vurderes tilstrækkelige til at opfylde formålet bag bestemmelsen.

Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre påbud, jf. blandt andet Bekendtgørelse om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. (offentlighedsbekendtgørelsen) og § 234 i lov om kapitalmarkeder. Uanset set hvilken hjemmel redegørelsen er offentliggjort efter, vil påbuddet være omfattet af oversigten.

Offentliggørelse af oversigten forventes som udgangspunkt at ville ske ultimo første og tredje kvartal.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet halvårligt vil samle en oversigt over påbud, som virksom-

hederne endnu ikke har efterlevet, og offentliggøre det på Finanstilsynets hjemmeside.

Et påbud vil først blive anset for efterlevet når, Finanstilsynet har kvitteret virksomheden for, at påbuddet er efterlevet. Det vil derfor ikke være nok, at virksomheden har indsendt redegørelse for efterlevelse, hvis Finanstilsynet endnu ikke har kvitteret for efterlevelsen af påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at påbud vil kunne undtages fra oversigten for at sikre, at der ikke vil ske offentliggørelse af påbud, hvor det vil stride mod mere væsentlige it-sikkerhedsmæssige hensyn, eller hvor offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

Det foreslås i § 234 a, stk. 2, at offentliggørelse efter stk. 1, skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at offentliggørelse af en oversigt over påbud, der ikke er efterlevet, vil blive offentliggjort på Finanstilsynets hjemmeside. Det svarer til Finanstilsynets andre offentliggørelsesregler. Desuden vil det foreslåede medføre, at oversigten vil skulle opdateres halvårligt, så efterlevede påbud vil blive fjernet fra listen halvårligt.

Da oversigten udelukkende vil komme til at indeholde åbne påbud, vil påbud, der er blevet efterlevet, men som tidligere har fremgået af oversigten, ikke kunne ses i oversigten. Påbud vil blive fjernet ved førstkommande opdatering af listen, efter de er efterlevet, og vil derfor ikke efterfølgende fremgå af oversigten.

Oversigten, der forventes offentliggjort ved udgangen af første kvartal, vil blive opdateret med ændringer frem til og med udgangen af februar. Oversigten, der forventes offentliggjort ved udgangen af tredje kvartal, vil blive opdateret med ændringer frem til og med udgangen af august.

Oversigten vil blive opdateret halvårligt, hvor nye påbud vil blive tilføjet og allerede efterlevede påbud vil blive fjernet fra oversigten.

Det er kun påbud, der er udstedet efter lovens ikrafttrædelsesdato, der vil blive omfattet af den nye bestemmelse.

Det foreslås i § 234 a, stk. 3, at de omfattede virksomheder skal indsætte et link til den halvårige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne

anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at virksomhederne, der er anført på oversigten, på deres hjemmeside vil skulle offentliggøre et link til Finanstilsynets hjemmeside, hvor oversigten er placeret. Det vil desuden medføre, at linket til oversigten vil skulle være tilgængelig efter samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, og dermed at linket vil være offentliggjort på virksomhedernes hjemmeside, så længe det er relevant.

Det fremgår af bestemmelsen, at virksomhederne vil skulle indsætte et link til oversigten et relevant sted på virksomhedens hjemmeside. Hvis virksomheden er omfattet af reglerne om offentliggørelse af redegørelse for påbud, bør linket til oversigten indsættes samme sted på hjemmesiden. Linket til oversigten vil skulle fremgå klart af virksomhedens hjemmeside, på en synlig måde, og det vil tydeligt skulle angive, at der er tale om en oversigt fra Finanstilsynet. Fjernelse af linket vil skulle finde sted på samme vilkår, som det er tilfældet for øvrige meddelelser på hjemmesiden, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.

Til § 15

Til nr. 1 (§ 6 i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Ifølge den gældende § 6, stk. 1, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark finansierer foreningen sig ved optagelse af lån på penge- og kapitalmarkeder og indgåelse af finansielle instrumenter til afdækningsformål. Ifølge § 6, stk. 2, kan foreningen optage efterstillet kapital med Finanstilsynets godkendelse.

Det foreslås derfor, at lovens § 6, stk. 1, affattes på ny, hvorefter det vil fremgå af bestemmelsen, at foreningen finansierer sig ved udstedelse af obligationer, som opkøbes af den danske stat til en pris svarende til statens finansieringsomkostninger.

Den konkrete model herfor, der sikrer, at KommuneKredit til enhver tid kan opfylde sit formål og drive sin virksomhed i overensstemmelse med denne lov, forventes – i overensstemmelse med forståelsen indgået den 26. marts 2025 mellem regeringen og KommuneKredit vedrørende statslig finansiering – fastsat i en aftale mellem KommuneKredit, Danmarks Nationalbank, Finansministeriet og Skatte- og Vækstministeriet samt i retningslinjerne for finansielle transaktioner mellem Nationalbanken og KommuneKredit.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at KommuneKredit fremover ikke vil udstede obligationer til opkøb på pen-

ge- og kapitalmarkeder, da alle nyudstedte obligationer opkøbes af den danske stat via Danmarks Nationalbank. KommuneKredits og Nationalbankens forpligtelser i relation til den konkrete udmøntning af finansieringsmodellen forventes fastlagt i aftalen mellem Danmarks Nationalbank, KommuneKredit, Finansministeriet og Skatte- og Vækstministeriet samt i retningslinjerne for finansielle transaktioner indgået mellem Nationalbanken og KommuneKredit.

Det bemærkes, at KommuneKredits obligationsudstedelse til finansiering af almene boliger og lignende særskilte ordninger ikke påvirkes af disse ændringer, idet udstedelse af obligationer i forbindelse hermed sker i henhold til reglerne for disse ordninger.

Det foreslås desuden at nyaffatte § 6, stk. 2, hvorefter foreningen kan indgå finansielle instrumenter til afdækningsformål.

Bestemmelsen vil videreføre sidste del af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1. Det vurderes, at det fortsat er væsentligt, at KommuneKredit kan afdække risici med finansielle instrumenter. Bestemmelsen vil indebære, at KommuneKredit ikke må anvende finansielle instrumenter til andet end afdækningsmæssige formål. Hermed begrænses de risici, som KommuneKredit kan påtage sig.

Den foreslåede nyaffattelse af § 6, stk. 2, vil medføre, at den nuværende mulighed for KommuneKredit i den gældende § 6, stk. 2, om at optage efterstillet kapital med Finanstilsynets godkendelse ophæves. Muligheden for optagelse af efterstillet kapital vurderes ikke længere nødvendig, da KommuneKredits behov for at optage efterstillet kapital til ratingformål ikke længere vurderes at være til stede.

Det foreslås derudover at indsætte en ny § 6, stk. 3, hvorefter udstedelse af obligationer efter stk. 1 sker i henhold til de til enhver tid gældende retningslinjer for finansielle transaktioner mellem staten og foreningen.

Retningslinjerne vil i praksis være indgået mellem Nationalbanken og KommuneKredit. Nationalbanken fastsætter og opdaterer som agent for Finansministeriet løbende disse retningslinjer på baggrund af dialog med KommuneKredit og Skatte- og Vækstministeriet og i takt med markedsudviklingen.

Bestemmelsen vil medføre, at sikre staten løbende kan justere vilkårene for udstedelsen af obligationerne samt statens opkøb af disse i takt med markedsudviklingen og udviklingen i statens finansieringsposition i øvrigt.

Endeligt foreslås det at indsætte en ny § 6, stk. 4, hvorefter foreningen på forespørgsel fra Finansministeriet skal udle-

vere relevant information om foreningens finansielle forhold af betydning for låntagning hos staten i henhold til finansieringsmodellen.

Med relevant information forstås f.eks. oplysninger om finansielle forhold, der vedrører KommuneKredits tilbagebetalingsevne.

Manglende overholdelse af denne bestemmelse vil kunne indgå i Finanstilsynets generelle tilsyn med KommuneKredit.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 7, stk. 2, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Det følger af den gældende § 7, stk. 2, at skatte- og vækstministeren efter indstilling fra Finanstilsynet kan godkende, at medlemmer ikke hæfter for efterstillede kapital, som foreningen optager, jf. § 6, stk. 2.

Det foreslås, at § 7, stk. 2, ophæves. Dette vil være en konsekvens af, at den nuværende § 6, stk. 2, foreslås ophævet, jf. bemærkningerne til § 15, nr. 1. Skatte- og vækstministerens godkendelse af efterstillet kapital vil dermed ikke længere være relevant, hvis KommuneKredit ikke længere kan udstede efterstillet kapital.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 10 a i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

KommuneKredit er et kreditinstitut, således som dette er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRR). Det indebærer, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 909/2014 og (EU) 2016/1011 (herefter DORA) finder direkte anvendelse på KommuneKredit, jf. DORA's artikel 2, stk. 1, litra a. KommuneKredit er dog omfattet af den forenklede ramme for IKT-risikostyring i DORA's artikel 16. Artikel 16 stiller blandt andet krav om, at KommuneKredit skal dokumentere og gennemføre en informationssik-

kerhedspolitik i forbindelse med den forenklede ramme for IKT-risikostyring samt identificere og dokumentere kritiske eller vigtige funktioner, der understøtter foreningen. KommuneKredit skal også inkludere en fastlæggelse af risikotoleranceniveauerne for IKT-risiko samt konstatere og vurdere de IKT-risici, som KommuneKredit er eksponeret for, jf. artikel 29-31 i delegerede forordning (EU) 2024/1774 af 13. marts 2024 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer IKT-risikostyringsværktøjer, -metoder, -processer og -politikker og den forenklede ramme for IKT-risikostyring.

Det foreslås, at der efter § 10 indsættes en ny § 10 a, der stiller krav til KommuneKredits forvaltnings- og kontrolramme for styring af it- og cyberrisici.

Det foreslås i § 10 a, stk. 1, 1. pkt., at KommuneKredit skal have en forvaltnings- og kontrolramme, der sikrer en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici.

Kravet om en effektiv og betryggende forvaltnings- og kontrolramme vil medføre, at KommuneKredit fortsat vil skulle overholde regler for IKT-risikostyring, når KommuneKredit bliver undtaget DORA, som svarer til de forpligtelser, der er fastsat i DORA's artikel 16. Den foreslåede bestemmelse er således baseret på denne artikel og vil medføre, at begreberne vil skulle fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det foreslås i § 10 a, stk. 1, 2. pkt., at forvaltnings- og kontrolrammen kan indgå i foreningens generelle risikostyringssystem og skal stå i et rimeligt forhold til foreningens størrelse samt arten, omfanget og kompleksiteten af foreningens risici og aktiviteter.

Det foreslåede vil indebære, at foranstaltningerne vil kunne indgå i det eksisterende risikostyringssystem, der varetager risikostyring på et bredere område, herunder operationelle risici. Dette vil give mulighed for at genbruge etablerede interne systemer og sikre synergier mellem håndtering af risici på flere områder.

Med forslaget om, at forvaltnings- og kontrolrammen vil skulle stå i et rimeligt forhold til KommuneKredits størrelse, samt arten, omfanget og kompleksiteten af KommuneKredits risici og aktiviteter, vil det EU-retlige proportionalitetsprincip finde anvendelse i relation til KommuneKredits efterlevelse af de DORA-lignende krav. Der vil således skulle foretages en konkret vurdering af de relevante risici i KommuneKredits kontekst, før det fastlægges, hvilke foranstaltninger der er nødvendige, på tilsvarende vis som for andre kreditinstitutter i den finansielle sektor.

Det foreslås i § 10 a, stk. 2, at Finanstilsynet fastsætter

nærmere regler om de foranstaltninger foreningen skal træffe, for at have en sikker forvaltnings- og kontrolramme, jf. stk. 1, herunder krav til rammens indhold, inklusive krav til strategier og politikker, intern forvaltning og organisering af it-risikostyring, styring og rapportering af tredjepartsrisici, informationsudveksling samt krav til bestyrelsens opgaver i forbindelse med overvågningen af it- og cyberrisici.

Af den foreslåede bestemmelse følger, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som KommuneKredit vil skulle træffe for at have en effektiv og betryggende forvaltnings- og kontrolramme som omtalt i stk. 1. Dette vil vedrøre indholdet af rammen, inklusive krav til strategier og politikker samt intern forvaltning og organisering af it- og cyberrisici, styring og rapportering af tredjepartsrisici samt informationsudveksling.

Forslaget vil sikre, at udmøntningen af den foreslåede § 10 a, vil skulle ske i overensstemmelse med anvendelse af DORA's regler. Idet KommuneKredit undtages fra at være undtaget af DORA, og ikke har samme systemiske indvirkning på den finansielle sektor, som kreditinstitutter normalt har, er det forventningen, at KommuneKredit ikke nødvendigvis vil skulle efterleve alle krav i DORA eller alle krav, der måtte blive fastsat ved efterfølgende underliggende retsakter. Den foreslåede ordning vil sikre, at KommuneKredit fortsat vil skulle overholde krav for IKT-risikostyring, som svarer til de krav der er fastsat i den forenklede ramme i DORA's artikel 16, når KommuneKredit bliver undtaget fra at være omfattet af DORA. KommuneKredit vil fremover ikke skulle være omfattet af reglerne i DORA, men principperne i DORA, herunder kan proportionalitetsprincippet i artikel 4 anvendes som fortolkningsgrundlag for de regler, som fastsættes for KommuneKredits forvaltnings- og kontrolramme i bekendtgørelsen.

KommuneKredits særlige virksomhed, lave kompleksitet og risikoprofil taler for, at foreningen skal fritages for indberetningsforpligtelserne i DORA, som er byrdefulde for foreningen at leve op til. KommuneKredit skal fritages for artikel 17, 18, 19 og 28, stk. 3, i DORA.

De foreslåede lovændringer vil indebære, at Finanstilsynet administrativt vil kunne fastsætte regler om, hvilke foranstaltninger og krav fra DORA, der vil skulle gælde for KommuneKredit.

Det er forventningen, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat centrale områder, hvor KommuneKredit bør følge de proportionale branchestandarder, som gælder for andre finansielle virksomheder inden for digital operationel modstandsdygtighed.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler med krav til robuste og veldokumenterede rammer for it-risikostyring,

blandt andet i form af strategier og politikker på området for digital operationel modstandsdygtighed samt intern forvaltning og organisering af it-risikostyring. Herudover forventes det, at der vil blive fastsat regler om rammer for effektiv styring af risici, der skal gælde på området for digital operationel modstand, blandt andet krav til organisering og indhold af styredokumenter.

Det forventes derudover, at der vil blive fastsat nærmere regler om bestyrelsens opgaver i forbindelse med overvågningen af it- og cyberrisici, krav til bestyrelsens involvering i risikostyring af it- og cyberrisici, strategiske beslutninger på området, samt løbende undervisning af bestyrelsen. Bestyrelsen vil i forlængelse heraf, som led i deres overordnede og strategiske ledelse af KommuneKredit, fortsat skulle vurdere alle væsentlige risici, og gennem fastsættelse af politikker, styre håndteringen af it- og cyberrisici. Gennem løbende rapportering vil bestyrelsen skulle kontrollere, at området håndteres betryggende.

Det forventes desuden, at der vil blive fastsat nærmere regler om styring og rapportering af tredjepartsrisici. DORA opstiller en række krav til styring af IKT-tredjepartsrisici, hvilket for den øvrige finansielle sektor blandt andet har erstattet hidtidige krav til outsourcing på det digitale operationelle område.

Som følge af den foreslåede § 25, stk. 4, kan der for de regler, som vil blive udstedt i medfør af bemyndigelsesbestemmelse i § 10 a, stk. 2, kunne fastsættes bødestraf for KommuneKredits overtrædelse af reglerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.17. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 13, stk. 1, lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Det følger af den gældende § 13, stk. 1, at artikel 411, artikel 412, stk. 1-3, artikel 413, stk. 1, artikel 414, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 416, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 417, 418 og 420, artikel 421, stk. 1, 2, 4 og 5, artikel 422, stk. 1-9, artikel 423 og 424, artikel 425, stk. 1-5 og 7-9, og artikel 427-428 az i del 6 i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder tilsvarende anvendelse på KommuneKredit. Det indebærer, at KommuneKredit er underlagt LCR- og NSFR-kravene i Europa- Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, som også gælder for øvrige kreditinstitutter.

Det foreslås, at § 13, stk. 1, nyaffattes, hvorefter artikel 411, artikel 412, stk. 1-3, artikel 414, artikel 415, stk. 1, artikel

416, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 417, 418 og 420, artikel 421, stk. 1, 2, 4 og 5, artikel 422, stk. 1-9, artikel 423 og 424 og artikel 425, stk. 1-5 og 7-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder tilsvarende anvendelse på foreningen.

Affattelsen vil medføre, at kravene, som følger af artikel 413, stk. 1, artikel 415, stk. 2, og artikel 427-428 az i del 6 i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber fremover ikke finder anvendelse på KommuneKredit. Dette indebærer, at KommuneKredit ikke længere vil være underlagt NSFR-kravet og kravet om opgørelse af LCR i signifikante valutaer.

Bestemmelsen vil medføre, at KommuneKredit bliver underlagt LCR-kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR) med senere ændringer, som også gælder for øvrige kreditinstitutter. Der er tale om en videreførelse af gældende ret.

LCR-kravet adresserer de kortsigtede likvidetsrisici og indebærer, at KommuneKredit skal holde en vis mængde likvide aktiver af høj kvalitet, som kan anvendes til at modgå kortsigtede perioder med likviditetsstress. LCR-kravet er baseret på opgørelser af hhv. højlikvide aktiver og forventede ind- og udgående pengestrømme i et stressscenarie og dækker over en 30-dages tidshorisont.

LCR-kravet er opbygget, så det tilpasses instituttets risiko-profil. Det indebærer, at hvis KommuneKredit fremadrettet ophører med at anvende derivater eller tilbyde byggekreditter, vil der ikke længere være potentielle pengestrømme fra disse aktiviteter, hvilket vil reducere likvidetsrisikoen og dermed LCR-kravet. Omvendt vil LCR-kravet øges, hvis KommuneKredit påbegynder andre aktiviteter, der kan medføre potentielle pengestrømme i LCR-scenariet.

Affattelsen vil desuden medføre, at KommuneKredit ikke længere vil skulle leve op til NSFR-kravet, som adresserer de langsigtede likvidetsrisici og indebærer et krav til forholdet mellem tilgængelig stabil finansiering og nødvendig stabil finansiering.

Artikel 413, stk. 1, sætter NSFR-kravet i kraft. Artikel 427-428 az i del 6 i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber definerer NSFR-kravet nærmere, hvorfor referencen til disse krav vil blive fjernet med det foreslåede § 13, stk. 1.

Det foreslås, at kravet, der omhandler separat indberetning

af LCR i signifikante valutaer, som er at finde i artikel 415, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber, ikke længere vil skulle gælde for KommuneKredit. Dette foreslås, da KommuneKredit fremover alene vil hente finansiering i danske kroner.

Lovforslaget ændrer ikke KommuneKredits forpligtelse til at opføre generelle likviditetskrav om indberetning af LCR, jf. artikel 411, artikel 412, stk. 1-3, artikel 414, artikel 415, stk. 1, artikel 416, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 417, 418 og 420, artikel 421, stk. 1, 2, 4 og 5, artikel 422, stk. 1-9, artikel 423 og 424, artikel 425, stk. 1-5 og 7-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber. Disse dele af bestemmelsen videreføres således uændret.

Der foreslås ikke ændringer til den gældende lovs § 13, stk. 2, om, at Kommissionens delegerede forordning (EU) om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter finder tilsvarende anvendelse på KommuneKredit.

Den foreslåede tilpasning i § 13 i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark vil medføre, at KommuneKredit fortsat vil skulle overholde LCR og indberette til Finanstilsynet som tilsynsmyndighed for KommuneKredit. Kravet om opgørelse af NSFR og om opgørelse af LCR i signifikante valuta vil bortfalde, og KommuneKredit vil fremover ikke skulle indberette disse værdier til Finanstilsynet. Det vil betyde, at den regulatoriske byrde for KommuneKredit mindskes.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.16. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 13, stk. 3, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Det følger af § 13, stk. 3, at artiklerne 1-4, 16 og 17, og bilagene 12, 13, 24 og 25 i Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn finder tilsvarende anvendelse på KommuneKredit.

Det foreslås, at § 13, stk. 3, nyaffattes, hvorefter artiklerne 1-4 og 16 og bilagene 24 og 25 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn finder tilsvarende anvendelse på foreningen.

Artikel 1-4, og 16 i Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) 2021/451 af 17. december 2020 specificerer de overordnede indberetningskrav (f.eks. frekvens, opgørelsesstandard og frister). Bilag 24 og 25 er hhv. de indberetningsskemaer og dertil hørende instrukser og indberetningsskemaer, der anvendes til indberetning af LCR-kravet.

Affattelsen af bestemmelsen vil medføre, at kravene i artikel 17, samt bilag 12 og 13 i Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn, ikke længere finder anvendelse for KommuneKredit.

KommuneKredit vil dermed ikke længere skulle leve op til Artikel 17 i Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) 2021/451 af 17. december 2020, som specificerer de overordnede indberetningskrav for NSFR, eller bilag 12 og 13, som er hhv. de indberetningsskemaer og dertil hørende instrukser og indberetningsskemaer, der anvendes til indberetning af NSFR-kravet.

Ændringen vil være en konsekvens af, at det foreslås, at NSFR-kravet ikke længere vil skulle gælde for KommuneKredit. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 15, nr. 4.

De øvrige dele af bestemmelsen videreføres uændret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.16. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 21, stk. 1, 2. pkt., lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Ifølge den gældende § 21, stk. 1, 2. pkt., påser Finanstilsynet overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf (herefter DORA).

Det foreslås, at § 21, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

Ophævelsen vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere vil påse KommuneKredits overholdelse af DORA, hvilket skal ses i forlængelse af, at det i § 15, stk. 8, foreslås, at KommuneKredit undtages fra forordningen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i lovforslagets pkt. 2.17 samt bemærkningerne til lovforslagets § 15, nr. 8.

Til nr. 7 (§ 22, stk. 1, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark (KommuneKredit) er underlagt Finanstilsynets tilsyn, hvorfor det er fastsat, at udvalgte bestemmelser i kapitel 21 i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse i forhold til tilsynet med KommuneKredit.

Det følger således af § 22, stk. 1, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, at § 346, stk. 1-3, § 347, stk. 1-6, §§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10 354, 354 a, 354 g og 355 og § 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på foreningen.

Det foreslås i § 22, *stk. 1*, at ændre »§§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10 354, 354 a, 354 g og 355« til »§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10, §§ 354 a, 354 g, 355«.

Med ændringen i § 16, nr. 2, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, blev henvisningen til § 351, stk. 1, 2 og 5-10 indsat i bestemmelsen. Ved en fejl blev ændringen ikke foretaget lovteknisk korrekt, hvilket foreslås rettet op på med denne ændring.

Det foreslåede vil være en lovteknisk ændring, der ikke vil medføre materielle ændringer.

Til nr. 8 (§ 22, stk. 2 og 3, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Det følger af den gældende § 22, stk. 2, at § 354 e i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på foreningen for sager om overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (herefter DORA).

Af den gældende § 22, stk. 3, fremgår, at § 372 a i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på foreningen for regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af EU-Kommissionen i medfør af DORA.

Det foreslås, at § 22, *stk. 2 og 3*, ophæves.

Forslaget vil indebære, at DORA's regler og retsakter udstedt i medfør heraf ikke længere vil gælde for KommuneKredit.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i lovforslagets pkt. 2.17.

Til nr. 9 (§ 25, stk. 2, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Det følger blandt andet af § 25, stk. 2, at overtrædelse af artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (herefter DORA) straffes med bøde. Det fremgår også af § 25, stk. 2, at § 13, stk. 1, jf. bl.a. artikel 415, stk. 2, straffes med bøde.

Det foreslås, at § 25, *stk. 2*, ændres, så der efter »Overtrædelse af § 10, jf. § 64 e, stk. 1, § 70, stk. 1-4, og § 71, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed« indsættes »§ 10 a, stk. 1,«, mens der efter »artikel 415, stk. 1« udgår »og 2«, og »og artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor« udgår.

Ændringen vil medføre, at overtrædelse af § 10 a, stk. 1, bliver strafbelagt i § 25, stk. 2.

Ansvarssubjektet vil være KommuneKredit. Den strafbare handling vil f.eks. kunne bestå i ikke at have fastsat en ramme for styring af it- og cyberrisici, for eksempel ved manglende styring af tredjepartsrisici og manglende overvågning af it- og cyberrisici.

Artikel 415, stk. 2, vil udgå fra straffebestemmelsen, da det foreslås, at denne artikel ikke længere skal gælde for KommuneKredit, se lovforslagets § 15, nr. 4.

Strafbelæggelsen af de nævnte artikler i DORA vil også udgå, da det foreslås, at KommuneKredit skal undtages fra DORA, se lovforslagets § 15, nr. 3, 6, 8 og 9.

Forslaget vil medføre, at KommuneKredit ikke vil kunne straffes for manglende indberetning af LCR i signifikante valutaer eller for manglende overholdelse af DORA eller regler udstedt i medfør heraf.

Til nr. 10 (§ 25, stk. 3, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Det følger af den gældende § 25, stk. 3, at der i regler udstedt i medfør af loven kan fastsættes straf af bøde eller

fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Det foreslås, at der i § 25, stk. 3, indsættes », jf. dog stk. 4« efter »indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne«.

Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 15, nr. 11.

Ændringen vil medføre, at der kun kan fastsættes bødestraf for regler udstedt på baggrund af bemyndigelsesbestemmelsen i den foreslåede § 10 a, stk. 2.

Til nr. 11 (§ 25, stk. 4, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Efter gældende ret kan der i regler udstedt i medfør af loven fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne, jf. lovens § 25, stk. 3.

Det foreslås med lovforslagets § 15, nr. 9, at overtrædelse af § 10 a, stk. 1, om kravet om en forvaltning- og kontrolramme, der sikrer en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici, skal kunne straffes med bøde. Eftersom hovedkravet i § 10 a, stk. 1, dermed alene vil kunne straffes med bøde, vurderes det passende, at der i de nærmere fastsatte krav udstedt i medfør af den foreslåede § 10 a, stk. 2, også alene kan fastsættes bødestraf.

Det foreslås derfor at indsætte en ny § 25, stk. 4, hvorefter der i regler udstedt i medfør af lovens § 10 a, stk. 2, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Bestemmelsen vil indebære, at der kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af regler, der er udstedt på baggrund af bemyndigelsesbestemmelsen i den foreslåede § 10 a, stk. 2.

De gældende bestemmelser i § 25, stk. 4-6, bliver herefter til § 25, stk. 5-7.

Til § 16

Til nr. 1 (§ 3, nr. 4, i lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love)

Det følger af den gældende § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, at loven bortset fra § 9, § 11 a, stk. 1-5, og §§ 11 b og 11 c, ikke finder anvendelse på finansielle

virksomheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed og udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed og ejendomskreditselskaber omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om ejendomskreditselskaber.

Med § 3, nr. 4, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv), ændres der i § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, således at »§ 9« ændres til »§§ 9-9 b«. Ved en fejl er der i § 3, nr. 4, ikke henvist til de rette bestemmelser med den konsekvens, at lov om forbrugslånsvirksomheder ved ikrafttrædelse af lov nr. 1322 af 20. november 2025 ikke vil have det tiltænkte anvendelsesområde.

Det foreslås, at § 3, nr. 4, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) ophæves.

Forslaget vil medføre, at de ændringer, der er fastsat i § 3, nr. 4, ikke vil blive gennemført i lov om forbrugslånsvirksomheder.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring i § 8, nr. 1, i nærværende lovforslag, som foreslår at ændre i § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, således, at »§ 9« ændres til »§§ 8 b, 8 c og 9-9 b«.

Den foreslåede ophævelse vil ikke have indflydelse på overgangsbestemmelsen i § 6, stk. 2 og 3, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv).

Til § 17

Til nr. 1 (§ 93, stk. 2, nr. 1, i straffeloven)

Det følger af § 93, stk. 2, nr. 1, at forældelsesfristen i intet tilfælde er mindre end 5 år for overtrædelse af bl.a. § 302, stk. 2.

Det foreslås i § 93, stk. 2, nr. 1, at »§ 302, stk. 2« ændres til »§ 302, stk. 3«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 302, jf. lovforslagets § 17, nr. 5.

Til nr. 2 (§ 290, stk. 1, og § 290 a, stk. 1, i straffeloven)

Efter straffelovens § 290, stk. 1, straffes for hæleri den, som uberettiget modtager eller skaffer sig eller andre del i udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse, og den, der uberettiget ved at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på lignende måde efterfølgende virker til at sikre en anden udbyttet af en strafbar lovovertrædelse, medmindre forholdet er omfattet af § 290 a.

Efter straffelovens § 290 a, stk. 1, straffes for hvidvask den, der konverterer eller overfører penge, som direkte eller indirekte er udbytte af en strafbar lovovertrædelse, for at skjule eller tilsløre den ulovlige oprindelse.

Straffen for overtrædelse af § 290, stk. 1, og § 290 a, stk. 1, er bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Efter bestemmelsest. 2 kan straffen stige til henholdsvis 6 og 8 år.

Der henvises om gældende ret nærmere til pkt. 2.21.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 290, stk. 1, og § 290 a, stk. 1, at ændre »1 år og 6 måneder« til »3 år«.

Med ændringen sker der en forhøjelse af strafferammen for hæleri og hvidvask omfattet af de respektive bestemmelsest. 1, så domstolene fremover vil have mulighed for at idømme en straf på op til tre års fængsel.

Ændringen vil indebære, at domstolene fremover vil have en videre ramme til at udmåle en passende sanktion i sager om hæleri og hvidvask, som på grund af sagens konkrete omstændigheder er af en mere kvalificeret beskaffenhed, uden dog at være omfattet af stk. 2. Der lægges således ikke op til at ændre på, hvornår et forhold henføres til de respektive bestemmelsest. 1 eller 2, herunder hvornår den ved lovovertrædelsen opnåede eller tilsigtede vinding omfattes af bestemmelsest. 2, men derimod at udvide domstolenes mulighed for at differentiere strafniveaue for forhold omfattet af bestemmelsest. 1.

Ved afgrænsningen mellem de mere kvalificerede tilfælde omfattet af bestemmelsest. 1 og forhold omfattet af strafskærpelsesreglen i bestemmelsest. 2 vil der, ligesom efter gældende ret, kunne lægges vægt på forforydelsens karakter og alvorlighed og gerningspersonens kendskab og tilregnelser dertil. Derudover vil det i hæleri- eller hvidvaskforhold vedrørende penge have betydning, hvor stort et beløb sagen vedrører. Det foreslåede ændrer ikke på, at det som hidtil ikke er et krav for at være omfattet af bestemmelserne, at nogen er dømt eller kan dømmes for forforydelsen.

Der henvises for en nærmere gennemgang heraf til pkt. 2.21.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede forhøjelse af strafferammen vil f.eks. kunne føre til udmåling af en højere straf, end hvad der er tilfældet i dag, i et tilfælde, hvor én eller flere af de skærpede omstændigheder opregnet i bestemmelsest. 2 er til stede, men overtrædelsen ud fra en helhedsvurdering eller andre af sagens omstændigheder ikke alligevel bør henføres til stk. 2. Det forudsættes, at der som følge af ændringen kun vil blive udmålt højere straffe end tilfældet er i dag i sager, som angår et strafbart udbytte på under eller omkring 500.000 kr., hvor der henset til sagens konkrete omstændigheder ikke i øvrigt er grundlag for at henføre forholdet til stk. 2. Den ændrede strafferamme forudsættes således alene at føre til en forhøjelse af de udmålte straffe i de mere alvorlige tilfælde, hvor det i dag vurderes, at forholdet udgør et grænsetilfælde mellem bestemmelsest. 1 og stk. 2.

For så vidt angår den nedre del af strafferammen i § 290, stk. 1, og § 290 a, stk. 1, forudsættes den nuværende praksis, hvor hæleri og hvidvask af værdier, der overstiger 8.000 kr., som udgangspunkt straffes med fængsel, videreført.

Det bemærkes afslutningsvis, at straffastsættelsen ligesom i dag vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, herunder hvis der i den konkrete sag foreligger skærpede eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.21 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 290, stk. 2, og § 290 a, stk. 2, i straffeloven)

Det følger af straffelovens § 290, stk. 2, og § 290 a, stk. 2, at straffen kan stige til fængsel i henholdsvis 6 og 8 år, når hæleriet eller hvidvasken er af særligt grov beskaffenhed navnlig på grund af forforydelsens erhvervsmæssige eller professionelle karakter eller som følge af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forforydelser er begået. Efter hverken §§ 290 eller 290 a kræves det, at der føres bevis for, hvilken forforydelse udbyttet stammer fra, men alene, at det stammer fra en strafbar lovovertrædelse.

Der henvises om gældende ret nærmere til pkt. 2.21.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 290, stk. 2, og § 290 a, stk. 2, at ændre »karakter eller« til », herunder organiserede, karakter, eller«, og efter »vinding,« at indsætte » eller som følge af, at forforydelsen angår formuegoder, som stammer fra overtrædelse af §§ 122 eller 144,«.

Den foreslåede ændring vil indebære for det første en præcisering af, hvad der forstås med begreberne »erhvervsmæssige eller professionelle karakter«, idet der herved også forstås hæleri eller hvidvask, der har en organiseret karakter. Med ændringen tydeliggøres det således i bestemmelsens ordlyd, at det indebærer en skærpende omstændighed, at hæleriet eller hvidvaskforholdet har en organiseret karakter.

Der vil fortsat være tale om en konkret helhedsvurdering af alle sagens omstændigheder, hvor domstolene navnlig vil kunne lægge vægt på, om hæleri- eller hvidvaskforholdet har en særlig systematisk, gentagen eller forretningsmæssig karakter, om der er en nær tids- eller indholdsmæssig sammenhæng med forforydelsen, som giver grundlag for at antage, at forforydelsen skal betragtes som en del af en større professionel eller erhvervsmæssig, herunder organiseret, helhed.

Den foreslåede ændring indebærer for det andet, at det kommer til at fremgå direkte af bestemmelsens ordlyd, at overtrædelsen anses for at være af særligt grov beskaffenhed og dermed omfattet af stk. 2, hvis hæleri- eller hvidvaskforholdet omfatter et formuegode (navnlig penge), som angår, herunder stammer fra eller på anden vis vedrører, bestikkelse af en person i offentlig tjeneste eller hverv, jf. straffelovens §§ 122 og 144. Det bemærkes, at der med ændringen ikke ændres på, at forforydelsen ikke skal bevises ved hæleri efter § 290 eller hvidvask efter straffelovens § 290 a.

Den foreslåede ændring vil således indebære, at i tilfælde, hvor gerningspersonen ved hæleri uberettiget har modtaget eller skaffet sig eller andre del af et udbytte, der er opnået ved aktiv eller passiv bestikkelse, og ved uberettiget at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på lignende måde efterfølgende virker til at sikre en anden udbyttet ved aktiv eller passiv bestikkelse, vil dette udgøre en skærpende omstændighed, hvorefter forholdet skal bedømmes efter § 290, stk. 2. Det samme vil være tilfældet for hvidvask, hvorefter den, der konverterer eller overfører penge, som direkte eller indirekte er udbyttet af aktiv eller passiv bestikkelse, for at skjule eller tilsløre den ulovlige oprindelse, er der tale om samme retsvirkning.

Den foreslåede ændring vil omfatte forhold, hvor hæleri- eller hvidvaskforholdet angår et formuegode m.v., som må anses for udbyttet fra et bestikkelsesforhold angående en dansk eller udenlandsk person i offentlig tjeneste eller hverv, f.eks. i forbindelse med en forretningstransaktion, en entreprise, en dispensation eller en international godkendelsesproces. Bestemmelsen omfatter ethvert formuegode eller anden fordel opnået ved bestikkelsen, herunder surrogater og frugter, f.eks. renter. Det bemærkes, at hvidvaskbestemmelsen kun omfatter penge. Det indebærer, at for andre formuegoder end penge, som hidrører fra enten aktiv eller passiv bestikkelse, vil det tillige være en skærpende omstændighed

i de situationer, hvor formuegodel eller fordelen, som er relateret til bestikkelsesforholdet, er blevet omsat til penge, der derefter hvidvaskes.

Det foreslåede kan f.eks. omfatte den gave m.v., som tjene-stemanden (eller tredjemand) har modtaget, og den fordel, som den, der har ydet bestikkelsen, har opnået ved bestikkelsen. Det bemærkes, at det i praksis navnlig ved aktiv bestikkelse undertiden dog kan være vanskeligt at identificere et udbytte eller dets omsatte pengeværdi, som kan være genstand for hæleri eller hvidvask, hos bestikkeren. Er der som følge af bestikkelse sket en fremskyndelse af sagsbehandling af f.eks. en byggetilladelse, så bestikkeren på et tidligere tidspunkt end ellers har kunnet igangsætte et erhvervsbyggeri, kan det være vanskeligt at identificere et udbytte m.v. på bestikkerens side, der kan gøres til genstand for hæleri eller hvidvask.

Hvorvidt hæleri- eller hvidvaskforholdet er forekommet ved at skjule, opbevare, tilsløre m.v. udbyttet fra et bestikkelsesforhold vil bero på sagens konkrete omstændigheder. Det vil i den forbindelse skulle godtgøres under henvisning til objektive forhold, f.eks. kontoudtog og betalingsoplysninger m.v., og vidneforklaringer, at der er sket en enten aktiv eller passiv bestikkelse. Er der iværksat parallelle rettergangsskridt for bestikkelsesforholdet, vil dette med betydelig vægt tale for, at det kan udgøre et grundlag for, at sagen kan omfattes af den foreslåede særligt skærpende omstændighed. Foreligger der en fældende dom, eller er der meddelt tiltalefrafald for det pågældende bestikkelsesforhold, vil det som udgangspunkt kunne lægges til grund. Det foreslåede ændrer ikke i øvrigt på, at det som nævnt under pkt. 21.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger ikke er et krav for at være omfattet af §§ 290 eller 290 a, at det påvises, hvilken forforydelse udbyttet stammer fra.

For at være omfattet af det foreslåede vil det endvidere være et krav, at gerningspersonen har forsæt til, at formuegodel eller en del heraf hidrører fra enten aktiv eller passiv bestikkelse efter henholdsvis §§ 122 og 144. Det vil ikke være et krav, at gerningspersonen har helt konkret kendskab til alle bestikkelsesforholdets omstændigheder, herunder hvem som er blevet bestykket, og hvilken modydelse bestikkelsen har udløst. Det vil ikke være et krav, at der i forhold til den person, som er tiltalt for hæleri eller hvidvask, er grundlag for et egentligt medvirkensansvar for bestikkelsesforholdet. Viser det sig efterfølgende, at der slet ikke har været et forhold om bestikkelse, vil der efter omstændighederne kunne straffes for forsøg, jf. straffelovens § 21.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.21 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 296, stk. 2, 1. pkt., i straffeloven)

Efter straffelovens § 296, stk. 1, nr. 1-4, kan der i en række

forskellige tilfælde straffes for grove overtrædelser af lovgivningen vedrørende juridiske personers forhold. Bestemmelsen er en overbygningsbestemmelse, hvor overtrædelse straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, omfatter den, der udspreder urigtige eller vildledende oplysninger, hvorved prisen på finansielle instrumenter eller tilsvarende aktiver kan påvirkes væsentligt. Bestemmelsen i nr. 2 omhandler afgivelsen af urigtige eller vildledende oplysninger om juridiske personers forhold ad forskellige kanaler opregnet i litra a-e. Nr. 3 vedrører grove overtrædelser af den for en juridisk person gældende lovgivning vedrørende kapitaltilførsel eller anvendelse af den juridiske persons midler, og nr. 4 omhandler grov undladelse af at opfylde en række krav i den for den juridiske person gældende lovgivning opregnet i litra a-c, herunder førelse af forhandlingsprotokoller og fortegnelser og oplysningspligter om ejerandele og handlepligter ved konstateret kapitaltab.

Efter stk. 2 kan straffen for overtrædelse af stk. 1, nr. 1, under særligt skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere i forening, hvor der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller hvor et større antal forbrydelser er begået.

Der henvises om gældende ret nærmere til pkt. 2.21.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 296, stk. 2, 1. pkt., at ændre »stk. 1, nr. 1,« til »stk. 1«.

Ændringen indebærer en udvidelse af strafskærpselsesreglen i stk. 2, så den fremover også vil omfatte stk. 1, nr. 2-4. Der tilsigtes ikke med den foreslåede ændring en skærpelse af strafniveauet i forhold til, hvad der gælder i dag, men domstolene vil efter omstændighederne kunne anvende den forhøjede strafferamme i tilfælde, der er særligt grove. Det er således hensigten at give domstolene mulighed for at differentiere strafniveauet og fastsætte en særlig streng straf, som er proportional og afskrækkende, i de tilfælde, hvor forholdet henføres under delikterne opregnet i nr. 2-4, og der findes at foreligge særligt skærpende omstændigheder.

Det foreslås i § 296, stk. 2, 2. pkt., efter »forening,« at indsætte »hvor forbrydelsen har en erhvervmæssig eller professionel, herunder organiseret, karakter,« og efter »vinding,« at indsætte »hvor forbrydelsen er begået i tilknytning til en overtrædelse af §§ 122 eller 144 eller for at skjule eller tilsløre en sådan overtrædelse,«.

Der er for det første tale om en ændring, som vil bringe ordlyden af de strafskærpende omstændigheder i § 296, stk. 2, i overensstemmelse med de foreslåede ændringer af § 290, stk. 2, og i § 290 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 17,

nr. 3. Herefter vil det også kunne ses som en lovovertrædelse af særligt grov beskaffenhed, hvis overtrædelsen har en erhvervmæssig eller professionel, herunder organiseret, karakter. Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med de tilsvarende indsættelser i § 290, stk. 2, og § 290 a, stk. 2, og begreberne vil skulle forstås på samme måde som disse ændringer, jf. lovforslagets § 17, nr. 3, hvortil der henvises.

Ændringen indebærer for det andet, at det fremover eksplicit vil fremgå, at det udgør en skærpende omstændighed, hvis forbrydelsen er begået som led i eller har tilknytning til enten et aktivt eller passivt bestikkelsesforhold eller er begået for at skjule, herunder tilsløre, dække over eller forvanske, en sådan overtrædelse. Det vil således være et krav for at være omfattet af den foreslåede skærpende omstændighed, at gerningspersonen har forsæt til, at vedkommendes handlinger eller undladelser, jf. stk. 1, nr. 1-4, sker som led i eller har tilknytning til aktiv eller passiv bestikkelse eller sker for at skjule, tilsløre eller forvanske et sådant forhold. Vurderingen af, om den pågældende overtrædelse er begået med dette formål, vil kunne foretages efter de samme momenter, som vurderingen efter de foreslåede ændringer af §§ 290 a, stk. 2, og § 290, stk. 2, jf. lovforslagets § 17, nr. 3. Den foreslåede ændring vil omfatte både efterfølgende handlinger m.v., som sigter til at skjule et tidligere bestikkelsesforhold, og handlinger m.v., som tager sigte på at forberede, herunder ved at frigøre midler eller andre aktiver til, maskere eller tilsløre, et senere bestikkelsesforhold. Der vil ved sidstnævnte tilfælde undertiden tillige kunne opstå spørgsmål om forudgående medvirken til bestikkelsesforholdet, jf. straffelovens § 23.

Bestemmelsen vil således efter omstændighederne f.eks. kunne omfatte den situation, hvor der i årsregnskabet anføres fiktive eller oppustede omkostninger eller betalinger, som reelt dækker over et bestikkelsesforhold eller brug af mellemlid, så den reelle (bestukne) part ikke fremgår som modtager af betalingen.

Det vil ikke være et krav, at vedkommende har konkret kendskab til alle omstændigheder vedrørende bestikkelsesforholdet, herunder hvem som er blevet bestukket, i hvilken sammenhæng bestikkelsen har fundet sted, eller hvad modydelser har været, ligesom det ikke vil være et krav, at der er grundlag for at gøre et egentligt medvirkensansvar gældende for så vidt angår bestikkelsesforholdet. Det afgørende vil være, at gerningspersonen har forsæt til, at realiseringen af gerningsindholdet i § 296, stk. 1, nr. 1-4, har tilknytning til et bestikkelsesforhold eller er begået for at skjule eller tilsløre et sådant. Det vil således være tilstrækkeligt, at gerningspersonen f.eks. udspreder urigtige eller vildledende oplysninger for at påvirke prisen på et finansielt instrument eller tilsvarende aktiv væsentligt, hvor vedkommende gør dette for at skjule eller tilsløre et bestikkelsesforhold, om end dette efter en konkret vurdering også vil kunne udgøre

medvirken til bestikkelsesforholdet. Viser det sig efterfølgende, at der slet ikke har været et forhold om bestikkelse, eller at et sådant aldrig materialiserer sig, vil der efter omstændighederne kunne straffes for forsøg, jf. straffelovens § 21.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.21 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 302 i straffeloven)

Efter straffelovens § 302, stk. 1, nr. 1-4, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, for så vidt forholdet ikke falder ind under § 296, den, som særligt groft overtræder en række af speciallovgivningens regler på regnskabs- og bogføringsområdet.

Der henvises om gældende ret nærmere til pkt. 2.21.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte et nyt § 302, stk. 2.

Det foreslås i 1. pkt., at under særligt skærpene omstændigheder kan straffen for overtrædelse af stk. 1 stige til fængsel indtil 6 år.

Der er med den udvidede strafferamme ikke tilsigtet en generel skærpelse af det nuværende strafniveau, men ændringen vil indebære, at der skabes et rum for udmåling af en særlig streng straf, som er proportional og afskrækkende, i særligt grove tilfælde af overtrædelse af lovgivningen vedrørende bogføring, regnskabsmateriale og aflæggelse af årsregnskaber.

Det foreslås i 2. pkt., at som særligt skærpene omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere i forening, hvor forbrydelsen har en erhvervmæssig eller professionel, herunder organiseret, karakter, hvor der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, hvor forbrydelsen er begået i tilknytning til overtrædelse af §§ 122 eller 144 eller for at skjule eller tilsløre en sådan overtrædelse, eller hvor et større antal forbrydelser er begået.

Opregningen af de strafforhøjende omstændigheder er ikke udtømmende, og det afgørende for anvendelsen af det foreslåede stk. 2 vil være en konkret helhedsbedømmelse. Beskrivelsen af de strafforhøjende omstændigheder svarer til bestemmelserne i straffelovens § 290, stk. 2, og § 290 a, stk. 2, og § 296, stk. 2, om særligt groft hæleri, hvidvask og regnskabsvind, kursmanipulation m.v., herunder de foreslåede ændringer hertil, jf. lovforslagets § 17, nr. 3 og 4. Den foreslåede bestemmelse vil skulle forstås på samme måde.

Det forudsættes generelt, at bestemmelsen alene vil blive bragt i anvendelse i de allermost alvorlige tilfælde vurderet ud fra en konkret helhedsbedømmelse af alle sagens omstændigheder. Retten vil i den forbindelse navnlig kunne lægge vægt på, om der ved overtrædelsen er forvoldt tab på mindst 500.000 kr. hos aktionærer, investorer, kreditorer eller det offentlige, eller om overtrædelserne er begået af flere i forening eller på anden måde bærer et professionelt, erhvervmæssigt eller organiseret præg. Retten vil tillige kunne lægge vægt på, om overtrædelsen er begået for at dække over anden ganske alvorlig kriminalitet, herunder aktiv og passiv bestikkelse, jf. straffelovens §§ 122 og 144. Opregningen er ikke udtømmende.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.21 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 18

Til nr. 1 (§ 3 a i lov om indsamling m.v.)

Det fremgår af § 3, stk. 2, at Indsamlingsnævnet kan afslå en ansøgning om tilladelse efter § 3, stk. 1, hvis forhold ved tidligere indsamlinger giver anledning til at formode, at loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven ikke vil blive fulgt. Indsamlingsnævnet kan desuden tilbagekalde en tilladelse efter § 3, stk. 1, hvis nævnet, efter at tilladelsen er givet, bliver bekendt med forhold, som kan føre til afslag efter stk. 2, 1. pkt.

Det fremgår af indsamlingslovens § 4, stk. 7, at Indsamlingsnævnet tilbagekalder en tilladelse givet efter § 4, stk. 1 (om organisationer godkendt efter ligningsloven), hvis organisationen tilsidesætter betingelserne i § 4, stk. 4-6, eller hvis grundlaget for den meddelte tilladelse i øvrigt ikke længere anses for opfyldt. Det samme gælder, hvis nævnet har politianmeldt organisationen.

Derudover fremgår det af indsamlingslovens § 11, stk. 4, at Indsamlingsnævnet kan tilbagekalde indsamlerens tilladelse til at foretage indsamling, hvis en indsamler har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af god indsamlingsskik.

Der henvises om gældende ret nærmere til pkt. 2.22.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte en ny § 3 a om offentliggørelse af Indsamlingsnævnets afgørelser om afslag på ansøgning om indsamlingstilladelse og tilbagekaldelse af meddelte tilladelser.

Formålet med bestemmelsen er at øge offentlighedens mulighed for at konstatere, om en given indsamling har fået afslag på en ansøgning om indsamlingstilladelse eller fået tilbagekaldt en allerede givet tilladelse, og på hvilket grund-

lag. Offentliggørelse vil således tydeliggøre for offentligheden, hvis indsamlingen ikke er lovlig.

Der tilsigtes således ikke med den foreslåede § 3 a nogen ændring af, hvilke omstændigheder der kan medføre et afslag på en ansøgning om indsamlingstilladelse eller en tilbagekaldelse af en allerede meddelt indsamlingstilladelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at Indsamlingsnævnet på nævnets hjemmeside offentliggør afgørelser om afslag på ansøgninger om tilladelser efter § 3, stk. 2, 1. pkt., og om tilbagekaldelser af tilladelser efter § 3, stk. 2, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Indsamlingsnævnet skal offentliggøre afgørelser om afslag på tilladelse meddelt efter indsamlingslovens § 3, stk. 1, hvor nævnet vurderer, at forhold ved tidligere indsamlinger giver anledning til at formode, at loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven ikke vil blive fulgt, jf. § 3, stk. 2, 1. pkt. Endvidere skal Indsamlingsnævnet offentliggøre afgørelser om tilbagekaldelse af tilladelse meddelt efter § 3, stk. 1, hvis nævnet, efter tilladelsen er givet, bliver bekendt med forhold, som kan føre til afslag efter § 3, stk. 2, 1. pkt.

Offentliggørelse vil ske i en ikke-anonymiseret form.

Afgørelserne kan indeholde oplysninger såsom enkeltpersoners navne, indsamlingens formål og tidligere idømte sanktioner og vedtagne bødeforlæg efter loven. Offentliggørelse af afgørelserne kan således indebære offentliggørelse af fortrolige oplysninger, der er underlagt tavshedspligt, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1. Offentliggørelse af disse oplysninger vil ofte være nødvendig henset til hensynet til at sikre transparens om, hvilken indsamler og hvilken indsamling afgørelsen relaterer sig til, samt om baggrunden for afgørelsen, hvilket samlet vil bidrage til at give bidragsyderne bedre mulighed for at træffe informerede valg, understøtte korrekt efterlevelse af reglerne, samt virke som et effektivt kontrolredskab for Indsamlingsnævnet. Det forudsættes, at Indsamlingsnævnet efter en konkret vurdering vil kunne undlade at offentliggøre visse oplysninger. Dette vil kunne ske, hvis hensynene til offentliggørelse af oplysningerne vurderes at være mindre tungtvejende end de hensyn, der vil kunne tale for at undlade at offentliggøre oplysningerne. Det kan f.eks. være oplysninger af særlig følsom karakter om indsamlerens personlige forhold eller oplysninger om tredjeparter, der ikke har haft betydning for Indsamlingsnævnets afgørelse i sagen.

Taler væsentlige efterforskningsmæssige hensyn imod offentliggørelse, vil offentliggørelse først kunne ske, når hensynet hertil ikke længere gør sig gældende. Det vil bero på en konkret vurdering, om der foreligger sådanne hensyn, hvor der bl.a. vil kunne lægges vægt på karakteren af en eventuel politianmeldelse af indsamleren eller underretning

til Hvidvasksekretariatet, jf. indsamlingslovens § 10, stk. 3 og 4. Indsamlingsnævnet vil i den forbindelse kunne foretage en høring af politiet og Hvidvasksekretariatet. Offentliggørelse af afgørelserne skal således ske under iagttagelse af forvaltningslovens § 27, stk. 4, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at Indsamlingsnævnet på nævnets hjemmeside offentliggør afgørelser om tilbagekaldelser af tilladelser efter § 4, stk. 7, og § 11, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Indsamlingsnævnet vil skulle offentliggøre en afgørelse om tilbagekaldelse af tilladelse meddelt efter indsamlingslovens § 4, stk. 1 (om organisationer, der er godkendt efter ligningsloven), hvis organisationen tilsidesætter betingelserne i § 4, stk. 4-6, om efterfølgende orientering af Indsamlingsnævnet ved ændringer m.v., eller hvis grundlaget for den meddelte tilladelse i øvrigt ikke længere anses for opfyldt. Det samme gælder, hvis Indsamlingsnævnet har politianmeldt organisationen, jf. indsamlingslovens § 4, stk. 7.

Endvidere vil den foreslåede bestemmelse medføre, at Indsamlingsnævnet skal offentliggøre en afgørelse om tilbagekaldelse af tilladelse, hvis indsamleren har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af god indsamlingsskik, jf. indsamlingslovens § 11, stk. 4.

Offentliggørelse vil på samme måde som efter det foreslåede *stk. 1* skulle ske i en ikke-anonymiseret form, ligesom offentliggørelse kan undlades, hvis hensynene til offentliggørelse af oplysningerne vurderes at være mindre tungtvejende end de hensyn, der vil kunne tale for at undlade at offentliggøre oplysningerne. Derudover vil væsentlige efterforskningsmæssige hensyn ligeledes medføre, at offentliggørelse først vil kunne ske, når hensynet hertil ikke længere gør sig gældende. Der henvises herom nærmere til bemærkningerne til det foreslåede *stk. 1*.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.22 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 10 i lov om indsamling m.v.)

Det fremgår af Indsamlingslovens § 10, stk. 1, at Indsamlingsnævnet fører tilsyn med, at indsamlinger foretages i overensstemmelse med denne lov, og fører en offentligt tilgængelig fortegnelse over godkendte indsamlinger, jf. § 3, stk. 1, og de organisationer, der har fået tilladelse efter § 4, stk. 1, samt godkendte indsamlinger, jf. § 5, stk. 3, og § 6, stk. 2. Nævnet offentliggør regnskaber for indsamlinger på nævnets hjemmeside. Efter § 8, stk. 3, i indsamlingsbekendtgørelsen skal regnskab indsendes til Indsamlingsnævnet senest seks måneder efter indsamlingens afslutning.

Endvidere fremgår det af indsamlingslovens § 10, stk. 2,

at Indsamlingsnævnet fører tilsyn med, at de indsamlede midler er anvendt i overensstemmelse med det formål, der er angivet i ansøgningen, og at formålet er lovligt.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.22.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 10 at indsætte et nyt *stk. 3*, hvoraf det fremgår, at hvis der i forbindelse med tilsyn med en indsamling konstateres forhold af væsentlig karakter, offentliggør Indsamlingsnævnet på nævnets hjemmeside sådanne oplysninger.

Formålet med offentliggørelsen vil være at give bidragsydere indsigt i tilsynssager, hvor Indsamlingsnævnet i deres tilsyn har konstateret forhold af væsentlig karakter.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at oplysninger fremkommet i forbindelse med Indsamlingsnævnets tilsynsvirksomhed, der i praksis vil finde sted efter indsamlingens afslutning, vil skulle offentliggøres, hvis de er af væsentlig karakter. Forhold vil eksempelvis være af »væsentlig karakter« i tilfælde, hvor Indsamlingsnævnet har konstateret, at indsamlede midler er anvendt til andre formål end de godkendte, at der foreligger alvorlige mangler i regnskab eller dokumentation, som bevirker, at regnskabet ikke er retvisende, eller som skaber risiko for misbrug af midlerne. Forhold vil endvidere kunne være af væsentlig karakter, hvis der er sket mange mindre overtrædelser af reglerne i indsamlingsloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf. Ved vurderingen vil endvidere kunne indgå, hvorvidt forholdene ville have begrundet en afgørelse om tilbagekaldelse af en indsamlingstilladelse, hvis den pågældende indsamling fortsat havde haft en gyldig indsamlingstilladelse. Offentliggørelse vil ske i en ikke-anonymiseret form.

Offentliggørelse efter bestemmelsen forudsætter en afsluttet tilsynssag. Det er alene afgørelsen, der vil kunne offentliggøres. Afgørelserne kan indeholde oplysninger såsom enkeltpersoners navne, indsamlingens formål samt tidligere idømte sanktioner og vedtagne bødeforlæg efter loven. Offentliggørelse af afgørelserne kan således indebære offentliggørelse af fortrolige oplysninger, der er underlagt tavshedspligt, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1. Offentliggørelse af disse oplysninger vil ofte være nødvendig henset til hensynet til at sikre transparens om, hvilken indsamler og hvilken indsamling afgørelsen relaterer sig til, samt om baggrunden for afgørelsen, hvilket samlet vil bidrage til at give bidragsyderne bedre mulighed for at træffe informerede valg, understøtte korrekt efterlevelse af reglerne, samt virke som et effektivt kontrolredskab for Indsamlingsnævnet. Det forudsættes, at Indsamlingsnævnet efter en konkret vurdering vil kunne undlade at offentliggøre visse oplysninger. Dette vil kunne ske, hvis hensynene til offentliggørelse af oplysningerne vurderes at være mindre tungtvejende end

de hensyn, der vil kunne tale for at undlade at offentliggøre oplysningerne. Det kan f.eks. være oplysninger af særlig følsom karakter om indsamlerens personlige forhold eller oplysninger om tredjeparter, der ikke har haft betydning for Indsamlingsnævnets afgørelse i sagen.

Taler væsentlige efterforskningsmæssige hensyn imod offentliggørelse, vil offentliggørelse først kunne ske, når hensynet hertil ikke længere gør sig gældende. Det vil bero på en konkret vurdering, om der foreligger sådanne hensyn, hvor der bl.a. vil kunne lægges vægt på karakteren af en eventuel politianmeldelse af indsamleren eller underretning til Hvidvasksekretariatet, jf. indsamlingslovens § 10, stk. 3 og 4. Indsamlingsnævnet vil i den forbindelse kunne foretage en høring af politiet og Hvidvasksekretariatet. Offentliggørelse af afgørelserne skal således ske under iagttagelse af forvaltningslovens § 27, stk. 4, nr. 1.

Der tilsigtes ikke i øvrigt med den foreslåede bestemmelse nogen ændring af det tilsyn, som Indsamlingsnævnet udfører, jf. indsamlingslovens § 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.22 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om indsamling m.v.)

Det fremgår af indsamlingslovens § 11, stk. 3, 1. pkt., at hvis Indsamlingsnævnet træffer afgørelse om, at en indsamler har overtrådt god indsamlingsskik, jf. § 10, stk. 5, nr. 4 (hvorefter Indsamlingsnævnet træffer afgørelse i sager om overtrædelse af god indsamlingsskik), udtaler nævnet kritik.

Det foreslås, at henvisningen i indsamlingslovens § 11, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres fra »§ 10, stk. 5, nr. 4« til »§ 10, stk. 6, nr. 4«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt *stk. 3* i § 10, jf. lovforslagets § 18, nr. 2.

Til nr. 4 (§ 15 i lov om indsamling m.v.)

Indsamlingsloven indeholder ikke efter gældende ret særskilte regler om kontrollen med indsamlede midler, som overføres til udlandet.

Det fremgår af indsamlingslovens § 15, stk. 1, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved indsamlinger og om den kontrol, som skal udøves med anvendelsen af de indsamlede midler. Justitsministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan ansøgning og indsendelse af regnskab skal ske. Herudover fastsætter justitsministeren nærmere regler om indhold og dokumentation i forbindelse med ansøgninger efter §§ 5 og 6 (om hus- og gadeindsamling).

Der er i indsamlingsbekendtgørelsen i medfør af indsamplingslovens § 15, stk. 1, fastsat nærmere regler for fremgangsmåden ved indsamlinger og om den kontrol, som skal udøves med anvendelsen af de indsamlede midler.

Der er i indsamlingsbekendtgørelsens §§ 8-12 om indhold, aflæggelse, revision m.v. fastsat en række krav til indsamlingsregnskaber.

Der henvises om gældende ret nærmere til pkt. 2.23.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 15 at indsætte et nyt *stk. 3*, hvorefter justitsministeren fastsætter nærmere regler om den kontrol, som skal udøves med indsamlede midler, der overføres til udlandet, herunder regler der understøtter denne kontrol.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte skærpede regler om den kontrol, som Indsamlingsnævnet udøver med indsamlede midler, der overføres til udlandet, herunder regler der understøtter denne kontrol.

Formålet med den foreslåede bemyndigelse er at sikre, at overførsler af indsamlede midler til udlandet sker under ordnede og dokumenterede forhold gennem legitime betalingskanaler, så det bliver muligt at føre kontrol med anvendelsen af midlerne, og risikoen for misbrug eller uautoriseret anvendelse begrænses. Dette skal navnlig sikre, at indsamlede midler ikke benyttes til hvidvask og terrorfinansiering.

Der vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i en bekendtgørelse bl.a. kunne fastsættes nærmere regler om skærpet kontrol for indsamlede midler, som overføres til udlandet, ligesom der vil kunne fastsættes yderligere krav om, hvilke oplysninger og hvilken dokumentation indsamlere skal kunne fremvise ved indsamlinger, hvor midlerne skal overføres til disse lande. Dette kan f.eks. være krav til samarbejdsaftaler mellem indsamler og organisationen eller personen, som skal modtage de indsamlede midler, eller krav om registrering af modtagere, formålet med overførslen og en bekræftelse af, at midlerne anvendes i overensstemmelse med det godkendte formål.

Endvidere vil bemyndigelsen kunne anvendes til f.eks. at fastsætte regler om, at overførsler til tredjelande alene kan ske til pengeinstitutter, der opfylder visse nærmere fastsatte krav, med henblik på, at Indsamlingsnævnet kan foretage en effektiv kontrol af overførslerne. Der vil i forbindelse med udmøntningen heraf skulle tages højde for, at der fortsat skal kunne ydes bidrag til eksempelvis områder ramt af krig, konflikt eller naturkatastrofer.

Bestemmelsen vil derudover kunne udnyttes til at fastsætte

yderligere regler om kontrol af udenlandske overførsler af indsamlede midler i det omfang, det er nødvendigt for at forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte nærmere regler om skærpet kontrol for overførsler af indsamlede midler til visse tredjelande uden for EU.

Det forudsættes, at reglerne alene vil finde anvendelse for transaktioner til visse udvalgte tredjelande. De lande, der omfattes af en skærpet kontrol, vil blive udvalgt på grundlag af en konkret risikovurdering. Denne vurdering vil bl.a. kunne tage udgangspunkt i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler. Den delegerede forordning indeholder en liste over tredjelandjurisdiktioner med strategiske mangler i deres nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der i væsentlig grad truer Unionens finansielle system (højrisikotredjelande).

Ligeledes vil FATF's grå og sorte liste kunne indgå i forbindelse med udvælgelsen af lande, der omfattes af skærpet kontrol. FATF's sorte liste omfatter lande, der efter FATF's opfattelse har »betydelige« strategiske mangler i bekæmpelsen af hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og finansiering af spredning af masseødelæggelsesvåben, og hvor det enkelte land ikke er i dialog med FATF om en handlingsplan. FATF's grå liste omfatter lande, hvor der efter FATF's opfattelse er forhøjet risiko for hvidvask, finansiering af terrorisme og finansiering af spredning af masseødelæggelsesvåben, men hvor det enkelte land er i dialog med FATF om en handlingsplan (øget overvågning).

Det forudsættes, at fortegnelsen i bekendtgørelsen over de tredjelande, der vil være omfattet af reglerne om skærpet kontrol, i relevant omfang løbende vil blive ajourført.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.23 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 16 i lov om indsamling m.v.)

Det fremgår af indsamplingslovens § 16, stk. 1, at overtrædelse af en række af indsamplingslovens bestemmelser straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det drejer sig om overtrædelse af indsamplingslovens § 2, stk. 2 (om forbuddet mod hus- og gadeindsamling til støtte for politiske partier), § 3, stk. 1 og 4 (om forbuddet mod at indsamle uden tilladelse og ansvaret for indsamlingsplatforme), § 4, stk. 1 (om forbuddet mod at indsamle uden tilladelse), § 5, stk. 1 (om forbuddet mod husindsamling), § 6, stk. 1 (om forbuddet mod gadeindsamling), og § 7 (om forbuddet mod indsamling ved anvendelse af kædebreve).

Desuden fremgår det af indsamlingslovens § 16, stk. 2, at undladelse af at efterkomme pålæg om offentliggørelse efter § 11, stk. 3 (om god indsamlingsskik), straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Endelig kan der i medfør af indsamlingslovens § 16, stk. 3, i forskrifter, der udfærdiges i medfør af § 15, fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Denne bemyndigelse er udnyttet i indsamlingsbekendtgørelsens § 19, stk. 1. Det fremgår heraf, at overtrædelse af en række af bestemmelserne i bekendtgørelsen straffes med bøde, medmindre anden straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Dette gælder bl.a. reglerne om krav til, at en indsamling forestås af en juridisk eller fysisk person, krav om en indsamlingskonto oprettet til formålet, at indsamlede midler ikke uden Indsamlingsnævnets tilladelse må anvendes til andre formål end angivet i ansøgningen, og krav til regnskab, revision m.v. samt krav til hus- og gadeindsamlinger, jf. § 1, § 6, § 7, stk. 1, §§ 8-12 og § 15, stk. 1.

Der henvises om gældende ret nærmere til pkt. 2.24.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 16 at indsætte et nyt *stk. 4*, hvorefter der ved udmåling af bøde efter denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf skal lægges vægt på overtrædelsens karakter, herunder om der er tale om alvorlige eller gentagne overtrædelser, det indsamlede beløb og den konkrete risiko for misbrug af indsamlede midler.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at tydeliggøre de hovedhensyn, som skal tillægges vægt ved udmåling af bødestraf for overtrædelser af indsamlingsloven eller forskrifter udstedt i medfør af loven. Samtidig vil ændringen give mulighed for at angive nærmere retningslinjer for bødeniveauet med henblik på at sikre mere proportionale bødestraffe.

Med den foreslåede ændring forudsættes det, at bødestrafen for alvorlige overtrædelser af indsamlingsloven eller forskrifter udstedt i medfør af loven forhøjes, sådan at bødestrafen fremover som udgangspunkt fastsættes til en bøde på mellem 10.000 kr. og 50.000 kr.

Det forudsættes desuden, at bødestrafen for mindre overtrædelser af indsamlingsloven eller forskrifter udstedt i medfør af loven som udgangspunkt fastsættes til en bøde på mellem 3.000 kr. og 5.000 kr.

Bødeniveauerne vil medføre, at alvorlige overtrædelser, herunder systematiske overtrædelser, manglende dokumentation for anvendelsen af de indsamlede midler, misbrug af indsamlede midler eller overførsler til udlandet uden fornø-

den kontrol fremover kan straffes med mærkbart højere bøder, mens straffen for mindre overtrædelser skal fastsættes i overensstemmelse med det i dag gældende bødeniveau.

Hvorvidt der er tale om en alvorlig eller en mindre overtrædelse, vil som udgangspunkt bero på en samlet vurdering på baggrund af navnlig de hovedhensyn vedrørende overtrædelsens karakter, det indsamlede beløb og risikoen for misbrug af de indsamlede midler, der fremgår af den foreslåede bestemmelse.

De forudsatte bødeniveauer for alvorlige og mindre overtrædelser vil udgøre et interval, som bødestrafen i de konkrete sager vil skulle fastsættes inden for. Hvis en samlet vurdering tilsiger, at der er tale om en overtrædelse i den alvorlige ende af intervallet, vil bødestrafen som udgangspunkt skulle placeres i den høje ende af bødeintervallet. Hvis en samlet vurdering derimod tilsiger, at der er tale om en overtrædelse i den mindre alvorlige ende af intervallet, vil bøden som udgangspunkt skulle placeres i den lave ende af bødeintervallet.

Ved vurderingen af overtrædelsens karakter vil der skulle lægges vægt på oplysninger om bl.a. omfanget og varigheden af overtrædelsen samt antallet af indsamlinger, som overtrædelsen vedrører. Der vil også skulle lægges vægt på, om indsamleren forsætligt eller groft uagtsomt har begået overtrædelsen, f.eks. ved manglende indsendelse af regnskab på trods af at være blevet opfordret hertil af Indsamlingsnævnet eller ved anvendelse af de indsamlede midler i strid indsamlingens formål.

Der vil i skærpende retning navnlig skulle lægges vægt på, om overtrædelsen vedrører manglende regnskabsaflæggelse, utilstrækkelig dokumentation for anvendelsen af de indsamlede midler eller overførsel af midler til udlandet uden fornøden dokumentation. Der vil også skulle lægges vægt på, om indsamlede midler helt eller delvist anvendes i strid med det angivne formål eller overføres eller disponeres på en måde, der vanskeliggør eller omgår myndighedernes kontrol, eller hvor midlerne anvendes til private eller uvedkommende formål.

Det vil endvidere skulle betragtes som en skærpende omstændighed, at der er tale om gentagelsestilfælde. Det vil også kunne tillægges skærpende betydning, om der tidligere er blevet meddelt påbud eller tilbagekaldt en tilladelse.

Det vil i almindelighed skulle betragtes som en mindre overtrædelse, hvis en regnskabsaflæggelse kun har enkelte, mindre væsentlige mangler. Dette kan eksempelvis være manglende eller ufuldstændige oplysninger om enkelte indtægts- eller udgiftsposter, mindre regne- eller opstillingsfejl, manglende bilag af begrænset økonomisk betydning eller en kortvarig forsinkelse med indsendelse af regnskab eller til-

hørende dokumentation. Dette vil i almindelighed også være tilfældet, hvis der er uddelt midler til et andet formål end det godkendte, men hvor Indsamlingsnævnet må antages at have kunnet godkende en ændring af formålet, hvis indsamleren havde søgt herom inden anvendelsen uden for formålet, jf. indsamlingslovens § 10, stk. 5, nr. 3.

Ved vurderingen af den konkrete risiko for misbrug af indsamlede midler vil der skulle lægges vægt på bl.a. oplysninger om misbrug eller forsøg på misbrug af de indsamlede midler. Det vil skulle betragtes som en skærpente omstændighed, at der er tale om overtrædelser, som indebærer risiko for, at midlerne kan blive eller er blevet brugt til hvidvask eller terrorfinansiering.

Fastsættelsen af bødestraffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og de angivne bødeniveauer vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpente eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.24 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 19

Til nr. 1 (§ 21 i retsplejeloven)

Det følger af betalingslovens § 81, stk. 1 (kontantreglen), at danske betalingsmodtagere som udgangspunkt er forpligtet til at modtage betaling med kontanter i tidsrummet fra kl. 06.00 til kl. 22.00, hvis betalingsmodtageren modtager betalingsinstrumenter omfattet af betalingsloven, jf. dog § 5 i hvidvaskloven og stk. 2-7.

Kontantreglen gælder som udgangspunkt både private erhvervsdrivende og offentlige institutioner og dermed også for domstolene. Domstolene er ikke på nuværende tidspunkt omfattet af undtagelserne i stk. 2-3 eller stk. 5-7. Der er således på nuværende tidspunkt ikke hjemmel til, at domstolene kan nægte at tage imod kontantbetaling, udover at domstolene har mulighed for i medfør af betalingslovens § 81, stk. 4, at fravige kontantreglen, for så vidt angår betalinger fra betalere, der ikke er forbrugere. Da domstolene ikke er omfattet af hvidvasklovens § 5, er der ej heller fastsat en grænse for, hvor store kontantbetalinger domstolene kan tage imod.

Der henvises om gældende ret nærmere til pkt. 2.25.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i retsplejeloven indsættes en ny § 21.

Efter den foreslåede bestemmelse må domstolene ikke modtage kontantbetalinger eller kontantdeponeringer på 15.000 kr. eller derover, hvad enten betalingen eller deponeringen sker på én gang eller som flere betalinger eller deponeringer, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Den foreslåede bestemmelse vil udgøre en fravigelse af betalingslovens § 81, stk. 1, ved at indføre en begrænsning for domstolenes adgang til at modtage kontantbeløb svarende til den, som er gældende for visse erhvervsdrivende i henhold til hvidvasklovens § 5.

Fravigelsen af kontantreglen vil omfatte alle tilfælde, hvor en ret modtager betalinger eller deponeringer, herunder sikkerhedsstillelse for auktionsvilkårenes opfyldelse i forbindelse med køb af fast ejendom på tvangsauktion og indbetaling af f.eks. berammelsesafgifter til retten i forbindelse med civile retssager. Fravigelsen vil desuden omfatte f.eks. situationer, hvor fogedretten modtager indbetalinger på baggrund af udlæg i fordringer, jf. retsplejelovens §§ 558 og 559, jf. §§ 554 og 555, eller hvor en del af auktionssummen i forbindelse med en tvangsauktion over fast ejendom indbetales til fogedretten i medfør af retsplejelovens § 570, stk. 2, 3. og 4. pkt.

Bestemmelsen vil derimod ikke omfatte tilfælde, hvor en skyldner i forbindelse med en udlægsforretning f.eks. overlader et udlagt kontantbeløb på 15.000 kr. eller derover til fogedretten, idet der i denne situation er tale om retsforfølgning (udlæg) i et kontantbeløb.

Ved vurderingen af, om flere betalinger eller deponeringer er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet, forudsættes det, at løbende ydelser ikke i sig selv skal anses for at være indbyrdes forbundet. Hvis der derimod er tale om ratevis betaling, vil de enkelte rater være indbyrdes forbundet, og fravigelsen af kontantreglen vil dermed ramme tilfælde, hvor den samlede betaling udgør 15.000 kr. eller derover. Der vil således kunne lægges vægt på de samme momenter som i vurderingen af den tilsvarende betingelse i hvidvasklovens § 5, som er beskrevet i pkt. 2.25.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.25 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 20

Det foreslås i stk. 1, at loven skal træde i kraft den 15. september 2026.

Det følger af straffelovens § 3, stk. 1, at spørgsmålet om straf for handlinger, som er foretaget før lovens ikrafttræden, efter lovens ikrafttræden skal afgøres efter de nye regler,

men at afgørelsen dog ikke må blive strengere end efter de tidligere regler.

Det vil medføre, at de foreslåede ændringer af straffelovens §§ 290, 290 a, 296 og 302, jf. lovforslagets § 17, nr. 2-5, først får virkning for forhold begået efter lovens ikrafttræden.

Afgørelser om afslag på ansøgninger, afgørelser om tilbagekaldelse af tidligere meddelte tilladelser og afgørelser i tilsynssager, jf. de foreslåede bestemmelser i indsamlingslovens § 3 a og § 10, stk. 3, jf. lovforslagets § 18, nr. 1 og 2, vil skulle offentliggøres, hvis afgørelse herom træffes efter lovens ikrafttræden. Dette vil gælde, uanset om ansøgningen er indgivet før lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 8, nr. 1, og § 16, nr. 1, skal træde i kraft den 20. november 2026.

Det fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbrugerkredittaler og om ophævelse af direktivet 2008/48/EF (forbrugerkreditdirektivet) artikel 47, 1. pkt., at 2008-direktivet ophæves med virkning fra den 20. november 2026.

Derudover følger det af forbrugerkreditdirektivets artikel 48, stk. 1, 1. pkt., at medlemsstaterne senest den 20. november 2025 vedtager og offentliggør de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. Disse love og bestemmelser skal efter forbrugerkreditdirektivets artikel 48, stk. 1, 2. pkt., anvendes fra den 20. november 2026. Fristen for at implementere direktivet er den 20. november 2025, mens de regelsæt, der gennemfører direktivet, skal finde anvendelse fra den 20. november 2026.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at § 8 nr. 1, og § 16, nr. 1, vil træde i kraft den 20. november 2026. Da § 8, nr. 1, skal rette op på en fejl i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kredittaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) vil forbrugerkreditdirektivets implementeringsfrist den 20. november 2025, jf. artikel 48, stk. 1, ikke kunne nås, for så vidt angår, at §§ 8 b og c i lov nr. 1322 af 20. november 2025, som gennemfører det reviderede forbrugerkreditdirektiv skal finde anvendelse på pengeinstitutter og ejendomscreditselskaber.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens § 2, nr. 6, § 3, nr. 4, og § 14, nr. 2, kun finder anvendelse på påbud udstedt efter ikrafttrædelsesdatoen.

Forslaget vil medføre, at det er klart for de påvirkede virksomheder, på tidspunktet for udstedelsen af påbuddet, hvor-

vidt det vil komme til at fremgå af Finanstilsynets oversigt, hvis de ikke efterlever påbuddet rettidigt.

Det foreslås i *stk. 4*, at regler fastsat i medfør af § 123, stk. 4 og 5, i lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 463 af 26. april 2026, som ændret ved § 2 i lov nr. 711 af 20. juni 2025, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 123, stk. 4 og 5, i lov om betalinger, jf. denne lovs § 3, nr. 1.

Det foreslåede vil sikre, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 123, stk. 4 og 5, i lov om betalinger, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 123, stk. 4 og 5, jf. denne lovs § 3, nr. 1.

Til § 21

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale anvendelsesområde.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2* og *3*.

Lovforslagets §§ 5 og 6 skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne, da forsikringsområdet på Færøerne er overtaget og dermed reguleres af færøske love. Lov om forsikringsvirksomhed og lov om forsikringsformidling gælder derfor ikke for Færøerne og indeholder ikke en anordningshjemmel.

Det foreslås, at § 15 ikke skal gælde for Grønland og Færøerne, da lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark ikke gælder for Grønland og Færøerne.

De foreslåede ændringer af straffeloven, jf. lovforslagets § 17, skal ikke gælde for og skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da Færøerne pr. 1. marts 2010 overtog lovgivningskompetencen på det strafferetlige område, og da Grønland har en særlig kriminallov.

De foreslåede ændringer af retsplejeloven, jf. lovforslagets § 19, skal ligeledes ikke gælde for og skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da Færøerne og Grønland har egne retsplejelove.

Færøerne har overtaget indsamlingsområdet. Ændringerne af indsamlingsloven, jf. lovforslagets § 18, skal derfor ikke gælde for eller kunne sættes i kraft for Færøerne.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 1-14 og 18 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Det foreslås derudover, at bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter for Grønland.

Det følger generelt af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 651 af 8. juni 2017 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 812 af 12. august 2019.

Lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1252 af 15. december 2004.

Lov om betalinger er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger indeholder dog imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forsikringsvirksomhed er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 718 af 13. juni 2023 om forsikringsvirksomhed indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forsikringsformidling er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om betalingskonti er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 375 af 27. april 2016 om betalingskonti indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forbrugslånsvirksomheder er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 450 af 24. april 2019 indeholder en imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om ejendomskreditselskaber er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 697 af 25. juni 2010 om ejendomskreditselskaber indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 599 af

12. juni 2013 om finansielle rådgivere indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om investeringsforeninger m.v. er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 1534 af 12. december 2023 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om kapitalmarkeder er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 650 af 8. juni 2017 om kapitalmarkeder indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov nr. 287 af 9. juni 1971 om offentlige indsamlinger med senere ændringer sat i kraft for Grønland ved anordning nr. 99 af 22. marts 1982, som ændret ved anordning nr. 275 af 1. maj 1995. Lov nr. 511 af 26. maj 2014 om indsamling m.v. med senere ændringer indeholder en anordningshjemmel og kan således sættes i kraft for Grønland.

Det foreslås derfor, at lovforslagets § 18 ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3*, at §§ 1-4 og 7-14 ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det følger af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme er anordnet på Færøerne ved kongelig anordning nr. 813 af 12. august 2019.

Lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed er anordnet på Færøerne ved kongelig anordning nr. 86 af 10. februar 2006.

Lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger er sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 1223 af 4. juni 2021.

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om betalingskonti er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 375 af 27. april 2016 om betalingskonti indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forbrugslånsvirksomheder er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 450 af 24. april 2019 om forbrugslånsvirksomheder indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om ejendomskreditselskaber er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 697 af 25. juni 2010 om ejendomskreditselskaber indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er

ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om investeringsforeninger m.v. er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om kapitalmarkeder er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 650 af 8. juni 2017 om kapitalmarkeder indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lovforslag sammenholdt med gældende ret

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 18. november 2025, som ændret ved § 4 i lov nr. 712 af 20. juni 2025 og § 13 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Hvidvaskloven</i>	
	<p>1. Efter § 4 før overskriften før § 5 indsættes:</p> <p>»§ 4 a. Ved finansiering af proliferation forstås i denne lov levering af midler eller finansielle tjenesteydelser til fremstilling, erhvervelse, besiddelse, udvikling, eksport, omladning, transport, overførsel eller brug af nukleare, kemiske eller biologiske våben, der anvendes til ikke-legitime formål i strid med national lovgivning eller internationale forpligtelser.«</p>
<p>§ 7. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme.</p>	<p>2. I § 7, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »terrorisme«: »samt risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og § 34 a, stk. 3«.</p>
<p>§ 8. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terro-</p>	<p>3. I § 8, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.: »Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal desuden have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og § 34 a, stk.</p>

<p>risme. Politikker, kontroller og forretningsgange skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.</p>	<p>3. Politikker, forretningsgange og kontroller om overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og § 34 a, stk. 3, skal desuden udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.«</p>
<p><i>Stk. 2 og 3 ---</i></p>	
<p><i>Stk. 4.</i> Bestyrelser i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, og som har en intern revision eller intern audit, og bestyrelser i andre virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, og som i henhold til anden lovgivning er underlagt krav om en intern revision eller intern audit, skal sikre, at den interne revision eller den interne audit vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller, jf. kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf, er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.</p>	<p>4. I § 8, <i>stk. 4</i>, indsættes som 2. og 3. <i>pkt.</i>:</p> <p>»Tilsvarende skal virksomheder og personer, der ikke er omfattet af 1. <i>pkt.</i>, dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, sikre, at deres politikker, forretningsgange og kontroller testes af en uafhængig revisionsfunktion. Hvis der ikke findes en uafhængig revisionsfunktion, kan testen udføres af en ekstern ekspert.«</p>
<p>§ 51. ---</p>	
	<p>5. I § 51 indsættes som <i>stk. 2</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Reaktionen givet efter <i>stk. 1</i> træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, som foreligger på tidspunktet for inspektionens afslutning. Oplysninger og materiale fremlagt efter dette tidspunkt indgår ikke i grundlaget for afgørelsen, medmindre særlige forhold taler herfor.«</p>
<p><i>Stk. 3. ---</i></p>	
<p><i>Stk. 4.</i> Virksomheden skal offentliggøre de samme oplysninger som omfattet af <i>stk. 1</i> på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme. Offentliggørelsen skal ske hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdi-</p>	<p>6. I § 55, <i>stk. 4</i>, 2. <i>pkt.</i>, og <i>stk. 5</i>, 3. <i>pkt.</i>, ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder eller anden regulering.«</p>

papirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens eventuelle hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommentarerer virksomheden reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til stk. 1, 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 5. Har Finanstilsynet overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal Finanstilsynet offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 6. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel til-

6. I § 55, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 3. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder eller anden regulering.«.

<p>knyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.</p>	
<p><i>Stk. 6-9. ---</i></p>	
<p>§ 60. ---</p>	
	<p>7. I § 60 indsættes som <i>stk. 2</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Reaktionen givet efter <i>stk. 1</i> træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, som foreligger på tidspunktet for tilsynets afslutning. Oplysninger og materiale fremlagt efter dette tidspunkt indgår ikke i grundlaget for afgørelsen, medmindre særlige forhold taler herfor.«</p>
<p>§ 74. Erhvervsministeren etablerer et forum med deltagelse af tilsynsmyndighederne i henhold til denne lov og Hvidvasksekretariatet. Dette forum skal koordinere myndighedernes risikovurderinger og generelle foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.</p>	<p>8. I § 74, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, indsættes efter »finansiering af terrorisme«: »og proliferation«.</p>
	<p>§ 2</p>

		I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1390 af 18. november 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, § 4 i lov nr. 1322 af 20. november 2025, § 2 i lov nr. 1636 af 16. december 2025 og § 2 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:
	<i>Lov om finansiel virksomhed</i>	
	§ 5. ---	
1-26) ---		
27)	Kapitalbevaringsbuffer: Det kapitalgrundlag, som en virk- somhed skal opretholde i hen- hold til § 125 a, stk. 3.	1. I § 5, stk. 1, nr. 27, ændres »§ 125 a, stk. 3« til: »§ 125 a, stk. 2«, i § 5, stk. 1, nr. 28, ændres »§ 125 a, stk. 4« til: »§ 125 a, stk. 3«, og i § 5, stk. 1, nr. 31, ændres »§ 125 a, stk. 5,« til: »§ 125 a, stk. 4,«.
28)	Virksomhedsspecifik kontra- cyklisk kapitalbuffer: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 4.	1. I § 5, stk. 1, nr. 27, ændres »§ 125 a, stk. 3« til: »§ 125 a, stk. 2«, i § 5, stk. 1, nr. 28, ændres »§ 125 a, stk. 4« til: »§ 125 a, stk. 3«, og i § 5, stk. 1, nr. 31, ændres »§ 125 a, stk. 5,« til: »§ 125 a, stk. 4,«.
29 og 30) ---		
31)	SIFI-buffer: Det kapitalgrund- lag, som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. § 308, skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 5, på individu- elt, delkonsolideret og konso- lideret grundlag.	1. I § 5, stk. 1, nr. 27, ændres »§ 125 a, stk. 3« til: »§ 125 a, stk. 2«, i § 5, stk. 1, nr. 28, ændres »§ 125 a, stk. 4« til: »§ 125 a, stk. 3«, og i § 5, stk. 1, nr. 31, ændres »§ 125 a, stk. 5,« til: »§ 125 a, stk. 4,«.
32-63) ---		
	§ 43. ---	
Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god prak- sis for de finansielle virksomheder. Erhvervs- ministeren fastsætter, jf. 1. pkt., regler om ind-		2. I § 43, stk. 2, indsættes som 3. pkt.: »Erhvervsministeren fastsætter ligeledes reg- ler om mindreåriges adgang til at oprette og råde over indestående på en basal indlåns- konto uden samtykke fra værger og om mu-

holdet af en basal indlånskonto og om størrelsen af et eventuelt gebyr for en sådan konto.	ligheden for at afskære værgens adgang til at råde over kontoen samt oplysninger om denne og bemyndiges i den forbindelse til at fravige værgemålslovens § 1, stk. 2 og 3.«
<i>Stk. 3-7. ---</i>	
§ 243 c. Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut eller et realkreditinstitut at indsætte en eller flere midlertidige administratorer, jf. stk. 2 eller 3, såfremt pengeinstitutts eller realkreditinstitutts finansielle situation forværres betydeligt eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning og det vurderes, at et påbud efter § 243 b ikke er tilstrækkeligt til at genoprette virksomhedens finansielle situation.	3. I § 243 c, stk. 1, indsættes som 2. pkt.: »Udgifterne til den midlertidige administrator afholdes af pengeinstitutts eller realkreditinstitutts.«
§ 345. ---	
<i>Stk. 2-16. ---</i>	
<i>Stk. 17.</i> § 354, stk. 1, finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.	4. I § 345, stk. 17, ændres »ekspertpanelet« til: »det regnskabskyndige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.
<i>Stk. 18-21. ---</i>	
§ 354 a. Reaktionen givet efter § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsy-	5. I § 354 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

net. Hvis virksomheden kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 345, stk. 12, nr. 6, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen

5. I § 354 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 4-6. ---

6. Efter § 354 g indsættes:

»§ 354 i. Finanstilsynet offentliggør halvårligt en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om digital operationel modstanddygtighed i den finansielle sektor og kapitel 19 c i lov om finansiel virksomhed, der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet. Påbud kan undtages fra oversigten, såfremt der er it-sikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

		<p><i>Stk. 2.</i> Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Virksomheder, der har påbud omfattet af oversigten i stk. 1, skal indsætte et link til den halvårslige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.«</p>
		§ 361. ---
		<i>Stk. 2.</i> Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om kapitalmarkeder betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:
		1-10) ---
11)	Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, betaler 55.800 kr. i afgift pr. anmodning.	<p>7. § 361, stk. 2, nr. 11, affattes således:</p> <p>»Fysiske eller juridiske personer, som indsender et prospekt til Finanstilsynet med henblik på at opnå godkendelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, betaler 60.000 kr. i afgift ved første indsendelse, jf. dog litra a-f. Afbrydes godkendelsesprocessen, inden den endelige godkendelse foreligger, betales 60 pct. af afgiften.</p> <p>a) Ved et prospekt for udbud til offentligheden vedrørende værdipapirer udstedt af en udsteder, der ikke har nogen værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke tidligere har udbudt værdipapirer til offentligheden, betales 80.000 kr.</p> <p>b) Ved et basisprospekt betales 45.000 kr.</p> <p>c) Ved et EU-opfølgingsprospekt betales 30.000 kr.</p> <p>d) Ved et vækstorienteret EU-udstedelsesprospekt betales 35.500 kr.</p>

		<p>e) Udarbejdes et prospekt som særskilte dokumenter, betales 60 pct. af afgiften ved indsendelse af registreringsdokumentet (herunder et universelt registreringsdokument), mens de sidste 40 pct. betales ved indsendelse af de resterende påkrævede dokumenter.</p> <p>f) Ved et tillæg betales 2.800 kr.«</p>
12-14) ---		
15)	<p>Benchmarkadministratorer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1011/EU af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, betaler 60.000 kr. og 1.500 kr. pr. benchmark, som benchmarkadministratoren har kontrol med leveringen af pr. 1. november i sin egenskab af benchmarkadministrator.</p>	<p>8. I § 361, stk. 2, nr. 14, ændres »Benchmarkadministratorer omfattet af« til: »Benchmarkadministratorer, som er godkendt eller registreret af Finanstilsynet i henhold til«, og »pr. benchmark« ændres til: »pr. kritisk benchmark, pr. væsentligt benchmark, pr. råvarebenchmark omfattet af forordningens artikel 19, pr. EU-benchmark for klimaovergangen og pr. Paristilpasset EU-benchmark«.</p>
16) ---		
Stk. 3-13. ---		
§ 438. ---		
Stk. 2-7. ---		
		<p>9. I § 438 indsættes som <i>stk. 8</i>:</p> <p>»Stk. 8. De dele af § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, som i medfør af stk. 1 er sat i kraft for Grønland, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft på ny for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«</p>
		§ 3

	I lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 651 af 10. juni 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 711 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om betalinger</i>	
§ 123. ---	
<i>Stk. 2 og 3. ---</i>	
<i>Stk. 4.</i> Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtageren at betale til dækning af udbyderens omkostninger til driften af betalingssystemet.	1. § 123, stk. 4, affattes således: »Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtagere at betale til dækning af udbydernes relevante omkostninger relateret til betalingssystemet, samt at udbyderne kan opnå en vis reguleret indtjening for driften af betalingssystemet.«
<i>Stk. 5 og 6. ---</i>	
	2. I § 123 indsættes som stk. 7: »Stk. 7. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning og behandling af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.«
§ 138. Reaktionen givet efter denne lovs § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov skal offentliggøres med angivelse af navnet på virksomheden, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte	3. I § 138, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens eventuelle hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommentarerer virksomheden på reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om grænseoverskridende betalinger i Unionen og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/886 af 13. marts 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 og (EU) 2021/1230 og direktiv 98/26/EF og (EU) 2015/2366 for så vidt angår strakskreditoverførsler i euro, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstanddygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Reaktionen givet i hen-

<p>hold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. eller 9. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.</p>	
<p><i>Stk. 2. ---</i></p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Har Finanstilsynet overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der faldet fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller en bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tid-</p>	<p>3. I § 138, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.</p>

<p>ligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bøvedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bøvedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.</p>	
<p><i>Stk. 4-6. ---</i></p>	
	<p>4. Efter § 138 indsættes:</p> <p>»§ 138 a. Finanstilsynet offentliggør halvårligt en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet. Påbud kan undtages fra oversigten, såfremt der er it-sikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Virksomheder, der har påbud omfattet af oversigten i stk. 1, skal indsætte et link til den halvårige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.«</p>
<p>§ 161. ---</p>	
	<p>5. I § 161 indsættes som <i>stk. 2</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> §§ 3 og 8-11, som er sat i kraft for Færøerne, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft på ny for Færøerne</p>

	med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.«
	§ 4
	I lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1438 af 18. november 2025, som ændret ved § 5 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, § 4 i lov nr. 1636 af 16. december 2025 og § 4 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter</i>	
<i>Fodnoten.</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 (IFD), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 64, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 (aktionærrettighedsdirektivet), EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 (regnskabsdirektivet), EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, EU-Tidende 2016, nr. L 194, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 (BRRD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 (BRRD	<p>1. 2. pkt. i <i>fodnoten</i> til lovens titel affattes således:</p> <p>»I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1093/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1095/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2033/EU af 27. november 2019 (IFR), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023.«</p> <p>2. 5. pkt. i <i>fodnoten</i> til lovens titel ophæves.</p>

<p>II), EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024, EU-Tidende, L af 22. april 2024. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2033/EU af 27. november 2019 (IFR), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1093/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1095/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84.</p>	
<p>§ 4. ---</p>	
<p>Stk. 2. For blandede holdingvirksomheder finder §§ 131, 138-142, 182, 183 og 186, § 192, stk. 5, nr. 13, § 198, stk. 1, og §§ 213, 216, 218, 219, 221-224, 232, 253, 259-264, 266-273 og 275 anvendelse.</p>	<p>3. I § 4, stk. 2, indsættes efter »232,«: »233,«.</p>

Stk. 3. For blandede finansielle holdingvirksomheder finder § 75, stk. 4, og §§ 219, 221, 223, 224, 232, 233, 253, 259-264, 266-273 og 275 anvendelse.	
<i>Stk. 3. ---</i>	
§ 94. ---	
<i>Stk. 2 og 3. ---</i>	
	<p>4. I § 94 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Finanstilsynet skal ved vurderingen af procedureerne efter stk. 1, nr. 4, for styring af kunderisici tage hensyn til regler vedrørende adskillelse af kunders penge.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Er et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, jf. § 10, stk. 1, nødt til at afvikle eller indstille sine aktiviteter, skal fondsmæglerselskabet, under hensyntagen til sine forretningsmodellens og -strategiers levedygtighed og bæredygtighed, tage behørigt hensyn til krav og nødvendige ressourcer, der er realistiske med hensyn til tidsramme og opretholdelse af kapitalgrundlag og likvide midler, under hele forløbet med udtræden af markedet.«</p>
§ 105. ---	
<i>Stk. 2.</i> Oplysningerne skal revideres af fondsmæglerselskabets eksterne revisorer og skal offentliggøres som bilag til årsrapporten, jf. § 155.	5. I § 105, <i>stk. 2</i> , indsættes efter », jf. § 155«: », eller i givet fald den konsoliderede årsrapport«.
	<p>6. Efter § 105 indsættes:</p> <p>»§ 105 a. Et fondsmæglerselskab skal offentliggøre oplysninger om selskabets udøvelse af stemmerettigheder, således som det fremgår af artikel 52, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsyns-</p>

	<p>mæssige krav til investeringsselskaber, hvis følgende betingelser er opfyldt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Fondsmæglerselskabet er ikke et lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmægler-selskab, jf. § 10, nr. 1. 2) Værdien af fondsmæglerselskabets balan-ceførte og ikkebalanceførte aktiver udgør i gennemsnit 100 mio. euro eller derover i en fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår.«
§ 223. ---	
Stk. 2. Kapitel 23 gælder for medlemmer af bestyrelsen, observatøren og medlemmer af ekspertpanelet.	7. I § 223, stk. 2, ændres »og medlemmer af ekspertpanelet« til: », medlemmer af det regnskabskyndige underudvalg og eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.
§ 231. Finanstilsynet påser regelmæssigt og mindst hvert tredje år, at fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og som har tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravet for positioner i handelsbeholdningen, jf. artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investerings-selskaber, opfylder kravene til at benytte de interne modeller.	<p>8. I § 231, stk. 1, ændres »påser« til: »kontrollerer«.</p> <p>9. I § 231, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:</p> <p>»Ved vurderingen efter 1. pkt., tager Finanstilsynet især hensyn til ændringerne i et fondsmæglerselskabs virksomhed og anvendelse af nævnte interne modeller på nye produkter, og kontrollerer og vurderer om fondsmæglerselskabet anvender veludviklede og tidssvarende teknikker og praksisser i forbindelse med nævnte interne modeller«.</p>
Stk. 2-5. ---	
Stk. 6. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller andre foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til anvendelse af interne modeller.	<p>10. § 231, stk. 6, affattes således:</p> <p>»Stk. 6. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab foranstaltninger ved væsentlige mangler i fondsmæglerselskabets interne modeller med hensyn til risikodækning eller foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til anvendelse af interne modeller, herunder stille krav om et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller højere multiplikationsfaktorer.«</p>

§ 239. Er det sandsynligt, at et fondsmæglerselskab inden for de følgende 12 måneder vil overtræde §§ 18, 67, 80, 94, 101, 105, 107-113 eller 120 eller regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger inden for en frist fastsat af Finanstilsynet.

11. §§ 239 og 240 affattes således:

»**§ 239.** Finanstilsynet kan stille krav om, at et fondsmæglerselskab på et tidligt stadium træffer de foranstaltninger, som Finanstilsynet finder nødvendige, hvis fondsmæglerselskabet ikke overholder bestemmelserne, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsyn med investeringsselskaber eller kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, eller hvis Finanstilsynet har dokumentation for, at fondsmæglerselskabet sandsynligvis vil overtræde bestemmelserne, der gennemfører nævnte direktiv, eller bestemmelserne i nævnte forordning inden for de næste 12 måneder.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger med henblik på efterlevelse af de bestemmelser, der gennemfører artikel 29, artikel 36, artikel 37, stk. 3, og artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber. Finanstilsynet kan herunder indføre restriktioner for eller begrænse fondsmæglerselskabets virksomhed, transaktioner eller netværk eller stille krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for fondsmæglerselskabets finansielle soliditet.

§ 240. Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til et fondsmæglerselskab end dem, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, herunder krav om indberetning af kapital- og likviditetspositioner, forudsat at de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende og en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Et af tilfældene nævnt i § 239, stk. 1, foreligger.

	<p>2) Indberetningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet har tilstrækkeligt grundlag for vurderingen i medfør af § 239, stk. 1, af, om et fondsmæglerselskab sandsynligvis vil overtræde de bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsyn med investeringselskaber eller bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, inden for de næste 12 måneder.</p> <p>3) Indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.«</p>
<p>§ 240. Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til et fondsmæglerselskab end dem, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, herunder indberetning af kapital- og likviditetspositioner, hvis de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende og en af følgende betingelser er opfyldt:</p> <p>1) Finanstilsynet har i medfør af § 239 fastsat et individuelt solvenskrav, jf. § 121, et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. § 122, et krav om styrkelse af procedurerne til risikomåling og risikostyring i relation til det tilstrækkelige kapitalgrundlag, jf. § 120, eller et krav om styrelse af ledelsesordninger, jf. §§ 67 og 94.</p> <p>2) Indberetningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet har tilstrækkeligt belæg for vurderingen af grundlaget for udstedelse af påbud i medfør af § 239.</p> <p>3) Indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.</p>	<p>11. §§ 239 og 240 affattes således:</p> <p>»§ 239. Finanstilsynet kan stille krav om, at et fondsmæglerselskab på et tidligt stadium træffer de foranstaltninger, som Finanstilsynet finder nødvendige, hvis fondsmæglerselskabet ikke overholder bestemmelserne, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsyn med investeringselskaber eller kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, eller hvis Finanstilsynet har dokumentation for, at fondsmæglerselskabet sandsynligvis vil overtræde bestemmelserne, der gennemfører nævnte direktiv, eller bestemmelserne i nævnte forordning inden for de næste 12 måneder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger med henblik på efterlevelse af de bestemmelser, der gennemfører artikel 29, artikel 36, artikel 37, stk. 3, og artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber. Finanstilsynet kan herunder indføre restriktioner for eller begrænse fondsmæglerselskabets virksomhed, transaktioner eller netværk eller stille krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for fondsmæglerselskabets finansielle soliditet.</p>

	<p>§ 240. Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til et fondsmæglerselskab end dem, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, herunder krav om indberetning af kapital- og likviditetspositioner, forudsat at de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende og en af følgende betingelser er opfyldt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) Et af tilfældene nævnt i § 239, stk. 1, foreligger. 5) Indberetningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet har tilstrækkeligt grundlag for vurderingen i medfør af § 239, stk. 1, af, om et fondsmæglerselskab sandsynligvis vil overtræde de bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsyn med investeringselskaber eller bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, inden for de næste 12 måneder. <p>Indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.«</p>
	<p>12. Efter § 242 indsættes:</p> <p>»§ 242 a. Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i fondsmæglerselskaber for medlemmer af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion samt for andre fysiske personer, der anses for at være ansvarlige for fondsmæglerselskabets overtrædelse af følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Fondsmæglerselskabet råder ikke over effektive former for virksomhedsstyring som nævnt i § 94, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 7, samt § 107. 2) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 54, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet

- om opfyldelse af forpligtelsen til at opfylde kapitalgrundlagskravene i nævnte forordnings artikel 11 eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.
- 3) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 54, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om koncentrationsrisiko eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.
  - 4) Fondsmæglerselskabet udsætter sig for en koncentrationsrisiko, som overstiger grænseværdierne i artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, jf. dog artikel 38 og 39 i nævnte forordning.
  - 5) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 43 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber gentagne gange eller konsekvent undlader at besidde likvide aktiver, jf. dog artikel 44 i nævnte forordning.
  - 6) Fondsmæglerselskabet i strid med bestemmelserne i sjette del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at afgive oplysninger eller afgiver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.
  - 7) Fondsmæglerselskabet foretager udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i investeringsselskabets kapitalgrundlag, i tilfælde, hvor artikel 28, 52 eller 63 i forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber forbyder sådanne udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i kapitalgrundlaget.
  - 8) Fondsmæglerselskabet foretager alvorlige overtrædelser af danske bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

	9) Fondsmæglerselskabet tillader en eller flere personer, der ikke overholder §§ 75 og 76 i denne lov, at blive eller forblive medlem af ledelsesorganet.«
<p>§ 252. Konstaterer Finanstilsynet, at et investeringselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som udøver grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, udgør en risiko for danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark, kan Finanstilsynet træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne eller den finansielle stabilitet, når investeringselskabets tilsynsmyndigheder i hjemlandet ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der udgør en risiko for kunderne eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet underretter forinden tilsynsmyndighederne i investeringselskabets hjemland samt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.</p>	<p>13. § 252 affattes således:</p> <p>»§ 252. Konstaterer Finanstilsynet, at et investeringselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet eller som udøver grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, udgør en risiko for danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark, skal Finanstilsynet straks meddele tilsynsmyndighederne i værtslandet herom.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet kan efter meddelelse af oplysningerne efter stk. 1 træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne eller den finansielle stabilitet, når investeringselskabets tilsynsmyndigheder i hjemlandet ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der udgør en risiko for kunderne eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet underretter Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed inden de nødvendige foranstaltninger træffes.«</p>
<p>§ 258. Alle, der i henhold til § 256, stk. 5, og § 257, stk. 1, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i § 255, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.</p>	<p>14. I § 258 indsættes efter »Alle«: »fysiske og juridiske personer samt andre organer«, og »§ 256, stk. 5« ændres til: »§ 256, stk. 1« og efter »tavshedspligt« indsættes: »og må kun anvende nævnte oplysninger til de formål, som den kompetente myndighed udtrykkeligt har fastsat eller i overensstemmelse med denne lov«.</p>
<p>§ 266. Med bøde straffes overtrædelse af følgende bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning:</p>	

1)	<p>§ 49 a, stk. 1 og 3, § 67, § 71, stk. 1, nr. 1 og 2, § 79, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 80, stk. 1, 3, 4 og 6, § 83, stk. 1 og 2, § 84, 1. og 2. pkt., § 85, stk. 1 og 2, § 87, § 89, stk. 1 og 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, §§ 92 og 94, § 95, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., § 96, stk. 1, § 98, stk. 1 og 2, § 99, stk. 1, § 100, stk. 1, 2. pkt., § 101, stk. 1, § 102, stk. 1, § 103, stk. 1, § 104, stk. 1, 2. pkt., § 106, stk. 1-5, § 107, § 108, stk. 1, § 109, stk. 1-6, § 109 a, § 110, stk. 1, 2 og 4, § 111, § 118, stk. 1, §§ 119 og 140, § 141, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., § 142, § 142 a, stk. 1 og 2, § 143, stk. 1, nr. 1-4, § 145, stk. 2, § 146, § 147, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., § 148, § 150, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 153, § 154, 1. pkt., § 154 a, stk. 1 og 2, § 159, § 160, stk. 3 og 5, § 182, stk. 3 og 5, §§ 183 og 185, § 192, stk. 2 og 3, § 198, stk. 1, § 211, § 212 a, stk. 1 og 2, § 228, stk. 3 og 6, § 229, stk. 2, og § 285, stk. 1, 2, 4 og 5.</p>	15. I § 266, <i>stk. 1, nr. 1</i> , indsættes efter »§ 104, stk. 1, 2. pkt.,«: »§ 105 a,« og i <i>stk. 1, nr. 2</i> , ændres »og artikel 43-54« til: », artikel 43-51, artikel 53 og artikel 54«.
2-6) ---		
<i>Stk. 2.</i> ---		
§ 285. ---		
<p><i>Stk. 2.</i> Virksomheden skal offentliggøre en reaktion m.v. som nævnt i stk. 1, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget reaktionen m.v., eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.</p>		16. I § 285, <i>stk. 2 og 3</i> , indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

Stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse som nævnt i stk. 1, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.	16. I § 285, stk. 2 og 3, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.
Stk. 4-6. ---	
	§ 5
	I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 169 af 16. februar 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 711 af 20. juni 2025, § 3 i lov nr. 1636 af 16. december 2025 og § 5 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om forsikringsvirksomhed</i>	
§ 266. ---	
Stk. 2. § 285, stk. 1, gælder for medlemmer af bestyrelsen, observatøren og medlemmer af ekspertpanelet.	1. I § 266, stk. 2, ændres »og medlemmer af ekspertpanelet« til: », medlemmer af det regnskabskyndige underudvalg og eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.
§ 299. ---	
Stk. 2. Virksomheden skal offentliggøre en reaktion m.v. som nævnt i stk. 1 hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget reaktionen m.v., eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.	2. I § 299, stk. 2 og 3, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.
Stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse som nævnt i stk. 1 hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder	2. I § 299, stk. 2 og 3, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.
Stk. 4-6. ---	
	§ 6

	I lov om forsikringsformidling, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1543 af 18. november 2025, foretages følgende ændring:
<i>Lov om forsikringsformidling</i>	
<p>§ 33. Tilsynsreaktioner givet efter § 22, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finan- siel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet ef- ter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov skal of- fentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offent- liggøre oplysningerne på sin eventuelle hjem- meside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underret- ning om reaktionen, eller senest på tidspunk- tet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørel- sen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommen- terer virksomheden på reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarer- ne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjer- nelse af linket på forsiden og informationer- ne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelel- ser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tid- ligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virk- somhedens hjemmeside gælder kun for oplys- ninger om juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på Finanstil- synets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om di- gital operationel modstandsdygtighed i den fi- nansielle sektor og forordninger udstedt i med-</p>	<p>1. I § 33, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmar- keder«: »eller anden regulering«.</p>

før heraf skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn. Reaktionen givet i henhold til § 22, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf eller efter forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution til politimæssig efterforskning skal offentliggøres som resumé på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. eller 8. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Har Finanstilsynet overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og

1. I § 33, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

<p>en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bøvedtagelse. Kommenterer virksomheden dommen, bøvedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bøvedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bøvedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen eller bøvedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer.</p>	
	§ 7
	<p>I lov om betalingskonti og basale erhvervs-konti, jf. lovbekendtgørelse nr. 1462 af 18. november 2025, som ændret ved § 9 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:</p>
<p><i>Lov om betalingskonti og basale erhvervs-konti</i></p>	
<p>§ 19. Reaktionen givet efter denne lovs § 14, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en betalingstjenesteudbyder under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af navnet på betalingstjenesteudbyderen, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at betalingstjenesteudbyderen har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for of-</p>	<p>1. I § 19, stk. 1, 1. og 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 7,« til: »§ 345, stk. 12,« og i 2. pkt. indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.</p>

fentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal betalingstjenesteudbyderen indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af betalingstjenesteudbyderens eventuelle hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommentarer til betalingstjenesteudbyderens reaktion, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra betalingstjenesteudbyderens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som betalingstjenesteudbyderen anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Betalingstjenesteudbyderens pligt til at offentliggøre oplysningerne på betalingstjenesteudbyderens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 14, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af betalingstjenesteudbyderens navn, jf. dog stk. 3. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

<p><i>Stk. 2.</i> Har Finanstilsynet overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der faldet fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på betalingstjenesteudbyderens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal betalingstjenesteudbyderen indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af betalingstjenesteudbyderens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller en bødevedtagelse. Hvis betalingstjenesteudbyderen kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra betalingstjenesteudbyderens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som betalingstjenesteudbyderen anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Betalingstjenesteudbyderen skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Betalingstjenesteudbyderens pligt til at offentliggøre oplysningerne på betalingstjenesteudbyderens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.</p>	<p>2. I § 19, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.</p>
<p><i>Stk. 3-5.</i> ---</p>	
	§ 8

	I lov om forbrugslåsvirksomheder, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1545 af 4. december 2025, som ændret ved § 3 i lov nr. 1322 af 20. no- vember 2025 og § 11 i lov nr. 1638 af 16. de- cember 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om forbrugslåsvirksomheder</i>	
§ 1. ---	
<i>Stk. 2.</i> Loven finder bortset fra § 9, § 11 a, stk. 1-5, og §§ 11 b og 11 c ikke anvendelse på følgende forbrugslåsvirksomheder:	1. I § 1, <i>stk. 2</i> , ændres »§ 9« til: »§§ 8 b, 8 c og 9-9 b«.
1 og 2) ---	
§ 21. Tilsynsreaktioner givet efter § 15, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virk- somhed, og tilsynsreaktioner givet efter dele- gation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virk- somhed omfattet af denne lov skal offentliggø- res med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for of- fentliggørelse påkrævet efter lov om kapital- markeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, som giver direkte adgang til reaktionen, og det skal af linket og en eventuel tilknyt- tet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommentarer virksomheden reaktionen, skal dette ske i for- længelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virk- somhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomhe- den anvender for øvrige meddelelser, dog tid- ligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræ-	2. I § 21, <i>stk. 1, 2. pkt.</i> , og <i>stk. 3, 3. pkt.</i> , indsættes efter »lov om kapitalmar- keder«: »eller anden regulering«.

<p>sentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på Finanstilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 15, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven til politimæssig efterforskning, skal offentliggøres som resumé på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.</p>	
<p><i>Stk. 2. ---</i></p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Har Finanstilsynet overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens eventuelle hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Kommentarerer virksomheden dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal</p>	<p>2. I § 21, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.</p>

<p>være klart adskilt fra dommen, bøvedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bøvedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen eller bøvedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens eventuelle hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer.</p>	
	§ 9
	<p>I lov om ejendomscreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1539 af 18. november 2025, som ændret ved § 5 i lov nr. 1322 af 20. november 2025, foretages følgende ændring:</p>
<i>Lov om ejendomscreditselskaber</i>	
§ 15. ---	
<p><i>Stk. 2.</i> Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 12, stk. 6, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til et ejendomscreditselskab under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af ejendomscreditselskabets navn, jf. dog stk. 5. Ejendomscreditselskabet skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at ejendomscreditselskabet har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal ejendomscreditselskabet indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af ejen-</p>	<p>1. I § 15, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.</p>

domskreditselskabets hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis ejendomskreditselskabet kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra ejendomskreditselskabets hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som ejendomskreditselskabet anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Ejendomskreditselskabets pligt til at offentliggøre oplysningerne på ejendomskreditselskabets hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 12, stk. 6, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af ejendomskreditselskabets navn, jf. dog stk. 5.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 5. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Ejendomskreditselskabets offentliggørelse skal ske på ejendomskreditselskabets hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal ejendomskreditselskabet indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødeved-

1. I § 15, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

<p>tagelsen eller resuméet, på forsiden af ejendomscreditselskabets hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis ejendomscreditselskabet kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra ejendomscreditselskabets hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som ejendomscreditselskabet anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Ejendomscreditselskabet skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Ejendomscreditselskabers pligt til at offentliggøre oplysningerne på ejendomscreditselskabets hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.</p>	
Stk. 5-8. ---	
	§ 10
	<p>I lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1537 af 18. november 2025, som ændret ved § 12 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændring:</p>
<p><i>Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere</i></p>	
<p>§ 18. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse</p>	<p>1. I § 18, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.</p>

til en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af investeringsrådgiverens eller boligkreditformidlerens navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på Finanstilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk.

1. I § 18, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører en rådgiver, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 4-6. ---

§ 11

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lov-bekendtgørelse nr. 1494 af 18. november 2025, som ændret ved § 3 i lov nr. 712 af

	20. juni 2025 og § 3 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændring:
<i>Lov om investeringsforeninger m.v.</i>	
<p>§ 176. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 162, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en dansk UCITS under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den danske UCITS' navn, jf. dog stk. 4. Den danske UCITS skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at den pågældende danske UCITS har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende danske UCITS indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af den pågældende danske UCITS' hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis den pågældende danske UCITS kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra den pågældende danske UCITS' hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende danske UCITS anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst, når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Danske UCITS' pligt til at offentliggøre oplysningerne på den danske UCITS' hjemmeside gælder kun for juridiske personer og andre økonomiske enheder, herunder værdipapirfon47 de. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 162, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig ef-</p>	<p>1. I § 176, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.</p>

<p>terforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af den danske UCITS' navn, jf. dog stk. 4.</p>	
<p><i>Stk. 2. ---</i></p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Den danske UCITS' offentliggørelse skal ske på den pågældende danske UCITS' hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende danske UCITS indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af den pågældende danske UCITS' hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis den pågældende danske UCITS kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra den pågældende danske UCITS' hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende danske UCITS anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst, når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Den pågældende danske UCITS skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resume heraf på sin hjemmeside. Danske UCITS' pligt</p>	<p>1. I § 176, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.</p>

<p>til at offentliggøre på den danske UCITS' hjemmeside gælder kun for juridiske personer og andre økonomiske enheder, herunder værdipapirfonde. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.</p>	
<p><i>Stk. 4-6. ---</i></p>	
	<p>§ 12</p>
	<p>I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1544 af 18. november 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 712 af 20. juni 2025 og § 6 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændring:</p>
<p><i>Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.</i></p>	
<p>§ 171. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 156, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en forvalter af alternative investeringsfonde under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af forvalterens navn, jf. dog stk. 4. Forvalteren skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at den pågældende forvalter har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende forvalter indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af den pågældende forvalters hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis den pågældende forvalter kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjer-</p>	<p>1. I § 171, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.</p>

nelse af linket på forsiden og informationerne fra den pågældende forvalters hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende forvalter anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling. Forvaltere af alternative investeringsfondes pligt til at offentliggøre på forvalterens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 156, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af forvalterens navn, jf. dog stk. 4. Reaktionen givet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af forvalterens navn, jf. dog stk. 4. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. eller 8. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse. Sagens status og resultatet af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Forvalterens offentliggørelse skal ske på den pågældende forvalters hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget

1. I § 171, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

<p>bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende forvalter indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af den pågældende forvalters hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis den pågældende forvalter kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra den pågældende forvalters hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende forvalter anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling. Den pågældende forvalter skal give Finanstilsynet meddelelse om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Forvaltere af alternative investeringsfondes pligt til at offentliggøre på forvalterens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.</p>	
	§ 13
	<p>I lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1439 af 18. november 2025, som ændret ved § 10 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændring:</p>
<p><i>Lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere</i></p>	
<p>§ 35. ---</p>	

	<p>1. I § 35 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 2. § 32, stk. 1, er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til politiet, når det er relevant for varetagelsen af Finanstilsynets eller politiets opgaver.«</p> <p>Stk. 2 bliver herefter stk. 3.</p>
	§ 14
	I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1493 af 18. november 2025, som ændret ved § 6 i lov nr. 712 af 20. juni 2025 og § 1 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om kapitalmarkeder</i>	
§ 211. ---	
<i>Stk. 2 og 3. ---</i>	
	<p>1. I § 211, stk. 4, ændres »ekspertpanelet« til: »det regnskabskyndige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.</p>
	<p>2. Efter § 234 indsættes:</p> <p>»§ 234 a. Finanstilsynet offentliggør halvårligt en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet. Påbud kan undtages fra oversigten, såfremt der er it-sikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.</p> <p>Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.</p>

	<p><i>Stk. 3.</i> Virksomheder, der har påbud omfattet af oversigten i stk. 1, skal indsætte et link til den halvårslige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.«</p>
	§ 15
	I lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1538 af 18. november 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark</i>	
<p>§ 6. Foreningen finansierer sig ved optagelse af lån på penge- og kapitalmarkeder og indgåelse af finansielle instrumenter til afdækningsformål.</p>	<p>1. § 6 affattes således:</p> <p>»§ 6. Foreningen finansierer sig ved udstedelse af obligationer, som opkøbes af den danske stat til en pris svarende til statens finansieringsomkostninger.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Foreningen kan indgå finansielle instrumenter til afdækningsformål.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Udstedelse af obligationer efter stk. 1 sker i henhold til de til enhver tid gældende retningslinjer for finansielle transaktioner mellem staten og foreningen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Foreningen skal på forespørgsel fra Finansministeriet udlevere relevant information om foreningens finansielle forhold af betydning for låntagning hos staten i henhold til finansieringsmodellen.«</p>
<i>Stk. 2.</i> ---	
§ 7. ---	
<i>Stk. 2.</i> Erhvervsministeren kan efter indstilling fra Finanstilsynet godkende, at medlemmerne	2. § 7, stk. 2, ophæves.

ikke hæfter for den efterstillede kapital, som foreningen optager, jf. § 6, stk. 2.	
	<p>3. Efter § 10 indsættes i kapitel 3:</p> <p>»§ 10 a. Foreningen skal have en forvaltnings- og kontrolramme, der sikrer en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici. Forvaltnings- og kontrolrammen kan indgå i foreningens generelle risikostyrings-system og skal stå i et rimeligt forhold til foreningens størrelse samt arten, omfanget og kompleksiteten af foreningens risici og aktiviteter.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om de foranstaltninger, som foreningen skal træffe for at have en effektiv og betryggende forvaltnings- og kontrolramme, jf. stk. 1, herunder krav til rammens indhold, inklusive krav til strategier og politikker, intern forvaltning og organisering af it-risikostyring, styring og rapportering af tredjepartsrisici, informationsudveksling samt krav til bestyrelsens opgaver i forbindelse med overvågningen af it- og cyberrisici.«</p>
<p>§ 13. Artikel 411, artikel 412, stk. 1-3, artikel 413, stk. 1, artikel 414, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 416, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 417, 418 og 420, artikel 421, stk. 1, 2, 4 og 5, artikel 422, stk. 1-9, artikel 423 og 424, artikel 425, stk. 1-5 og 7-9, og artikel 427-428 az i del 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder tilsvarende anvendelse på foreningen.</p>	<p>4. § 13, stk. 1, affattes således:</p> <p>»Artikel 411, artikel 412, stk. 1-3, artikel 414, artikel 415, stk. 1, artikel 416, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 417, 418 og 420, artikel 421, stk. 1, 2, 4 og 5, artikel 422, stk. 1-9, artikel 423 og 424 og artikel 425, stk. 1-5 og 7-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder tilsvarende anvendelse på foreningen.«</p>
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Artiklerne 1-4, 16 og 17 og bilagene 12, 13, 24 og 25 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår institutters</p>	<p>5. § 13, stk. 3, affattes således:</p> <p>»Stk. 3. Artiklerne 1-4 og 16 og bilagene 24 og 25 i Kommissionens gennemførelsesforordning om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.</p>

indberetning med henblik på tilsyn finder tilsvarende anvendelse på foreningen.	575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn finder tilsvarende anvendelse på foreningen.«
§ 21. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør af loven, bortset fra § 3, stk. 1, 1. pkt., § 4 og § 20. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf.	6. § 21, stk. 1, 2. pkt., ophæves.
§ 22. § 346, stk. 1-3, § 347, stk. 1-6, §§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10, 354, 354 a, 354 g og 355 og § 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på foreningen.	7. I § 22, stk. 1, ændres »§§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10, 354, 354 a, 354 g og 355« til: »§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10, §§ 354 a, 354 g, 355«.
<i>Stk. 2.</i> § 354 e i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på foreningen for sager om overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor.	8. § 22, stk. 2 og 3, ophæves.
<i>Stk. 3.</i> § 372 a i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på foreningen for regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor.	8. § 22, stk. 2 og 3, ophæves.
§ 25. ---	
<i>Stk. 2.</i> Overtrædelse af § 10, jf. § 64 e, stk. 1, § 70, stk. 1-4, og § 71, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, § 12, § 13, stk. 1, jf. artikel 412, stk. 1 og 2, og artikel 415, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, §§ 14 og 16 og § 18, stk. 2, jf. § 183 stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, §	9. I § 25, stk. 2, indsættes efter »Overtrædelse af § 10, jf. § 64 e, stk. 1, § 70, stk. 1-4, og § 71, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed,«: »§ 10 a, stk. 1,«, efter »artikel 415, stk. 1« udgår: »og 2«, og »og artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel

<p>184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, og § 199, stk. 2 og 6, i lov om finansiel virksomhed, og artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor straffes med bøde.</p>	<p>25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor« udgår.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.</p>	<p>10. I § 25, <i>stk. 3</i>, indsættes efter »indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne«: », jf. dog <i>stk. 4</i>«.</p>
	<p>11. I § 25 indsættes efter <i>stk. 3</i> som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> I regler udstedt i medfør af § 10 a, <i>stk. 2</i>, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.«</p> <p><i>Stk. 4-6</i> bliver herefter <i>stk. 5-7</i>.</p>
	§ 16
	<p>I lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) foretages følgende ændring:</p>
<p><i>Lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love</i></p>	
<p>§ 3.</p>	
<p><i>1-3. ---</i></p>	
<p>4. I § 1, <i>stk. 2</i>, ændres »§ 9« til: »§§ 9-9 b«.</p>	<p>1. § 3, <i>nr. 4</i>, ophæves.</p>

5-36. ---	
	§ 17
	I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1294 af 7. november 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 263 af 11. februar 2026 og § 2 i lov nr. 358 af 3. marts 2026, foretages følgende ændringer:
<i>Straffeloven</i>	
§ 93. --- <i>Stk. 2.</i> Forældelsesfristen er i intet tilfælde mindre end 5 år for 1) overtrædelse af denne lovs § 296, stk. 3, § 297, stk. 2, og § 302, stk. 2, 2) --- <i>Stk. 3 og 4. ---</i>	1. I § 93, <i>stk. 2, nr. 1</i> , ændres »§ 302, stk. 2« til: »§ 302, stk. 3«.
§ 290. For hæleri straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, som uberettiget modtager eller skaffer sig eller andre del i udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse, og den, der uberettiget ved at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på lignende måde efterfølgende virker til at sikre en anden udbyttet af en strafbar lovovertrædelse, medmindre forholdet er omfattet af § 290 a. <i>Stk. 2.</i> Straffen kan stige til fængsel i 6 år, når hæleriet er af særligt grov beskaffenhed navnlig på grund af forbrydelsens erhvervsmæssige eller professionelle karakter eller som følge af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået. <i>Stk. 3. ---</i>	2. I § 290, <i>stk. 1</i> , og § 290 a, <i>stk. 1</i> , ændres »1 år og 6 måneder« til: »3 år«. 3. I § 290, <i>stk. 2</i> , og § 290 a, <i>stk. 2</i> , ændres »karakter eller« til: », herunder organiserede, karakter, eller«, og efter »vinding,« indsættes: » eller som følge af, at forbrydelsen angår formuegoder eller fordele, som stammer fra overtrædelse af §§ 122 eller 144,«.

<p>§ 290 a. For hvidvask straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, der konverterer eller overfører penge, som direkte eller indirekte er udbytte af en strafbar lovovertrædelse, for at skjule eller tilsløre den ulovlige oprindelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Straffen kan stige til fængsel i 8 år, når hvidvasken er af særligt grov beskaffenhed navnlig på grund af forbrydelsens erhvervs-mæssige eller professionelle karakter eller som følge af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.</p>	
<p>§ 296. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Under særligt skærpende omstændigheder kan straffen for overtrædelse af stk. 1, nr. 1, stige til fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere i forening, hvor der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller hvor et større antal forbrydelser er begået.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p>	<p>4. I § 296, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, ændres »stk. 1, nr. 1,« til: »stk. 1«, og i <i>2. pkt.</i> indsættes efter »forening,«: »hvor forbrydelsen har en erhvervmæssig eller professionel, herunder organiseret, karakter,«, og efter »vinding,« indsættes: »hvor forbrydelsen er begået i tilknytning til en overtrædelse af §§ 122 eller 144 eller for at skjule eller tilsløre en sådan overtrædelse,«.</p>
	<p>5. I § 302 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Under særligt skærpende omstændigheder kan straffen for overtrædelse af stk. 1 stige til fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere i forening, hvor forbrydelsen har en erhvervmæssig eller professionel, herunder organiseret, karakter, hvor der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, hvor forbrydelsen er begået i tilknytning til overtrædelse af §§ 122 eller 144 eller for at skjule eller tilsløre en sådan overtrædelse, eller hvor et større antal forbrydelser er begået.«</p> <p>Stk. 2 bliver herefter stk. 3.</p>
	§ 18

	I lov nr. 511 af 26. maj 2014 om indsamling m.v., som ændret ved § 1 i lov nr. 81 af 30. januar 2019, lov nr. 105 af 4. februar 2020 og § 1 i lov nr. 743 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om indsamling m.v.</i>	
	<p>1. Efter § 3 indsættes:</p> <p>»§ 3 a. Indsamlingsnævnet offentliggør på nævnets hjemmeside afgørelser om afslag på ansøgninger om tilladelser efter § 3, stk. 2, 1. pkt., og om tilbagekaldelser af tilladelser efter § 3, stk. 2, 2. pkt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Indsamlingsnævnet offentliggør på nævnets hjemmeside afgørelser om tilbagekaldelser af tilladelser efter § 4, stk. 7, og § 11, stk. 4.«</p>
	<p>2. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Konstateres der i forbindelse med tilsyn med en indsamling forhold af væsentlig karakter, offentliggør Indsamlingsnævnet på nævnets hjemmeside sådanne oplysninger.«</p> <p>Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.</p>
<p>§ 11. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis Indsamlingsnævnet træffer afgørelse om, at en indsamler har overtrådt god indsamlingsskik, jf. § 10, stk. 5, nr. 4, udtaler nævnet kritik. Indsamlingsnævnet offentliggør udtalelser af kritik på nævnets hjemmeside og pålægger indsamleren snarest muligt at offentliggøre udtalelsen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p>	<p>3. I § 11, <i>stk. 3, 1. pkt.</i>, ændres »§ 10, stk. 5, nr. 4« til: »§ 10, stk. 6, nr. 4«.</p>

	<p>4. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 3. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om den kontrol, som skal udøves med indsamlede midler, der overføres til udlandet, herunder regler, der understøtter denne kontrol.«</p> <p>Stk. 3 bliver herefter stk. 4.</p>
	<p>5. I § 16 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 4. Ved udmåling af bøde efter denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf skal der lægges vægt på overtrædelsens karakter, herunder om der er tale om alvorlige eller gentagne overtrædelser, det indsamlede beløb og den konkrete risiko for misbrug af indsamlede midler.«</p> <p>Stk. 4 bliver herefter stk. 5.</p>
	§ 19
	I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1298 af 7. november 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 1765 af 29. december 2025 og § 2 i lov nr. 263 af 11. februar 2026, foretages følgende ændring:
<i>Retsplejeloven</i>	
	<p>1. Efter § 20 indsættes i <i>kapitel 1</i>:</p> <p>»§ 21. Domstolene må ikke modtage kontantbetalinger eller kontantdeponeringer på 15.000 kr. eller derover, hvad enten betalingen eller deponeringen sker på én gang eller som flere betalinger eller deponeringer, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.«</p>